

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

REBEL BLOOM

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ESKİ Erkek Arkadaşımlın Kardeşleri

Çağdaş Bir Ters Harem Romantizmi

Rebel Bloom

Copyright © 2024 by Rebel Bloom

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

İçindekiler

1. ***Maggie***
2. ***Maggie***
3. ***Jackson***
4. ***Jackson***
5. ***Maggie***
6. ***Maggie***
7. ***Maggie***
8. ***Maggie***
9. ***Maggie***
10. ***Jackson***
11. ***Maggie***
12. ***Maggie***
13. ***Ryan***
14. ***Maggie***
15. ***Maggie***

16. ***Maggie***
17. ***Maggie***
18. ***Luke***
19. ***Ryan***
20. ***Maggie***
21. ***Ryan***
22. ***Maggie***
23. ***Luke***
24. ***Luke***
25. ***Maggie***
26. ***Maggie***
27. ***Maggie***
28. ***Maggie***
29. ***Maggie***
30. ***Maggie***
31. ***Ryan***
32. ***Maggie***
33. ***Maggie***
34. ***Jackson***
35. ***Maggie***
36. ***Maggie***
37. ***Maggie***
38. ***Maggie***
39. ***Luke***
40. ***Maggie***
41. ***Maggie***
42. ***Maggie***
43. ***Maggie***

- [44. ***Maggie***](#)
- [45. ***Luke***](#)
- [46. ***Maggie***](#)
- [47. ***Maggie***](#)
- [48. ***Maggie***](#)
- [49. ***Jackson***](#)
- [50. ***Maggie***](#)
- [51. ***Maggie***](#)
- [52. ***Luke***](#)
- [53. ***Maggie***](#)
- [54. ***Ryan***](#)
- [55. ***Maggie***](#)
- [56. ***Jackson***](#)
- [57. ***Maggie***](#)
- [58. ***Maggie***](#)
- [59. ***Ryan***](#)
- [60. ***Jackson***](#)
- [61. Sonsöz](#)
- [62. Off-Limits Oda Arkadaşlarının ÜCRETSİZ Önizlemesi](#)

*****Maggie*****

Christina "CeCe" Canton, yakında Christina Heath olacak, benimle olan düğünü için seçtiği özel locadan bile daha güzeldi. eski erkek arkadaşım Brad. Bazı insanlar bunu anlaşılabilir bir kırgınlıkla söylemiş olabilir ama ben sadece hayranlık duyuyordum. Onunla ilk kez tanışıyordum ve popüler sosyal medya kanallarını gözetlememe rağmen, onun güzelliğine şahsen hazır değildim.

Eğer bir perinin bir melekle aşk çocuğu olsaydı, CeCe kadar güzel olabilirdi. Doğal olarak soluk sarı saçları, parlak mavi gözleri, çok şirin bir düğme burnu ve kısmen dolgudan yapılmış olabilecek dudakları vardı ama çok iyi yapıldığı için anlayamadım. Makyajı muhteşemdi. Ufak tefekti, Brad'in kolunun altına sığacak kadar ufak tefekti ama doğru yerlere doğru eğilip kabaran kıvrımlarla kutsanmıştı. CeCe'de olmaması gereken hiçbir yerde zerre kadar şişkinlik yoktu. Selülit buna cesaret edemezdi. Ve tabii ki dantelli beyaz pantolon takımı özel dikim gibiydi ve içimde sağlıklı bir kıskançlık duygusu uyandıran tek şeydi.

Pek de mükemmel olmayan kıvrımlarımı, beni harika gösteren ama ciğerlerime ve diğer iç organlarıma zarar veren bir elbisenin içine tıktırmıştım. Göğüslerim de tehlikeli bir şekilde uygunsuzluğa yakındı. Odamdaki aynanın karşısında yarım saat kadar düşündükten sonra tedbiri elden bırakıp eski sevgilim ve nişanlısıyla buluşmak için dışarı çıktım.

"Burası şahsen çok muhteşem. Biraz endişeliydim. Aklımızda bir düzine başka yer vardı, bazı kız arkadaşlarımın evlendiği yerler, bu yüzden güzel olduklarını biliyorum, ama normal hayatımızın koşuşturmasından uzak bir şey istedim, anlıyor musun?" CeCe ortasında oturduğumuz ahırın etrafına bakındı ve bana döndüğünde gözlerinde neredeyse kalpler vardı. "Kulübedeki odan nasıl Maggie? Brad'e seni gerçekten güzel bir yere yerleştirmesini söyledim. Yaptığın onca işten sonra bunu hak ediyorsun."

Gülümsedim. Brad beni tam boy yataklı ve ahırın arka tarafını gören tek kişilik bir odaya yerleştirmeyi ihmal etmemişti. Tüm pansiyonun en kötü odası olduğuna emindim ama şikâyet edecek değildim.

"Ailemizin ve yakınlarımızın sütleri aldığından emin olmalıydım, tatlım. Maggie iyi. Böyle yerlere alışık değil. Eskiden çıktığımızda onun dairesini görmeliydin." Brad, eski güzel Brad. Her zamanki kadar acımasızdı ama her zamanki gibi sözlerini nazik bir gülümseme ve her şeyi hafif ve eğlenceli hissettiren bir şakayla yumuşattı. "O zamanlar, gerçek bir ahırdaki bir ahırın bize tatil gibi geldiğinden eminim. Maggie'nin ev sahibinin dairesinin üstündeki banyoyu su bastığı ve tavanın çöktüğü zamanı anlatmış mıydım?"

CeCe garip bir şekilde güldü ve Brad'in kolunu okşadı. "Hatırlamıyorum. Neyse, Maggie, burası hakkında ne düşünüyorsun?"

Yer değiştirdim, böylece Brad görüş alanımın yan tarafındayken ona tam olarak bakıyordum. "Bence gerçekten büyümlü bir yer seçmişsiniz. Burası şimdiye kadar çalışabildiğim en muhteşem mekân. Kulübe muhteşem ama bu etkinlik salonu daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor. Dün gece geldim ve burayı ıslıl ıslıl görme şansım oldu... Buraya bayılacaksınız, CeCe."

Ellerini mutlulukla çırpı ve elimi sıkmak için masanın diğer tarafına uzandı. "Bunu bizim için yaptığınıza çok sevindim. Düğünü bu kadar kısa sürede yapmaya karar verdiğimizde, bulduğumuz her düğün planlayıcısının bizden nefret edip kaçacağından endişelenmişim. Tanrı'ya şükürler olsun ki siz varsınız."

Yani, güzel, yetenekli ve nazikti. Tabii ki öyleydi. Nişanlısının eski kız arkadaşının düğününü planlamasını nasıl karşılayabileceğini düşününce nezaketi için minnettar oldum. "Sen de bana bir iyilik yapıyorsun. Bu kadar büyük bir şeyi planlamak için çok fazla şansımın olduğu bir yerde yaşamıyorum. Her şeyin mükemmel olduğundan emin olmak için canla başla çalışacağımdan emin olabilirsiniz. Sadece senin için değil.

Bunu hak ettiğim için değil, bana bu işin üstesinden gelebileceğimi kanıtlamam için bir şans verdiğin için."

"Seninle tanışırken çok gergindim ama çok güzel bir enerjin var Maggie. Bu çok eğlenceli olacak."

Brad boğazını temizledi ve kolunu CeCe'ye doladı. "Aslında... Bunu sana yapmaktan nefret ediyorum Maggie, ama ön taraftaki tabelanın büyük bir hayranı değilim. İstedğim yazı tipini belirttiğimi biliyorum ve bunun o olduğunu sanmıyorum."

CeCe kızardı. "Oh, Brad, bu çok güzel. Yazı tipi olsa bile-"

"Mükemmellik için para ödüyoruz, tatlım. Tabelanın düzeltilmesini istiyorum." Bana gülümsedi ve kaşlarını kaldırdı. "Sorun olur mu?"

Ona normal maliyetimin yüzde ellisini ödediğini, çünkü onun bir arkadaş olduğunu ve benim de teşhire ihtiyacım olduğunu söylerken neredeyse boğuluyordum. Yarı mükemmellik için para ödüyordu. Yine de en kötüsüyle çalışmışım, bu yüzden gülümsememi korudum ve başımı salladım. "Elbette Brad. Sorun değil. E-postalarımızı gözden geçirip nerede hata yaptığımı bakacağım. Misafirler gelmeden önce düzeltmiş olurum. Neyse ki bu tür pürüzleri çözmek için iki haftamız var."

"Bu hatalardan daha fazlası ortaya çıkarsa, onları düzeltmek için iki haftadan fazlasına ihtiyacın olacak Maggie. Bunun mükemmel olması gerekiyor. İkimiz de senin kötü görünmeni istemiyoruz." Sandalyesini masadan geriye itti ve ayağa kalkarak takım elbise ceketinin düğmelerini ilikledi. "Bu kadar güzel şeylere alışık olmadığını biliyorum ama sana güveniyoruz. Sadece mükemmel yap."

CeCe ayağa kalktı ve ben ayağa kalkar kalkmaz bana sarılmak için masanın etrafından dolandı. Beni sıktı ve nefesinin altında fısıldadı. "Sadece kapatacağı bir iş anlaşması yüzünden stresli. İyi davranmasını sağlayacağım. Teşekkür ederim Maggie. Sonunda seninle tanıştığımıza çok sevindim."

Pahalı parfümünü içime çektim ve onu kırmaktan korktuğum için çok sert olmamak kaydıyla sırtını nazikçe sıktım. "Sizinle tanışmak da çok güzel. Düğününüzün istediğiniz gibi geçmesini sağlayacağım."

Masada kaldım ve kanımı kavuran sağlıklı bir öfkeyle ahırdan ayrılmaalarını izledim. Brad ve yorumları tansiyonumu yükseltecekti. Çıktığımız dönemde beni aşağılamaya bayılırdı ve görünüşe göre hiçbir şey değişmemişti. Sadece iki hafta hayatta kalmam gerekiyordu ve işim kurtulacaktı. CeCe'nin zengin influencer arkadaşlarından bir sürü müşteri adayı bulacaktım ve bu Brad'le uğraşmak zorunda kalmamı telafi edecekti. En azından ben öyle umuyordum.

Onlar iki katlı yüksek ahır kapılarından çıktıktan sonra mekâna baktım ve gördüklerimi takdir etmeye çalıştım. Dügün resepsiyonunun yapılacağı bu alan, en çarpıcı ahşapla kaplanmış otuz ayak yüksekliğindeki tavanlarıyla gerçekten muhteşemdi. Eğer rustik milyarder bir teknoloji patronu olsaydı rustik olurdu. Minik peri ışıkları tavanı yarı saydam tellerle kaplıyordu, böylece geceleri gerçekten yıldızlara bakıyormuşsunuz gibi hissediyordunuz. Her şey güzel ve mükemmeldi. Brad hariç her şey.

Brad ve kardeşi dışında her şey, diye düzelttim, ahırın köşesinde duran ve eli Brad için sipariş ettiğim çok pahalı viski kasasında olan ağabeyi Jackson'la göz göze geldiğimde. Nereden geldiğini bile bilmiyordum ama Jackson Heath'in içmeye başlamasına ve tüm planlarımı altüst etmesine izin veremezdim. Tehlikeli elbisemin içinde olabildiğince hızlı bir şekilde ahıra doğru yürüdüm.

"Jackson, gözümün önünde bir şişe viski çalamazsın. Ben-"

"Hey, Bubbles." Derin sesi ve yavaş çekimi, aptal takma adıyla birleşince üzerimde her zaman yarattığı kelebek etkisini yarattı. Ki bu hiç olmadı. Midemde kelebekler uçuşmuyordu ve bana en sevdiği atıştırma malı gibi yukarıdan aşağıya bakması umurumda değildi. Gerçekten umursamadım.

*****Maggie*****

I boğazımı temizledim. "Jackson, bu iş zaten zor olacak. Tüm zamanını çöpe atarak işi daha da zorlaştıramazsın."

Elini hâlâ viski kasasından çekmemiştii. "İşini zorlaştıracığımı sana düşündüren nedir, Bubbles? Senin yanında her zaman mükemmel bir beyefendi olmadım mı?"

Onunla tanıştığım ilk günden o ana kadar bana bakışında hiç centilmenlik yoktu. Ellerimi kalçalarımaya koydum ve gözleri ellerimi takip edince kızardım. "Jackson."

Kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Bubbles."

Bin dolardan fazla tutan bir şişe viskiyi yavaşça çıkarmasını izlerken biraz daha yaklaştım. "Yıllar oldu. Bana neden böyle seslendiğini söyleyecek misin?"

Sırıttı ve beyaz dişleri koyu renk sakalının arasından kurt gibi göründü. Koyu kahverengi gözleri tekrar vücudumda aşağı yukarı hareket etti ve sonra benimkilere kilitlendi. "Gülüştün. Duyduğumda baloncuklar gibi hissediyorum. Belki de kelebekler. Bilemiyorum. Baloncuklar sana daha çok yakışıyor."

Kıpkırmızı olmuşum. Ayaklarıma baktım ve saçlarımin yüzümün önüne düşmesine izin verdim. Düşünmek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Ama o anı bulamadım. Benim dikkatim dağılmışken, Jackson viski şişesini başının üzerinde tuttu ve etrafımda dolaşmaya başladı. Jackson'ın benden bir karış uzun olmasına rağmen, ateşe atlayan bir pervane gibi içgüdüsel olarak şişeyi kapmak için uzandım.

Beni. Gülümsemesi daha da kurtlaşıp kolunu belime doladığında bir tuzağa düştüğümü anladım.

Dokunuşuna ve vücudunun benimkine değen sıcaklığına o kadar hazırlıksız yakalanmıştım ki tökezledim. Jackson sabit dursaydı bu kadar felaket olmayabilirdi. Ama değildi. Ben tökezleyince o da tökezledi ve ikimiz de yere düştük. Beni vücudunun üstüne çekmeyi başardı, böylece düşüşün tüm gücünü almadım ama elbisem tüm hareketi kaldıramadı. Gürültülü bir *yırtılma* havayı doldurdu ve ağzım açık, gözlerim dehşetle dolu bir şekilde Jackson'ın üstünde donakaldım.

Jackson aşağı bakmaya başladı ama ben hareket etme kabiliyeti buldum ve elimi çenesinin altına koydum, böylece yapamadı. Homurdandı. "O senin elbisendi, değil mi?"

"Evet." O korkunç sestten önce hissedebildiğimden çok daha fazla esinti hissedebiliyordum. "Bunca yıldan sonra seni tekrar görmek güzel Jackson. Ailen nasıl?"

Yan tarafımı kavrayıp çıplak tenime dokunduğunda kıpırdandı ve dişlerini alt dudağına geçirdi. "Bu birkaç dakika önce çıplak değildi."

Alnımı göğsüne dayadım ve inledim. "Senin önünde kendimi aptal yerine koymadığım bir zaman olacak mı? Ben hasarın ne kadar kötü olduğuna bakarken sen de gözlerini kapat."

"Öyle bir şey olmayacak. Çok uzun zamandır senden bir şeyler çalmaya çalışıyordum. Eğer bu şansı kaçıracağımı düşünüyorsan, delirmişsin demektir." Yer değiştirdi ve üstüme gelecek şekilde yuvarlandı. Jackson ikimizi de ayağa kaldırmadan önce sırtımı serin ahşap zemine ancak bir saniye dayayabildim. Ağırlığımı sanki CeCe'nin boyundaymışım gibi taşıyordu ve aklıma çok güçlü olmayan erkeklerle birlikte olduğum geldi.

Önünde durduğumda ve bana bakmak için geri adım atmaya çalıştığı anda sözleri nihayet kaydedildi. "Hey!"

Sırıttı. "Evet?"

Onunla birlikte hareket ettim, beni görmemesi için vücudumu onunkine bastırduğımdan emin oldum. Elbisenin dışında karnımın dışarıda olduğundan ve son birkaç saattir cehennemin içinde sıkışıp kaldığım için muhtemelen her zamankinden daha büyük olduğundan emindim. "Bakışları çalmaya çalışmıyordun. Saçmalamayı kes."

Jackson kollarımı tuttu ve kocaman bir adım geri attı. Birlikte aşağıya baktık ve ben ürperdim. Elbisem, ortasındaki tam yırtmaç nedeniyle potansiyel bir düğmeli numaraya dönüşmüştü. İri göğüslerimden küçük beyaz tangama, oradan da boyalı ayak tırnaklarıma kadar her yerim açıktaydı. Yumuşak

Göbeğimin kıvrımı dışarıdaydı, göbek deliğim her zamanki gibi mevcuttu ve Jackson'ın tepkisini görmek için yüzüne bakana kadar aşağılanmışım.

Daha önce de erkekleri tahrik etmişim. Hiçbir erkeğin beni istemeyeceği kadar çirkin değildim, böyle de düşünmüyordum. Brad'den ayrıldığımdan beri daha da yumuşamışım. Jackson'ın yüzündeki açlık ifadesi açlıktan ölmek üzere olan bir adamın yüz ifadesiydi ve acaba benim gözlerim de onunkilerle aynı şeyi görmüyor muydu? Benimle her zaman şakacı bir şekilde dalga geçmişti ve ben de bunu sadece şakacı bir dalga geçme olarak algılamışım. Ancak o anki ifadesinde şakacı bir şey yoktu.

"Jackson?" Elbisemi toparlamaya çalıştım ama nafile.

"Bubbles. Bence kulübeme gelmelisin, böylece sana giymen için bir bornoz verebilirim." Tekrar göğüslerimin kuzeyine bakarken sesi her zamankinden daha sertti. "Bence tatil köyünde bu şekilde yürümemelisin."

Sarsılarak başımı salladım. Kimsenin beni görmesini istemiyordum. *Onun* beni görmesi yeter de artardı bile. "Her şey dışarıda olmadan oraya nasıl gidebilirim?"

Gömleğini başının üzerinden çekti ve hızla benimkinin üzerine geçirdi. Çıplak göğsüne bakmama fırsat vermeden beni omzuna attı ve viski şişesini kaptı. Viski hakkında bir şey söylemeye zahmet etmedim. Ona göğüslerimi gösterdikten sonra küçük bir balıkmışım gibi geldi.

Yürürken kıkına baktım. "Bu benim için yeni bir düşük seviye, Jackson."

"Tuhaf. Bu benim için yeni bir yükseliş." Kalçalarımın arkasını kavradı ve sıktı. "Sana aptal küçük kardeşimle ayrıldığınız için ne kadar mutlu olduğumu söylemiş miydim?"

Onun sözleriyle midemde baloncuklar patladı. Brad'in ağabeylerini her zaman çekici bulmuştum ama hiçbir zaman onları Jackson'ı düşündüğüm gibi düşünmeme izin vermemiştim. Kendimi alternatif bir gerçekliğe düşmüş gibi hissediyordum. "Um... Hayır."

"Çok memnun oldum." O kadar hızlı yürüyordu ki omzuna doğru zıpladım. Buna bulduğu çözüm, kollarından birini sırtıma, diğerini de kalçalarımın geçirerek beni sıkıca kendisine sabitlemek oldu. "Biriyle çıkıyor musun?"

Aklım karıştı. "Hayır."

"Güzel."

Beni kamarasına taşıyıp yere bıraktığında tüm kanım başıma hücum etmişti. Bu hissin etkisiyle kalçalarımı birbirine bastırdım.

Kan çekirdeğime doğru akıyordu. Bayılmak mı yoksa kendiliğinden orgazm olmak mı istediğimden emin değildim.

Spor çantası yatağının yanındaki sandalyede duruyordu ve uzun süredir giriş yaptığına dair başka hiçbir işaret yoktu. Yenilenmiş ahşap kulübe bir insanın isteyebileceği her şeyle modernize edilmişti ve lüks ve rahat hissettirecek şekilde tasarlanmıştı. Jackson o kadar yersiz görünüyordu ki neredeyse gülmek istiyordum.

"Elbiseyi çıkar ve tişörtümün pantolona ihtiyaç duymayacağın kadar uzun olup olmadığını görelim." Başka bir gömlek giyme zahmetine girmedi. Kanatlı deri sandalyelerden birinin koluna yaslandı ve beni izledi.

"Banyoda üstümü değiştiririm. Teşekkürler." Kabindeki tek özel alana girdim ve kapıyı arkamdan kapatır kapatmaz kapıya yaslandım. Aklımı kaybedecektim. Jackson çok güçlü sinyaller gönderiyordu ama ben onları doğru okuduğumdan emin değildim. Jackson Heath dövmeleri ve yatak odası gözleriyle motosiklet üzerinde seks yapıyordu. Bana yardım etmeye çalışıyor olabilirdi.

Ya da belki de beni yemek istiyordu, tıpkı gözlerinin istediği gibi.

*****Jackson*****

I Viskiye açtım ve Maggie tişörtümle banyodan çıkarken bir bardakta onu beklettım. İçkiyi aldığımda tüm kan aletime hücum etti. her şeyiyle. Beline kadar uzanan kumral saçları, cam yeşili gözleri, gömleğimin yıpranmış pamuğunun altındaki çıplak göğüslerinin kabarıklığı... O lanet olası bir tanrıçaydı ve ben ona tapmak istiyordum.

Maggie viskiyi görünce utangaç bir tavırla bana yaklaştı. "Eğer kuralları çiğneyeceksen, ben de kendimi şımartabilirim. Ne de olsa senin için bir bardak eksilmiş olur."

Kendime onun tatlı Maggie olduğunu hatırlattım, üç yıl boyunca ezik kardeşimle kalan aynı kadındı çünkü onu terk edemeyecek kadar nazikti. İşleri ne kadar aceleye getirmek istesem de, yavaşlamalı ve onu istediğim fikrine alışmasına izin vermeliydim. Her nasılsa, gerçekten şok olmuş görünüyordu. Brad'in Maggie'ye bakış tarzım yüzünden beni ne kadar sık azarladığını düşünürsek, nasıl şaşırdığından emin değildim.

Elini uzattığında bardağı ondan uzak tuttum ve gülümsedim. "Benimle takılırsan ve arayı kapatırsan sana veririm."

Saçlarını kulağının arkasına itti ve omuz silkti. "Tamam."

Kulübeyi tam bir kanepe yerine bir loveseat olacak şekilde tasarlayan kişi için Tanrı'ya şükrettim çünkü bu beni Maggie'ye daha da yakınlaştırdı. Maggie bana dönene kadar kalçalarımız birbirine yapıştı, bacak bacak üstüne atıp dinlendi.

sadece uyluğumun üzerinde. Viskiye ona uzattım ve kendi bardağımdan bir yudum aldım.

Büyük bir yudum aldı ve hemen öksürdü. "İğrenç. İnsanlar bunu neden seviyor? Neden bunun için bu kadar çok para alıyorlar? Ugh."

Burnunu kıvrmasına güldüm. "Hâlâ daha çok meyveli içeceklerden mi hoşlanıyorsun?"

Bu kadar yakından, makyajının gizleyemediği burnundaki çilleri görebiliyordum. Bana gözlerini devirdi ve omuz silkti. "Ben basit bir kadıyım. Ne diyebilirim ki?"

"Seninle ilgili basit bir şey yok, Bubbles."

Bardağını sehpanın üzerine koymak için eğildi ve bunu yaparken gömleğim kalçalarına kadar çıktı. Sağ kalçasının iç tarafındaki küçük bir dövme gözüme çarptı ve içimde yenilenmiş bir ihtiyaç duygusu hissettim. Uzandım ve hiç düşünmeden parmaklarımı dövmenin üzerinde gezdirdim, sırf bunu yaptığımda nefesinin kesildiğini duymak için.

"Bu yeni bir şey." Gözlerimi küçük yaydan ayırdım ve onun gözlerinin lazer gibi parmaklarıma odaklandığını görmek için başımı kaldırdım.

"Bir yıl önce aldım. Bir şey istiyordum ama özel olmasını istiyordum." Boğazını temizledi. "Yeni olduğunu nereden biliyorsun?"

"Brad ile geçirdiğin son yaz. Helena'nın dışındaki aile evine yüzmeye gitmiştiniz." Dudaklarımı yaladım ve kendimi arkama yaslanmaya zorladım. Elimin, baldırının üzerinde durana kadar kaymasına izin verdim. "Siyah bir tek parça giymiştin ve buna ihtiyacın olduğunu düşünmene neden olduğu için Brad'i öldürmek istedim. Sen örtünmüştün ama ben kararlıydım. O zamanlar dövmen yoktu yoksa fark ederdim."

Yüzük parmağıyla yayı takip etti ve gözlerini aşağı indirdi. "O zamanlar bana çok mu bakıyordun?"

"Öyle de diyebilirsin." Maggie'yi benim yapma planıyla düğüne gelmeyi kabul etmişim. Kendimi tutmayı planlamamışım. İsteddiği her gerçeği söyleyebilirdi.

"Bilmiyordum." İçini çekti ve saçlarını gevşekçe yana doğru sarkan bir topuz haline getirdi. "O zamanlar bir fark yaratacağından değil. Brad'le birlikteydim."

"Daha önce seninle konuştuğunu duydum. Hiçbir şey değişmemiş. Senin için hâlâ bir pislik." Gözlerinin benimkilere kayması hoşuma gitmişti. "Sana karşı neden daha iyi olmadığını hiç anlamadım. Sana elimden gelenin en iyisini yapmaktan başka bir şey yapmazdım. Gitmene izin verecek kadar aptal olamazdım."

Gözlerimi aradı ve sessizce boğazını temizledi. "Eskisi gibi canımı acıtmıyor. Şimdi bana kaba davrandığında onu yumruklamak istiyorum."

Homurdandım ve onun irkilmesine neden oldum. "O zaman olduğu gibi şimdi de kanımı kaynatıyor. Sen daha iyisini hak ediyorsun. Sana bir şey sorabilir miyim?"

Fark edip etmediğinden emin değildim ama başını sallayarak bana yaklaştı. "Ne istersen."

"Bu düğünü yapmayı neden kabul ettin?" Sorunun onu rahatsız ettiği anı gördüm ve düzeltmek için acele ettim. "Seni yargılamıyorum, Bubbles. Sadece Brad'e karşı hâlâ bir şeyler hissetmediğinden emin olmak istiyorum."

Neredeyse viskiyi denediği zamanki yüz ifadesinin aynısını yaptı. "Tanrım, hayır. Ben sadece... Bu utanç verici ama paraya ve teşhire ihtiyacım var. Eğer bunu başarabilirsem, umarım işime yeni bir soluk getirebilir ve onu kaybetmem. Brad'le birkaç hafta uğraşmaya değer. Beni deli etse bile. O bir gelinzilla."

Sırıtişım başka bir şey olduğu kadar bir rahatlamaydı da. "Brad senin için."

Biraz daha yaklaştı ve elini dizime koydu. "Jackson?" "Ne oldu, Bubbles?"

Bu lakap karşısında sııttı ve başını salladı. "Şu anda çok... açık davranıyorsun. Doğru kelime bu mu bilmiyorum. Sen sadece... Senden bir şeyler hissediyorum. Bunu açığa vurmak mı istiyorsun?"

Acele etmeyi sikeyim. Belini kavradım ve onu kucağıma çektim, böylece bana sarılmıştı. "Evet, öyleyim. Sen Brad'le çıkarken üç yıl boyunca elim kolum bağlı oturdum. Onu çok kıskanıyordum. Bunu itiraf etmenin ne kadar berbat olduğunu biliyor musun? Sana dokunmasını acı verici bir şekilde kıskanıyordum ve artık o yok. O salak gitmene izin verdi ve bu onun kaybı. Umarım bu benim kazancım olur."

Başının arkasından tutup ağzını kendime çektiğimde nefesi kesildi. Onu öperken ağzı benimkine karşı yumuşaktı, ancak elini göğsümde hissettiğimde geri çekildi, itti.

Her şeyi berbat ettiğimden korkarak geri çekildim. "Kahretsin. Seni acele ettiriyorum. Özür dilerim, Bubbles. Sonunda burada benimleyken seni almak istememek çok zor."

Dudaklarını yaladı ve başını salladı. "Anlamıyorum."

"Seni becermek istiyorum Maggie. Geceyi, sen yüzüme boşalana kadar her santimini öperek ve yalayarak geçirmek istiyorum. Seni hiç sıkılmediğin kadar iyi sikerken çığlık atmanı ve titremeni istiyorum." I

Son birkaç kelimeyi homurdanarak söyledi ve yüzünü aradı. "Bu her şeyi açıklıyor mu?"

Başını salladı. "Evet. Hem de çok. Sen... Vay canına. Tamam. Bunu beklemiyordum ama aptal değilim. İsteddiğinden eminsen hepsini istiyorum."

Kıçını kavradım ve onu kollarıma alarak ayağa kalktım. "Bunu altı yıldır istiyordum, Bubbles."

"Bu çok uzun bir süre."

Onu altıma alarak yatağa yerleştirdim ve hafif, alaycı öpücüklerle onu öptüm. "Altı yıl, bir kadını ve onun sikimi sağarken nasıl hissedeceğini hayal etmek için çok uzun bir süre. Pek çok fanteziyi gerçeğe dönüştürmek üzeresin."

Tatlı, masum, şen kahkahalı ve hiç bitmeyen gülümsemeli Maggie'yi bekliyorsam yanılmışım. Ellerini saçlarımda birleştirirken gözleri açlıkla parlıyordu. "Söyle bana, hepsini gerçekleştireyim."

*****Jackson*****

G Kaya gibi sert ereksiyonumu onun kalbine sokarken, onu öperken ellerimi kalçalarında aşağı yukarı gezdirdim. Dilimi ağzına soktuğumda emdi ve inledi. Bu duygu baş döndürücüydü.

Her zaman arzuladığım kadın benim için inliyordu... Onunla sarhoş olmuştum.

Çenesinden aşağıya doğru öptüm ve kulağının altındaki deriyi ısırdım. "Sen gittiğinde ailemin evinde kalırdım çünkü herkes uyurken odama gizlice girdiğini hayal ederdim. O fantezilerde seni arkadan beceriyordum ve sen sessiz kalmaya çalışmaktan yastığımda diş izlerini bırakıyordun. O siyah mayoyu değiştirmek için içeri girdiğinde seni yakalamak ve alt kısmını kenara çekmek istedim, böylece seni sikimle doldurabilecektim. Bu fantezilerde seni boş bir odada ya da bir dolapta duvara yasladım. Bazen bunu onunla paylaştığın odada yapmayı bile hayal ettim. Sikilmenin ne demek olduğunu bilmeni ve seni siktiğim yatakta onun yanında yatarken bunu düşünmeni istedim."

Parmaklarını sırtımda gezdirdi ve kalçalarını benimkilere doğru salladı. "Jackson, Tanrım. Hiç bilmiyordum."

Göğüslerini avuçladım ve sert meme uçlarını sıkarak yüksek sesle nefes almasını sağladım. "Bu. O nefes nefese iniltiyi istiyordum. Hiç durmadan istedim. Seni her şekilde becermek istiyordum, ta ki döllerimle o kadar dolana kadar, mobilyaların üzerine bile oturamayacak hale gelene kadar. Seni başka bir erkek için mahvetmek istedim.

bana geri dönmek zorunda kalacaktın. Mükemmel vücudunu kirletmek ve sana hiçbir erkeğin istemeyeceği şeyler yapmak istedim."

Aramıza uzandı ve pantolonumu çıkarmaya çalıştı ama bileklerini kavradım ve başının üzerinden yatağa sabitledim. Altımda kıvrandı. "Lütfen, Jackson. Burada ölüyorum. Biri bana dokunmayalı yıllar oldu ve beni bu ıstıraptan kurtarmanı istiyorum. Lütfen!"

"Ne istediğini bile bilmiyorsun." Kalçalarımı onunkilere doğru daha sert salladım ve bakışlarını tuttum. "Sana yapmak istediğim şeyler nazik değil. Seni nazik olamayacak kadar uzun zamandır istiyorum. Seni *becermek* istiyorum, Bubbles. Sertçe. Benimle başa çıkabilir misin?"

Başını salladı ve boynunu ağzıma doğru uzattı. "Evet!"

Homurdandım ve onu yüzüstü çevirdim. Tangası dışında kıcı çıplak kalana kadar gömleğimi yukarı ittim, omurgasından aşağıya doğru öptüm ve sonra dişlerimi kullanarak tanga'nın ipini geri çekebilmek için dışarı çektim. Nefesinin yumuşak tıslaması beni ateşledi. Tangayı aşağı çektim ve manzaranın tadını çıkarmak için kalçalarımın üzerine oturdum. Dolgun poposu vücudunun geri kalanıyla aynı seftali ve krem rengindeydi ve o kalın kalçaların arası parıltıyan bir cennetti. Benim için çoktan sıırılsıklam olmuştu.

Bacaklarını ayırdım ve yüzümü ıslaklığına gömüp onu yiyebilmem için dizlerinin üzerine gelmesini sağladım. Onun dilimin üzerindeki ilk tadı patlayıcıydı ve tam da hayal ettiğim kadar güzeldi. Dilimi sertleştirip onu becerdiğimde adımı haykırdı ve kıcını kavrayıp tamamen açtığımda nefes nefese kaldı. Amını ve götünü yalarken ve emerken olmak istediğimden daha sert davrandım. Çok hevesliydim, onun boşalması için çok açtım, ağırdan alamazdım. Tam iki parmağımı daracık göbeğine soktuğumda, ilk kez uzun ve kesik bir çığlıkla boşaldı ve bunu tekrar yapmak istememe neden oldu.

Onu ters çevirip yanına uzandığımda ilk orgazmdan çıkmayı henüz bitirmemişti, böylece onu tekrar boşaltmak için parmaklarımı kullanırken ağzını alabilecektim. Dudaklarıma karşı inledi ve nefes nefese kaldı, ben onu iki parmağımla ve sonra üç parmağımla becerirken beni öpemeyecek kadar gergindi.

"Daracıksın, Bubbles. Aletim seni gerecek ve ağrıtabilecek. Yarın atacağın her adımda beni düşüneceksin. İşini yaparken ve çok güzel gülümserken beni hissedeceksin." Duvarlarının parmaklarımın etrafında sıkılaştığını hissettim. "Hoşuna gitti mi? Yarın kardeşimle çalışırken sikimi hissetme fikri hoşuna gitti mi? Seni hiç böyle becermedi, değil mi?"

Tekrar boşalırken 'hayır' diye bağırdı. Sıkıca tutunduğu için tırnakları boynumu ısırdı. Benim için sızlanırken bile beni öptü, adımı haykırdı. "Tanrım, Jackson. Yapamam... Tekrar boşalamam."

Kalçalarının arasına uzanmak için yer değiştirdim. Her yerini görebilmek için tişörtünü yırtıp çıkarırken, sikimden precum sızdığını hissettim. Hayal ettiğim her şey ve daha fazlası ondaydı. Ellerimi başının iki yanına koydum ve yüksek bir hırıltıyla sikimi içine soktum. Nefes nefese kaldı ve boynundaki damarlar öne çıkıp çıkardığı sesler uzun bir iniltiye dönüşürken başını yatağa bastırdı.

"Başımdan beri benim olmalıydın, Maggie. Bu amcık benim için yaratılmış. Beni o kadar mükemmel alıyorsun ki." Başımı eğdim ve meme uçlarını emdim. Dilime karşı sert ve kabarıktılar ve biraz daha sert emdiğimde, amındaki yanıt veren nabızı hissedebiliyordum.

Maggie saçlarımı çekiştirdi ve ayak bileklerini arkamdan kilitleti. Dişlerini omzuma geçirdi ve tırnaklarını sırtıma geçirdi. Ben onu becerdikçe karnı sikimin etrafında zonkluyor, onu sağıyordu. "Jackson! Sakın durma!"

Ağızına karşı hırladım. "Kapı patlayıp açılrsa ve tüm düğün ekibi orada durup izlese bile durmam. Boşalana kadar durmayacağım. Bunu istiyor musun, Bubbles? İçine boşalmamı istiyor musun?"

Eve salladığım her sert darbeye zıpladı. "Evet! İçime boşalmanı istiyorum. Jackson, buna ihtiyacım var!"

Onun benim için bu kadar kontrolden çıktığını duymak beni daha önce hiç hissetmediğim bir vahşilik duygusuyla doldurdu. Brad için hiç böyle çılgılık atmamıştı. Aile evindeki odaları sessizdi. Onun için inlememişti bile. Benim yanımda ise o kadar yüksek sesle bağıırıyordu ki, ana locadaki insanların onu duymamasına şaşıırırdım. *Benim* için vahşiydi.

Onu daha sert becerdim ve ağızımı kulağına dayadım. "Amin benim, Bubbles."

Altımda sertleşti ve sonra şimdiye kadarki en yüksek sesli çığlığını attı, çekirdeği aletimin etrafında o kadar sert atıyordu ki ne kadar dayanacağım konusunda bir seçeneğim yoktu. Kendimi olabildiğince derine gömdüm ve sertçe boşaldım, adı dudaklarımda bir yakarış gibiydi. Her zamankinden daha sert ve daha fazla boşaldım, ta ki dölleriim içinden sızana kadar. Tohumumla iyice işaretlenmişti ve nefesimi tutarken ağırlığıımın onun üzerinde kalmasına izin verdim.

Yuvarlanıp nefes almasına izin verebilmek için onu rahatlatmaya çalıştığımda, kollarını bana doladı ve homurdandı. "Kal."

Onun üstüne yerleştim, aletim hâlâ içindeydi. "Beklediğime değdin, Bubbles. Siktir."

O şen kahrkahasını attı ve boynumun yan tarafına nazık bir öpücük kondurarak beni şaşırttı. "Aynen, Jackson. Aynen."

*****Maggie*****

B Ertesi sabah daha gözlerim açılmadan Jackson'ın söz verdiği acıyı hissettim. Ayrıca sadece bir yudum içmiş olmama rağmen akşamdan kalma hissediyordum.

viski. Onunla geçirdiğim bütün gece, ayık Maggie'nin asla söyleyemeyeceği kelimeler ve çığlıklarla dolu sarhoş bir rüya gibi gelmişti. Jackson'ı suçlamak dışında ne kadar vahşileştigiime bir anlam veremiyordum. Hiç bu kadar kontrolden çıkmamış ve bedenimle bu kadar açık olmamıştım. Bu özgürleştirici, yoğun ve kirli bir rüyanın gerçekleşmesiydi. Kendime asla izin vermediğim kirli bir rüya.

Parlak sabah güneşinin altında, ağrılarla dolu bir vücutla bile, kolunun bana dolanması hissine tepki veriyordum. Hiçbir zaman her gün seks yapan bir kadın olmamıştım. Kesinlikle bir kereden fazla gelen bir kadın olmamıştım. Jackson tek bir gecede kendimle ilgili tüm fikirlerimi suya düşürmüştü. Bu şaşırtıcı olmamalıydı. O *Jackson Heath'ti*. Heath ailesinin kötü çocuğu, şeytana pabucunu ters giydiren yüz karasıydı.

Sadece, bir gece önce iltifatlarıyla tatlı ve cömert davranmıştı. Elbette, hâlâ motosiklet kullanan kötü çocuktu ama bana farklı bir yönünü göstermişti.

Jackson'ın kolu belime dolanırken, ağzını enseme soktu ve çok sert, çok etkileyici aletini kıcıma bastırdı. "Nasıl bu kadar güzel kokuyorsun? Benim boşalmam ve seks gibi kokman gerekirken sen hâlâ narenciye ve bal gibi kokuyorsun."

Sabahki sertleşmiş sesinin hırçınlığı her yerimin karıncalanmasına neden oldu. "Teşekkürler mi?"

Elini karnımda gezdirdi, gıdıklandığımda kıkırdayınca inledi ve sonra seksimi avuçladı. Daha önce hiç böyle tutulmamıştım ama o da aynı şekilde uykuya dalmıştı, her hakkı varmış gibi göbeğimi tutuyordu. Bir parmağını dudaklarımın arasına daldırdı ve kalçalarını kıcıma doğru daha sert salladı. "Benim için çoktan ıslanmışsın."

Bacaklarımı onun için açtım ama parmakları klitorisimin üzerinde gezinirken bir an irkildi ve elini çekti. Onu olduğu yerde tutmak için kolundan tuttum. "Sorun değil. Ben istiyorum."

Beni altına aldı ve bana bakmak için çok fazla zaman harcadı. Gördüğü her olası kusuru gözden geçirdim, gözleri aramızdaki karnıma indiğinde nefesimi tuttum. Hırıltısı anlık ve keskindi. "Nefes al."

İstemsizce derin bir nefes alırken ona baktım. Beni daha da sert bir şekilde inceleyen yanaklarım yandı. Ne gördüğünü hayal etmeye çalışmak bende kaçma isteği uyandırıyordu. "Neye bakıyorsun?"

Doğrulup üzerime oturdu ve çıplak bedenime bakmaya başladı. Onun ağırlığı üzerimdeyken, bakmasına izin vermekten başka çarem yoktu. "Sen. Mükemmel amcığını sevdiğim kadar ve onu aldığımda kıcını seveceğimden emin olduğum kadar, vücuduna da ateşliyim, Bubbles. Çok seksisin. Senin yüzünden yıllar boyunca çok fazla ereksiyonumu saklamak zorunda kaldım. Son üçünde sen gittiğin için neredeyse rahatladım, çünkü ailemin önünde ereksiyon olmuyordum."

Gözlerimi devirdim ama ağızıma bir gülümseme yerleşti. "Teşekkür ederim."

Ellerini karnımda gezdirdi ve göğüslerimi avuçladı. "Seni götten becermem fikrinden hiç ürkmedin. Hayal ettiğimden çok daha kirliymişsin."

Onu ittim ve dizlerimin üzerine, kalçalarının arasına yerleştim. Ereksiyonu dimdik duruyor, dikkatimi çekmek için yalvarıyordu. Onu tabanından kavradım ve yüzüne baktım. "Eğer beni sikmeyeceksen, en azından seni boşaltacağım."

Saçlarını kavradı ve inledi. "Kahretsin, Bubbles. Beni öldüreceksin."

Ağızımı indirdim ve tam dudaklarımı onun üzerinde gezdirecekken odanın başka bir yerinden telefonum çaldı. Doğruludum. "Saat kaç?"

Bu kesintiden dolayı daha da yüksek sesle inleyen Jackson saatine baktı ve homurdandı. "Sekiz."

Küfür ettim ve yatağından fırladım. Elbisem mahvolmuştu ama Jackson'ın bornozu yanımdaydı. Tam kollarımı silkip içine giriyordum ki bir önceki geceden kalma atılmış kot pantolonuna takıldım. "Geç kaldım! Ben hiç geç kalmam. Gerçekten, asla. Hâlâ odama gidip üstümü değiştirmem gerekiyor. Duş almalıyım. Konuşmak bile istemediğim yerlere geliyorsun. Aman Tanrım, çıldırıyorum."

"Dün gece senin için birkaç kıyafet bıraktım. Kanepenin üzerindeler." Jackson iç çekerek doğrulup beni izledi. "Biraz daha geç kalamayacağına emin misin?"

Kıyafetleri bir korku hissiyle elime aldım. Bedenimi bilmiyordu. Benim seksî olduğumu düşünüyordu. Bedenimi doğru tahmin etmesinin imkânı yoktu. Sikine at gözlüğü takmıştı ya da her neyse. Yumuşak kumaş ellerimde açıldı ve elbisenin benim bedenime uygun olduğunu görünce gülümsedim. Tereyağı gibi hissettiriyordu ve koyu yeşil rengi beni harika gösterecekti. Ona döndüm ve beni yakından izlediğini gördüm.

"Sana yakışacağını düşünmüştüm. Her şey sana yakışıyor, ama bu elbise hoşuma gitti." Ayağa kalktı ve kendinden emin bir şekilde çıplak olarak bana doğru yürüdü. Yüzümü kavrayarak ağzını benimkine yaklaştırdı ve beni öpmek için acele etmedi. "Duş alma. Bugün iyi bir küçük işçi arı olurken hâlâ benimkini giydiğini bilmek istiyorum."

Kızardım ve göğsüne doğru sallandım. "Tamam."

Bornozu omuzlarımdan itti ve elbiseyi başımın üzerinden çekmeden önce meme uçlarımı yalayıp öpmek için zaman ayırdı. Üzerime eldiven gibi oturmakla kalmadı, sütyeni de vardı. Kendini aşmıştı. Ayakkabılarımı aramaya başlamadan önce önümde diz çöktü ve pedikürümü gösteren yeni bir çift sandalet giymeme yardım etti.

Onu yatağa atmak ve üzerine tırmanmak istedim. Ağrım yokmuş gibi davranmak ve bütün sabah ona binmek istedim.

Tekrar ayağa kalktığında beni banyoya götürdü ve saçlarımı başımın tepesinde topuz yaparken arkamda durdu. Topuzu normalde yaptığımdan daha iyi sabitlemek için saç bağınyı yeterince döndürdü ve sonra iki yeni diş fırçası açtı ve birlikte dişlerimizi fırçalarken aynadan beni izledi. İnanılmaz derecede evcildi ama o kadar seksiydi ki titriyordum.

Ağzımı çalkalamak için eğildiğimde kıcıımı ona bastırdım ve kıcıma sert bir tokatla ödüllendirildim. Nefesim kesildi ve tükürmek için öne eğilene kadar göğsünü ve çenesini öpebilmek için döndüm. "Gitmem gerekiyor."

Beni tezgâhın üzerine kaldırdı ve bacaklarımın arasında ona yer kalana kadar elbiseyi kalçalarımın üzerinden geçirdi. "Evet."

Kollarımı boynuna doladım ve ona sııttım. "Bu kadar çekici olman hiç adil değil. Dövmelerine bayılıyorum."

"Başka ne var?"

Ellerimi kollarında gezdirdim. "Kasların."

"Başka ne var?"

Aletine baktım. "Sanırım bu kadar."

Şakacı bir şekilde hırladı ve çenemi kavradı. "Dün gece seni ağlatacak kadar çok boşaltan neydi? Daha fazlası için çığlık atmana ne sebep oldu?"

Kızardım. "Sikin."

Ukala bir sırıtışla başını salladı. "Aynen öyle, sikim."

Kıkırdadım ve onu ittim. "Şu an saat kaç? Saat dokuza on beş kala bir toplantım var ama hızlı olursak..."

Saatine baktı ve inledi. "Zaten neredeyse geç kaldın."

Yeni bir endişe dalgası ruh halimi yerle bir etti. Tezgâhtan atladım ve ağzına hızlı bir öpücük kondurdum. "Sanırım çalışırken senden uzak durmam gerekiyor."

Uzaklaşmaya çalıştığım da bileğimi kavradı. "Yine mi geldin?"

Saatine baktım ve dudağımı sertçe ısırdım. "İşleri berbat etmeyi göze alamam. Senin yanında kendimi kontrol edebilir miyim bilmiyorum."

"Bir dahaki sefere alarm kurarız." Omuz silkti. "Ayrıca, bir ya da iki kez geç kalman sorun değil, Bubbles."

Başımı salladım ve ön kapıya doğru koştum. "Öyle değil. İşimi kurtarma şansına zarar veremem. Daha fazlasını istiyorum ama burada değil. Bu iş bittiğinde, eğer beni hâlâ istiyorsan, bunu o zaman tekrar yapabiliriz. Hem harika seks yapıp hem de işimi iyi yapacağım konusunda bana güvenemeyeceğin çok açık."

Kollarını kavuşturdu ve beni izledi. "Seni bir kere sikip bırakacağımı mı sanıyorsun? Hiç şansın yok. Seninle işim bitmedi."

Kapının kolunu sıkıca kavradım. "Tüm bunların bitmesine sadece iki hafta kaldı. Sadece odaklanmam gerekiyor Jackson."

Gülümsedi. "Kimse bana ne yapacağımı söyleyemez, Bubbles. Uzak durmayacağım."

Ona son bir kez baktım ve inledim. "Tanrım, çok ateşlisin. İki hafta sonra tekrar görüşürüz, ufaklık."

"Sikime küçük deme, kadın." Bana doğru geldi ve kapıyı çekip açmak ve dışarı kaçmak için ihtiyacım olan tek motivasyon buydu.

*****Maggie*****

M Düğün planlaması sırasında Jackson'dan uzak durma kararım, o günkü ilk görüşmemin benim için iptal edilmesiyle sağlamlaştı.

Geç. Şefti ve aynı günün ilerleyen saatlerine randevu vermekten mutluluk duymuştu ama yine de birini rahatsız etmiş olmak ağzımda kötü bir tat bırakmıştı. Dünyayı sarsan orgazmlar yaşarken işimi yapamıyorsam, o orgazmları şimdilik yaşayamazdım.

Suçluluk bıçağını göğsüme bir kez daha sapladığımda, pansiyonda kahvaltı ederken Brad'e rastladım. Konukların çoğu bir hafta daha gelmeyeceğinden ve düğünü planlayan ve pürüzleri çözmeye çalışan herkes ya başka bir yere dağıldığından ya da ben olduğumdan, pansiyonun yemek salonu sabahın o saatinde boştu.

Omlet siparişimi henüz vermiştim ki Brad geldi ve benimle oturup oturamayacağını sordu. Bana katılması için işaret ettim ve hissettiğim utançtan dolayı ateşlenmemeye çalıştım. Onun ağabeyiyle yatmıştım, hem de büyük bir şekilde.

"Dün gece sana karşı kısa konuştuğum için özür dilemek istedim. Christina gereksiz yere sert davrandığımdan bahsetti ve haklı." Brad içini çekti ve sandalyesine geri oturdu. "Ben sadece Christina ve benim için her şeyin mükemmel olmasını istiyorum. Bu bizim *düğünümüz*, anlıyor musun? Bu büyük bir mesele ve bazen stresin beni ele geçirmesine izin veriyorum."

Brad'in sorunu da buydu. Söylediği kötü şeyler için her zaman özür dilerdi. Özür dilemekte o kadar iyiydi ki, nasıl olduğunu unuttururdu.

Kötü şeyler de kötü hissettirmişti. "Anlıyorum. Bugün büyük bir gün. Yine de bana güvenmelisin Brad. Ben de mükemmel olmasını istiyorum. Öyle olması için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Elbette öylesiniz. Sizi sorgulamakla hata ettim. Sana güveniyorum. Christina da öyle. Senden gerçekten hoşlanıyor." Omletimi getiren garsona gülümsedi. "Sade bir kahve alabilir miyim?"

Devam etmek için garson gidene kadar bekledim. "Ben de ondan hoşlanıyorum. Gerçekten nazik birine benziyor. Bunu her gün bir insanda bulamazsınız. Şanslısın."

"Öyleyim." Eğildi ve izin almadan omletimden bir ısırık aldı. Aşırı yememem için bana nasıl yardım ettiğine dair bir yorum beklerken, beklentilerimin aksine davranarak beni şaşırttı. "Bu sabah parlıyorsun Maggie. Ne yaptın bilmiyorum ama böyle devam et. Harika görünüyorsun."

Gardımı biraz indirdim ve kızararak gülümsedim. Ona parıltımın sırrını tam olarak söyleyemedim ve bunu yapanın ağabeyi ve bir düzine kadar orgazm olduğunu bilmek beni öldürüyordu. "Teşekkür ederim. Yeni sabun."

Garson kahvesini getirdiğinde teşekkür etti ve ardından yarım düzine şeker paketi ekledi. "Düğünümü planlamayı kabul ettiğin için çok mutluyum. Garip olabileceğini biliyorum ama sen çok harikasın Maggie. Herkes eski sevgilisinin düğününü planlayamaz, özellikle de hâlâ bekârken. Sen milyonda bir bulunur birisin."

Boğazıma oturmak isteyen omlet lokmasını yuttum ve başımı salladım. İçimden bu yorumu için onun bir pislik olduğunu haykırıyordum. Dışarıdan, iyi ve profesyonel bir düğün planlayıcısı gibi gülümsedim. "Teşekkürler Brad. CeCe bu sabah nerede?"

"Sosyal medyası için bazı içerikler kaydediyor. Sürekli çalışıyor." Bir yudum aldı ve kahvesine iki şeker daha ekledi. "Şikayet ettiğimden değil. Aramızdaki sorunun bir parçası da buydu. Ben meşguldüm ve senin beni özlemek için daha fazla zamanın vardı. Bu senin için zor oldu. Christina o kadar meşgul ki fazladan dokuz delik golf oynadığımı fark etmiyor."

Gülümsemeye devam ettim. "Bu harika. Senin adına sevindim Brad."

"Annemin yanına dönmeliyim. Spa günü yapmak istiyor ve Christina meşgul olduğu için beni de ona katılmaya zorluyor." Ayağa kalktı ve sonra eğilip yanağımdan öptü. "Belki ben de senin gibi ıslıl ıslıl olurum, ha?"

Ona el salladım ve gözden kaybolduğunda yere yığıldım. Çok yorucuydu. Para konusunda bu kadar sıkışık olmasaydım, asla kabul etmezdim.

ona yaklaşmak için. Ona her zamankinden daha çok ihtiyacım vardı. Kendi annem spa günü için beni beklemiyordu. Boktan bir bakımevine tıklımış, daha güzel bir yer alabilmek için yeterli parayı toplamamı bekliyordu. O kötü bakımevinde geçirdiğı her gün, kaybedilmiş bir gün daha demkti.

Düğün mükemmel olacaktı çünkü öyle olmak zorundaydı. Brad'in ruh hali değışimlerini ve hakaretlerini görmezden gelecektim çünkü buna mecburdum. Harika bir düğün planlayacak ve bir sürü iş alacaktım çünkü buna mecburdum. Başka bir seçenek yoktu. Jackson ya da bir başkası dikkatimi dağıtamazdı.

Telefonumdan programımı çıkardım ve bir telefon geldiğinde o gün yapmam gerekenlerin ayrıntılarını gözden geçiriyordum. Düğüne iki haftadan az bir süre kalmışken gelen her telefon midemi bulandırıyordu. Numarayı tanıımıyordum ve yanlış numara ya da tele pazarlamacı olmasını umuyordum. Elbette, önceki gece Jackson'la olan tüm iyi şansımı kullanmış gibi görünüyordum.

"Maggie? Ben Armon, Armon Germaine. Korkarım bazı kötü haberlerim var." Az önce yüzümdeki tüm rengi kaybettiğimin farkında olmadan iç çekti. "Düğün tarihi için çifte rezervasyon yaptırmıştım."

Sesim bir gıcırtı olarak çıktı. "Tamam. Diğer rezervasyonu iptal edebilir misin? Büyük bir düğünün fotoğrafçısı sensin, Armon. Sana ihtiyacım var."

"Özür dilerim, Maggie." Sesi üzgün gelmiyordu. Sesi sigara içiyor ve bir dergiyi karıştırıyormuş gibi geliyordu. "Diğer rezervasyon, hayır demeyi göze alamayacağım bir markayla moda çekimi için. Asistanıma bu kadar kısa sürede müsait *olabilecek* fotoğrafçıların bir listesini göndereceğim. Kusura bakmayın!"

Ayağı kalktım, artık aç değildim. Fotoğrafçıların çok kısa bir listesini içeren e-posta geldiğinde zaten on beş dakikadır volta atıyordum. Listedeki ikinci isme bakınca çuvalladığımı anladım. Düğün tarihinden birkaç kez bahsettiğimde bana güldüler. Hatta bir adam bana küfretti ve aptal olduğumu söyledi. Yani, gerçekten iyi gitti. Açıkçası.

Saçımı topuzundan çekiştiriyor ve annemin stresli olduğum anlar için sipariş etmemi söylediğı özel kolyeyi çiğniyordum. Tırnaklarımı ya da dudaklarımı çiğnemek yerine, özellikle bunun için yapılmış olan kolyeyi çiğniyordum. Kolyeyi çoğı zaman çantamda saklıyordum ama düğün bitene kadar takmam gerekeceğini hissediyordum.

Fotoğraf sorununu nasıl çözebileceğime dair bir fikir bulmak için beynimi didik didik ettim, umutsuzca her karanlık girintiyi araştırdım. Armon'a sözleşmeyi ihlal ettiği için dava açabilirdim ve açacaktım da, ama bu ona ihtiyacım olana kadar hiçbir işe yaramayacaktı.

Tam temiz havaya ihtiyacım olduğuna karar vermiştim ki kaçmak için arkamı döndüm ve Ryan Heath'e çarptım.

*****Maggie*****

A Brad'in diğer ağabeyi Ryan da en az Brad kadar özgür görünömlüydü. Kıvırcık kahverengi saçları, çalmak istediğim kirpiklere sahip büyük mavi gözleri vardı, ve her zaman hazır bir gülümseme, Ryan her zaman benim favorim olmuştu. Jackson heyecanlıydı. Luke, en büyükleri, o da gergindi. Ryan... Ryan yumuşak başlı ve tatlıydı.

Düşmeden önce beni yakaladı ve bana sıırttı. "Vay be. Ateş nerede?"

Çığlık atacak gibi hissetmeme rağmen gülümsedim. "Ben de biraz temiz hava alacaktım. Sen nasılsın?"

Kolunu omuzlarıma doladı ve beni çıkışa doğru yönlendirdi. "Görünüşe göre senden daha iyi. Kopmak üzereymişsin gibi görünüyorsun. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama gerçek bir *Kopma* anı yaşama şansını kaçırdın. Brad'le birlikteyken bunu yapman gerekiyordu."

Güldüm ve gerginliğimin bir kısmı vücudumu terk ederken bir iç çektim. "Az önce pek de iyi olmayan bir haber aldım. Sorun değil. Bir düğün organizatörünün hayatı böyle. Bu arada harika görünüyorsun. Bronzluğun beni kışkandırıyor. Nerelerdeydin?"

Benim için kapıyı açtı ve beni takip etti. "Oraya buraya gittim. Yine de seni ve bu kötü haberi duymak istiyorum. Ben bir yardımcıyım. Bakalım seni neşelendirebilecek miyim?"

Büyük ön verandadaki sallanan sandalyelerden birine oturdum ve Ryan önümdeki verandanın korkuluklarına yaslandığında gülümsedim. "Dürüst olmak gerekirse, o *Snapped* yorumunun yardımı oldu."

"Hadi Maggie. Bana neyin yanlış gittiğini söyle."

"Fotoğrafçı iptal etti. Sadece birkaç dakika önce. Ve son dakikada işi almak isteyen başka kimse de yok. Kardeşin her şeyin mükemmel olması konusunda tam bir baş belası ve eminim ki düğün fotoğrafçısının olmaması onun mükemmel olmadığını düşüneceği bir şey." İçimi çektim. "Hayatın büyük resminde önemsiz ama bu olayda muazzam."

Ellerini dizlerime dayadı ve kaşlarını kaldırdı. "Benimle ilgili her şeyi unutmanın sadece üç yıl sürmesi beni biraz aşağıladı. Bundan daha fazlasını kastettiğimi sanıyordum."

Kaşlarımı çattım. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Düğün çekmiyorum ama seyahat fotoğraflarım yıllar içinde pek çok yerde yayınlandı. İnsanlar bana bunun işimde oldukça iyi olduğum anlamına geldiğini söylüyor." Yüzümde bir değişiklik olmayınca güldü. "Düğünü ben çekebilirim, Mags. Brad'in söylediği her kelimeye takılacak ya da küçük kardeşimin düğünü hakkında duygusallaşacak değilim. Kontrol etmek için bir sebep olmasını gerçekten çok isterim."

Doğrudum. "Sen ciddi misin?"

"Evet. Daha sonra buluşsak ve sana bazı eşyalarımı göstersem nasıl olur? Aslında bu gece olmaz. Babama bu akşam yemekte ona katılacağımı söyledim. Maalesef. Yarın olur mu? Bir deneme fotoğraf çekimi yapabiliriz, böylece fikir hakkında ne düşündüğünü bana söyleyebilirsin."

Ayağa kalktım ve ona sarıldım. "Çok teşekkür ederim Ryan! Beni ne kadar kurtardığını tahmin bile edemezsin."

Kollarını bana doladı ve ikimizin de uzaklaşmadığını fark etmem sadece bir saniye sürdü. İçimde bir kelebek dalgası patladı ve vücudunun verdiği his ve ılık vanilya gibi kokması beni etkiledi. Sadece bu değildi. Bana sarılma şekli, ellerini neredeyse kıçıma dayayarak beni tutmasıydı. Aynı zamanda başını hafifçe çevirip sanki benim onu kokladığım gibi o da beni kokluyormuş gibi nefes alıp veriydi.

Kendimi uzaklaşmaya zorladım ama bu yavaş ve uzun sürdü. Ryan'ın yüzü birkaç saniye benimkinin yanında durduktan sonra boğazımı temizledim ve sallanan sandalyeye geri çöktüm. Kalbim hızla çarpıyordu ve Ryan'ın ne kadar sıcak olduğunu hissedebiliyordum.

yanaklarım kızarmıştı. Kızarmış yüzümü gördüğünü söyleyebilirdim ve beynime giren şüpheyile panikledim.

Sadece ona yapışıyor ve onun da bana aynı şeyi yaptığını mı hayal ediyordum? Her şeyi kafamda ben mi yaratmıştım? Bunu yaptığımı fark etmiş miydi? Bu çok aşağılayıcıydı.

Daha da kötüsü, kardeşinin yatağından henüz çıkmışken Ryan'dan kesinlikle etkilenmiş olmamdı. Kalkıp koşarak evime, her şeyin normal olduğu ve eski sevgilimin birden fazla erkek kardeşine karşı şehvet duymadığım küçük daireme dönmek istedim.

"Yarın o zaman? Gün batımını çekmeliyiz, böylece ışıktan faydalanabilirim. Akşam yemeğine yakın olduğu için neden yemek getirmiyorum?"

Hâlâ kafamın içinde kaybolmuş bir halde başımı salladım. "Evet. Tamam."

Ryan'a özgü sırtışını takındı ve öne doğru eğilerek saçlarımı kulaklarımın arkasına itti. "Bunun benim bok kafalı küçük kardeşimle düğünün olmadığına gerçekten sevindim. Bu yarınki randevumuzu oldukça garip bir hale getirebilirdi."

Ona bakakaldım, kabul ettiğim şeye bir son vermeye çalışırken ağzım bir karış açık kaldı. Onunla çıkamazdım! Daha yeni kardeşiyle yatmıştım! Diğer kardeşiyle üç yıl ilişki yaşadıktan sonra!

"Şaşırdığında çok tatlı oluyorsun."

"Ryan!" Tek söyleyebildiğim buydu, sadece adı.

Ayağa kalktı ve geri çekildi. "Ve adımı haykırırken sıcak. Yarın randevumuzda görüşürüz Maggie."

Dünyada hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi özel kabinlere doğru süzülüşünü izledim. Dünyadaki tüm dertlere sahip olan benim aksime. O kadar çok derdim vardı ki, kulaklarımdan çıkıyordu.

Derin bir nefes aldım ve programıma baktım. Yeni uyanan cinsel arzum yüzünden parçalanacak zamanım yoktu. Kasabadaki fırıncıyla bir saatten kısa bir süre içinde buluşmam gerekiyordu ve yol bunun yarısı kadardı.

*****Maggie*****

I O gece pansiyona döndüğümde çok yorgundum. Öğle ve akşam yemeklerini kaçırmıştım ama yemek salonunda ertesi sabaha kadar beni idare edecek bir şeyler bulabileceğimi umuyordum. Önce fırıncıya, sonra da şehirdeyken yapmam gereken bir düzine başka şeye kendimi o kadar kap t ı r m ı ş t ı m ki.

Tek istediğim kocaman bir pizza ve Çikolatalı pasta ve sadece o özlem vardı, başka bir şey yoktu.

Luke Heath'i yemek salonunun arka tarafındaki bir masada otururken görünce şaşırdım. Bir sonraki haftaya kadar geldiğini göstermemiştim ama işte oradaydı, kanlı canlı. Dizüstü bilgisayarında çalışıyordu ama yanında yiyecek bir şeyler vardı, bu da bana tesiste hala karnımı doyurmama yardımcı olacak personel olduğunu düşündürdü.

Luke'u rahatsız etmek istemediğim için mümkün olduğunca sessizce mutfakın kapısına doğru yürümeye çalıştım ama gözlerini üzerimde hissetmeden önce ancak on adım atabildim.

"Maggie?"

Başımı kaldırıp ona baktım ve yüzümdeki mahcup sırtışa engel olamadım. "Suçluyum. Sadece gizlice içeri girip yiyecek bir şeyler alacaktım. Sen çalışırken seni rahatsız etmek istemedim."

Dizüstü bilgisayarını kapattı ve yanındaki sandalyeye başıyla işaret etti. "Artık çalışmıyorum. Benimle otur. İlk yemeğim bir saat önce soğudu, ikimiz de bir şeyler sipariş edebiliriz."

Ona doğru ilerlerken omuzlarım çöktü. "Bir saat önce mi? Bahse girerim mutfak kapalıdır. Tanrım, açlıktan ölüyorum. Eğer içeri girersem bunu bir sır olarak saklar mısın?"

Şef önlüğü giymiş dev gibi bir adamın az önce çıktığı mutfak kapısını başıyla işaret ederken gülümsemesi neredeyse utanç vericiydi. "Bir pislik gibi görünme riskini göze alarak, Gregor ile seyahat ettiğimi itiraf edeceğim. Mutfakta ne kadar yetenekli olduğunu öğrenene kadar Gregor birkaç yıl boyunca kişisel güvenliğini sağladı. Şimdi o benim şefim. Ve arkadaşım."

Gregor mutlu bir şekilde homurdandı. "Çoğu gün önce arkadaş, Bay Luke. Gregor en iyi tavsiyeleri verir."

Gregor'a sırtıttım ve daha önce hiç tanımadığım bu dev adamın yanında bir şekilde daha rahat hissederek ona yaklaştım. "Bana bir şeyler yapmanın sakıncası olmadığına emin misin?"

Elimi tuttu ve beni Luke'un masasına götürdü. "Bay Luke'un yanına otur. Gregor, Bay Luke ilk akşam yemeğini ziyan ettiğinden beri ikinizi de besliyor."

"Ne istersiniz? Gregor her şeyi pişirebilir." Gregor sandalyeye oturmama yardım ederken ve hatta beni masaya yaklaştırırken Luke beni izledi. Gregor beni o kadar ileri itti ki göğüslerim masanın üzerinde duruyordu. "Bence bu iyi, Gregor."

İri yarı adam yanağımı okşadı. "Gregor'a neyi sevdiğini söyle."

Boğazımı temizledim ve ona doğru baktım. "En kolayı neyse. Salata iyi olur."

Gregor'un yüzü dehşete kapıldı ama daha sözlerini tamamlayamadan Luke ondan önce davrandı. "Saçmalık. Aç olduğunu söylemiştin. Başka bir şey seç yoksa senin için sipariş vereceğim."

Sesindeki emir karşısında heyecandan titrediğimi hissettim. "Salata doyurucu olabilir."

"İki çizburger ve patates kızartması, Gregor. Lütfen." Luke bakışlarımı tuttu. "O pastayı bizimle mi getirdin?"

"Biliyorum Bay Luke. Pasta burada."

Luke'un kulaklarını renklendiren kızarıklığa güldüm. "Büyük pasta hayranısın, ha?" "Bize de iki dilim pasta getir Gregor." Luke bir süre beni inceledi.

bir süre daha. "Ve iki kök birası."

Yüzümde kocaman bir gülümsemeye öne doğru eğilmek için Gregor'un uzaklaşmasını zar zor bekledim. "Kök birası şamandıralarını sevdiğimi hatırlıyor musun?"

Alay etti. "Onlara takıntılı olduğunu hatırlıyorum. Ailede geçirdiğin o Noel'de onları alabileceğinden emin olduğumda ağlamıştın."

Aspen'deki ev."

İçimde tuhaf bir his dalgalandı. "O sen miydin?"

Sonra güldü, ela gözleri duygularıyla tam olarak örtüşmüyordu. "Brad'in bundan kendine pay çıkaracağını tahmin etmeliydim. Sanırım adil olan da bu. O senin erkek arkadaşındı."

Başımı salladım. "O olmadığını bilmeliydim. Hiçbir zaman dondurma yememi istemedi."

Luke'un yüz hatlarına yerleşen öfkeli ifadeden çok fazla şey söylediğimi anlayabiliyordum. Masaya doğru eğildi ve bakışlarımı kendi sert bakışlarıyla yakaladı. "Siktir et onu."

Konuşmayı geçiştirmek istercesine elimi salladım. "Bu kadar erken geleceğini bilmiyordum. Kabininize sağ salim girebildiniz mi?"

Derin bir nefes verdi. "İşlerimi beklediğimden daha erken bitirdim. Tokyo'ya geri dönmeden önce kardeşlerimle biraz vakit geçirebileceğimi düşündüm."

"Peki ya kabin?"

"Artık pansiyon için mi çalışıyorsun?" Şaşkınlığımı gördü ve gülümsedi. "Benim kulübem müsaitti Maggie. Herkesin konaklamasının mükemmel olmasını sağlamaya çalışmayacaksın, değil mi? Çünkü sana şimdiden söyleyebilirim ki, Heath'ler birilerinin onları dinleyeceğini düşünürlerse her şeyden ve her şeyden şikâyet edeceklerdir."

"Sanırım her şeyin mükemmel olduğundan emin olmak benim işim." Boğazımı temizledim. "Bunun benim işim olduğunu *biliyorum*."

"Kendini çok uzun bir iki haftaya hazırlıyorsun, tatlım."

Bana böyle seslendiğinde karnımda bir çarpıntı hissettim. Yumuşak sesiyle bu bir okşamaydı. "Eski sevgilimin düğününü planlıyor ve koordine ediyorum. Tabii ki uzun bir iki hafta olacak."

"Nasılsınız? Aileyle gerektiği kadar iletişim halinde değilim, bu yüzden son zamanlarda pek dedikodu duymadım. Jackson düğün planladığınızdan bahsettiğinde şaşırdım. Mutlu da oldum. Sen yokken ailemle Noel geçirmek o kadar da keyifli değil." Dudaklarında nazlı bir gülümsemeyle bana baktı. "Saçmalıyorum, değil mi?"

Başımı salladım ve ona doğru eğildim. "Eğer bu saçmalamaksa, benim saçmalıklarımın birine ne diyeceğinizi bilmekten korkuyorum. Histeri mi? Yani, o anlarda bana olan şey aslında bu olabilir, yani... Her neyse. Ben iyiyim!"

Güldü ve daha fazlasını söylemeye başladı ama Gregor elinde yemekle mutfak kapısından içeri daldı. Gregor elinde büyük bir tepsi tutuyor ve tabaklarımızı önümüze koyarken tepsiyi kalçasının üzerinde dengeliyordu. Hamburger o kadar güzel kokuyordu ki inledim.

"Gregor, eğer bunun tadı da kokusu kadar güzelse, seninle evleneceğim." Taze patates kızartmalarından birini aldım ve ağzıma attım. "Aman Tanrım. Nasıl olur da bir ev büyüklüğünde olmazsın Luke?"

Gregor elini omzuma koyarak iki lezzetli şamandıra ve ağzımı sulandıran kat kat bir pastayla dolu büyük bir tabak getirdi. "Bay Luke sıkıcı şeyler yiyin. Salata. Tavuk göğsü. Bu gece özel bir gün, değil mi?"

İki patates kızartmasını daha ağzıma tıktırırken başımı kaldırdım, utancımdan yüzüm yanıyordu. "Oh. Sanırım salata ve tavuk göğsü seven bir kıza benzemiyorum, ha?"

*****Maggie*****

Luke Gregor'a başını salladı ve Gregor sessizce mutfağa çekilirken Luke tüm dikkatini bana çevirdi, gözleri kısılmıştı. "Şımartılmayı hak eden bir kıza benziyorsun. Tüm o mükemmel kıvrımlarını korumak için doyurucu bir yemeğe ihtiyacı olan bir kıza benziyorsun. Brad size çizburger ve dondurma yemenin yanlış olduğunu düşündürtecek her ne yaptıysa ya da söylediye, bırakın gitsin. Gerçek Heath erkekleri, bir dondurmayı nasıl takdir edeceklerini bilirler.

kadın ve onun tüm varlıkları."

Şok içinde ona bakakaldım. Bana daha önce hiç böyle bir şey söylememişti. Onu sadece kibar ve profesyonel biri olarak bilirdim. Luke'un karşımda oturan haliyle başa çıkabileceğimden emin değildim. Çok gergindi ve yanaklarımın yanmasına ve kadınlık organlarımın dikkat çekmek için şarkı söylemesine neden oluyordu. Ki bunu yapmaya hakları yoktu.

"Annen nasıl?" Luke arkasına yaslanıp az önce eğrilerime *mükemmel* dememiş gibi konuşmaya devam ederken hamburgerinden büyük bir ısırık aldı ve etrafından konuşmaya başladı. "Son duyduğumda senin dairenden taşınıyordu ama kimse nedenini söylemedi."

Bu, kadınlık organlarımın hissettiği heyecanı yok etti. Annem hakkında konuşmak için ihtiyacım olan duygusal barikatları kurmak üzere kendime biraz zaman kazandırmak için şamandıramdan uzun bir yudum alırken omuzlarımın düşmesine izin verdim. "Evet. Taşındı. Felç geçirdi ve tam zamanlı bakıma ihtiyacı vardı. Kalmasını istedim ama... Ona bakmamı istemedi."

"Kahretsin, Maggie." Luke derin bir iç çekerek kendi yatağını bana doğru yaklaştırdı. "Şimdi nasıl?"

"Daha iyi." Yemek salonunun karşısındaki göle bakan pencere duvarına baktım. Dışarısı o kadar karanlıktı ki gölü göremiyordum ama orada olduğunu biliyordum. "Konuşması şaşırtıcı derecede hızlı düzeldi. Doktorları sağ kol ve bacağındaki fonksiyonların pek geri geleceğini düşünmüyor. Hasar oldukça büyük sanırım."

"Sigortası fizik tedaviyi karşılıyor muydu?"

Güldüm ama sesim acınacak kadar üzgün geliyordu. "Hayır. Onu eyaletteki en kötü bakımevine yerleştirmeyi kapsıyordu. Aslında onun çürüyüp ölmesini istiyorlardı. En kötüsünden daha iyi bir yerde kalması için ödeme yapıyorum ama sahip olabileceğinden çok uzak. Onu Helena'da bir yere naklettirmeye çalışıyorum. Oradaki tesiste TBI konusunda çalışmalarıyla tanınan gerçekten harika bir doktor ekibi var."

Luke hiç vakit kaybetmeden herkesten daha fazlasını teklif etti. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle, ben hallederim."

Bir kızartma aldım ve iç çektim. "Bir ruh halini nasıl düşüreceğimi gerçekten iyi biliyorum, ha?"

"Havayı sikeyim." Şamandırasını dudaklarıma doğru kaldırdı. "İç."

Pipetini dudaklarımin arasına alıp dediğini yaparken bakışlarımız kilitlendi. Dudaklarını yaladı ve ben çok hızlı emdim, neredeyse kök birasıyla boğuluyordum. Geri çekildim ve öksürdüm, gülmekle ağlamak arasında kaldım. Kahkahayı seçtim.

"Biliyor musunuz? Ben yerimde kalacağım. Sen de koltuğunda kal. Seni yanlışlıkla öldürmeden önce yemeğimizi sessizce yiyelim." Şamandırayı ağzına götürdü ve az önce benim ağzıma soktuğum pipetten içti. "Uzun zaman oldu ama sanırım eskiden bundan daha sakindim."

Bir ortaokul çocuğu gibi, dudaklarımızın aynı yerde olmasına o kadar odaklanmışım ki neredeyse ne dediğini kaçırıyordum. Kızartma ağzımın yarısına kadar gelmişken durdum. Bu ne anlama geliyordu? Yumuşak olmaya mı çalışıyordu? Bana karşı mı?

"Ye, Maggie." Kesinlikle bana gülüyordu ama nedense aldırmadım. Sırtışı o kadar yıkıcıydı ki, sırf bunu her zaman görebilmek için birden onun soytarısı olmak istedim.

Hamburgerimi ve patates kızartmamın çoğunu mideye indirdikten sonra tekrar havalandım. Nedense Luke'un yanında olmak iştahımı açıyordu. Arkama yaslandığımda

karnımı ovuştururken başımı kaldırdım ve onun beni izlediğini gördüm. "Ne?"

"Sadece düşünüyordum."

Kaşlarımı kaldırdım. "Ne hakkında?"

"Artık kardeşimle çıkmadığın zaman centilmen olmanın ne kadar zor olduğu hakkında." Ayağa kalktı ve benim alanıma girecek şekilde eğildi. Elini kaldırıp başparmağıyla ağzımın kenarını silerken derinin zengin kokusu duyularımı gıcıklıyordu. "Aç."

Bedenim ne isterse yapmaya o kadar istekliydi ki hemen ağzımı açtım. Başparmağını dudaklarımın arasından hafifçe geçirdi ve dilimi üzerinde gezdirdiğimde çenesindeki bir kasın kıpırdadığını izledim. Ne yaptığımı ancak mutfaktan gelen yüksek bir ses beni kendime getirdiğinde fark ettim. Yavaşça arkama yaslandım ve başparmağını serbest bıraktım.

Luke tekrar yerine oturdu ve boğazını temizledi. "Sende bir şey vardı-" "İnek gibi kokuyorsun!"

Konuşmayı kesti ve bana baktı. "Ne?"

Gözlerimi kapattım ve resmen utanç içinde başımı salladım. "Deri gibi koktuğunu kastetmiştim. Ben... ben odama dönüp biraz dinlenmeliyim. Dediğin gibi, uzun bir iki hafta olacak."

"Kulübene kadar seninle yürüyebilir miyim?" Bakışlarındaki ateş, iç çamaşırlarımın tehlikede olduğunu gösteriyordu.

Cevap verirken sesim gıcırtilı çıktı. "Ben aslında pansiyonda kalıyorum. Odam çok uzakta değil. Yine de teşekkür ederim. Ben gidiyorum."

Dudaklarını geren yavaş bir gülümsemeyle beni izledi. "İyi geceler, Maggie. Tatlı rüyalar."

Pastanın olduğu tabağı ve çatalı aldım. "Sana da iyi geceler. Gregor'a da. Ona teşekkür ettiğimi söyle lütfen. Ve pastanı çaldığımı. Özür dilerim. Sadece ona ihtiyacım var. Şimdi gidiyorum."

Sessiz kahkahasının sesi midemde komik şeyler yaratırken oradan çıktım. Vahşi bir hayvan gibi, beni göremeyeceği koridora çıkar çıkmaz başımı eğdim ve tabaktaki pastadan bir ısırık aldım. Elimde değildi. Luke az önce başparmağını ağzıma sokmuştu ve ben de onu emerek temizlemiştim. Ağzımda çok fazla sinir vardı. Onun parmağında da çok fazla sinir vardı. İkimizin de mantıklı olduğundan emin değildim.

*****Jackson*****

I Motosikletimle bir gezintiye çıkmaya karar vermiştim ama kulübemden çıkıp küfürler duyunca planlarım değişti. Tatlı sesi hemen tanıdım ve yüzümde bir sırıtışla sesi takip ettim. Kulübenin yan tarafındaki park yerine yaklaştıkça, sesin ne olduğunu daha iyi anlayabiliyordum ne söylediğini.

"Aptal, işe yaramaz bok parçası. Bana bunu yapmak için şu ana kadar bekleyecek cesaretin yok. Senden nefret ediyorum!" Maggie sinirli bir çığlık attı. "Senden nefret etmiyorum. Ama sana ihtiyacım vardı ve sen beni yüzüstü bırakıyorsun!"

Kiminle konuştuğunu görmek için köşeyi döndüm ama beni şaşırtacak şekilde yalnızdı. Ben telefon ya da kulaklık var mı diye bakarken ayağını geri çekti ve arabasının lastiğini tekmeledi.

"Yapacak işlerim var Bernie. Şu anda senin bir diva gibi davranmanla uğraşacak ne zamanım ne de param var." Maggie öne doğru eğildi ve alnını arabasının kaputuna dayadı. "Lütfen Bernie. Bunu tekrar düşünmen için sana bir dakika vereceğim ve sonra tekrar deneyeceğiz. Sana inanıyorum."

Ellerimi ceplerime soktum ve kışının dolgun kıvrımlarına bakarak zaman geçirdim. Orada durup onunla birlikte beklemekten mutluydum. Arkasını döndüğünde beni böyle buldu, yüzümde kocaman bir gülümsemeyle kışına bakıyordum.

Sıçradı ve çığlık attı. "Jackson!"

Homurdandım. "Dikkatli ol. Adımı haykırdığın için bugün hiçbir şey yapamayacaksın."

Yanakları kızardı ama arkasını döndü ve kızarıklığını gizlemek için saçlarını toplamakla meşgul oldu. "Beni korkuttun. Ne zamandır orada dikiliyorsun?"

"Bernie ile çok karmaşık bir ilişkiniz olduğunu bilecek kadar uzun süredir." Sırıttım. "Nereye gidiyorsun? Arabayla gezintiye çıkmak üzereydin. Ben seni götürürüm. Tabii burada kalıp Bernie'yle biraz daha pazarlık etmek istemiyorsan."

Gözleri parladı. "Bisikletinle mi?"

Gösterdiği heves karşısında sikim kalktı. "Evet. Daha önce hiç bindin mi?"

Bir çift tayt ve büyük boy bir tişörtle önümde dururken o kadar güzeldi ki gözlerindeki alaycı parıltıyı neredeyse kaçırıyordum. "Evet. Brad'den sonra bir adamla birkaç kez çıktım. Motosiklet kullanıyordu ve beni birkaç kez dışarı çıkardı."

Başkasının bisikletinin arkasına bindiğini ve buna bayıldığını duymak hoşuma gitmemişti. Yüzüm kızgınlığımı göstermiş olmalıydı çünkü aniden kıkırdadı. "Bubbles... Beni öldürüyorsun. Hadi ama. Şimdi kesinlikle benimle bir gezintiye çıkacaksın."

Neredeyse sekerek yanıma geliyordu. "Çiçekçiye gidip hemen buraya dönmem gerekiyor, o yüzden fazla gezmeye vaktim yok ama belki başka bir gün? Uzun bir yolculuk için yani. Bugün beni kesinlikle götürmeni istiyorum."

Boynunun arkasından kavradım ve onu kulübeme geri götürdüm. "Muhtemelen arabayı tamir edebilirim."

"Bernie mi? Hayır, o iyi." Gözlerini kaçırdı. "Sadece bana birkaç yıl daha dayanmasına ihtiyacım var. Eninde sonunda yeni bir ikinci el araba alacak kadar para biriktireceğim ama şu anda paramı harcayacağım daha önemli şeyler var. Ne yazık ki bu da Bernie'yi doğru şekilde tamir etmek için para harcayamayacağım anlamına geliyor. Bu yüzden ona dokunmana izin veremem."

"Ücret alacağımı mı düşünüyorsun?"

Gözlerini devirdi. "Bence yapmalısın. Bana hiçbir şey borçlu değilsin. Senden bedava iş beklemiyorum Jackson ve sen de vermemelisin. Hiç kimseye. Yeniden modellediğin bazı bisikletleri ve arabaları gördüm. Sen bir sanatçısın."

Buna ne diyeceğimi bilemedim ve çenemi kapalı tuttum. İşim yıllar boyunca ailemle aramda bir çekişme konusu olmuştu ve kesinlikle

Kimsenin benden sanatçı olarak bahsettiğini duymadım. Kaporta işleriyle uğraşan bir tamirciydim. Hem de çok. Kendi gümrük dükkanımı açmışım ve sevdiğim işi yaparak iyi para kazanıyordum. Yine de, Luke gibi üç parçalı bir takım elbise giymediğim ya da Ryan kadar çekici olmadığım için ailemdeki hiç kimse bunu takdir etmiyor gibiydi. Ya da Brad kadar büyük bir yalaka değildim. Dövmeliydim, çoğu zaman yağ içindeydim ve kötü bir tavrım vardı. Bu bana sanatçı olmaktan çok uzakmış gibi geliyordu.

Maggie motosikletimi görünce bana sırttı. "Bir sır öğrenmek ister misin?"

Sırlarından biri mi? Her şeyden çok.

"Brad'le birlikte olduğum son yıl, sonunda cesaretimi toplayıp ona beni bir gezintiye çıkarıp çıkarmayacağını sordum. Bunu deneyimlemeyi çok istiyordum ama o korktu. O gece neredeyse ayrılıyorduk. Bu konuda da çok kabaydı." Başını iki yana salladı. "Şimdi istediğimi alıyorum ve bunun için ağlayan dev bir erkek çocuğuyla uğraşmak zorunda değilim."

"Bırak saçların dökülsün." Orada öylece durdum, Brad'in ona kötü davranması fikri yumruklarımı sıkıyordu. Olabileceklerin düşüncesiyle sıkım de yarıya inmişti. "Sadece bir kaskım var ve onu sen takacaksın. Sana biraz büyük gelecek ama hiç yoktan iyidir. Bu gece sana tam uyan bir tane alacağım."

Onu kaskıma bağlarken bana baktı, yeşil gözleri arkasındaki güneşin öptüğü çimenlerden daha parlaktı. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Hiçbir şey yapmama gerek yok." Kaskı okşadım ve burnuna dokundum. "Yapmak istiyorum."

Bisiklete bindim ve o da arkamdan zarifçe tırmandı, sırtıma doğru kaydı ve kollarını belime doladı. Derin bir nefes aldım ve onun bana sarılmasından dolayı ne kadar sertleştiğimi görmezden gelmek için elimden geleni yaptım. Motosikleti çalıştırarak park yerinden çıktım ve hazır olup olmadığını sormak için kalçasını okşadım. Beni sıktı ve öne doğru fırladığımda tiz bir kıkırdama çıkardı.

Maggie omzumun üzerinden bana bağırarak talimatlar verdi ve dönüşlerde benimle birlikte yumuşak bir şekilde eğildi. Zahmetsiz bir sürücüydü, doğuştan yetenekliydi. Daha önce bisikletime bindiğimde sürekli benimle mücadele eden kadınlar olmuştu. Döndüğümde bisikletin hareketine karşı eğilirler ya da o kadar sert dururlardı ki sanki bir mankenle dolaşıyormuşum gibi olurdu. Maggie bir rüyaydı. Ayrıca arkamda kendini iyi hissediyordu.

Bana gitmemi söylediği yere geldiğimde, yolculuğun bitmesine hazır değildim. İnmeden önce inlediğinde Maggie'nin de hazır olmadığı belliydi. Yüzündeki somurtma çok seksiydi ve ona bir saniye daha dokunma isteğime karşı koyamadım. Uzanıp gömleğinin önünü tuttum ve onu istediğim yere gelene kadar öne doğru çekmek için kullandım. Eğildim ve onu öptüm, muhtemelen biraz fazla sert, muhtemelen hafta içi bir sabah saat dokuz için biraz fazla.

Öpücüğün içinde eridi ve kollarını boynuma doladı, göğüslerini bana o kadar istekle bastırdı ki uzanıp birini avuçlamak zorunda kaldım. Nefes nefese kaldı ve geri çekildi, kimsenin görmediğinden emin olmak için başını öne arkaya çevirdi. Sonra, bir köpek yavrusunu bile korkutmayacak öfkeli bir yüz ifadesiyle koluma bir tokat attı. "Bunu herkesin içinde yapamazsın!"

Omuz silktim. "Sana istediğimi yaptığımı söyleyip duruyorum."

"Çiçeklere bakmaya gidiyorum. Sen burada bekleyebilir misin?" Çoktan bisikletten indiğimi gördü. "Ya da benimle gelebilirsin. Alıştırma düzenlemeleri konusunda benim ikinci fikrim olabilirsin."

"Yolu göster, Bubbles."

*****Maggie*****

I düzenlemeyi yakından inceledi ve sonra geri çekildi. Güzeldi ama bir şeyler eksikti. Çok daha kolay olurdu eğer Christina ya da Brad görüşlerini bildirmek için oradaydı ama ikisi de "küçük" kararlarla uğraşmak istemiyordu. Sanki çiçekler küçük kararlarmış gibi.

"Bir şakayık daha eklesen nasıl olur? Çok güzel ama mükemmel değil." Jackson'a baktım ve dudağımı çiğnedim. Onu seçiciliğimle oyaladığım için kendimi kötü hissediyordum. "Özür dilerim. Söz veriyorum o kadar uzun sürmeyecek."

Çiçekçi Steven, ön tezgâhın zili çaldığında iç çekti. Saatine baktı ve yüzünü buruşturdu. "Çok üzgünüm Maggie. Her hafta gelip çiçeklerini düzenlememe yardım etmekte ısrar eden bir müşterimle randevum var. Neden siz ikiniz tarladaki patıkada yürümüyorsunuz? Buketi al. Bir şey görürseniz, benim için kırpın. En kısa zamanda sizinle birlikte döneceğim."

"Sorun olur mu?"

Jackson kaşlarını kaldırdı. "Benim için sorun olur mu? Haydi, Bubbles. Beni bir tarlaya götür ve seninle birlikte olmak için bekleyeceğim her şeyi anlatmama izin ver."

Steven hayali incilerini sıkıca kavradı. "Aman Tanrım. Bana bunu söyleyen bir adam bulsaydım, şu anda bodrumumda bağlı olurdu. Vay be."

Jackson'ın kolunu ve buketi tuttum. "Ve gidiyoruz."

Steven'ın sözünü ettiği tarla, dükkânının arkasında yetişen çiçeklerden oluşan bir labirentti. Uzakta bir ahır ve farklı çiçeklerin arasından geçen güzel bakımlı bir patika vardı. Tüm çiçeklerin açmamış olmasına rağmen burası benim kişisel cennetimdi.

"Eee?" Jackson sanki on yıldır el ele tutuşuyormuşuz gibi elimi tuttu ve beni patikadan aşağıya doğru götürdü.

"Peki, ne?"

"Beni bodrumunda bağlamak ister misin?" Şok olmuş bakışımı gördü ve güldü. "Evet, sen daha çok bağlanacak bir tipe benziyorsun."

Elini sıktım, b a ğ l ı olmamla ilgili bir şey söylemek istemiyordum. Onun yerine ilerideki şakayıkları işaret ettim. "Ne düşünüyorsun?"

Gözlerini benden ayırmadı. "Eğer güzel şeylerle ilgili yardım istiyorsan sanırım yanlış kardeşe geldin."

Dudağımı ısırdım ve yüzümü tamamen ona döndüm. "Bilmiyorum. Bence çok güzelsin."

Kollarını bana doladığında gülümsemesi midemde milyonlarca kelebeğin uçuşmasına neden oldu. "Sence ben güzel miyim?"

Başımı salladım. "Evet. Ve sanırım burada bana yardım edecek doğru kardeşe sahibim. Ne de olsa beni bir motosikletle getirdin. Yanlış çiçeği seçsen bile motosiklet yüzünden seni yine de affederim."

"Bunu söylediğini aileme anlatacağım. Motosikletim olduğu için her şeyi yanlış yapabileceğimi." Beni bıraktıktan sonra Steven'ın bize verdiği makası cebinden çıkardı ve benim için bir şakayık koparmak üzere yanıma geldi. Çiçeği bukete yerleştirenken eli biraz ağırdı ama çiçeği yerleştirdi ve başıyla onayladı. "Bunu sevdim."

"Bu mükemmel." Bukete her açıdan baktım ve ayaklarımın üzerinde zıpladım. "Bunu ailene göstermelisin. Diğerlerinden biraz daha koyu bir çiçek bile seçmişsin ve bu tam da ihtiyacımız olan derinlik."

"Ailem bunu ya da yaptığım başka bir şeyi görmek istemiyor." Bu yorumu o kadar kayıtsızca söylemişti ki, bunun bir gerçek, kabul ettiği bir gerçek olduğunu düşündüğünü söyleyebilirdim.

"Bu beni üzüyor." Ona bakarken çiçeklerin sarkmasına izin verdim. "Sanırım kakamı yapıp bunu anneme anlatabilirim ve o da beni neşelendirmek için heyecanlanır. Her ebeveyn böyle olmalı."

Jackson homurdanarak patikanın derinliklerine doğru yürüdü. "Annen her zaman bir melek gibi konuşurdu. Eminim senin harika olman da buna yardımcı oluyordur."

"Sen de harikasin." Elini tuttum ve durmasını sağladım. "Sen harikasin, Jackson. Ciddileşip tuhaflaştığım için özür dilerim ama ailenin seni tamamen desteklemediği fikri hoşuma gitmiyor."

"Bubbles, ben her zaman onların desteğine layık olamadım." Saçlarımı kulaklarımın arkasına itti. "On sekiz yaşındayken olduğum çocuk olmadığımı kabul etmekte zorlandıkları için onları suçlayamam."

"Yapabilirim." Kaşlarımı çattım. "İnsanlar büyür ve değişir. Eskiden Brad'i sevdiğimi düşünürdüm. Eğer insanlar beni hâlâ buna zorlasaydı, gezegeni çöpe atardım."

Eğildi ve beni öptü. Ellerini saçlarımın arasına soktu ve öpücüğü derinleştirdi, yavaşça çekilmeden önce dilini benimkinin üzerinde gezdirdi. "Benim küçük askerim olmaya mı çalışıyorsun? Benim için savaşacak mısın?"

Omuz silktim. "Eğer mecbur kalırsam. Köşende birini hak ediyorsun." İnledi. "Neden bu kadar tahrik oldum?"

Steven'ın patikanın başından gelen sesi beni şaşırttı. "Yoo-hoo! İkinizi içeride bekliyor olacağım. Acele etmeyin!"

Çiçeklerle başımın yan tarafına vurdum. "Burada bir şey yaptığımı bile unutmuşum. Bu yüzden bu düğünü planlarken senden uzak durmam gerekiyor."

Jackson kıcıma bir şaplak atarak beni dükkâna doğru itti. "Şanslısın ki beklemeye fazlasıyla istekliyim. Altı yıldır şansımı beklerken iki hafta daha beklesem ne olur ki?"

Yumuşak bir nefes verdim ve kendimi onun göğsüne bastırdım. "Böyle şeyler söyleyemezsin."

"Ben istediğimi yaparım. Şimdi git. Çiçekçi adama işinde ondan daha iyi olduğumu göster." Sırıttı. "Onunla işini ne kadar çabuk bitirirsen, bir sonraki işinden önce seni o kadar uzun süre gezdirebilirim."

Kaşlarımı salladım. "Keşke işim olmasaydı ve sen bunu birden fazla şekilde ifade etseydin."

Hırladı. "Tam bir baş belasısın."

Steven'la son gözden geçirmeyi aceleyle yaptığımı itiraf etmeliyim. Ona değişiklikleri gösterdim, Jackson'a atıfta bulundum ve Jackson'ın bisikletinin arkasında daha fazla zaman geçirebilmek için her şeyi olabildiğince hızlı bir şekilde tamamladım. Steven'ın göz kırpması beni kesinlikle anladığını gösteriyordu.

Kulübeye dönüş yolunda Jackson'a gereğinden daha sıkı sarıldım ve arzularım ve bağlılıklarım konusunda kendimle savaştım. Düğünden uzakta, onunla birlikte at sürmeye devam etmek istiyordum. Yine de bunu yapmak için çok fazla sorumluluğum vardı. Luke ya da Ryan'ı bir daha görememe düşüncesi

o kadar da iyi değildi. Jackson bisikleti pansiyonun ön kapısına doğru sürdüğünde tuhaf bir ruh hali içinde olduğumu söylemeye gerek yok.

Kendi kafamın içinde o kadar kaybolmuştum ki Jackson'ın bisikleti durdurup kalçamı okşayana kadar nasıl sertleştiğini fark etmedim. Ona sorunun ne olduğunu sormak için ağzımı açmışım ki duymak istediğim son kişiyi duydum.

"*Onunla* ne halt ediyorsun?"

*****Maggie*****

B Jackson'ın kaskını çıkardığımda Rad bana yeni bir tane takmak için bekliyordu. "Çalışıyor olman gerekiyordu. Sana oyun oynaman için para ödemiyorum,

Maggie. Bu benim *düğünüm*."

"Çalışıyordu." Jackson bisikletinden indi ve Brad'e öyle bir kinle baktı ki ikisinin arasına girdim.

"Arabam bozuldu ve Jackson beni çiçekçiye götürmek için oradaydı. Onun sayesinde düğün için çiçekleri tamamlayabildim." Sırtım Jackson'a dönüktü, ona o kadar yakındım ki sıcaklığı gömleğimden sızıyordu. "Bunun senin düğünün olduğunu anlıyorum Brad. Bunu çok ciddiye alıyorum. Rahatlayabilirsin."

"Tabii ki günü kurtarmak için oradaydın, Jackson." Brad sanki orada değilmişim gibi bana baktı. "Her zaman kanatlarda bekliyorsun, ha?"

"Siktir git Brad. Maggie'nin yapması gereken işler var ve seninle tartışmaktansa taşları tekmelemeyi tercih ederim." Jackson elini belime koydu ve ben ona döndüğümde bana gülümsedi. "Hadi git. İşe koyul, Bubbles."

Brad'i daha da kızdıracak bir sırtışla mücadele ederek başımı salladım. "Bıraktığın için teşekkürler!"

İki kardeşten aceleyle uzaklaşarak, daha güzel bir şeyler giymek için odama geçmeden önce bir şeyler atıştırmak için yemekhaneye uğradım. Giyinirken annemi aradım.

"Maggie!" Annemin sesi her zamanki gibi benden haber aldığına sevinmiş gibiydi. "Senin çalışıyor olman gerekiyordu, genç bayan."

"İnsanlar bana bunu söyleyip duruyor." Güzel çiçekli elbisemin fermuarını çekmekte zorlandım. "Nasılsın anne? Hemşire gelip esneme hareketlerine yardım etti mi?"

"Henüz değil. Eminim yakında biri gelir, tatlım. Merak etme. Bana düğünle ilgili her şeyi anlat."

"Öğle yemeğine kadar kimse gelmezse beni arayacağına söz ver." Bakımının durumu hakkında bana hiçbir zaman gerçeği söylemediği için endişeleniyordum. Beni geceleri uyutmayan şeylerden biri de buydu. "Düğünde bir sorun yok. Brad'in ağabeylerinin hepsi burada zaten."

Annem felç geçirdikten sonra ıslık çalamıyordu ama kedi sesi gibi konuşmayı öğrenmişti. "Wee-woo!"

"Anne!" Gülerек topuklularımı çekmek için yatağıma oturdum. "Ama, evet. Çok güzeller anne. Bu iyi değil."

"Bana iyi gibi geldi. Aslına bakarsan, artık cazibeni inkar etmeye çalışmıyorsun gibi. Düğün buluşmaları en iyisidir, Maggie. Ayrıca onlardan hep övgüyle bahsederdin. Onları her zaman Brad'den daha çok sevmişimdir."

Brad ile olan ilişkim sadece en büyük başarısızlığım değil, aynı zamanda anneme yaptığım en büyük hakaretmiş gibi hissediyordum. Ayrıldıktan sonra annemle onun hakkında konuşmak beni hâlâ suçlu hissettiriyordu. Özellikle Brad'le birlikte olduğum son yıl, onun tavırları ve öfke nöbetleri beni her şeyi ve herkesi dengelemek için programımın etrafında dans ettirdi. Annemle geçirdiğim zaman zarar görmüştü ve bir yanımda bunun için kendimi asla affetmeyecekti.

"Maggie?" Annem iç çekti. "Bana sessiz kalmadan hiç hoşlanmadım."

"Özür dilerim. Sorun değil. Sadece düşünüyordum." Banyoya gittim ve makyaj çantam. "Bir dakika. Düğün takımlarının en iyisi olduğunu mu söyledin? Biriyle takılmamı mı öneriyorsun?"

"Evet. Biraz yaşa. Çok şey yaşadın Maggie. Ben herkesle takıl derim."

"Herkes mi?" Güldüm ve rimel çubuğumu gözümden uzak tuttum. "Herkesle takılmamı mı istiyorsun?"

"Şey... Brad değil." Hattın diğer ucunda bir kargaşa oldu ve başka biriyle konuştuğunu duydum. "Tanrıya şükür buradasın. Kızımın daha fazla strese girmeye tahammülü yok. Tatlım? Hemşirem geldi! Gitmem gerekiyor. Seni seviyorum!"

"Onlara fazladan almalarını söyle-" Telefonu yüzüme kapatırken içimi çektim. "Ben de seni seviyorum."

Makyajımı bitirdim ve ben milyar dolarlık bir tatil köyünde kalıp milyon dolarlık bir düğün planlarken annemin fizik tedavisi ve aldığı kaliteli sağlık hizmetinin eksikliği konusunda endişelenmemeye çalıştım. Saçımı ördüm ve kendimi gülümsetmeye çalıştım. Mutsuz bir düğün planlayıcısı olmak bana göre değildi.

Şefle yeniden planlanan toplantının vakti gelmişti ama yemekhaneye vardığımda Christina beni bekliyordu. Onu gördüğüm için gergindim, bir şeye kızacağından endişe ediyordum. Brad o kadar sıcak ve soğuktu ki onu nasıl karşılayacağımı bilemiyordum.

"Maggie! Merhaba! Umarım sakıncası yoktur ama bugün şefle buluştuğunuzda ben de peşinize takılayım dedim." Bana hafifçe sarıldı ve gülümsedi. Başındaki her saç mükemmel bir şekilde yerindeydi ve eski bir film yıldızı gibi giyinmişti.

"Elbette gelebilirsin. Bu senin düğünün Christina. Sen ne istersen, ben hallederim. Brad bana yemek konusunda oldukça kesin talimatlar verdi, yoksa otomatik olarak senin de gelmeni isterdim. Özür dilerim."

Gözlerini devirdi ve kolunu benimkinin arasına soktu. "Özür dileme. Sadece seninle takılabilmek için peşine takıldım. Bir sponsorlukla meşgul olmadığım ya da canlı yayına hazırlanmadığım zamanlarda, ben olmak oldukça sıkıcı olabiliyor. Kulağa acınası geliyor, değil mi?"

Şefi fark ettim ve orada olduğumuzu bildirmek için el salladım. "Kulağa acınası gelmiyor. Gelmene sevindim. Düğünlerini planlamadığım sürece benim yaşımdaki diğer kadınlarla takılmak için pek zamanım olmuyor. Normalde o takılmalar da pek eğlenceli olmuyor. Hayatınızın en mutlu günü olması gereken bir günü planlamanın insanları bu kadar acımasız yapabilmesi inanılmaz."

"Oh, Maggie. Aynı yaşta değiliz." Şefin görüş alanındaki bir masada yanıma oturdu. "Kimse gerçek yaşımlı bilmiyor ama çoğu insanın on yıl geride olduğunu söyleyelim."

Ağzım açık kaldı. "Kapa çeneni. Saçmalıyorsun. Eğer benden on yaş büyük olduğunu söylemeye çalışıyorsan, bu masayı ters çeviririm."

Ellerimi tuttu ve sırtıttı. "Genç görünmemi sağlayan koca bir ekibim var. Her şey bir iş. Influencer dünyasına girmeden önce, bunun çok eğlenceli olacağını ve çok eğleneceğimi düşünmüştüm."

istediğim her şeyi yapma özgürlüğüne sahiptim. Hayır. En çok parayı hangi marka veriyorsa onun kuklasıyım. En azından menajerimle sözleşmem bitene kadar. Her neyse, demek istediğim şu ki, bu markalar ürünlerinin iyi görünmesi için çok para ödemeye hazırlar. O kadar çok botoks yaptırdım ki yüzümün hareket edebilmesi bile bir mucize."

Temeldeki çatlaklara bakmak için daha yakına eğildim ama yaşına dair tek bir işaret bile göremedim. "Etik kurallar bir yana, sihirli bir şekilde çalışıyorlar. Bir şey yaptırdığınızı asla tahmin edemezdim. Kusursuzsun."

Kahkahası Brad'in önünde olduğundan biraz daha sertti. "Pek sayılmaz. Bunu sana neden söylediğimi bilmiyorum ama... ben zaten yüzümü gerdirdim."

O kadar dramatik bir şekilde nefesim kesildi ki şef beni kontrol etmek için dışarı çıktı. Elimini sallayarak onları uzaklaştırdım ve çıldırarak kadar nefesimi topladım. "Yüz gerdirme ameliyatları gördüm. Sizinkini kim yaptıysa bir tanrı. Fangirl gibi konuşmak istemem ama Christina, sen o cerrahın en sevdiği pazarlama kampanyası olmalısın. Şu haline bak. İnanamıyorum. Gerçekten... Vay canına."

Daha sert güldü, hatta homurdandı. "Oh, Tanrım. Sen çok fazlasın!"

"Sana dokunacağım. Bunun için üzgünüm, gerçekten. Ama buna mecburum." Eğildim ve yüzüne hafifçe dokundum. "Aman Tanrım. Tenin ipek gibi. Bu da ne böyle?"

"Benimle kal, evlat. Sana tüm sırlarımı anlatacağım."

Rvau

W Maggie'ye yakınlaşmak için onun tuhaf düğün fotoğrafçısından yararlandığım gibi mi? Evet. Bu konuda kötü hissettim mi? Hayır. Kadın yarım on yıldan fazla bir süredir rüyalarım giriyordu. Denemek zorundaydım.

Pikniğimizi gölün yanında, arka planda gün batımı olacak şekilde ayarlamıştım. Battaniyeyi kulübemdeki dolabın arkasında, yiyecekleri Luke'un kulübesinde ve şarabı da Jackson'inkinde buldum. Bu bir aile etkinliğiydi. Özellikle de Maggie'nin Brad'in eski sevgilisi olduğu gerçeğini göz önünde bulundurursam. Ama ben bunu düşünmüyordum. Brad ellerini onun üzerinde gezdirirken üç yılımı dilimi ısırarak geçirmiştım. Şükürler olsun ki o günler geride kalmıştı.

Fotoğraf makineme baktım, ayarları yaptım ve sabırsızlıkla şansımı bekledim. Çok erken başlamıştım ve orada oturup Maggie'yle buluşmayı bekleyerek öldürecek zamanım kalmamıştı.

Vakit gelir gelmez koşarak kulübeye gittim ve Maggie'yi hemen fark ettim. Ön kapının hemen içinde duruyordu ve dikkati telefonundaydı. Büyüleyici görünüyordu ve kapıyı açar açmaz bunu ona söyledim. Güçlü olup olmadığım umurunda değildi. Motive olmuşum.

"Nereye gidiyoruz?" Maggie telefonunu taşıdığı küçük çantasına soktu ve bana gülümsedi. "Bana çalışmalarını göstereceğini ve benim de rahatlayıp ağlayacağımı umuyorum. Bu sabah bölgedeki düğün fotoğrafçıları tekrar kontrol etmek için birkaç arama daha yaptım ve birçok kez güldüler. Bu arada harikaydı."

Onu kulübelerin yanından geçirdim ve gölün yakınlardaki tek özel bölümüne doğru götürdüm. "Pikniğimizi buraya kurdum. Güneşin batışıyla birlikte fotoğraflar harika olacak. Yıllardır çalışmalarımı bir portfolyo haline getirme zahmetine girmedim ama sana gösterebileceğim yayınlanmış birkaç fotoğrafım var. Yine de bugün çektiklerimle çalışmalarım hakkında gerçek bir fikir edineceğinizi düşünüyorum."

"Doğa çekimleri mi yapacaksınız?" Maggie pikniği fark etti ve yüzünde parlak bir gülümseme belirdi. "Bu çok güzel! Benim için bu kadar zahmete girmene gerek yoktu Ryan. Teşekkür ederim!"

Battaniyenin uzak tarafına oturmasını işaret ettim ve o oturur oturmaz geri çekildim. "Senin fotoğraflarını çekiyorum. Canlı bir modelden daha iyi bir şey yoktur."

"Ben mi?" Maggie başını salladı. "Oh, hayır. Ben model değilim."

Fotoğraf makinemi kaptım ve birkaç kare çektim. Saçları batan güneşin altında alev alev yanıyor, kızıl tonları parlıyordu. "Kımıldama."

Kaşlarını çattı ve huysuz görünmek için elinden geleni yaparak doğrudan kameraya baktı. "Ryan..."

Kamerayı onu istediğim yere götürecek kadar indirdim. Bir tarafa doğru eğilmesini sağladım ve başını hafifçe aşağı eğdim. "Hadi Maggie. Hayallerimi gerçekleştiriyorsun. Ayrıca, böyle bir zamanda çekilmeyecek kadar güzelsin."

Kirpiklerinin arasından bana baktı ve ben daha fazla fotoğraf çekerken sessiz kaldı. Fotoğrafların ilk turunu bitirdiğimde Maggie işimin bittiğini sandı ve bir dilim pizzaya uzandı. "Açlıktan ölüyorum. Uzun bir gün oldu."

Aşağı sarkan bir peynir ipini yakalamak için pizzasını yüzüne doğru tuttuğu bir fotoğrafını çektim. Dilinin ucu dışarıdaydı ve otomatik olarak bu resmi asmak için bastıracağımı biliyordum. O kadar güzeldi ki.

"Bana gösterebilir misin?" Pizzasını çiğnemeyi bitirdi ve bir yudum şarapla birlikte yuttu. "Umarım fazla umutlanmamışsındır. Fotojenik değilim. Hem de hiç."

Karşısına oturdum ve fotoğraflara göz gezdirerek en sevdiklerimi seçtim. Fotoğrafları buluta kaydettim ve ona göstermek için telefonuma yükledim. "Fotojeniksin Maggie. Senin her şeyini takdir eden bir fotoğrafçı her şeyini yakalayabilir. Sen çok güzel bir kadınsın."

Telefonumu aldı ve ağzı açık kalırken onu izledim. Birkaç fotoğraf daha çektim, ta ki bana huşu içinde bakana kadar.

Yüzünü. Yavaşça yutkundu ve hâlâ bir şey söylemeden telefonumu geri verdi.

"Eee? İşe alındım mı?"

Başını salladı. "Sen Armon'dan daha iyisin."

"Tabii ki öyleyim." Ona sııttım ve o an için kameramı yere bıraktım. Ona yaklaşarak bir dilim pizza aldım ve büyük bir ısırık attım.

"Bunu nasıl yaptın?" Pizzasının kabuğunu yırttı ve kutuya geri koydu. "Beni nasıl bu hale getirdin?"

"Ben hiçbir şey yapmadım, Maggie. Göz kamaştırıcısın." Pizzamı bıraktım ve kutuyu kenara ittim. "Brad'i üç uzun yıl boyunca kıskandım. Benimle eve geleceğini bilsem onu dışarı çıkarırdım."

Maggie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. Yavaşça pizza dilimini bitirdi ve ellerini peçeteye sildi. "O üç yılı kendimi hiç olmadığı kadar çirkin hissederek geçirdim. Beni büyüleyici bulduğunuzu hayal etmek çok zor."

Ona dokunmak istiyordum ama onu zorlamak da istemiyordum, bu yüzden fotoğraf makinemi tekrar elime aldım ve birkaç kare daha çektim. "Brad doğduğunda Luke, Jack ve ben on yaştan üzerindeydik. Hayatımın büyük bir kısmını onun en parlak oyuncakları almasını ve onlara bok gibi davranıp atmasını izleyerek geçirdim. Brad'le ilgili en tutarlı şey buydu. Bir şeylerle şımarır, onları çöpe atar ve sonra yoluna devam ederdi. Hayatındaki kadınlarla da aynı şeyleri tekrarlaması çok mantıklıydı.

"İkinizin arasında ne oldu bilmiyorum ama yürümediğine sevindim. Brad'den ve senin her parçanı, içini ve dışını övmeyen bir adamdan daha iyisini hak ediyorsun." Birkaç fotoğraf daha çektim. "Yıllardır her kadını seninle kıyasladım Maggie. Hiç kimse senin kadar güzel, senin kadar komik ya da senin kadar nazik değil."

Alt dudağını çiğnedi ve hazırladığım pikniğe baktı. "Bu gerçek bir randevu mu?"

Başımı sallarken kendimi ilk kız arkadaşım ile konuşmaya çalışan bir çocuk gibi hissediyordum. "Benim için öyle."

Başını salladı ve sonra göğsümü sızlatan utangaç, yıkıcı derecede sevimli bir gülümsemeyle gülümsedi. "Tamam."

Güldüm. "Tamam mı?"

Başını salladı. "Tamam. Bu bir randevu. Sana söylemeliyim ki, şimdilik bu düğüne odaklanıyorum. Sadece bitiş çizgisine ulaşmalıyım. Sana söyledim.

Jackson da aynı şey. Ne olursa olsun, dikkatim dağılamaz. O yüzden *bu* randevuya tamam diyorum."

Kameramı kaldırdım ve başımı salladım. "Bu seferkinin hakkını vereceğim."

"Jackson'la ilgili daha fazla sorunuz olacağını düşünmüştüm. cevap ver."

"Hayır." Yanına oturdum ve selfie çekebilmek için kamerayı kaldırdım. "Hepimiz senin hakkında benzer hislere sahiptik. Hiçbir şeyin değişmemiş olması mantıklı."

Yüzünü benimkine çevirdi. "Tuhaf bir kadın zevkiniz var. Bir soru sorabilir miyim?"

"Çek." Kameramı yere bıraktım ve daha yakına eğildim. O kadar yakından daha da güzel kokuyordu. Güneşli bir bahçeden gelen tatlı portakallar gibi. "Ve bizim tuhaf bir kadın zevkimiz yok. Harika bir kadın zevkimiz var."

"Brad ve ben üç yıl önce ayrıldık. Neden şimdi?"

"Siz ayrıldıktan hemen sonra araya girmek yanlış olurdu. Anlamamış olsam da Brad'i önemseydiğini biliyordum. Seni savunmasız bir anında, benim aracılığım ile Brad'i arıyor olabileceğin bir anında yakalamak istemedim." Sanki üç yıl boyunca neredeyse her gün onu düşünmemiş, doğru zamanın ne zaman geleceğini merak etmemiş gibi omuz silktim. "Sonra zaman bir şekilde akıp gitti. Ülke dışındaydım ve sanırım Luke ile Jack'in de beklediğini bildiğim için kendimi güvende hissediyordum. Seni görmek ise zaten bildiğim her şeyi doğruladı."

Gözlerimi aradı, berrak yeşil gözleri beni delip geçiyordu. "Peki sen zaten ne biliyordun?"

Maggie

"T Beklediğime değdiğini ve hâlâ gördüğüm en güzel kadın olduğunu." Ryan örgümün ucuyla oynadı ve gülümsedi. "Son 4 Temmuz'u hatırlıyor musun? sahil evi mi?"

İnledim. "Maalesef. Neden?"

"Havuza girmiyordun. Dışarısı yüz dereceydi ve sen bu konuda çok inatçıydın." Oflayıp pufladı ve yanımdaki battaniyeye uzandı, ben de onu takip ettim. "Yüzmek istediğini anlayabiliyordum. Brad seni ilk kez sahile getirdiğinde hep suyun içindeydin."

Alacakaranlık gökyüzüne baktım ve iç çektim. "Bu Brad olayından önceydi. O gün sahile inerken karnımı tuttu ve vücudum hakkında asla unutamayacağım bir yorum yaptı. Ondan sonra herkesin önünde örtümü çıkarmayı hayal bile edemezdim."

Ryan'ın kafası bana doğru döndü ama ben gözlerimi gökyüzünden ayırmadım. "Onu öldüreceğim."

Ona gülümsemek için başımı çevirdim. "Hayır. Christina'dan hoşlanıyorum ve onunla evlenmek istiyor gibi görünüyor. Düğün gününü kaybetmek onun için berbat olur." "Bu benim için hiç fark etmez." Yan döndü ve beni izledi.

"Bir sorun olduğunu bilmiyordum. Sadece senin mutlu olmanı istedim. Şimdi geriye dönüp baktığımda, belki de seni havuza atmamalıydım."

Güldüm, o günün ikinci yarısını düşündüğüm için gerçekten mutluydum. "Hayır, günü sen kurtardın. Havuza girdikten sonra çok eğlendim. Muhtemelen Brad evde Sharon'la kaldığı içindir. Üvey anne olarak tam bir kabus, değil mi?"

"O kesinlikle bir kabus." Elini uzattı ve parmak eklemlerini yanağımda hafifçe gezdirdi. "O gün havuzdaki gülümsemen neredeyse tedbiri ve mantığı bir kenara bırakmama neden oluyordu. Seninle birlikte olmayı o kadar çok istedim ki. Havuzun mavisinin yanında gözlerin o kadar yeşildi ki ve kirpiklerinde su damlacıkları vardı... Seni öpmek istedim. Bir fotoğrafını çekip sonsuza dek tadını çıkarmak istedim. Bunun yerine kendimi babamla bir sonraki seyahatim hakkında konuşmaya zorladım. Perişan haldeydim."

Midem, olması gerekenden hem daha yüksek hem de daha alçak olan sinirlerle delik deşik olmuştu. Yanağıma onun dokunuşuna doğru çevirdim. "O gün çaresizce duymaya ihtiyacım olan şeyleri söylüyorsun. Ve her gün, dürüst olmak gerekirse. Brad'in söylediği şeyler bazı günler hala kalçalarım ve mideme yapıyor. Yine de bu yardımcı oluyor. Resimlerin ve sözlerin arasında, bugün eve güzel hissederek gidebilirim."

Eğildi, yüzü her zamankinden daha yakındı. "Sana söylediği her şeyi unutturmak istiyorum."

Ağzını yavaşça benimkine yaklaştırmak nefesim boğazımda düğümlendi ve bana onu durdurmak için dünyadaki tüm zamanı verdi. Yine de durdurmak istemedim. Sadece her zaman istediği öpücüğü almasını istedim.

Dudakları dudaklarımdan bir nefes uzaktayken gözlerime baktı ve sonra yumuşak bir inilti çıkardı. "Sık beni, çok güzelsin Maggie."

Gülümsedim ve sonra beni öpmeye başladı. Dudakları yumuşaktı, neredeyse sadece fısıltıyla bir dokunuş ve sonra daha fazlası. Yavaşça beni öptü ve suları test ederek geri çekildi. Tempoyu onun ayarlamasına izin verdim ve bu tatlı bir işkenceydi. Elini saçlarımdan arasına soktu ve öpücükleri derinleştirmek için acele etmedi. Sonunda dilini dudaklarımdan arasından geçirdiğinde, hazır olmanın ötesindeydim. Çıkardığı derin iniltiyle inledim ve iki elimle altımdaki battaniyeyi kavradım.

Ryan ağzını benimkinden ayırdı ve bakışlarımla buluştu. "Mahvoldum."

Ona ne demek istediğini sorma fırsatım olmadı. Ağzını tekrar benimkine indirdi ama bu sefer daha aceleciydi. Elini karnıma götürdü ve orada dinlenmeye bıraktı. Gerginleştiğimi hissetti ve hırladı.

"Sen mükemmelsin Maggie. Yumuşak olman gereken yerde yumuşaksın. Benim için. Bunun için." Üstüme yuvarlandı, kalçalarından birinin

benimkinin arasına bastırdı. Vücudu üstümde katı bir ağırlık oluşturunuyordu, kalçasının baskısı zihnimi karıncalandırıyordu. "Altıma tam oturuyorsun. Üstüme de mükemmel otururdun. Yıllardır bu vücudu hayal ediyorum Maggie. Yıllardır."

Elini yan tarafımdan geçirip tekrar aşağı indirdiğinde nefesim kesildi, ancak elbisemin altından kalçamı avuçladığında durdu. Ağzını aradım ama yüzünü çevirdi ve beni durdurdu.

"Daha işim bitmedi." Kavrayışı sıkılaştı ve bacağımla kalçasını sarana kadar kaldırdı. Kalçalarını içime doğru salladı, sadece bir kez, ne kadar sert olduğunu hissetmeme yetecek kadar. "Bunu hissedebileceğini biliyorum. Senin için, bu vücut için yanıp tutuşuyorum."

Buklelerini sıkıca kavradım ve ağzını tekrar kendime çektim. Kontrolden çıkmıyım gibi hissediyordum ama Ryan öyle değildi. Beni istediği kadar yavaş öptü, sadece birkaç öpücükte bir dilini benimkinin üzerinde gezdirdi. Kalçalarımı ona doğru salladığımda, öpüşürken gülümsedi.

"Bunu tekrar yap." Yaptığımda Ryan'ın kontrolü kayboldu ve öpücüğü daha da vahşileşti. "Tekrar."

Onu kırmaya çalışmayı ne zaman bıraktığımı ve ne zaman orgazm peşinde koşmaya başladığımı takip edemedim. Sanki yolun yarısına gelene kadar ne yaptığının farkında bile değildim. Ellerimi kalçalarına indirmiştim ve kalçalarımı sallayıp göbeğimi kalın uyluğuna yaslarken öpücüğüne doğru nefes nefese kalıyordum.

Ryan tereddüt ettiğimi hissetti ve kalçamı sıkıca kavradı. "Kendini boşaltmak için beni kullan Maggie. Seni görmek istiyorum."

Bağımı geriye, yere bastırdım ve boynumu öptüğünde inledim. "Ryan."

Vücudunu benimkine doğru sallamaya başladı, kot pantolonunun kaba ısırtığını iç uyluklarımda hissedene kadar bana doğru itti. Nefes alış verişini benimkine uyacak şekilde hızlandı ve boynumun kenarına doğru küfretti. "Evet, Maggie. Kalçama bin ve benim için boşal."

Bakışlarımı karşıladı ve boşalmaya başladığımda beni sertçe öptü, inlemelerimi yuttu. Vücudum sarsıldı ve onun sert hamlelerine kendi sarsıntılı hamlelerimle karşılık vermek için ayaklarımı yere gömdüm. Boşaldım ve ikimiz de gevşemeden önce onun bana karşı sertleştiğini hissettim.

Yarı yarıya üstümdeydi, ağırlığının çoğunu taşıyordu ve yanağını yanağıma bastırmıştı. "Ve şimdi kot pantolonum da benim gibi mahvoldu."

Homurdandım ve sonra gülerken yüzümü kapattım. "Aman Tanrım."

*****Maggie*****

R yan, yolculuğu yalnız yapabileceğim konusunda ısrar etmeme rağmen benimle odama kadar yürüdü. Kirli kot pantolonunun içinde rahatsız olduğu belliydi ama

Yalnız yürümeme izin vermedi. Ellerim arkamda kilitli bir şekilde yürüdüm, aksi takdirde onlarla ne yapacağımı bilmiyordum. Jackson daha o sabah elimi tutmuştu ve ben de ona izin vermiştim. Boşalmak için Ryan'ın kalçasını kullanmış olsam da, onun elini tutmak tuhaf bir şekilde çok uzak hissettirmişti. Her şey çok uzak geliyordu. Jackson'la da. Çalışıyor olmam gerekiyordu, gölün yanında açık havada boşalmam değil. Bizi herkes görebilirdi.

Kapıma geldiğimizde Ryan kolunu belime doladı ve beni vücuduna çekti. Bu sefer telefonunu kaldırdı ve bana gülümsedi. "Bir fotoğraf daha."

Fotoğrafımı çekmeyi bu kadar çok sevmesine hazırlıksız yakalanarak sııttım. Telefonuna gülümsedim ama o gözlerini benden hiç ayırmadı. "Düğünde başka insanların da fotoğraflarını çekmen gerektiğini biliyorsun, değil mi? Benim hiçbirinde olmamam gerekiyor."

Sırıttı. "Her fotoğrafta senin de olman göt herif kardeşimin işine gelirdi. Hayatının geri kalanında ne kaybettiğini görebilirdi."

"Christina'yı gördün mü? O mükemmel biri. Beni büyük bir kayıp olarak gördüğünü sanmıyorum. Ama teşekkür ederim." Beni geri geri kapıma doğru götürdüğünde nefesim kesildi.

"Beni içeri davet et ki sana mükemmel *olduğunu* gösterebileyim." Gözleri lazer odaklıydı ve ereksiyonunun karnımın alt kısmına baskı yaptığını hissedebiliyordum. "Ve böylece ben de her zaman pantolonumun içine boşalmadığımı kanıtlayabilirim."

Ne yapmam gerektiğini bildiğim için hissettiğim kayıp duygusuna rağmen buna gülümsedim. Alnımı omzuna bastırdım ve inledim. "Yapamam."

Otomatik olarak geri çekildi. "Benim yaptığım bir şey mi?"

Güldüm. İşte karşımdaydı, erkek tipinin mükemmel bir örneği, bana yanlış bir şey yapıp yapmadığını soruyordu. "Şaka mı yapıyorsun? Sen mükemmelsin. Ben sadece... çalışıyor olmam gerekiyordu. Daha fazla iş almak istiyorsam bu işi ciddiye almalıyım."

Başını salladı ve bir adım daha geri çekildi. "Hepsi bu kadar mı?"

Jackson'la yattığımı itiraf edemezdim. Hele de o bana ayı asmışım gibi bakarken. Yine de ona yalan söyleyemezdim. "Hayır. Ben sadece... Diğer şey hakkında konuşmak istemiyorum. Sorun sen değilsin ama. Sen... Tanrım, Ryan, az önce seni herkesin içinde kuru kuru becerdim. Belli ki sen değilsin."

Kaşlarını birbirine çatarak başını salladı. "Anlamış gibi yapacağım."

İnledim ve çenesinin altını öpebilmek için onun alanına girdim. "Keşke içeri girmeni sağlayabilseydim. Gelmeni isterdim. Ama şu anda yapamam."

Kıçımı kavradı ve sıkı. "Hemen şimdi. Bunu alacağım ve onunla koşacağım. Odana girip kapıyı kilitlemen gerekiyor Maggie."

Dudağımı sertçe ısırdım ve arkamdan kapı kolunu bulmak için el yordamıyla ilerledim. Anahtarımı kaydırmayı bağırdım ve olabildiğince zarif bir Çekilde tökezleyerek içeri girdim, ama Ryan orada durmuş, kapının çerçevesini kavramıştı, sıcaklık tüm benliğini doldurmuştu. Kapıyı yeterince hızlı kapatmadığımda, kapıyı kavradı ve çekerek kapattı.

"İyi geceler, Maggie."

Alnımın kapıya çarpmasına izin verdim. "İyi geceler, Ryan."

Nihayet gittiğinden emin olduğumda elbisemi çıkardım ve buharlı bir duşa girdim. Gözlerinin beni delip geçtiği anısı kafamda yanıp sönerken, parmaklarımı hassas klitorisimin üzerinde birkaç kez gezdirerek boşalmamı sağladım.

Elimde plan defterimle çırılçıplak yatağa girdim ve ertesi gün programa uymak için yapmam gerekenleri gözden geçirmeye niyetlendim ama bu olmadı. Pelüş battaniyenin altında rahat eder etmez sızdım.

Heath kardeşleri rüyamda görmek benim için yeni bir şey değildi. Yıllar boyunca birkaç rüyama girmişlerdi ama o gece rüyalarım delik deşik olmuştu. I

Ağabeylerin her birinin bana geldiğini, bana dokunduğunu, adeta bedenime taptığını gördüm. Gece boyunca birçok kez uyandığımda kalçalarım birbirine yapışmış, terden sıırsıklam olmuştu. Rüyalar birbirine karıştığında ve kendimi üçüyle de bulduğumda, sınıra o kadar yakın uyandım ki tek yapmam gereken kalçalarımı birbirine sürtmekti ve boşaldım.

Güneş doğana kadar iki farklı soğuk duş almış ve google'da ani libido artışlarını araştırmıştım. Hiçbir zaman aşırı seksi bir insan olmamıştım. Belki başlangıçta Brad'le aramız iyiydi ama vücudumla ilgili yorumları başladıktan sonra ona her geçen gün daha az şey göstermek istedim. Sonunda, ışıklar kapalı olmadığı ve üzerimde bir tişört olmadığı sürece bana dokunmasına izin vermedim. Ayrılıktan bu yana geçen üç yıl içinde, cinsel olarak tek ihtiyacımın haftada bir kez orgazm olmak olduğunu kabullenmişim ve bunu kendim yapmakta bir sakınca görmüyordum.

Büyük Heath kardeşlerin ilgisini hissettikten sonra her şey geride kalmış gibi görünüyordu. Kendimi tekrar tekrar okşadıkları dev bir sinir ucu gibi hissediyordum. Kendimi dev bir klitoris olarak düşünerek güne hazırlandım.

Organlarımı boğmanın beni daha az seksi hissettireceğini umarak en yoğun şekillendirici giysilerimi giydim. O sabah daha sonra mekan koordinatörüyle toplantılarım vardı, bu yüzden dizlerimin etrafında dalgalanan güzel açık yeşil bir elbise ve ayaklarımı öldüren ama beni daha zayıf gösteren topuklu ayakkabılar giydim. Ayrıca rahatsız ayakkabıların beynimi kasıklarımın uzak tutacağını umuyordum.

Savaş hazırlanır gibi saçımı ve makyajımı yaptım ve her şeyle ve herkesle başa çıkabileceğimi düşünerek yemek salonuna doğru yola çıktım. Aslında dev bir klitoris değildim ve Heath kardeşlerin karşısına inlemeden çıkabilirdim. Kendime üst düzey bir düğün planlayıcısı olduğumu ve sorumluluğun bende olduğunu söyledim. Vajinam benim patronum değildi.

En iyi libido katilinin yemekhanenin hemen dışında beni beklediğini bilmiyordum. Vücudumu ağlamak istememe neden olan şekillendirici kıyafetlerin içine sokmuştum ama cevap çok daha basitti. Brad. Onu görür görmez sanki soğuk duş etkisini gösterdi. Hissettiğim tüm uyarılma duyguları anında yok oldu ve Ryan'ın bir gece önce beni odama kapatmasından bu yana ilk kez spanx'in izin verdiği ölçüde nefes alabildim.

Brad rahatlamış yüz ifademi onu gördüğüme sevindiğimin bir işareti olarak okudu. Gülümsedi. "Selam. Bu sabah seni yakalayabileceğimi umuyordum. Sen

benimle kahvaltı edecek vaktin var mı?"

Kendi libido katilimle kahvaltı mı edeyim? Çok kolay.

*****Maggie*****

"İ dün için özür dilemek istedi." Brad beni neden görmek istediğini anlatmaya başlamak için kahvaltı siparişlerimizin gelmesini beklemişti. "Seni Jackson'la gördüğümde soğukkanlılığımı tam olarak koruyamadım."

Bir ısırık krep ağzımın yarısına kadar gelmişken durakladım. Onunla Jackson hakkında konuşmayı planlamamıştım. Asla. Neyse ki Brad'in konuşmak için bana hiç ihtiyacı olmamıştı.

"O sadece... Birlikteyken seni onun en kötü yanlarından uzak tutmaya çalıştım. O aşağılık biri, Maggie. O motosiklet... İş... O iyi bir adam değil. Seni onun motosikletinde gördüğümde, işleri karıştırmaya çalıştığından endişelendim. Sorun yaratmayı seviyor. Onu neden davet ettiğimi bile bilmiyorum. Kesinlikle daha yumuşak bir anımda yaptığım bir hataydı." Brad derin bir iç çekti. "Ona güvenemezsin. Hayatıma girip çıktıktan sonra ortalığı karıştırıp tekrar kaçtığına dair sana yüzlerce hikâye anlatabilirim. Yine de sana karşı kısa konuşmamalıydım."

Sözleri ağzımda kötü bir tat bıraktı. İki kardeşten Jackson'a Brad'den defalarca daha fazla güvenirdim. Jackson, motosikleti ve *işiyile*, bu her ne demekse, Brad'in olabileceğinden bin kat daha iyi bir adamdı.

"Harika gidiyorsun, biliyor musun? Christina seni seviyor. Gördüğüm her şey harikaydı. Son üç yılda çok büyümüşsün." Brad eğildi ve elimi okşadı. "Teşekkür ederim."

Beni resmen şaşırtmıştı. Ağzımı birkaç kez açıp kapadım, ağzımdan çıkana kadar ne söyleyeceğimden emin değildim. "İşimde her zaman iyiydim. Yine de teşekkür ederim."

Elini salladı ve güldü. "Tabii ki, tabii ki. Aksini ima etmek istememiştim."

Krepten büyük bir ısırık aldım ve birkaç yudum portakal suyuyla yıkadım. Brad'e karşı direncimin bir parçası da onun onaylamadığı bir şekilde yemek olmuştı. Daha fazla şekerle şeker mi? Muhtemelen kreplerin doğrudan kıcıma gideceğini söylemek için can atıyordu. Büyük ihtimalle içten içe ağladığını bilmekten zevk alıyordum. Ayrıldığımızdan beri birdenbire işimde iyi olduğumu düşünmesi yüzüne inen bir tokattı. Birlikteyken işime ne kadar az dikkat ettiğini gösteriyordu.

"Sadece harika bir iş çıkardığınızı söylemek istemiştim. Bunu bizim için yapman için seni seçtiğime memnunum." Brad bana en diplomatik gülümsemesini takındı. "Her şey mükemmel gidiyor gibi görünüyor."

Çatalımı yere bıraktım ve fotoğraf değişikliğini doğrudan ele almaya karar verdim. "Aslında fotoğrafçıyla ilgili ufak bir pürüz çıktı. Gerçi çoktan halledildi. Rezervasyon yaptırdığım fotoğrafçı çifte rezervasyon yaptırmış. Diğer rezervasyonu bir moda etkinliği içindi ve onu iptal etmek istemedi. Neyse ki Ryan'a rastladım ve bana bazı çalışmalarını gösterdi. İş devralmak için gönüllü oldu. Bence ilk fotoğrafçıdan bile daha iyi olacak."

Brad'in yüzü diplomatik bir gülümsemeden derin bir kaş çatmaya dönüştü. "Ne?" Koltuğuma geri oturdum. "Duymadın mı?"

"İşini iyi yaptığın için sana iltifat ettikten sonra bana bunu mu söylüyorsun? Dur tahmin edeyim, istediğim fotoğrafçıyı ayarlayamadın ve şimdi de *Ryan'a mı yaptırıyorsun?* O hayvanları ve otelleri çekiyor, Maggie! O lanet bir düğün fotoğrafçısı değil! Bu hayatımın en önemli günü ve sen en önemli şeyi mahvetmeyi başardın!" Brad yumruklarını masaya indirerek çatal bıçak takımlarının takırdamasına neden oldu. "Ryan. Ryan'ın en özel anılarımı yakalamasını istiyorsun. Ne diyeceğimi bile bilmiyorum."

"Ne söyleyeceğini bilmiyorsan, belki de hiçbir şey söylememelisin." Luke'un yumuşak sesi arkamdan geldi. "Burada bir sorun mu var?"

Brad tarafından azarlanırken yakalandığım için utanç içindeydim. Zaten yeterince utanç vericiydi ama Luke'un buna şahit olması daha da utanç verici hale getirmişti.

Daha da kötüsü. Sandalyemde sert bir şekilde oturdum, arkama bakmayı ve yüzündeki acıma ifadesini görmeyi reddettim.

"Görünüşe göre Ryan düğünümün fotoğraflarını çekecek." Brad başını salladı ve esprisiz bir kahkaha attı. "Ryan. Bu kabul edilemez, Maggie. Bunu düzeltmen gerek. Sana para ödemiyorum."

"Ona hiç para vermiyorsun." Luke bana yaklaşmıştı, vücudunun sıcaklığını hissedebileceğim kadar yakındı. Parmak eklemine enseme öyle hafifçe gezdirdi ki, ikinci kez hissedene kadar bunu yapmak isteyip istemediğinden emin olamadım. "Bradley, şu andan itibaren bir sorun olursa bana gel, ben hallederim. Anlaşıldı mı?"

Brad'in yanakları, kızdığı ama öfkesini ifade edemediği zamanki gibi kızardı. Aniden ayağa kalktı ve başını salladı. "Zaten yapmam gereken şeyler var."

Luke masanın etrafından dolaşıp küçük kardeşinden boşalan koltuğa otururken kıpırdamadan durdum. "Düğünün parasını sen mi ödüyorsun?"

Gregor patronunun önündeki tabakları toplarken gözümün önünde belirdi. "Günaydın, Bayan Maggie."

"Bize bir dakika ver Gregor. Lütfen." Luke dev adama nazikçe gülümsedi ve sonra dikkatini bana verdi. "Düğünün bir kısmını ben ödüyorum. Brad'in seni hak ettiğin şeyden mahrum etmesini istemedim. Ondan ne kadar para aldığını görünce müdahale ettim. Normal ücretinin yarısını almana izin verecekti, ki bu zaten başka birinin bu düğünü planlamak için alacağı ücretin küçük bir yüzdesi. Ücretini adil hale getirmek için bir ikramiye de dahil olmak üzere tüm ücretini alacaksın. Bunu hak ediyorsun Maggie."

Boğazım kuruyunca temizledim. Ağzım, dudaklarım, her yerim haftalardır su içmemiş gibi hissediyordu. İşte karşımdaydı, çok güçlü ve seksiydi, ısmarlama lacivert takım elbisesi içinde öldürmek için giyinmişken işim için adil bir ücret almamı sağlıyordu. Her yönüyle belalı bir CEO gibi görünüyordu ve sıkı çalışmamı takdir ediyordu.

"Ryan harika bir yedek fotoğrafçı bu arada. Yetenekli biri." Luke aniden ayağa kalktı ve elini bana doğru uzattı. "Benimle yürüyüşe çıkar mısın?"

Kahvaltımın geri kalanına baktım. "Ben-"

"Gregor sana daha iyi bir kahvaltı hazırlasın. Gregor kahvaltı savaşını kazandı." Gregor sandalyemi masadan çekti, neredeyse beni masadan atacaktı. "Sen Bay Luke ile yürüyüşe çık."

Luke kollarımdan tutarken sırtıttı. "Gregor yakasından düşmemiz için can atıyor gibi görünüyor. Benimle gelsen iyi olur."

Gregor'u Luke'a göz kırparken yakaladım ve gülümsemek zorunda kaldım. Luke'un ifşaatı karşısında hâlâ şoktaydım ama onunla daha fazla zaman geçirmek istiyordum. Brad'den ne kadar ücret aldığımı neden önemsedğini ve parasını bana vermeye neden bu kadar hevesli olduğunu bilmek istiyordum. Elini sırtıma koymasına ve beni dışarı çıkarmasına izin verdim.

"İleride sana yardımcı olması için bir çalışan tutmak ister misin?" Luke kulübenin yan tarafına doğru uzanan patikayı işaret etti. Uzaktan görünen dağlarla birlikte sabah güzel ve sıcak bir gün vaat ediyordu.

"Yani, tabii ki. Tabii ki. Her şeyi tek başıma yapmak kolay değil. Sadece şu anda odak noktam bu değil." Başımı kaldırıp ona baktım. "Senin hakkında söylentiler duydum Luke. Hiç kimse senin iş hayatında enayi olduğunu söylemedi. Neden teklif ettiğim indirimi geri çevirip bana daha fazla ödeme yapmaya çalışıyorsun?"

Gülümsemesi gizemliydi. "Ne istersem onu yaparım, Maggie." Homurdandım. "Şimdi Jackson gibi konuştun."

Kahkahası mutlu bir kahkahaydı. "Bu her zaman kötü bir şey değildir."

*****Maggie*****

"T Bu tek başına üstesinden gelmek için oldukça büyük bir düğün." Luke ayaklarıma baktı ve kaşlarını çattı. "Ayakların ağrıyor, değil mi?"

Ona kaşlarımı çattım. "Hayır."

Kaşlarını kaldırdı.

"İyi. Evet, canları yanıyor." İçimi çektim. "Ve tek başıma üstesinden gelmem gereken büyük bir düğün, ama gayet iyiyim."

"Burada bekle. Kımıldama." Ben cevap vermeye fırsat bulamadan Luke koşarak kulübenin ön girişine doğru geri döndü.

Ne yaptığını ve neden tam da bana beklememi söylediği yerde donup kaldığımı merak ederek arkasından bakakaldım. Onun iyi köpeği olmadığını hissetmeye ihtiyacım vardı, yana kaydım ve kollarımı kavuşturdum. Ne düşündüğümü ya da neden birkaç santim hareket etmenin bir şekilde ona bir şey göstermek olduğunu düşündüğümü bilmiyordum ama olan olmuştu.

Luke bir dakika sonra koşarak geri geldi. Elinde bir çift terlikle önümde diz çökerken nefes bile almamıştı. Sağ baldırımın arkasını kavrarken bana gülümsedi. "Kalk."

Ayağımı kaldırdım ve tüylü terliği giymek için topuğumu kaydırmasına izin verdim. Yumuşak terlikten daha güzel olan tek şey tenimdeki sıcak eliydi. Aynı işlemi diğer ayağımla da tekrarlamasını ve sonra topuklarım elinde ayağa kalkmasını izledim. Ne diyeceğimi bilemedim. Yatak odasına geri dönmüştü.

Bana rahat ayakkabılar bul. O kadar nazik davrandılar ki ağlayabilirdim.

"Asistanımın iş arayan bir arkadaşı var. Kendisi kişisel asistan ama daha önce etkinlik planlaması yapmış. Bu öğleden sonra burada olacak." Luke topuklarına baktı ve kaşlarını çatı. "Bunun gibi acı vermeyen ayakkabılar yapıyorlar. Etrafta acı içinde dolaşmamalısın. Bacaklarını ne kadar iyi gösterirse gösterebilirsin."

Kendimi farklı bir gerçekliğe düşmüş gibi hissettim. Başka bir şey söylemesini engellemek için parmağımı kaldırdım. "Neden bana iş arayan adamdan bahsediyorsun?"

"Yardıma ihtiyacın var. Bu sabah bunalmış hissettiğini söyleyebilirim. Eski sevgilisi olmadığın ve onun düğünü olmadığı halde Brad'le uğraşmak çok zor. Devon düğün sırasında sana yardımcı olacak ve eğer onu beğenirsen senin için tam zamanlı olarak işe alacağım." Luke elini sırtıma bastırdı ve beni kulübeden biraz daha uzaklaştırdı.

"Pardon?" Yürümeyi bıraktım. "Onu tam zamanlı olarak işe alacak mısınız?"

Ayakkabılarımı yanımdaki bankın üzerine koyan Luke bana yaklaştı ve başını salladı. "Yardıma ihtiyacın var. Yardım buldum."

"Yardım bulmuşsun."

Beni yanına çekti. "Yardım buldum. Bunu tek başına yapman için hiçbir neden yok. Brad sana başlangıçta değerin kadar ödeme yapmayı kabul etseydi, en başından sana yardım etmesi için birini tutabilirdin, ama küçük kardeşim ucuz bir pislik olduğu için bu işi ben hallediyorum."

"Luke." Yürümeyi kesmeyince adını hırlayarak söyledim. "Luke!"

Bıkkın bir iç çekişle bana baktı. "Seni bir randevuya götürmeye çalışıyorum Maggie. Sabahın bu saatinde üzüm bağı bomboş ve altı yıldır seni yalnız yakalamak için bekleyen biri olarak bunu gerçekten deneyimlemek istiyorum."

Ona bakakaldım. "Beni bir randevuya götürüyorsun."

Bana, sert yüzünü manyetik bir şeye dönüştüren yavaş bir gülümseme verdi. "Deniyorum."

"Sormadın."

Başını iki yana salladı. "Hayır diyebilirdin."

"Bana ayaklarımı acıtmayan ayakkabılar aldın, düğün için birini tuttun ve beni bir randevuya götürüyorsun." Dudaklarımı yaladım. "Her şeyi alıyor muyum?"

"Hemen hemen."

"Luke, bu-"

Parmağını dudaklarıma bastırdı. "Sınırları aşıyorum. Davet edilmediğim bir yere burnumu sokuyorum. Toplumsal normlardan bihaber değilim Maggie. Sadece umurumda değil. Seninle ilgilenmek istiyorum, o yüzden ilgileniyorum. Seni bir randevuya çıkarmak istiyorum, o yüzden çıkıyorum."

Kendinden bu kadar emin bir şekilde işime burnunu soktuğu için onu aşağı itmek istedim ve sonra aynı nedenle üzerine tırmanmak istedim. Onun cesaretine inanamıyordum ama aynı zamanda bunu inanılmaz derecede seksi buluyordum. Tam bir muammaydı.

"Bana vurmak isteyip istemediğine karar verirken çok güzelsin." Luke bir adım daha yaklaşarak yüzümü avuçlarının arasına aldı ve başparmaklarıyla yanaklarımı okşadı. "Burada kontrol sende Maggie. Eğer benimle çıkmak istemiyorsan söyle, seni kulübeye kadar geçireyim. İstediyimi alırım ama sadece senin vermek istediğin kadarını."

Göğsüne doğru sallanmış olabilirim. Hatta ceketini yumruklarım ile kavrayabilirdim. Ne kadar vermek istediğim hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Seninle ilgilenmek istiyorum. İşinle ve diğer her şeyle. Seni ertesi gün bana kahvaltı siparişini vermenle bitecek gerçek bir randevuya götürmek istiyorum." Vücudum pantolonunun önünü sıyırdığında yüzümdeki tutuşu hafifçe sıkılaştı. "Maggie..."

Ağzımı açtım, duymak istediği şeyi söylemeye o kadar hevesliydim ki beni yutmak istiyormuş gibi bana bakmaya devam etti. Yine de aklımın bir köşesinde vicdanım bana bağıırıyordu. Gözlerimi sıkıca kapattım. "Yapamam."

Boğazından alçak sesle hırladı. "Neden?"

"Yapamam." Yavaşça ondan uzaklaştım ve kollarımı kendime doladım.

Dışarısı aniden sıcak gelmemeye başladı. Soğuk ve sefil hissettiriyordu.

Luke sert bir nefes verdi. "Hayır cevabını kabul edebilirim Maggie. Sadece nedenini bilmek istiyorum."

İnledim ve yüzümü ona döndüm. "Çünkü! Buraya geldiğinden beri iki kardeşin de aynı hareketi yaptı. Birdenbire tüm iyi Heath kardeşler beni istiyor ve beni öpmek istiyorlar ve bu çok saçma! Siz üçünüz...*sizsiniz* ve ben...*ben*. Yine de hepiniz buradasınız, hamleler yapıyor ve beni öpüyorsunuz. Sanki hepiniz aklınızı kaçırmışsınız."

Luke enseme kavradı. "Seni öpmek mi?" Yüzüm alevlendi. "Luke..."

"Seni tatmayan tek kişi bensem lanetleneneğim, Maggie." Sırtım bir ağacın sert kabuğuna çarpana kadar beni geriye doğru yürüttü. "Bana hayır de."

Ağzımı atımda yapamadım. Yapmak istemedim.

Luke ağzını benimkinin üzerine eğerken inledi. Geri çekildi ve titreyen bir nefes verdi. "Bana bak Maggie."

Gözleri bu kadar yakından yeşilden çok altın rengineydi. Beni yutmanın eşiğinde öylece dururken nefeslerimiz ağızlarımızın arasında birbirine karışıyordu.

"Seni  pmemi iste." Burnumu kendi burnuyla d rttd  ve dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Bunu istediğini duymak istiyorum."

Luke

M Aggie keskin bir nefes alırken parlak yeşil gözleri parladı. Yine de geri çekileceğinden endişelenmiyordum. Onun arzusunun da en az benimki kadar güçlü olduğunu hissedebiliyordum. Yüzünü kaldırarak bana kendini daha fazla sundu. "Lütfen

öp beni, Luke."

Onu sertçe öptüm, onu hissetmeye nefes almaktan daha çok ihtiyacım vardı. Belini kavradım ve sıcak eti ellerimi doldururken karnına karşı tamamen sertleştim. Ağzımın içinde inledi ve ben de elimde kalan küçük kontrolü kaybettim. Dilimi dudaklarının kenarında gezdirirken, ağzını bana açtığında homurdandım.

Tadı akçaağaç şurubu gibi tatlıydı ve sıcak ipek gibi hissettiriyordu. Ellerimi kıkına götürüp sıkıştırdım, elleri omuzlarımı sertçe kavradı. Maggie aniden homurdandı ve ben bir adım geri gidene kadar omuzlarımı itti. Öpücüğüm yüzünden ağzı kızarmıştı ve onu tekrar yakalamamak için saçlarımı kavramak zorunda kaldım.

"Çok mu fazla?" Düzensiz bir nefes aldım ve sonra elbisesinin altına uzandığında vücudumdaki tüm kanın aletime aktığını hissettim. "Maggie?"

İç çamaşırına benzeyen bir şeyi yuvarladı ama ben daha inceleyemeden arkasındaki ormana fırlattı. "Nefes alamıyordum."

Ne demek istediğini anlamamıştım ama benimle işinin bittiği izlenimini edinmemiştim, bu yüzden onu tekrar ağaca yasladım ama bu sefer kıkını kavradığımda durum farklıydı. Daha yumuşaktı.

Ben tereddüt edince boğazını temizledi. "Her şeyi içinde tutuyordu."

Ne demek istediğini anlamam biraz zaman aldı ama anladığımda ellerimi vücudunda gezdirmeye başladım. Hissettiğim şey bir şekilde daha da iyiydi. Kalçalarımı ona bastırdım ve inledim. "O şeyi burada bırak."

Güldü ama ben bu sesi bir başka yakıcı öpücükle bastırdım. Elleri saçlarımda gezindi ve bana sıkıca tutundu. Öpücüklerin arasında adımları mırıldandı ve dudaklarından çıkan ses ona sahip olduğum her şeyi vermek istememe neden oldu.

Ağzımı çenesinde gezdirirken, yumuşak teninin tadını aldığımda yemin ettim. Göğüslerini avuçlayarak yukarı kaldırdım ve dişlerimi üstlerinde gezdirdim. "Mükemmel görünüyorsun. Çok yumuşaksın."

Parmakları kafa derimde sıkılaştı. "*Luke*."

İnce elbisesinin içinden sert göğüs ucunu ısırdım ve öpücüklerimi ağzına kadar götürdüm. Elimi kalçasında gezdirerek, ne kadar ileri gitmeme izin vereceğini test ederken ağır gözlerine baktım. Ona dokunmak için yanıp tutuşuyordum ve beni durdurmadığında, parmak eklemimi külotunun üzerinde gezdirdim ve ne kadar nemli olduğunu hissettim. Benim için.

İnlemelerini yutarak parmaklarımı külotunun altından geçirdim ve ıslaklığının üzerinde kaydırdım. Pürüzsüz alt dudakları okşadığımda kaygan ve sıcaktı ve ne kadar iyi hissettiğine homurdandım. Klitorisini buldum ve aletimde hissettiğim ağrının bir kısmını hafifletmek için kalçalarımı kalçasına doğru bastırdım.

Başımı elleriyle kavradı ve vücudunu elime bastırarak sırtını kamburlaştırdı. Sıkı daireler çizerek klitorisini ovarken derin bir öpücükle ağzını aldım. Onun zevkini arzuluyordum ve inlemelerinin ses tonundan ne kadar yakın olduğunu duyabiliyordum.

Patikadan gelen birinin sesi kulaklarıma ulaştı ve anında tepki vererek Maggie'yi patikadan çıkarıp meraklı gözlerden korumak için onu sıkıştırdığım ağacın diğer tarafına çektim. Onu hareket ettirdiğimde elimi kalçalarının arasından çekmişim ve ipeksi amının hissini şimdiden özlemiştim.

Elimi ağzının üzerine bastırdım ve yüzümde sabırsız bir ifade olduğundan emin olduğum bir ifadeyle gözlerinin içine baktım. Maggie'nin boşalmasını sağlayabilmem için yanımdan geçen her kimse yoldan çekilmesini istiyordum. Yine de şüphenin onu doldurmasını izledim ve o anın geçtiğini anladım.

Yanımdan geçen kişi geçene kadar kıpırdamadan durdu ve sonra beni nazıkçe itti. Bana bakarken gözleri kocaman açılmıştı. "I

bunu yapmamalıydım."

Yüzünü elimle kavradım ve hafifçe sıktım. "Devam et ve kaç Maggie. Kaçmak istediğini söyleyebilirim. Seni sonra yakalarım."

Vücuduma bastırdı ve dudaklarını yaladı. "Ne yapacağımı bilmiyorum Luke. Bunu istiyorum. Seni istiyorum. Her şey karmakarışık. Özür dilerim."

Geri çekildim ve zorla gülümsedim. "Bu iş daha bitmedi."

Dudağını ısırdı ve benden uzaklaştı. "Bu kadar ateşli olmayı bırakmanı istiyorum. Vücudum yanıyormuş gibi hissediyorum ve sen bunu daha da kötüleştiriyorsun. Tanrım, spanx'imi bulmam lazım."

"Git. Ben bulurum." Ona içten bir gülümseme verdim ve başımı salladım. "Hâlâ yapabiliyorken git, tatlım."

İnledi ve dönüp aceleyle uzaklaşmadan önce bir saniye daha tereddüt etti. Ormanın geri kalanına döndüm ve onun atılmış spanx'ini kolayca fark ettim. Onu aldım, katladım ve adımlarımı hızlandırarak kulübeye geri taşıdım. Altı uzun yıl bekledikten sonra Maggie'yi ağzıma ve ellerime almıştım. Onu hissettikten sonra geri adım atma şansım yoktu.

Yoluma çıkan tek şey, başından beri yoluma çıkan şeyle aynıydı. Sadece Brad yerine Ryan ve Jackson yoluma çıkmıştı. Onlara bir grup mesajı attım ve benimle konuşmak için buluşmalarını istedim. İddiamı ortaya koyma zamanıydı. Maggie'yle bir şansı daha kaçırmayacaktım. Onun hakkında ciddiymdim. Onunla ilgilenmek ve ona dünyayı vermek istiyordum. Eğer kardeşlerimin bundan daha az bir niyeti varsa, siktirip gitmeleri gerekiyordu.

Rvau

I Luke'un kulübesine girdim ve iki katlı evin etrafına bakarken ısıklık çaldım. "En yaşlı olmak işe yarıyor, ha?"

Luke açık kamaradan geçip bana sarıldı. "Seni görmek güzel kardeşim. Özellikle de dün buraya gizlice girip yemeğimi çalmamış gibi davranman çok hoşuma gitti."

Sırtına bir tokat attım ve sııttım. "Randevumu beslemem gerekiyordu."

"Ah. Randevun." Jackson büyük deri koltuktan kalktı ve beni nazıkçe itmek için yanıma geldi. "Şarabımı içen bu mu?"

"Günahlarımı açıkça itiraf etmekten daha iyisini biliyorum." Onları mutfak adasına kadar takip ettim ve taburelerden birine yerleştım. "Peki, bu toplantı ne hakkında?"

"Ben de aynı şeyi merak ediyordum. Büyük biraderin aile toplantısı düzenlemesi pek sık rastlanan bir şey değil." Jackson yanıma yerleşti ve bana dirsek attı. "Bradley'nin de gelmesini bekleyebilir miyiz?"

Luke bir homurtu çıkardı. "Evet, bu konuşma için değil. Bundan pek hoşlanacağını sanmıyorum."

İnledim. "O zaman Maggie'den bahsediyoruz demektir."

Jackson iç çekti. "Neden üçümüz Bubbles hakkında konuşuyoruz ki?"

Luke karşımızdaki dolaplara yaslandı ve çenesini ovuşturdu. Tıraş olması gerekiyordu ama bunun dışında kendine iyi bakıyor gibi görünüyordu. "Görünüşe göre üçümüz de onun peşindeyiz."

"Ne oluyor lan?" Jackson önce bana sonra da Luke'a baktı. "O benim. Bekledim-"

"Altı yıl." Luke gözlerini devirdi. "Tıpkı geri kalanımız gibi."

Dirseklerimi tezgâha dayadım ve şakaklarımı ovuşturdum. "Sanırım onunla gelmeme izin vermemesinin nedeni bu."

"Ve bugün onu randevuya götürmeme izin vermemesinin nedeni."

Luke ve ben Jackson'a baktık, bizimle dertleşmesini bekliyorduk. Sırıttığında, yan tarafına bir yumruk attım. "Ne sırtıyorsun lan sen? Ne oldu lan?"

"İçeri girmeme izin verdi." Kendini beğenmiş ifadesine inanmak gerekirse, Jackson kesinlikle çifte anlamlıydı.

Yüzüne daha sert vurmamak için ayağa kalkıp ondan uzaklaşmak zorunda kaldım. Aramıza güvenli bir mesafe koyduktan sonra ona ters ters baktım. "Sen ciddisin."

Başını salladı. "Yani, dediğim gibi. O benim."

"Senin olan kadınlar genellikle onlarla bir ağaca yaslanıp öpüşmeme izin verir mi?" Jackson ayağa kalktığında Luke yüzünü buruşturdu. İkimiz de Jackson'ın öfkesinin çok kötü olduğunu biliyorduk.

"Randevumuzda benimleydi ve epey ilerledik." Ben de şapkamı ringe atmaya karar verdim. Jackson sallanmaya başlayacaksa, ikimizi de vurmak zorunda kalacaktı.

"Bize vurmak içinde bulunduğumuz durumu değiştirmeyecek, Jack. Belli ki üçümüzden de hoşlanıyor." Luke buzdolabından bir şişe su aldı ve uzun bir yudum içti. "Bunu çözmemiz gerek. Ondan sadece seks istemiyorum."

"Ben de öyle!" Jackson kelimeleri hırıldayarak söyledi ve volta attı. "Anlayacak ne var ki?"

"Bunu nasıl halledeceğiz, Jack. Hepimiz onu istiyoruz. O hangimizi istediğine karar veremiyor. En azından öyle görünüyor. Sonunda birbirimizi öldürmemek için bir şeyler yapmalıyız." Luke bana baktı. "Buraya gelip bana yardım edebilir misin?"

Sert bir nefes verdim ve oturma odasına doğru yürüdüm. "Bana bir dakika ver."

İkisi de beni takip etti. Jackson'ın ruh hali bozulmaya devam etti. "Onu önemsiyorum. Öylece durup içinizden birinin onu benden almasına izin vereceğimi sanıyorsanız, yanıyorsunuz."

Koltuğa çöktüm ve gözlerimi tavana diktim. "Yine burada olacağımı, istediğim kadının kardeşlerimden biriyle çıkmasını izleyeceğimi düşünmemiştim..."

"İkiniz de onu önemsiyor musunuz?" Luke karşıma oturdu. "Gerçek anlamda mı?" Jackson homurdandı. "Evet. Onu önemsiyorum."

"Evet." Başımı salladım ve i k i s i n e de baktım. "Hayatıma devam etmeye çalıştım."

Hiçbir şey işe yaramadı."

"Peki, ne yapacağız?" Dirseklerini dizlerine dayamak için öne doğru eğildiğinde, kaşları kendimizi içinde bulduğumuz durumdan gerçekten ne kadar mutsuz olduğunu gösteriyordu. "Sanırım ikinizin de onunla ilgilendiğinizi hep biliyordum. Tanrı biliyor ya, bu konuda o kadar da gizli saklı değildik. O nasıl bilmedi, asla anlayamayacağım."

"Brad." Bana havuzdaki günle ilgili anlattıklarını düşününce kaşlarımı çattım. "Onu vücudunda bir sorun olduğuna ikna etti."

Jackson bana ters ters baktı. "Onun nesi var böyle?"

"Bir cevap bekleyerek bana bakma. Bence o mükemmel biri." Kollarımı kavuşturdum ve kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Aynen. Cehennem kadar seksi ve her zaman onun için fazla iyi olmuştur." Jackson derin bir nefes verdi. "O hepimiz için fazla iyi."

"Pekâlâ... Bu hiç yardımcı olmuyor." Luke ayağa kalktı ve bardan bir şişe viski aldı. "Sonunda ona zarar vermemizi istemiyorum. Bütün bunlar yüzümüze patlamadan içimizden birini seçmesini nasıl sağlayabiliriz?"

Aklıma bir düşünce gelince konuşmalarını duymazdan geldim. Seyahatlerim sırasında pek çok farklı ilişki türü ve aile dinamiği görmüştüm. Güney Avrupa'da ziyaret ettiğim bir köyde kadınların sayısı erkeklerden o kadar fazlaydı ki yeni bir yaşam biçimi geliştirmişlerdi. Erkeklerin fantezilerindeki düzinelerce bakireden oluşan haremle ya da bazı erkeklerin kulağa eğlenceli geldiğini düşündükleri şeyler yerine, tek bir kadın için bir erkek haremi vardı.

Bunu düşünürken bile, bunu reddettim. Bu delilikti. Kadınlarla erkeklerin eşit sayıda olduğu bir gerçekliğe bu tür bir ilişki getirme fikri çok saçma görünüyordu. Maggie ikimizden birini seçebilirdi. Sadece kimi istediğine karar vermesi için bir yol bulmamız gerekecekti ve seçmediği iki kişi de sonuçlarına katlanmak zorunda kalacaktı.

Ayağa kalktım ve volta attım. Maggie'nin kardeşlerimden biriyle evlenmesini izleme riskini almak istemedim. İlk seferinde yeterince kötü olmuştu ve

Brad'le neredeyse nişanlanmamıştı bile. Eğer beni seçerse, geçmişini bildiğim halde onu aile etkinlikleri için eve nasıl getirecektim?

"Bir fikrim var." Luke ve Jackson'ın bana baktığını fark edene kadar bu sözleri benim sesimle söylediğimi bile fark etmemiştim.

"Ne oldu?" Luke, Jackson ile kendi arasında bir işaret yaptı. "Hiçbir yere varamadık. Jackson'ın fikirleri tamamen kimin en güçlü olduğuyla ilgili."

"Luke'un fikirleri de kimin daha çok parası olduğuyla ilgili."

Boğazımı temizledim. "Kulağa çılgınca gelecek."

Jackson güldü. "Aramızda seçeceğimiz kadını nasıl elde edeceğimizi tartışıyoruz. O noktayı çoktan geçtik, Ry."

Ürperdim. "Yaptık mı bilmiyorum."

Ben konuşurken ikisi de farklı derecelerde korku ve şokla dinlediler ama ikisi de beni dışarı atmadı. Bunu iyi bir başlangıç noktası olarak kabul ettim. Viski bittiğinde ve hepimiz kafayı bulduğumuzda, korku ve şok omuz silkmeye ve belki'ye dönüşmüştü. Sabah akşamdan kalmalığı ve ayıklığı getirdi ama korku geri dönmedi.

*****Maggie*****

"M om. Ben ciddiym. Sanırım bir ağaç kütüğünden ya da Alice'in düştüğü şeyden düştüm. Burada olsaydın, beni çimdiklemeni söyledim." Banyo aynasının önünde volta atıyor, yaşlı Heath'in ne yaptığını görmeye çalışıyordum.

kardeşler bana baktıklarında gördüler.

"Bu çok dramatik, Maggie. Sen Alice değilsin. Annenin harika göğüslerine sahip genç ve çekici bir kadınsın. Tabii ki erkekler sana bir şans vermek için sıraya girecek." Annem göğüsleri hakkında konuşma fırsatını çok severdi. Hiç şaşmazdı. "Ben senin yaşındayken erkekleri sopayla döverdim. Memelerim çeneme kadar uzanırdı ve bundan paçayı kurtarmak için yeterince küstahtım."

"Anne, göğüslerini duymak hoşuma gitse de tavsiyene ihtiyacım var."

"Sana zaten tavsiyemi verdim, çocuğum!"

"Hepsinin canı cehenneme demek iyi bir tavsiye değil anne." İnledim. "Bu konuda seni ararken ne düşünüyordum bilmiyorum. Senin tavsiyene uysaydım şimdiye hapse girmiştım."

"Eğer tavsiyemi dinleseydin, o iyi Heath erkekleriyle dışarıda olmak varken annenle telefonda konuşmazdın." Tükürür gibi bir ses çıkardı. "Brad hariç. O berbattı."

"Bu sabah ilaçlarının içine ne koydular?" Kapımın çalındığını duydum ve Jackson'ın bir daha asla geri vermeyeceğim bornozunu aldım. "Kapımda biri var. Gitmem gerek."

"Biraz eğlenmeye hazır olduğunda beni ara, tatlım." Annem telefonu kapatmadan önce arka planda biriyle konuşmaya başlamıştı bile.

Bornozu sıkıca bağladım ve ayaklarımı Luke'un bana verdiği terliklere geçirdim. Kapıya vardığımda Jackson'ın kokusu içime işlemişti ve hayatımda ne yaptığımı hiç bilmediğim kadar şaşırmıştım. Annemin bana biraz olsun aklımı başıma getirecek bir şeyler söylemesini bekliyordum ki bu benim aptallığımdı. Annem her zaman hayattan kaçan bir tavır takınırdı ama felç geçirdiğinden beri hayatı yaşamaktan başka bir şey düşünmez olmuştu.

Kapıyı açtım, karşımda duran üç adamdan başka bir şey beklemiyordum. Kapıyı açtığımda Noel Baba'yı bana bakarken bulsaydım daha az şaşırdım. Utanç verici bir gıcırta çıkardım ve tüm vücudumun kıpkırmızı olduğunu hissettim. Kendimi bir dolandırıcı gibi hissettim, suçüstü yakalanmıştım, oysa kesinlikle bir ayrıcalık sözleşmemiz yoktu. Her birini öpmemeliydim, hele bana bu şekilde dokunmalarına hiç izin vermemeliydim. Kolaycı davranıyordum ve bu beni kızımdan ısırmak için geri dönüyordu.

Ben bir dizi özürlü sıralamaya başlayamadan Jackson kapımı iterek açtı ve içeri girdi. Burnumun ucuna bir öpücük kondurdu ve kızıma okşadı. "Günaydın, Bubbles."

Ryan onun ardından içeri girdi ve kollarını bana dolayarak sıkıca sarıldı. "Böyle çok güzel görünüyorsun Maggie."

Ryan beni bırakır bırakmaz Luke oradaydı. Kapıyı arkasından kapattı ve yüzümü ona doğru çevirmek için çenemi hafifçe çimdikledi. "Terliklerini beğendim."

Dudaklarıma bir öpücük kondurup kardeşlerinin yanına gitmek için küçük odamın diğer tarafına doğru yürüdüğünde hâlâ ağzım açıktı. Onlarla yüzleşmek için döndüm ve odamın düşündüğümde daha da küçük olduğunu fark ettim. Üçünün de içinde durduğu odanın bu kadar küçük olması gülünçtü. Nedense ilk ağzımdan kaçırdığım düşünce bu oldu. "Bu oda çocuklar için yapılmış sanırım."

Luke kaşlarını kaldırdı. "Ne?"

Bir ayağımdan diğerine geçtim. "Bu oda çok küçük. Minicik, değil mi? Sizce burası sıcak mı? Vay canına, yanıyorum."

Jackson bana hınzırca bir sırıtış fırlattı. "Bornozu çıkar o zaman, Bubbles."

Gözlerimi kocaman açmam ikisini de güldürdü. Normalde kahkahalarını severdim ama o anda kafamda bir karnaval şarkısına dönüşmeye başlamıştı. "Neler oluyor?"

Ryan ciddi bir ifadeyle bana bakmadan önce kardeşlerine bir göz attı. "Sana danışmak istediğimiz bir planımız var."

"Bir plan mı?"

"Plan doğru kelime mi bilmiyorum. Sanırım bir fikrimiz var." Dudağını ısırdı ve hayatında ilk kez utangaç görünüyordu. Ya da en azından onu tanıdığım onca yıl boyunca ilk kez. "İlişkilerimizi nasıl ilerleteceğimiz konusunda."

"İlişkilerimiz mi?" Bir papağana dönüşmüştüm. Olan bitene anlam veremediğim için başka bir şey düşünemiyordum.

"Hepimiz seni istiyoruz, Bubbles." Jackson bir adım öne çıktı ve ıslak saçlarımı omuzlarımın üzerinden itti. "Ve görünüşe göre sen de bizi istiyorsun."

Görünüşe göre, beynimin devreye girmek istediği yer burasıydı. "Çok özür dilerim. Yaptığım şey hakkında birbirinizle konuştunuz mu? Yani her birinizle? Oh, Tanrım. Olayların bu kadar büyümesine izin vermek istememiştim. Genelde böyle biri değilimdir ama sanırım libidom falan bozuldu. Odama gidecektim ama birinizle yattım. Bir düşün sorununun çözmeye niyetlendim ve başka birinizi becerdim. Senin için gerçek bir deli gibi spanx'ımı ormana fırlattığımda sadece kahvaltı etmeye çalışıyordum Luke."

Luke suratını asmamak için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu. "İçimizden birini mi becerdin?"

Yatağa tırmandım ve battaniyeyi başımın üzerine çektim. "Beni utancım ve aşağılanmışlığım içinde ölüme terk et."

Yatağın alçaldığını hissettim ve sonra kaldırıldım. Jackson beni kucağına yatırdı ve battaniyeyi başımdan aşağı itti. Saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve sonra beni nazikçe öperek şaşırttı.

Nefes nefese kaldım ve Luke ile Ryan'a bir bakış fırlatarak geri çekildim.

"Neler olduğunu bilmiyorum ama bunun bir *Alacakaranlık* bölümü olduğunu düşünmekten birkaç saniye uzağım." "Buluştuk ve neler olduğu hakkında konuştuk. Tek tek peşinizden gelmeye devam edebilir ve kaçınılmaz olarak cazibemize kapıldığınızda kendinizi böyle suçlu hissetmenize izin verebiliriz." Luke takım elbise ceketinin düğmelerini açtı ve önümüze çömeldi. Ellerini kalçalarımın koyarak derin bir nefes aldı. bitirmeden önce nefes aldı. "Ya da üçümüzle birlikte olabilirsiniz."

"Zaten yaptığım gibi mi? Bu neyi değiştirir ki?" İnledim. "Ve neden bununla eğleniyorum? Çalışıyor olmam gerekiyordu."

"Elbette, zaten yaptığın gibi. Ama aynı zamanda farklı bir şekilde." Luke başını kaldırıp Ryan'a baktı. "Senin sıran."

Ryan olduğu yerde, birkaç adım ötede kaldı ve bana utangaç bir gülümseme daha verdi. "Seyahat ettiğimde pek çok farklı ilişki görüyorum. Bazıları benzersiz."

Jackson inledi ve ellerini belimde sıktı. "Üçümüze de sahip olabilirsin, Bubbles. Üçümüz de seni istiyoruz ve seni elde etmek için seni paylaşmaya hazırız. Bizi ayrı ayrı becerebilirsin, elbette, ya da farklı bir şey deneyebilirsin, hiç denemediğimiz bir şey. Bizi birlikte alabilirsin."

Dünya altımdan kayıp gitti. Tökezleyerek ayağa kalktım ve bu sırada neredeyse Luke'u deviriyordum. "Kamera nerede? Biri atlayıp şakayı ortaya mı çıkaracak?"

Ryan yavaşça bana yaklaşmadan önce Jackson'a kaşlarını çatı. "Biz ciddiyyiz. Bu konuda ciddiyyiz ve senin hakkında da ciddiyyiz."

Ellerimi kaldırdım ve arkamdaki duvara çarpmak için biraz daha geri çekilmeye çalıştım. "Yani benim bir sürtük olduğumu mu düşünüyorsun? Davranışlarımdan sonra seni suçladığımı söyleyemem. Ben-"

Luke bana doğru gelirken homurdandı. "Sen bir sürtük değilsin Maggie. Hiçbirimiz öyle düşünmüyoruz. Yine de üçümüzü de istediğini söyleyebiliriz. Aramızda sana da bize olduğu kadar güçlü gelen bir şeyler var."

"Daha önce hiç böyle bir şey düşündüğümü söyleyemem, Bubbles, ama seçim yapmak zorunda olmaman fikrinden nefret ettiğimi de söyleyemem. Daha önce yanlış kardeşi seçtin ve yine soğukta kalma riskini almak istediğimden emin değilim."

Şoku unutup öfkeyle kaşlarımı çatarak Jackson'a baktım. "Ben yanlış seçim yapmadım. Brad ile ciddi bir ilişki yaşamadan önce seçeneklerim olduğunun farkında değildim. Bu benim suçum değil."

Luke, Jackson'a ters ters baktı. "Yardımcı olmuyorsun, pislik."

"Hepimiz seni istiyoruz Maggie. Çaresizce. Seninle birlikte olmak için yeni ve farklı bir şey yapmayı göze alacak kadar." Ryan yüzümü avuçladı. "Bu bizim için de tuhaf."

Bunun bir şaka olmadığını ve sadece bir sürtük olduğumu düşünmediklerini anladıkça, ciddi olduklarını da anladım. Beni bu kadar çok istiyorlardı. Belli ki delirmişlerdi. Ya öyle değillerse, üçünün önünde aynı anda soyunacak kadar cesur olduğumu düşünüyorlarsa? O zaman yine delirmiş olurlardı.

Alarmımın çalması beni konuşmayı bitirmek zorunda kalmaktan kurtardı. Etraflarımdan dolandım ve telefonumu aldım. "Bunu yapamam. Planlamam gereken bir düşün var. Devon'la buluşup oturma planıyla ilgilenmem gerekiyor. I-"

Luke sözümü keserken ceketinin düğmelerini yavaşça ilikledi. "Bu gece kulübemde buluşalım. Konuşmayı bitireceğiz. Ver şunu bize Maggie. Lütfen."

Sinirlerimi yuttum ve başımı salladım. "Tamam. Tamam. Bir konuşma."

Jackson yanımdan geçerken kıcımlı okşadı. "Böyle saçma bir düğün yaptığı için Brad'i öldüreceğim."

Ryan homurdandı. "Sıraya gir."

Gitmeden önce yüzlerinde açlıkla beni izlemelerini izledim ve sonra ağır ağır yatağıma çöktüm. Kendimi bir maraton koşmuş gibi hissediyordum. Zamanım olsaydı, orada oturup saatlerce her şey için panik yapardım. Zaten yeni çalışanımla buluşmak için geç kalıyordum.

Rvau

I O gece Maggie'yi beklerken biramdan küçük bir yudum aldım. Sinirlerim beni deli ediyordu. "Bir zaman belirlemeliydik. O bu gecenin ilerleyen saatlerini kastettiğimizi düşünebilir."

Jackson viski bardağını boşalttı ve başını salladı. "Bu delilik. Bunu ondan istememeliydik. Çok korkmuştu."

"Başka ne seçeneğimiz vardı ki?" Fikrimi savunduğumu hissederek tersledim. Onunla aynı fikirde olsam bile. "Etrafta gizlice dolaşmaya devam edip onu suçlu hissettirmek mi?"

Luke şömineye yaslanmış, gözleri uzaklara dalmıştı. "Bugün ikinizden biri onu gördü mü? Ben onu uzaktan gördüm ama ruh halini anlayamadım."

"Hayır." Jackson homurdandı. "Bir yere kilitlenip ağlıyor da olabilirdi. biliyoruz."

"Onu yeni çocukla gördüm. Kızardı ve neredeyse kaçacaktı." Şakaklarımı ovuşturarak sert bir nefes verdim. "Belki de bunu bir plan olarak sunduğum için aptallık ettim. Yalnız olmaktansa sizden biriyle olduğunu bilmek daha iyi olurdu."

"Aptal değildin." Jackson bu sözleriyle beni şaşırttı. "Bunu anlamaya çalışıyordun."

"Aynen öyle. Eğer işe yaramazsa, bu senin suçun değil. Hepimiz bunu düşündük ve iyi bir fikir olduğuna karar verdik." Luke alaycı bir kahkaha attı. "Kabul ediyorum, ben

İkinizin yanında sikimi çıkarmanın garip olmayacağına karar verdiğimde zil zurna sarhoştum."

"Oh, bu garip olurdu." Jackson homurdandı. "Özellikle de ikiniz gerçek ağabeyin ben olduğumu hatırladığınızda."

Başımı sallayarak ayağa kalktım ve biramı boşalttım. "Bu hayali görmezden geliyorum."

Hafifçe vurulan kapı Jackson ve Luke tarafından duyulmadı ama ben kapıya daha yakındım. Şişemi kapattım ve kapıyı açmak için acele ettim. Diğer tarafta tişört ve taytıyla duran Maggie ellerini birbirine kenetlemiş, gergin bir şekilde gülümsüyordu.

Bir şey söyleyemeyecek kadar gergin bir şekilde yoldan çekildim ve onun içeri adım atışını izledim. Saçları tıpkı o sabah olduğu gibi yeni yıkanmış ve cennet gibi kokuyordu. Kardeşlerimin onun varlığına nasıl tepki verdiklerini görmek için gözlerimi onun temizlenmiş yüzünden ayıramıyordum. O anda başka hiçbir şeyin önemi yoktu, onun cevabı dışında hiçbir şeyin.

"Birkaç sorum var." Saçlarını kulaklarının arkasına itti ve kanepenin kenarına tünemek için etrafında yürüdü. "Bugün bu konu hakkında çok düşündüm ve sizinle tartışmadan aşamadığım birkaç duvara çarptım."

Onun yanına oturdum. "Bize her şeyi sorabilirsiniz."

O kadar derin kızardı ki kulaklarının içi bile kıpkırmızı oldu. "Biraz araştırma yaptım."

Jackson boğazını temizledi. "Bu bir soru değil, Bubbles."

"Biraz araştırma yaptım ve çok müstehcen görüntüler gördüm. Bunların hepsini yapmamı mı bekliyorsun?"

"İşte soru bu." Jackson konuşurken sesi boğuk çıkıyordu.

Luke cesurca Maggie'nin tam önündeki sehpaye oturdu. Aletinin Maggie'nin gözünün önünde pantolonunun içine girmesi konusunda benim kadar endişeli görünmüyordu. "Bize ne gördüğünü anlat."

Kısa bir kahkaha patlattı. "Sana ne gördüğümü söylememi ister misin?"

Luke başını salladı. "Evet."

Maggie kendi kendine tartışıyor gibi görünürken hepimiz nefesimizi tutarak bekledik. Kararını verdiği belli olduğunda hepimiz öne doğru eğildik, bize ne gördüğünü anlatıp anlatmayacağını öğrenmek için sabırsızlanıyorduk.

"Pozisyonları gördüm..." Boğazını temizledi. "Bazıları diğerlerinden daha az şaşırtıcıydı. Ve en çok endişelendiklerim... Onlar

kötü değildi. Sadece lojistik konusunda endişeliyim."

Beynimden akan kan miktarı yüzünden ölecektim.

Konuşurken sesim kesik kesik çıkıyordu. "Lojistik mi?"

"Çizimlerde kullandıkları figürlerin hepsi çok küçük." Daha güvenli bir konu bulunca konuşmasını hızlandırdı ve daha da hareketlendi. "Mesela, tabii ki şu figür ikiye bükülebilir, boru temizleyicisi büyüklüğünde. Ve sonra gerçek insanlar vardı... O kadınlar da küçüktü. Gerçekten küçüktüler. Yaptıkları şeyleri fiziksel olarak yapabilmeleri gerektiğinden emin değilim. Ama ben küçük değilim. Bacaklarımı başıma yaklaştıramayacağım. Ben de istemiyorum. Bir de yerleştirmeler vardı... Ben hiç... Yani... Popom..."

Jackson acı dolu bir ses çıkardı. "Yüce Tanrım."

Maggie koltuğunda doğruldu. "Bu konu hakkında konuşabilmeliyim. Eğer bu konuda konuşamazsam, yapamam. Annem bana hep bunu öğretti."

"Oh, şimdi de annenden bahsediyoruz." Jackson kanepeye geri çöktü. "Beynim patlayacak."

"Hiç anal seks yapmadım!" Maggie kelimeleri haykırdı ve ardından utanç verici bir kıkırdama çıkardı. "Tanrım, bu çok gürültülüydü. Özür dilerim. Özür dilerim. Vay be. Burası çok sıcak, değil mi?"

"Maggie, odaklan." Luke öne doğru eğildi ve onun dizini kavradı. "Hiç anal seks yapmadın. Ve?"

Adamın eline baktı ve dudaklarını yaladı. "Bazı resimlerde her yerde penisler vardı. Bunu ister misiniz?"

Luke soğukkanlılığını benden ya da Jackson'dan çok daha iyi koruyordu. "Eğer seni mümkün olan her şekilde becermek isteyip istemediğimizi soruyorsan, cevabım evet. Ama sen istemediğin sürece bunu beklemiyoruz Maggie. Eğer buna hazırsan, bekaretini elinden almaktan mutluluk duyarız. Ama biz üç kişiyiz. Bu da alışık olduğundan daha fazla penis olacağı anlamına geliyor."

Sesli bir şekilde yutkundu. "Vay canına. Tamam. Evet. Yani, demek istiyorsun ki..."

"Ağzın. Ellerin. Çok tatlı ve ıslak amın." Luke kaşlarını kaldırdı. "Gördüğün resimlerin ne gösterdiğini bilmiyorum ama seni anlamsızca becermek istediğimiz kadar, Maggie, aynı zamanda seni bir düzine farklı şekilde boşaltmak istiyoruz. Bu konuda hiçbir şey senin için hoş olmayacaktır."

"Vay canına." Maggie oturduğu yerden kalktı ve kanepenin arkasına doğru yürüdü. "Güne üçünüzün sarhoş olduğunu düşünerek başladım. Sonra da bir şeyler alma fikri

Hem pastamı yiyip hem de onu yemek beni bencil ve açgözlü hissettirdi ama çok ama çok ilgimi çekti. Sonra, kendimden şüphe duymaya başladım. Üçünüzün de aynı anda vücuduma bakıp tüm kusurlarımı görmenizi istemiyorum. Yine de tüm bunların altında, tüm bu zaman boyunca, bundan vazgeçmenin hayatımın en büyük pişmanlığı olacağı düşüncesi vardı. Annemle bu konuyu konuştuğumda-"

"Annenle bu konuyu konuşmuşsun." Parmak eklemlerimi ağzıma bastırdım. Ona şu anda olduğumuzdan daha fazla yaklaşılamazdık. Annesi muhtemelen çoktan polisleri aramıştı.

"Evet, onunla her şey hakkında konuşurum. Hayata dört elle sarılmamakla aptallık edeceğimi söyledi. Hayata dört elle sarılmamı önermedi ama annem hakkında konuşmam seni korkutmuşa benziyor, o yüzden bu konuya girmeyeceğim." Derin bir nefes alıp yavaşça üfleyen Maggie gömleğinin alt kısmını kavradı. "Bunu kendi yöntemimle yapmak zorundayım. Sadece yapmama izin ver ve işim bittiğinde, bunu hâlâ isteyip istemediğine karar verebilirsin."

Tam ona neden bahsettiğini soracaktım ki gömleğini başından çekip göğsüne bastırdı. Ağzım kurudu ve tek yapabildiğim izlemek oldu.

*****Maggie*****

İ tişörtümü çıkardım ve titreyerek nefes aldım. Tüm planım çılgıncaydı. Sadece beni doğru gördüklerinden emin olmak istiyordum. Eğer benimle soyunacaklarsa, neye bulaştıklarını bilmeleri gerekirdi. Yaptığım şeyi düşündükçe kusmak istesem bile.

Kusma isteğimi bastırdım ve gömleğimi ayaklarımın dibine bıraktım. Kollarımı yanlarımda gevşekçe bırakarak, üstüm yarı çıplak bir şekilde onların önünde durdum. "Daha önce birlikte görüntülendiğiniz kadınların resimlerine de baktım. Hiçbiri bana benzemiyor. Hiçbirinin çatlakları ya da yumuşak karınları yok."

Jackson ayağa kalktı, kaşları birbirine çatılmıştı. "Ne yapıyorsun, Bubbles?"

"Bırak da bitireyim." Taytımı indirdim ve tamamen çıplak bir şekilde onların önünde durdum. Gözlerimi kapattım ve bir daire çizdim. "Ben sizin birlikte olduğunuz diğer kadınlara benzemiyorum. I-"

Luke beni göğsüne doğru çekerken eli ağzımı kapattı. Kavrayışı sertti ve diğer koluyla karnımı tutarken titrediğini hissedebiliyordum. Başımın yan tarafına doğru hırlarken sesi karanlıktı. "Bize güzel vücudunu göstermenin fikrimizi değiştireceğini mi sanıyorsun? Sen ciddi misin Maggie? Bunu hissediyor musun? Şu anda aletimin kışında zonkladığını hissediyor musun? Tüm sahip olduğun

Yapmayı başardığım şey beni kızdırmak ve vücudunu ne kadar seksi bulduğumu sana göstermek için seni sıkıştırmak istememe neden olmak."

"Luke." Ryan arkasındaydı, eli ağabeyinin omzundaydı. "Bırak bitirsin."

Jackson Ryan'ı uzaklaştırdı. "Onu dinlemesi gerekiyor."

"Hemen şimdi bilmem gerek Maggie. Kalıyor musun?"

Çılgınca gergindim ama doğal olarak onlara kendi bedenimden utandığımdan daha fazla güveniyordum. Kalmaya çoktan karar vermiştim. Beklediğim şekilde olmasa bile onlarla bir şansı kaçırmak istemiyordum. Eli ağzımın üzerindeyken hâlâ konuşamıyordum ama başımı sallayabiliyordum. Bunu yaptığımda odadaki gerilim arttı ve kıcıma bastıran sert çubuğun seğirdiğini hissettim. Luke beni istiyordu. Bundan hiç şüphe yoktu.

Beni kucağına aldı ve kanepeye geri götürdü, dudakları kulağıma değiyordu. "Senin küçük gösterin bitti. Şimdi benimkinin zamanı."

Luke'un sesindeki sertlik karşısında kalbim hızla çarptı. Yıllar boyunca Brad'le ya da başka bir kardeşiyle konuşurken zaman zaman daha sert bir ton kullandığını duymuştum ama hiç bu kadar karanlık ve bana karşı olduğunu duymamıştım. Yine de korkmak yerine, vücudumun kalp atışlarımla aynı anda attığını hissettim.

Luke beni kucağına alarak kanepeye oturdu ve bacaklarını iki yana açtı. "Bacaklarını benimkilerin üzerine koy, Maggie."

Karnım sıkıştı. Göğsüne sabitlenmiş, ellerim tutuşunun altında sıkışmış, istediğini yaparsam tüm vajinamı ortaya çıkarmış olacaktım. Ryan ve Jackson'ın karşımızda oturduğunu gördüğümde bu his ikiye katlandı.

"Bize vücudunu göstermek istedin Maggie. Bize vücudunu göster. Bacaklarını aç ve görmemize izin ver." Kulağıma hırlayarak, daha alçak bir sesle devam etti. "Aminin ne kadar ıslak olduğunu görsünler Maggie. Seni çok fazla zorlayıp zorlamadığımdan emin değilim ama ıslaklığının pantolonuma sızdığını hissedebiliyorum. O yüzden bacaklarını aç. Şimdi."

Önce sağ bacağımı uzatıp onun kalçasına geçirdim. Jackson'ın ağzını ovuşturmasını ve Ryan'ın öne doğru oturmasını izledim. Luke'un içinde eriycekmişim gibi hissederek sol bacağımı onunkinin üzerine uzattım ve eline doğru inledim.

Ryan küfretti. "Siktir, Maggie. Sırılsıklam olmuşsun."

Luke resmen altımda mırıldandı. "Bize vücudunu göstereceğini ve benimle birlikte olmak konusunda fikrimizi değiştireceğimizi sandın. Bu size ve güzel vücudunuza hakarettir, bize de hakarettir. Bunun ötesinde, eğer gerçekten üçümüzün hayal kurmadığını düşünüyorsan

Altı yıl boyunca böyle bir an yaşamadıysan delirmişsin demektir. Seni binlerce kez çıplak hayal ettim Maggie. Hayal ettiğimden bile daha iyisin.

"Bu memeler." Ağzımı açtı ve göğsümü avucunun içine alıp sıkıldığında şaşkın bir inilti çıkardım. "Kahretsin, Maggie. Meme uçların hayal ettiğimden daha pembeymiş. Yine de aynı derecede duyarlı."

Jackson izlerken gömleğini kafasına geçirdi. "Daha da iyi olacak."

"Karnın da çok güzel. Çok yumuşak ve ipeksi. Boşalırken onu boyamak istiyorum." Nefesim kesildiğinde Luke kara bir kahkaha attı. "Ve bu kedi. Seksi kalçalarının arasında saklı bir cennet. Gece bitmeden kafamın etrafında olmasını planladığım kalçalar. Ve bu küçük dövme... Onu emmek istiyorum Maggie."

Elini karnımın üzerinde gezdirip sonra da tam cinsel organımın üzerine koyduğunda nefes nefese kaldım. "Luke..."

"Bugün Google'da gezinirken özellikle hoşuna giden bir pozisyon gördün mü?" Ryan dizlerini ölümüne kavramış gibi görünüyordu.

Tereddüt ettim. Yine de o kısa süre içinde Luke elini aşağıya kaydırıp beni kavradı. Göbeğimi okşadı ve çıkardığı alçak hırıltıyı Ryan'a cevap vermem için bir yön olarak aldım. "Birkaç tane."

Luke kulağımı ısırdı. "Güzel. Şimdi bize ne olduklarını söyle."

Göbeğim açıkta ve her zamankinden daha ıslaktı, alçakgönüllülük için fazla yerim yoktu. "Kadın-"

"Sen. Sen, Bubbles. Başka kadın yok." Jackson başını sallarken bakışları ateşliydi. "Tekrar dene."

"Ben... ellerimin ve dizlerimin üzerinde olurdum." Yutkundum. "Biriniz arkamda olacaktı... İçimde. Ve diğer ikiniz de ağzımın içinde olurdunuz. Sırayla."

Ryan inledi ve tişörtünü çekip çıkardı. Öne doğru kayarak kot pantolonunun düğmelerini açtı ve dizlerini tekrar kavradı. "Daha fazla."

Luke'un parmakları alt dudaklarımı yavaş ve eşit hareketlerle okşadı, bu da beni ihtiyaçtan inletti. Diğer eliyle göğsümü kavradı ve meme ucumu okşadı. "Daha fazlasını istiyor, Maggie."

Onlardan sonra normal nefes alabileceğimden emin değildim. Hayatımda hiç bu kadar kontrolden çıkmış ya da tahrik olmuş hissetmemiştim. "Bir kadın, yani ben. Birinizin üstünde olacaktım ve aynı zamanda emiyor olacaktım... Birinizi emiyor olacaktım."

Ve... Sonra biriniz arkadan gelirdi ve sırayla yapardınız. Sırayla beni doldururdunuz."

Luke parmaklarını açtı ve alt dudaklarımı araladı. Ardından gelen sert nefes alış verişlerinin sesi sarhoş ediciydi. Islaklığımın daha fazlasının dışarı sızdığını hissettim ve başımı Luke'un omzuna yasladım.

Aletini ilk çıkaran Jackson oldu. Büyük eliyle tabanını kavradı ve açık seksimden gözlerime baktı. "Seni ne kadar istediğimiz konusunda herhangi bir şüphen var mı, Bubbles?"

Ryan'ın kendini dışarı çekmesini ve kendini okşamasını izledim. Ucunda parlak prekum boncukları görebiliyordum. "Hayır."

Luke kalın parmaklarından ikisini içime soktu ve iniltisi kabini doldurdu. "Tanrım, bizim için sıırılsıklam olmuşsun Maggie. Ve çok sıkı."

"Senin sikinin üzerine boşalırken gerçek dışı hissediyor. Duvarları sanki senin boşalman için yalvarıyormuş gibi sıkılıp gevşiyor." Jackson aletini okşadı ve dudaklarını yaladı. "Ayrıca yaklaştığında bu sesleri çıkarıyor, bu küçük nefesli inlemeler... Şimdiye kadar duyduğum en ateşli şey."

Luke parmaklarını çekerek ağzına götürdü ve yalayarak temizledi. Yüzümü çevirdi, böylece omzumun üzerinden gözleriyle karşılaştım ve bakışlarında çok fazla sıcaklık görebiliyordum. "Şüphen var mı?"

Luke

H Başını sallayıp beni öpmek için geriye doğru uzandığında tadı hâlâ dilimdeydi. Göğüslerini avuçladım ve başparmaklarımı meme uçlarının üzerinde gezdirdim.

Onu öperken, ağızıma daha da fazlasını almak için açtım. Önümüzde bir hareket sezdim ve Maggie'nin vücudunda bir kasılma hissettim. İleriye baktığımda, ağızını kalçalarının arasına gömen Jackson'ın başının üst kısmını gördüm.

Bu benim kontrolüm için bir testti. Maggie'yi tamamen kendim için istiyordum ama onun üstümde kıvrandığını hissettiğimde, kendimi kışının sert sikime sürtünme hissine ve ağzının benimkinin üzerindeki tadına odaklanmaya zorladım. Ağızını kaybetmek istemediğim için ellerimden birini daha yukarı kaldırarak boğazını kavradım ve çekilmemesi için boynunu sabit tuttum. Onun ağzına ihtiyacım vardı. Onun ağızına sahip olduğum sürece Jackson'ın onu ağızıyla boşaltmasını kaldırabilirdim.

Maggie'nin elleri kolumu kavradı, tırnakları derimi ısıırıyordu ama elimi çekmedi. Sadece tuttu. İnlmeleri ağzımı doldurdu ve hepsini açgözlülükle yuttum.

"Tadı da kokusu kadar güzel." Jackson konuşurken sesi boğuk çıkıyordu. "Ryan tadına bakmak istiyor, Bubbles."

Jackson'ın yanıımızdaki kanepeye geçip Ryan'a yer açmasını izlemek için ağzımı onunkinden çektim. Ryan onun kalçalarının arasına girdi ve zamanını kalçalarını öpmekle geçirdi, gizli yerine özel bir dikkat gösterdi.

Dövmeye. Öne doğru eğilip amından uzun bir yudum almasını izlerken Maggie'nin gözleri benimkilere yapışmıştı. Maggie dilini dudaklarımın üzerinde gezdiren kadar hırladığımı fark etmemiştim. Ryan onu yerken inliyordu ama gözlerini benden ayırmıyordu.

"Paylaşmakta en çok zorlanan hep Luke olmuştur." Jackson öne doğru uzandı ve başını onun göğsüne doğru eğdi. Maggie'nin meme ucunu ağzına almasını izledim ve kontrolümün elimden kaydığını hissettim.

O kadar karanlık bir arzu dalgası hissettim ki kendimi Maggie'nin boğazını bırakmaya zorladım ve onu Jackson'a verdim, böylece vücudu ile arzum arasına mesafe koyabilirdim. Saçlarımı tutup çekiştirdikten sonra arkamı döndüğümde yüzünde açık bir hayal kırıklığıyla bana baktığını gördüm. Ne bekliyordum bilmiyorum ama bu değildi.

"Fikrini mi değiştiriyorsun?" Ryan ve Jackson'dan uzaklaşarak çırılçıplak ve cesur bir şekilde önümde durdu.

Arkasından baktığımda Ryan ve Jackson'ın onu izlerken sırttıklarını gördüm. "Bu kadar komik olan ne?"

"Sana bir soru sordum." Maggie göğsünü göğsüme bastırdı ve ellerini ceketimin altından geçirerek ceketimi çıkardı.

Ona tekrar baktım ve kanımın daha da kaynadığını hissettim. Onu ne kadar çok istediğimden korktuğumu söylemek için kelimeleri nasıl oluşturacağımı bilmiyordum. Ne yaptığımdan emin olamadan ona ters ters bakmaya başladım.

Gömleğimin düğmelerini rahatça açarken iç çekti. "Şanslısın ki hâlâ bana ulaşmaya çalışan aletini hissedebiliyorum, yoksa gücenirdim."

"Korkuyor." Ryan dudaklarını yaladı, muhtemelen hâlâ Maggie'nin tatlı amının tadına bakıyordu. "Büyük kardeş paylaşmaya alışık değil ve eminim şu anda beni ve Jack'i dövmek için içindeki dürtüyle savaşıyor."

"Korkmuyorum amına koyayım." Ona ters ters baktım ama Maggie gömleğimi açıp göğsümün ortasını öperek dikkatimi tekrar çekti. "Seni incitmek istemiyorum Maggie."

Başını kaldırdı ve bakışlarımla buluştu. "Boğazımdaki elin hoşuma gitti Luke. Hırıltılarını sevdim. Ve benimle olmanın faydası, sertlik için yaratılmış olmam. Sert. Uzun. Sert. Bununla başa çıkabilirim."

İçime bir şok dalgası yayıldı ve bir bok duyup duymadığımı anlamak için kardeşlerime dönüp baktım. Jackson bana sırtarak karşılık verdi. "Bubbles kovalanmaya hazır olduğunda bir sirene dönüşüyor."

Maggie gözlerini devirdi, tanıdığım aynı tatlı ve masum Maggie gibi görünüyordu ama bir yandan da elleri pantolonumda çalışıyordu. "Haksız değil. I

Üçünüzün yanında bana ne oluyor bilmiyorum ama biraz... hevesleniyorum. Ben de seni burada istiyorum ama benimle başa çıkamayacağını düşünüyorsan sorun değil sanırım."

Küçük sürtük. Elini pantolonumun içine soktu ve sikimi okşadı. Tam onun eline düşecektim ama umurumda değildi. Geri çekilmeye başladığında kolumu uzattım ve saçlarını avucumun içine aldım. Sikimi sıkıca kavradı ama dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Dizlerinin üstüne çök, Maggie."

Dizlerinin üzerine çöktü ve benim birkaç adım geri çekilip yavaşça soyunmamı izledi. Kalçalarını birbirine bastırarak yer değiştirirken dudağı dişlerinin arasında kalmıştı.

Kardeşlerime hızlıca bir bakışım, onların da olanları onayladığını gösteriyordu. Soyunmayı bitirdim ve karşı kanepeye geçtim. Üzerine oturup Maggie'nin ateşli bakışlarıyla karşılaştım ve başımı salladım. "Buraya gel."

Elleri kalçalarımdaydı, önümde diz çökmek için yerde sürünürken her birimizi inletti. Sikimden yüzüme baktı ve gülümsedi. "Yapabilir miyim?"

Başımı salladım çünkü konuşmak için kendime güvenmiyordum. Öne doğru eğilip gözlerini benimkilere diktiğinde nefesimi tuttum. Ellerini aletimin etrafına sardığında daha da küçük görünüyordu ve ağzını ucuna indirmeden önce uzunluğumu bir kez pompaladı. Beni derinlere çekmeden önce sıcak dili yarığın etrafında dönerken yemin ettim. Cevap niteliğindeki iniltisi hissime daha da artırdı ve onu çekmek için ellerimi saçlarına kilitledim.

"Bunu yapmayı nereden öğrendin?" Onun pis sırtışı beni çileden çıkardı ve ağzını tekrar aşağı çektim. Sadece boğazının arkasına dokunduğumda ve öğürdüğünü hissettiğimde durdum. "Benim kadar büyük değillerdi, ha?"

Öğürmeden beni derinlere çekmeyi kendine görev edindi. Tekrar tekrar denerken sertçe emdi, inlemeleri hiç kesilmedi. Gözleri benimkilere kaydı ve bana sırtıttığını hissettiğimde homurdandım.

Jackson'a baktığımda, ne yaşadığımı tam olarak bildiğini söyleyebilirdim. Yutkundu ve başını salladı. "O bizim ölümümüz olacak."

Ryan ayağa kalktı ve yaklaştı. "Kendini toparla, kardeşim."

Maggie'yi sikimden çektim ve sikimin çıldırtıcı zonklamasıyla dudaklarını yalamasını izledim. "Daha fazlası için hazır mısın, küçük siren?"

Hevesle başını salladı.

Kararları ben verdiğim için kendimi biraz daha rahat hissediyordum. Saçlarını daha sıkı kavradım ve bakışlarını tuttum. "Bence sikilmeye ihtiyacı var Ryan."

Ben ağzını tekrar sikerken Maggie kıcını bastırmak için dizlerinin üzerinde kaydı. Ryan'ın arkasındaki yerine geçtiğini hissettiğinde nefes alış veriş i değ iş ti ve kalçalarını kavrayıp içine girerken hepimiz nefesimizi tutmuş gibiydik. Her şey yavaş ça ve bir anda oldu. Çok uzun zamandır saplantı haline getirdiğim kadın, küçük kardeş im onu becerirken ağzını sikime dayamış tı. Öfke bilincimin sınırlarında oynuyordu ama Maggie beni çoktan anlamış gibiydi. Baş parmakları rahatlatıcı vuruş larla hareket ederken bile kalçalarındaki elleri daha sert bastırıyordu. Beni rahatlatmak için elinden geleni yapıyordu.

Bu dokunuş bekarlığımın sonunu garantiledi. Kendi zevkinin içinde kaybolsa bile Maggie beni yatış tırılıyordu. Zaten bana sahip olmasaydı, o zaman sahip olurdu.

Tekrar yüzüne baktım ve onun bana baktığını gördüm, bakış ları bilmiş ti. Gerginlik azaldı ve saç larını tutuş umu gevş ettim. "Minx."

Ağzını benden çekti ve gözlerini kıstı. "Senden yaklaşımını yumuş atmanı istemedim."

Luke

I Ağzını tekrar sikimin üzerine çekti ve elimi tekrar sıktı. "Sirenimizi duydun Ryan. Daha sert sık onu."

Ryan başını eğdi ve ağzını Maggie'nin omurgasına bastırdı, sonra kalçalarını daha sıkı kavradı ve onu istediği gibi aldı. Görünüşe göre üçümüz de nazik erkekler değildik ve bu tam da Maggie'nin istediği şeydi.

Maggie'nin inlemeleri beni boğazının arkasına götürürken sikimin etrafında titreşiyordu. Elleri kalçalarımdaya sıkılaştı, Ryan'ın hamleleri onu ileriye doğru sallarken tırnaklarını batırdı. Boşalmaya yaklaştıkça odağının kontrolünü kaybetti ve dikkati dağılmış kafasını da aynı derecede sevdiğimi fark ettim. Onun sikimin üzerinde daha fazla çalışmasını izledim, hızımı korumak için mücadele ederken kaşlarının çatıldığını gördüm.

"Yaklaştığını hissedebiliyorum Maggie. İkimizden biri seni iki ucundan sikerken mi boşalacaksın?" Ryan arkasına yaslandı ve kabaca kıcını kavradı. "Ne kadar mükemmel bir kıç. Bir gün burada bizim için hazır olacaksın."

Jackson hırladı. "Onun kıçı benim."

"Tanrım. Bundan hoşlanıyor. Amcığı şimdi beni daha da sert sağıyor." Elini geri çekti ve kıcına bir tokat attı, ses kafamın içinde yankılandı. "Oh, kahretsin, Maggie."

Bundan hoşlandığını görmemek mümkün değildi. Aletimin etrafındaki inlemeleri daha yüksek olmakla kalmadı, aynı zamanda kalçalarını onun için daha hızlı geri çalıştı. I

Ryan onu tekrar tokatlarken, solgun teninde parlak kırmızı el izlerini bırakarak başını sikime daha hızlı bastırdı. Başını öne eğerek sikiinin amına girip çıktığı yeri izledi, kendi zevk hırıltıları yükseliyordu.

Jackson yaklaştı ve öne eğilerek parmağını kızın göt deliğinde gezdirdi, bu hareket kızın vahşi bir kedi gibi parçalanmasına neden oldu. Ağzı sikime daha sıkı yapıştı ve tırnakları kalçalarımı tırmalarken ve boğazı bir çığlıkla açılırken bile beni lanet bir vakum gibi emdi.

Ryan onun içine boşalırken adını haykırdı, itiş kakışları sonunda kızıışmaya dönüştü. Jackson sabırsızdı, gözlerinde çaresizlikle bana bakıyordu.

"Ona şimdi ihtiyacım var Luke."

Sikim boğazının arkasına henüz kaymıştı ve gözlerim yuvalarından fırlamak üzereydi. Ryan'ın tökezleyerek uzaklaşmasını ve Jackson'ın onun yerini almasını izlerken sarsakça başımı salladım ve kalçalarımı daha sert pompaladım. Jackson daha sert başladı, Maggie'yi ilk orgazmı boyunca ve sert itişleriyle ve kıcını sıkıca kavrayarak bir diğerine soktu.

Parmaklarına tükürdü ve birini içeri itmeden önce ıslaklığı kıcına yaydı. Maggie çığlık attı ve aramızda o kadar sertleşti ki Jackson'ın yaptığı her derin itme, ağzını aletimde daha derine itti. Orgazmımı engellemeye çalıştım ama taşaklarımın gerildiğini ve sırtımın sertleştiğini hissedebiliyordum. Daha fazla dayanamayacaktım ama onun amına boşalmam gerekiyordu.

Ağzını üzerimden çektim ve çenesinden tutarak yüzünü kendime doğru çevirdim. "Ağzına ilk kez boşalmıyorum bebeğim."

Belime sarıldı, Jackson onu daha sert sikerken üst yarısı ileri geri sallanıyordu. Tarif ettiği iniltileri çıkarıyordu ama parmağı götünün derinliklerine girdiğinde de zevkle çığlık atıyordu. Uzun sürmedi, yoğun sikiş hiçbirimizin çok uzun süre dayanamayacağı kadar fazlaydı. Boşaldığında, kızın adını haykırarak boşaldı. Adam çekildiğinde Maggie sarktı ve yanımdaki kanepeye yığıldı. Saçlarını okşadım, açıkça bitkin düşmüşken ondan daha fazlasını talep etme dürtüsüyle savaştım.

Birkaç saniye sonra Maggie yüzünü benimkine doğru kaldırdı ve bana gülümsedi. Kucağıma süründü ve dizlerini kalçalarımın iki yanına yerleştirdi. Kollarını boynuma doladı ve kulağıma fısıldamak için bana doğru eğildi. "Bitir beni, Luke. Ben de seni içimde istiyorum. Lütfen."

Eğer benden tüm eyaleti havaya uçurmamı isteseydi, bunu yapardım. Sikimi kavradım ve vücutlarımızı aynı hizaya getirdim. Ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyordum ve zaten Ryan ve Jackson'dan gelen spermlele dolu olduğunu biliyordum ama onlarınkini ondan çıkardıktan sonra onu dolduracak son şeyin benimki olması fikri beni hırlattı. Onu uzunluğumun üzerine çektim ve duvarları etrafımda sıkılırken yemin ettim. Hâlâ çok sıkı, benim için çok mükemmeldi.

Maggie omuzlarımı tutarken ben de onun kıcını kavradım ve onu yukarı aşağı pompaladım. Çok yaklaştım ve uzun süre dayanamayacağımı biliyordum ama o da benimle birlikte boşalacaktı.

"Maggie." Devam etmek için başını kaldırıp bakışlarımla buluşmasını bekledim. "Benim için klitorisini okşa, bebeğim. Benimle gelmeni istiyorum."

İnledi. "Bir daha gelemem."

Kalçalarımı ona daha da sert sokabilmek için ayaklarımı yere dayadım ve ellerimden birini klitorisine götürdüm. Hızlı küçük daireler çizerek ovuşturdum ve gözlerinin genişlemesini izledim. "Yapabilirsin ve yapacaksın."

Göğüsleri yüzümün önünde zıplarken nefes nefese kalmıştı. Meme uçlarından birini ağzıma almak için öne doğru eğildim ve klitorisini daha hızlı çalıştırdım. Onun içinde patlamadan önce saniyelerim vardı. Boşalmadan hemen önce Maggie adımı haykırdı ve duvarları hayal edebileceğimden daha sert bir şekilde sikime kenetlendi. Her zamankinden daha sert boşaldım, içine boşaldıkça boşaldım. Adını homurdandım ve ağzımı onunkine doğru sürükledim. Onu sertçe öperek, son spermimi rahim ağzına doğru fıskırttım, sikim sadece hayal ettiğim pisliği yapıyordu. Bu yükün onu ayağa kaldırmasını ve bebeklerimizle birlikte olmasını istiyordu.

Orgazmı soluk soluğa bitirdim ve Maggie'nin titreyen bedenini kollarımla sıkıca kavradım. Aletimin hâlâ sert olduğunu, hâlâ onu daha fazla arzuladığımı fark ettim ama göğsümde o kadar derin nefes alıyordu ki bunu görmezden geldim ve kardeşlerimin nereye gittiğini görmek için yavaşça başımı kaldırdım.

Jackson hâlâ yanımdaydı ve Ryan da arkasını sehpaye yaslamıştı, ikisi de en az benim hissettiğim kadar harap görünüyordu. Jackson sırtımayı başardı. "Sana söylemişim."

Ryan soluk soluğa bir kahkaha attı. "Bu her nasılsa hayal edebileceğimden çok daha iyiydi, ki bu... çok şey söylüyor."

Maggie'nin saçlarını okşadım ve sıcak nefesinin boynuma eşit bir şekilde geldiğini hissettim. Kendinden geçmişti. Ondan yavaşça ayrıldım ve bana daha da sıkı sarıldı. "Mahvoldum aına koyayım."

Jackson homurdandı. "Aynen benim söylediğim gibi. Şükürler olsun ki bu şimdiye kadar yaptığım en ateşli şeydi yoksa başımız belaya girerdi çünkü sanırım hayatımızın geri kalanında her gün bunu yapmak zorundayız."

"Sanırım Amerika'ya geri dönüyorum." Ryan öne doğru eğildi ve parmak uçlarını hafifçe kızın kışındaki el izinin üzerine vurdu. "Eve bu kadar mutlu döneceğimi hiç düşünmemiştim."

Benim de kafamı büyük düşünceler dolduruyordu. "Belki de erken emekli olurum." Maggie inledi ve titredi. "Soğuk. Ve gürültülü."

Jackson önce hareket etti ve kanepenin arkasından bir örtü almak için ayağa kalktı.

Onu sardı ve bana başıyla işaret etti. "Onu yatağına taşı."

Bunu yapmama izin vermek onun için kolay değildi, bunu söyleyebilirim ama izin verdi. Maggie kollarımdayken ayağa kalktım ve yatak odasına doğru başımı salladım. "Hepimiz için yer var. Maggie dışında kimse beni kucaklamaya çalışmadığı sürece ikiniz de kalabilirsiniz."

*****Maggie*****

I Vücudumda nefis bir ağrıyla uyandım ve yatakta Jackson ve Ryan'la birlikte olduğumu fark ettim. İkisi de hâlâ mışıl mışıl uyuyorlardı, usulca horluyorlardı ama mutfaktan gelen hareketleri duyabiliyor ve kahve kokusunu alabiliyordum. Büyük yatak arkadaşlarımdan üzerinden sürünerek geçerken gülümsedim ve Luke'un güzel düğmeli gömleklerinden birini giymeden önce işleri halletmek için banyoya gittim ve onu bulmaya gitti.

Zaten ona kafayı takmamış olsaydım, onu gördüğüm anda kendi ayaklarımdan üzerinde tökezleyerek bir saplantıya dönüşebilirdim. Mutfak dolaplarına yaslanmıştı, gömleksizdi, bir elinde kahve fincanı, diğerinde gazete vardı. En güzeli de taktığı siyah çerçeveli gözlüklerdi. Tamam, çıplak göğsünden daha iyi değillerdi ama seksiydiler.

"Bütün sabah öylece bakacak mısın yoksa buraya mı geleceksin?" Çerçevelerin üzerinden bana baktı ve beni fark edince durdu. Gözleri açlıkla vücudumu taradı. "Gömleğimin içindesin."

Yavaşça yaklaştım. "Bu iyi mi?"

Gazeteyi ve kahve fincanını tezgâhın üzerine bıraktı ve bardakları çıkarmaya gitti ama boğazımın arkasından gelen bir sesle onu durdurdum. Kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Bardaklara karşı bir ilgin mi var Maggie?"

Kendimi göğsüne bastırdım, açık gömleğinin altında çıplak olduğumun farkındaydım. Çıplak göğsüm göğsüne değdiğinde ağzının sıkışması karşısında kendimi güçlü hissettim.

onunkine karşı. O da benimle aynı büyüünün etkisindeydi. "Sanırım öyle. Onları taktığını bilmiyordum. Senin hakkında yeni şeyler öğrenmeyi seviyorum."

Kollarını sırtıma dolayarak ellerini kığımın üzerine koydu. "Pekâlâ. İşte iki tane daha. Seni gömleğimin içinde görmeyi seviyorum ve uyanıp buraya, yanıma gelmeni seviyorum."

Göğsünü öptüm ve sonra yanağımı aynı noktaya koydum. "Ayrıca biraz kontrol manyağı olduğunu da öğrendim. Ve paylaşmak sana kolay gelmiyor. Ama yine de yaptın."

"Sen buna değersin."

Üç basit kelime ve ben gidiciydim. Kalbim ona yaklaşmak için boğazıma düğümlendi. Başımı kaldırıp ona baktım ve yüzünde hayranlık dolu bir ifadeyle bana baktığını görünce dudağımı ısırdım. Kalbimin sesini çıkaramıyordum, bu yüzden sadece gülümsedim ve ona dudaklarımı uzatmak için uzandım.

Luke ağzını ağızıma bırakarak beni nefessiz bırakan ve onun için yanıp tutuşmama neden olan yavaş ve kasıtlı bir şekilde öptü. Ellerini aşağıya doğru indirdi ve kığımın avuçlayarak beni kaldırıp ada tezgahının üzerine koydu. Kalçalarımın arasında durarak göğsümü örten tişörtü kavradı ve iterek açtı. "Arkana yaslan ve kımıldama."

Dediğini yaptım ve mutfakta dolaşırken, kahvaltı hazırlarken ve durup bana bakmak için ara verirken onu izledim. Her geçen dakika daha da tahrik oluyordum ama Luke bana dokunmuyordu. Sertleşmişti, düğümleri açık elbise pantolonunu dışarı çıkarıyordu ama ellerini ve ağzını kendine sakladı.

"Luke..." Adını inledim ve dudaklarının gülümseyerek kalktığını gördüm.

Taze dilimlenmiş meyvelerle bir tabak hazırladı ve önüme oturmak için bir tabure çekmeden önce bir bardağa meyve suyu doldurdu. Bir parça ananas aldı ve alt dudaklarımın üzerinde gezdirdikten sonra ağzına atarken bakışlarımı tuttu. Dudaklarını yaladı ve bana yedirmeden önce bir parça daha meme uçlarımın üzerinden geçirdi.

Klitorisimin üzerinde bir çileği sürükleyip sonra sularını yaladığında arzuyla titredim. Beni beslediği bir sonraki ısılıkla parmaklarını emerek temizledim ve dövmemdeki ağızla ödüllendirildim, beni emdi ve işaretledi. Sonraki birkaç meyve parçasını da ağzına aldı, her parçadan sonra açgözlülükle beni emerek temizledi.

Meyve kasesi bitmeden önce iki kez boşaldım. Son orgazm Jackson ve Ryan'ı uyandırdı, ikisi de tökezleyerek mutfığa girdiler.

siklerini. İki de bana dokunamadan Luke başını salladı.

"Dün geceki gibi sikilemeyecek kadar ağrıyor." Bana bir bakış attı. "Kabul etmese bile."

Jackson gözlerini ovuşturdu ve biraz daha yaklaştı. "Sabahları ilk iş olarak sağlıklı bir kahvaltı yapmaktan hoşlanan tek kişi sen değilsin Luke."

Luke uyluğunun iç kısmını öptü ve beni adadan çekti. "Daha erken kalkmalıydın. Maggie'yi bir randevuya çıkaracağım."

"Öyle mi?" Bir randevuyu ilk kez duyuyordum.

"Onu ilk senin çıkaracağını kim söyledi?" Ryan ellerini saçlarında gezdirdi ve bana doğru acı verici bir gülümseme gönderdi. "Onun eğlence anlayışı yürüyüş yapmak ya da iş gezisine çıkmak Mags. Bunu istemezsin."

Luke'un yanakları karardı. "Yürüyüş eğlencelidir."

Dünyada yapmak istediğim son şey yürüyüşe çıkmaktı ama bunu söylemeyecektim. Onun yerine, hiçbir şey söylemedim.

"Hepimiz seninle çıkmak istiyoruz Maggie. Bunu yaşa göre yapacağız. En büyükleri olarak, ilk seni alacağım." Luke kardeşlerine sırtarak baktı ve kışımı okşadı. "Ben kazandım."

Jackson bir öpücük için beni göğsüne çekti ve bana sırtıttı. "Yürüyüş yapmaktan nefret ediyorsun, değil mi?"

Göğsüne şakacı bir tokat attım. "Kapa çeneni."

Ryan, Luke'un beni çekmesine izin vermeden önce beni öptü. "Tamam. O aptal yürüyüş randevuna git. Bakalım umurumuzda olacak mı?"

Jackson homurdandı. "Sanki ikimiz burada oturup onların geri dönmesini bekleyecektik gibi konuşma."

"Kesinlikle burada oturup onların geri dönmesini bekleyeceğiz."

"Evet, öyleyiz." Jackson kaşlarını çatarak ellerini kalçalarına koydu ve penisi dışarıda sallanırken çok yaramaz bir süper kahraman silueti oluşturdu. "Çabuk geri dön."

"İkinizin de büyümesi gerek." Luke beni yatak odasına çekti ve bir gece önceki kıyafetlerimi giydirmekte ısrar etti. İşini bitirdiğinde bir çift spor şortu ve tenis ayakkabısı giydi, tişörtü hâlâ giymiyordu. Beni göğsüne bakarken yakaladı ve sırtıttı. "Ne kadar hoşuna gittiğini gördükten sonra bir daha asla gömlek giymeyeceğim."

"Tişörsüz hepimiz iyi görünüyoruz, göt herif." Ryan yatak odasının kapısında durdu ve içini çekti. "Sana giysi giydirdi. Bu çok üzücü."

Ona doğru yürüdüm ve kollarımı boynuna doladım. Tek bir gecenin dinamiklerimizi bu kadar değiştirebilmesi inanılmazdı. Onlara karşı şefkatli olmak çok doğal geliyordu. Onu öpmek için parmak uçlarımda yükseldim ve elleri popoma doğru kayınca dudaklarına sııttım. "Siz kafayı takmışsınız."

Parmaklarını büktü ve başını salladı. "Çok doğru."

"Şimdi gidiyoruz." Luke, Jackson'ın beni yakalamasını engelledi. "Hayır. Eğer ona elini sürersen, ben onu kapıdan çıkarana kadar çırılçıplak kalır."

Jackson'ın sırtışı bunun doğru olduğunu gösteriyordu. "Cazibemin farkında olmana sevindim, kardeşim."

Luke parmaklarımızı birbirine geçirdi ve kardeşlerine kaşlarını çatarak beni uzaklaştırdı. Onların bakmadığını düşündüğü anda dudaklarının gülümseyerek yukarı kalktığını gördüm. Bu onu daha da çok sevmeme neden oldu. Jackson ve Ryan'a veda ettikten sonra Luke'un beni uzaktaki dağa doğru çekmesine izin verdim.

Güneş yeni doğuyordu ve hava hâlâ serindi. "Belki de yürüyüş yapmayı seven biri olurum."

Luke başını arkaya atıp güldü, bana bakarken gülümsemesi sıcacıktı. "Bana yürüyüşe çıkmamı söylemediğin için teşekkürler. Tek başıma."

*****Maggie*****

T Luke'un beni götürdüğü patika sık bir ormanlık alandaydı. Ağaçların altında hava daha da serindi ve kendimi çoğunlukla düz olan yürüyüşün tadını çıkarırken buldum. Luke'un ellerini neredeyse hiç üzerimden çekmemesi ve patikanın ince bir kısmında önümden gitmesi gerektiğinde arkasını kollamam yardımcı oldu kaslar esner.

"Devon'ı seviyor musun?" Luke devrilmiş bir kütüğün üzerinden atladı ve beni kütüğün üzerinden kaldırdı. Hemen gitmeme izin vermedi, bunun yerine vücudundan aşağı kaymama izin verdi ve ateşli bir öpücük için ağzını benimkine bıraktı.

Beni bırakıp tekrar kendine çektiğinde beynim yetişmekte zorlandı. "Devon? Oh, evet. O harika biri. Seninle sabah yürüyüşüne çıkmamın sebebi de o. Hemen devreye girdi ve bu sabah grupta ilgili her şeyin ayarlanmasını üstlendi. Zaten ayarladığım her şeyin yolunda gittiğinden emin olmaktan daha fazlası olsaydı, aramada olmak için ısrar ederdim. Devon fazlasıyla yetenekli görünüyor. O yüzden teşekkür ederim. Tekrar teşekkürler. Bu sabah izin alabilmem benim için çok anlamlı."

"Ona zam yapacağım." Luke yüzümdeki şaşkın ifadeye gülümsedi. "Ne? Bu sadece para. Bu sabahki gibi bir sabah anlamına geliyorsa her zaman seve seve harcayacağım bir para."

Yüzümün yandığını hissettim ve bunu görmezden gelmeye çalıştım ama Luke durdu ve yüzümü ellerinin arasına aldı. İnledim ve gözlerinin içine baktım. "Yüzümün kızarmasını görmezden gelmek iyi bir şey olurdu."

"Ryan iyi olan."

"Jackson kötü çocuktur." Onun sıcaklığına doğru eğildim. "Peki bu seni ne yapıyor?"

"Seni ilk kaçıran şanslı kişi." Yanaklarımı okşadı ve alnımdan öptü. "Kızardığında çok güzel oluyorsun."

"Sence bu kadar doğal hissettirmesi tuhaf mı?" Yanlarını tuttum ve parmaklarımın yan tarafındaki bir yara izinin çizgisini takip etmesine izin verdim. "Bu neyden?"

"Hayır. Senin her zaman benim olman gerekiyordu Maggie." Homurdandı. "Ya da *bizim*, sanırım. Yara izi de bir süre önce geçirdiğim bir araba kazasından. Ciddi bir şey değil."

Eğildim, böylece sırtından önüne doğru yaklaşık on beş santim uzanan yara izini görebildim. "Ciddi bir şeye benzemiyor. Ne kadar zaman önce?"

Yüzümü tekrar kendine doğru çekti ve diliyle dikkatimi dağıtmak için elinden geleni yaparak beni yavaşça öptü. Neredeyse işe yarıyordu. Elimin altında hissetmeseydim, hissedecektim. Bırakmayacağımı anlayınca elimi tuttu ve beni tekrar kendine çekmeye başladı. "İki yıldan biraz fazla bir süre önce. Uzun bir günün ardından direksiyon başında uyuyakalmışım. Başka kimse kazaya karışmadı ama çarptığım ağaç bundan pek hoşlanmadı. Bir dal ön camdan içeri girdi ve beni yakaladı."

Yürümeyi tamamen bıraktım ve Luke elimi çekiştirdiğinde kıpırdamayı reddettim. Göğsüm acıyla gerilmişti ve gözlerimi yara izinden ayıramıyordum. Ölebilirdi ve ben bunu asla bilemezdim. Bir gece önce ya da o sabah asla bilemezdim.

"Ben iyiyim Maggie. Yürüyüşe çıkman için seni kulübeden çıkardım. Ölü adamlar yürüyüşe çıkmaz, bebeğim." Aramızdaki mesafeyi kapattı ve bana sıkıca sarıldı. "Nefes al, Maggie."

Kesik kesik bir nefes aldım ve birkaç saniye boyunca kalbinin yanağımın altında attığını hissettim. "Bilmiyordum. Kimse bana söylemedi. Ne oldu peki? Neden bu kadar çok çalışıyordun? Artık bunu yapmıyorsun, değil mi?"

Geri çekildi ve beni öptü. "Gregor arkamdaki arabadaydı ve olanları gördü. Yardım çağırdı ve ben hastanede uyandım. Onun için benden çok daha travmatik bir durumdu. Hâlâ uzun günler çalışıyorum ama artık kendim araba kullanmıyorum. Asla."

"Gregor'u gördüğümde onu öpeceğim." İçimi çektim ve dudaklarımı yara izi boyunca gezdirmek için eğildim. "Seninle ilgilenmek için orada olamadığım için üzgünüm."

Hırladı ve beni yukarı çekti, tam o sırada şortunda bir hareket gördüm. "Benden başka kimseyi öpmeyeceksin. Jackson ve Ryan'ı da. Eninde sonunda buna alışacağım. Brad'le ilişkinizin bittiğini bilmiyordum. Brad'e sana söylememesini söyledim çünkü kocaman, nazik gözlerin ve dolgun dudaklarınla bana bakmaya çalışmandan korkuyordum. Bir hastane yatağında sıkışıp kalmışken ereksiyonu saklamak çok daha zor olurdu. Sonra bana artık birlikte olmadığınızı söyledi ve ben de ağrı kesici hapların verdiği sersemlikle, özgür olduğun için sana o zaman söylemesini istedim."

Ona bakakaldım. "Yalan söylüyorsun."

Başını salladı ve mahcup bir ifadeyle baktı. "Bir süreliğine büyük bir drama neden oldu."

İkimizi de şaşırtan ve ormanın derinliklerinden bir kuşun çığlık atmasına neden olan bir kahkaha attım. Elimi ağzıma kapatarak başımı eğdim ve kahkahalarımı geri yuttum. "Özür dilerim! Hiç komik değil. Yaşanan dramı hayal edebiliyorum. Baban ve Brad'in annesi beni hiç sevmedi. Muhtemelen benden kurtulduklarına o kadar sevinmişlerdir ki oğullarından birinin daha beni istemesi fikri öfke uyandırmıştır."

"Onları büyük bir sürpriz bekliyor." Luke enseme kavradı ve beni kendine çekti. "Senin için daha önce gelmeliydim."

"Neden yapmadın?"

Acı çekmiş görünüyordu. "İş. Küçük kardeşimin kız arkadaşını ve sonra da eski sevgilisini istediğim için suçluluk. Aptallık. Bilmiyorum. Bildiğim tek şey geri dönüşü olmadığı."

"Yani, ellerini üzerimden çekemiyorsun, bu yüzden bu hiç olmamış gibi davranmak biraz zor olurdu." Ona göz kırptım ve patikaya ilk ben çıkmak için etrafından dolaştım. "Keşke senin yanında olabilseydim. Daha sonra yine yaralanmış gibi davranmak istersen doktorculuk oynarım."

Kolumdan tuttu ve beni tekrar göğsüne çekti. "Bu teklifini kabul edeceğim. Eminim Jack ve Ryan hasta olduğum için bu gece seni göremeyeceklerini anlayışla karşılayacaklardır."

Ellerimi göğsüne koydum. "Bu planı gerçekten kabul ediyor musun? Yani beni paylaşarak."

Çenesi gerildi ama başını salladı. "Kolay değil. Yine de buna değiyorsun. Bu, seninle yalnız zaman geçirmeyi kolaylaştırıyor. Gerisi daha da kolaylaşacak."

"Beni uzun süre isteyecekmişsiniz gibi konuşuyorsunuz." Endişelenmiyormuşum gibi görünmeye çalıştım ama gerçek şuydu ki, zaten endişelenmiyordum.

onlarla her şeyin bittiğini hayal et.

"Uzun zamandan ne anladığına bağlı." Gözlerindeki muziplik, benimle dalga geçtiğinin farkında olduğunu gösteriyordu.

"Peki senin uzun zaman tanımın nedir?"

Gülümsemesi yavaş ve seksişti. "Sana söylesem muhtemelen çıldıracağın kadar uzun. Şimdi gel bakalım. Sana göstermek istediğim bir şey var."

*****Maggie*****

A u fikir kafamda bir tohum gibi yeşerdi ve bir türlü kurtulamadığım bir düşünce haline gelene kadar büyümeye devam etti. Bunun için Luke'un tüm çıplak tenini ve kaslarını suçladım. Bir parçam da onun özel olduğunu ve Heath kardeşlerin en büyüğü olan paketin sadece bir parçası olmadığını bilmesini istiyordu. Ve diğer parçam, en son uyanan parçam Bir gece önce, sınırları zorlamak istedi.

Yürüyüşümüz boyunca patika sessizdi. Başka kimseye rastlamamıştık ve orman o kadar sıkı ki patikadan çıkarsak kimse bizi göremezdi. Biraz özel zaman geçirmek için mükemmeldi. Önce, soruma cevap vermediği için ondan öç almak istedim.

Patikanın özellikle dar olan bir bölümünde önden kaydı ve ben de işaretli patikadan çıkıp ormana dalma şansını yakaladım. Tabii ki Luke dikkatliydi ve hemen fark etti. "Maggie? Maggie! Buraya gel!"

Ağaçlardan ve çalılardan kaçarken vahşi bir kahkaha attım. Luke'un sesi peşimden koşan bir boğa gibiydi, oflayıp pufluyor ve adımı haykırıyordu. Beni yakalaması hiç zaman almadı ve yakaladığında kollarına atılıp güldüm.

Saçlarımı kavradı ve beni sertçe öptü, bunu yaparken dişlerini benimkilere vurdu. Boynuma doğru sert öpücükler bıraktı ve sonra hassas tenimi emerken benden bir inilti çıkardı. "Velet."

Onu ittim ve dizlerimin üzerine çöktüm. "Bana iyi davran Luke."

Gözleri parladı. "*Maggie*."

Şortunu kavrayarak, siki serbest kalana kadar aşağı çektim, zaten kaya gibi sertti ve benim için ağılıyordu. Tam altına gelene kadar öne doğru kaydım. "Lütfen?"

Saçlarımı yumruğu haline getirirken sesi sertti. "Sanki sana hayır diyebilirmişim gibi konuşuyorsun."

Onu ellerimin arasına aldım ve uzunluğunu okşadım. "Sikini seviyorum, Luke."

Bu bir meydan okuma."

Sert bir kahkaha attı. "Em beni, Maggie."

Sanki ormanın ortasında, günün ortasında değilmişiz gibi onunla dalga geçmek için acele etmedim. En sevdiğim dondurmamış gibi önce başını, sonra da alt tarafını yaladım. Boyunu öpücüklerle kapladım ve dişlerini birbirine geçirip gözlerini bana diktiğini görmek için başımı kaldırmadan önce her parçasının tadına baktım. Ona şımarık bir gülümseme fırlatarak sonunda ağzımı açtım ve onu derinlere aldım.

Luke adımı homurdanarak söyledi ve saçlarımı daha sıkı tutarak tellerini sertçe çekti. Gerçekten zorlu biriydi. Üç büyük Heath kardeşten önce öğürme refleksimle ilgili bir sorunum olmamıştı. Gerçi bunların hepsi geçmişte kalmıştı. Luke'un uzunluğu ve çevresi kutsanmıştı, başa çıkabileceğim şeylerin sınırlarını zorluyordu. Yapabileceğimi düşündüğünden daha fazlasını aldığımda gözlerinin şaşkınlık ve zevkle parlayışını izlemek hoşuma gidiyordu.

Çenemi gevşettim ve yutmamdan başka hiçbir şeye yer kalmayacak kadar derine inene kadar dilimle okşadım. Onun zevk sesleri etrafımızdaki ormanı doldurdu ve ben her saniyesini severek daha da yaklaştım.

Önceki gece olduğu gibi, Luke kontrolü ele almadan uzun süre dayanamadı. Şanslıydı ki bu beni daha da tahrik ediyordu. O da beni yeteneklerimin sınırına kadar zorlamaktan hoşlanıyor gibiydi. Derine doğru okşadı, ucunu boğazımın arkasına sürttü. Öğürmediğimde, adıma yemin etti ve bir sonraki hamlesiyle daha derine itti.

"Ağzına boşalacağım Maggie ve sen de beni sanki bunun için yaratılmışsın gibi yutacaksın." Sertliği daha sert emmemi sağladı. Kalçalarını bir kez daha ileri itti ve ismimi homurdanarak boşaldı.

Onu yuttum ve saçlarımı en nazik dokunuşlarla okşarken yalayarak temizledim. İşim bittiğinde onu tekrar şortunun içine soktum ve ona gülümsedim, kendimden ve iyi yapılmış bir işten mutluydum.

"Buraya gel, bebeğim." Beni kollarına çekti ve öpmekte tereddüt etmedi. Mutlu bir iniltiyle beni kucağına aldı ve yavaşça yola geri döndü. "Biz seni hak etmiyoruz."

"Az önce geldiğin için böyle söylüyorsun." Güldüm ve omuzlarını ittim. "Beni yere bırak. Sırtını kulübeden bu kadar uzağa atarsan, kahramanca davranıp bedenini geri sürüklemem gerekecek. Bu tür bir fiziksel emeğe hazır değilim. Sabahın bu erken saatinde kaldıracabileceğim tek ağır yük senin siki." "

Tökezledi ve bana ters ters baktı. "Birincisi, çok tatlısın. İkincisi, seni taşıyamayacak kadar zayıf olduğumu ima ediyorsun ve bu hoşuma gitmiyor. Günün sonunda ben bir erkeğim Maggie ve egolarımızın bu şekilde sorgulanmasından hoşlanmayız. Şimdi kendimi kanıtlamak için yolun geri kalanında seni taşımam gerekecek."

Kulağını ısırdım ve sonra tekrar tökezleyene kadar boynunu öptüm. "İkimizi de incitmeden beni yere bırak."

"Böyle devam edersen sonunda bir ağaca çarpacaksın Maggie. Ağrın olsun ya da olmasın." Gözlerimin parlamışını izledi ve başını salladı. "Hayır. Yaralısın ve sana zarar vermeyeceğim. Bana öyle bakmayı kes."

Rahatça gülümsedim ve tırnaklarımı yavaşça kafa derisinin üzerinde gezdirdim. "Sana hiçbir şey gibi bakmıyorum."

Hırladı. "Maggie."

Sesimi kalınlaştırdım. "Luke."

"Sahip olduğum her türlü kontrol duygusunun canına okuyacaksın, değil mi?" Yürümeyi bıraktı ve vücudundan aşağı kaymama izin verdi. "Seni becermemi mi istiyorsun? Ağrın olsa bile mi? İyi o zaman. O kıcını gözetleme yerine götür ve tesisin geri kalanını uyandıracak kadar yüksek sesle çığlık atana kadar seni becereceğim."

Sesindeki vaat karşısında başımı salladım ve ondan uzaklaştım. İstedığimi almak için sabırsızlanarak patıkaya doğru koştum. Bana kolayca ayak uydurdu, bunu yaparken de gülüyordu.

"Kendine zarar verme, lanet olsun!" Yolun geri kalanında koşmama izin verdi ve gözetleme yerinin açıklığına varır varmaz kollarını belime doladı.

Kıçımı ona bastırdım ve benim için çoktan sertleştiğini hissettiğimde inledim. "Şimdi, Luke."

Beni küçük uçurumun kenarını kapatan parmaklıklara yaklaştırırken bile elini gömleğimden yukarı kaldırdı ve göğsümü kavradı. "Muhtaç küçük bir şeysin, değil mi?"

Saçlarını kavramak için geriye uzandım. "Senin için."

"Siktir, Maggie. Çıkar şu pantolonu. şimdi." Ben daha fırsat bulamadan taytımın paçasını kavradı ve tam aşağıya çekiyordu ki şok olmuş bir ses şehvet dolu sersemliğimizi bozdu.

"Lucas?!"

Çığlık attım ve Luke'tan uzaklaştım, neredeyse korkuluklardan aşağı düşüyordum. Neyse ki beni yakaladı ve babasının oturduğu banka bakmadan önce ellerini kıyafetlerimden çekti.

"Baba?"

Luke'un arkasına saklandım, o kadar utanmıştım ki neredeyse uçurumdan düşmeme izin vermesini dileyecektim. Çaresizce oradan çıkmak istiyordum ama durumu olduğundan daha kötü hale getirmeden nasıl ayrılacağımı bilmiyordum.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen Lucas?" Babasının sesi Jackson'ınki gibi derindi ama onunki kadar yumuşaktı. "Saklanmayı bırakabilirsin Maggie. Seni zaten gördüm ve görmesem bile oğlum adını herkesin duyabileceği şekilde bir hayvan gibi hırlıyordu."

*****Maggie*****

I Luke'un arkasından çıktı ve tatlı bir gülümsemeye zorladı. "Oh, merhaba, Mr. Heath. Seninle burada karşılaşmak komik. Sharon buralarda mı? Onu Brad'le birlikte kulübede görmedim..."

Luke, babasının kesinlikle fark ettiği sahiplenici bir hareketle ensemini kavradı. "Maggie ve ben sadece yürüyüşe çıkmıştık. Burada mahremiyetimiz olur diye düşündüm."

"Belli ki. Sanırım bu kaçamağı kardeşinin önünde sergilemediğin için minnettar olmalıyım. *Bunu* görmek zorunda kalmadan da yeterince şey yaşıyor..." Bileğinin bir hareketiyle beni işaret etti ve bir şekilde beni küçük bir hareketle çöp olarak özetledi. "Sharon mutlu olmayacak. Tanrıya şükür düğünden bir gün öncesine kadar gelmeyecek."

Sertleştirdim ve başımı kaldırıp Luke'a baktım. "Gitmeliyim."

Yüzüme baktı ve sonra kaşlarını çatarak babasına döndü. "Brad ya da Sharon'ın bizi görmesi benim için fark etmez. Bundan sonra Maggie'yle birlikte olduğumda bir şekilde fark edecekler."

"Hadi ama Lucas. Bradley genç ve aptal olduğu için bu aşamadan geçti. Senin böyle bir mazeretin yok. Bırak kız işinin başına dönsün."

Onun mutsuz bakışları altında kendimi çok küçük hissettim. Kollarımı belime doladım ve Luke'a yalvaran bir bakış gönderdim. "Lütfen, Luke."

Elimi tutmak için boynumu bıraktı. "Ben de seninle geleceğim. Burada senden daha fazla kalmak istemiyorum."

"Lucas."

"Burada olduğu için minnettar olmalısın yoksa şu anda yeni bir yırtık alıyor olurdun." Luke beni bıraktı ve babasına yaklaştı. Nefesinin altından konuşarak söylediklerinin geri kalanını duymamı engellemeye çalıştı ama ben yine de yakaladım. "Çeklerini kimin imzaladığını unutmamalısın. Onu incitirsen kendini ayakta kalmak için mücadele ederken bulursun."

Tehdidinin son kısmını duymamış gibi davranarak patikadan aşağı doğru yürümeye başladım. Saniyeler içinde bana yetişti ve tekrar elimi tuttu. Ona bakamadım. Babası bana yerimi bu kadar kolay hatırlatmayı başarmıştı.

"Lanet olsun, Maggie. Dur ve bana bak." Ben bakmayınca yoluma çıktı ve kıpırdamayı reddetti. "Soğukkanlılığımı kaybedip babamı uçurumdan atmaya geri dönmemi istemiyorsan, bana bakacaksın Maggie. Şimdi."

Yavaşça başımı kaldırıp onun sert bakışlarıyla karşılaştım. "Sadece tatil köyüne geri dönmek istiyorum Luke. Bu konu hakkında konuşmak istemiyorum. Lütfen."

Keskin bir nefes verdi. "Pekâlâ. Böyle lütfen dediğinde seninle tartışamam. Yine de bu iş bitmedi Maggie."

Tatil köyüne dönüş yolunun geri kalanında ağlamamak için dudağımı ısırarak zorunda kaldım. Kötü kalpli yaşlı bir adamın yargısının beni darmadağın etmesi utanç vericiydi ama benden bu kadar kolay nefret etmesi de duygularımı incitmişti. Sevilebilir bir insandım ve herkese karşı nazik olmaya çalışırdım. Ama bunların hiçbirisi Bay Heath için önemli değildi. Ona göre ben asla yeterince iyi olamayacaktım.

Kulübeye varmadan önce Luke beni durdurdu ve kollarıyla sardı. "Bir daha olmayacak."

Acı bir kahkaha attım. "Evet, öyle olacak. Benden nefret ediyor. Brad'le ilk birlikteliğimizde, beni terk etmesi için Brad'e defalarca para vermeye çalıştığımı biliyor musun? Brad'in bunu yapmamasının tek nedeni, beni terk etme vaadiyle babandan para almaya devam edebileceğini bilmesiydi."

"O bir pislik Maggie, ama sana bir daha böyle davranmayacak. Bundan emin olacağım."

"Parasını elinden almakla tehdit ederek mi?"

İçini çekti ve gözlerini kaçırdı. "Evet, Maggie. Eğer mecbur kalırsam."

"O senin baban Luke. Onun en büyük hayranı olmasam bile bunu yapmana izin veremem." Tartışmaya başladığını gördüm ve parmağımı dudaklarına bastırdım. "O senin baban. Ben... benim. Ben sadece yattığın kadını. Yapamazsın-" Parmağımı ısırды ve sonra eğilip beni sertçe öptü. "Ne istersem yapabilirim. Sen sadece yattığım kadın değilsin. Sen sadece Maggie. Bunun bir anlamı var. Jack ve Ryan da aynı fikirde olacaktır."

İnledim. "Özür dilerim. Bunu büyük bir olay haline getirmek istemiyorum. Unutalım gitsin."

Beni tekrar öptü ve geriye doğru yürütmeye başladı. "Hayır. Ne kadar değerli olduğunu ve babam gibi adamların senden çok daha az değerli olduğunu öğreneceksin. Hemen şimdi başlayacağız."

Nereye gittiğimizi görmek için arkama bakmaya çalıştım ama gözlerimi ondan ayırmamam için bana hırladı. Omurgamdan aşağı bir farkındalık ürpertisi yayıldı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Sana söyledim. Kendi değerini nasıl gördüğün üzerinde çalışacağız." Sırtım ek binalardan birinin sağlam duvarına çarptığında Luke bana sırtıttı ve nefesim kesildi. "Sana bir şeyi açıklığa kavuşturmamaya izin ver Maggie."

Önümde dizlerinin üzerine çöktüğünde yutkundum. "Ne yapıyorsun Luke?"

"Sadece vücudun için bile sana tapılmalı. Sen bir tanrıçasın. Babam gibi, Bradley gibi erkeklerden çok daha iyisin. Benim gibi erkeklerden de daha iyisin Maggie." Ağzını karnıma bastırdı ve taytımın üst kısmını kavradı. "Şimdi sana tapmama izin ver."

Pantolonumu indirirken birinin bizi göreceğinden korkarak çılgınca etrafıma bakındım ama kimse yoktu ve patikadan uzaklaşmıştık. "Luke! Sen-"

Külotumu taytımla birlikte aşağı çekti ve yüzünü içime bastırdı. "Siktir, bebeğim. Bu tatlı kalçaları açık tuttuğun sürece senin için dizlerimin üzerinde yaşayabilirim."

Giysilerimi sağ bacağımdan ittirdiğinde çok açıktaydım, böylece beni açıp yalayabilecekti. İnledim ve başım arkamdaki metal binanın içine düştü. Ses şok edici derecede yüksekti ama Luke umursamıyor gibiydi.

Kolunu kalçama doladı ve uzun, ıslak yalamalar yapabilmesi için cinsel organımı açık tuttu. Gözleri vücudumda gezindi ve benim ona baktığımı gördüğünü izledim. Beni kavrayışı sıkılaştı ve klitorisime doğru hırladı

Ağzını kaldırıp dudaklarını yalamadan önce. "Aynen öyle Maggie. Yüzüme boşalana kadar sana tapınmamı izle."

Onun dışında her şeyi unuttum ve kendime geldiğimde sadece yaptığımız şeyin doğru olduğuna inanabiliyordum. Yanlış olan hiçbir şey bu kadar iyi hissettiremezdi.

*****Maggie*****

"Y O elbisenin içinde harika görünüyorsun Maggie." Christina kolunu yarım bir sarımayla bana doladı ve sırttı. "Tanrım, parlıyorsun. Spa'ya mı gittin?"

Yanaklarımı lekelemekle tehdit eden allığı durdurmak için her şeyi yaptım. Kaşının küçük bir hareketi ve dudağının seğirmesi, ışıltımın gerçek nedenini saklamakta başarısız olduğumu gösteriyordu. "Sanırım bu sadece benim rengim. Sen de parlıyorsun! Tabii ki sen de parlıyorsun. Sen mükemmelsin."

Üzerinde çalıştığım tabloya baktı ve onu itti. "Benimle öğle yemeği yer misin?"

Gregor'un mutfaktan çıktığını gördüm ve Gregor olduğu için Luke'un buralarda *olabileceği* fikrine Pavlovvari bir tepki verdim. "Evet. Öğle yemeği kulağa harika geliyor."

Gregor beni fark etti ve hemen gülümsedi. Aceleyle yanıma geldi, gözleri mutlulukla parlıyordu. Luke'u kurtarma hikâyesini dinledikten sonra bu dev adamı görmek benim için çok farklıydı. Kendimi ayağa kalkıp ona sıkıca sarılmak isterken buldum. Gregor'un bana sarılmak için bir nedene ihtiyacı yoktu. Eğildi ve beni kucakladı. "Bayan Maggie! Gregor size ve Bayan Christina'ya yemek yapsın. Bay Luke işle meşgul. Sabah geç kalkacak."

O zaman kesinlikle kızarmıştım. "Sakin olmayı tercih ediyorsan bizim için yemek yapmak zorunda değilsin Gregor. Yine de teklif etmen çok hoş."

"Gregor aşçı. Bay Luke için iyi bir alıştırma." Beni bıraktı ve saçımı okşayarak yerine oturttu. "Oops."

Christina güldü, Gregor'la sohbet etmekten herkesle olduğu kadar mutluydu. O sabah Bay Heath'le yaşadığı tartışmadan sonra, birinin herkese aynı şekilde davrandığını görmek güzeldi. "Bizim için kesinlikle yemek yapabilirsin Gregor. Luke'a her zaman senin yanında olduğun için şanslı olduğunu söylerim."

"Gregor, Bay Luke'a sahip olduğu için şanslı. Ve Bayan Maggie'ye."

Sırtışından patronunun o sabah tam olarak nerede olduğunu bildiği anlaşıyordu. "Gregor şimdi yemek yapıyor." Boğazımı temizledim ve büyük bir sırrın üzerinde oturmuyormuşum gibi gülümsedim. "İşe bir kez daha ara vermene sevindim. Ben olsam hemen çalışırdım.

ögle yemeğini sensiz atlattım."

Sandalyesini benimkine yaklaştırdı, sandalyenin ahşap zeminde çıkardığı yüksek sestten hiç etkilenmemişti. "Sır saklıyorsunuz, Bayan Maggie."

Telefonum çaldı ve beni cevap vermek zorunda kalmaktan kurtardı. Telefonumu elime aldığımda yüzünde beliren kederli ifadeye güldüm. Yine de arayan numarayı gördüğümde bu kahkaha sona erdi. "Kusura bakmayın. Bana bir saniye izin verin."

Christina'ya döndüm ve cevap verdim. Arayan annemi yerleştirmek için can attığım huzureviydi, Waverly Place. Telefonu açar açmaz müdürün sesini duydum ve kalbimin sıkıştığını hissettim.

"Bayan Lately. Ben Cara Conway. Aramanızı bekliyorduk. Annenizin tesisimize taşınmasını hâlâ düşünüyor musunuz?"

Derin bir nefes aldım ve parmaklarım telefonumu sıkıca kavradı. "Evet, hanımefendi.

Sadece finansmanla ilgili bazı şeyleri sonuçlandırıyorum."

"Burada nadiren yer açılıyor, Bayan Lately." Cara derin bir iç çekerek sesini alçalttı. "Maggie. Burada elimden geleni yapıyorum. Annenle ilgili korkularını anlıyorum ve sana yardım etmek istiyorum. Bu noktayı korumak için elimden gelen her şeyi yapıyorum ama daha fazla dayanamayacağım."

"Sadece biraz daha zamana ihtiyacım var. Lütfen."

"Beni bilgilendirmeye devam edin. Eğer bir hafta içinde senden haber alamazsam, bu işi bıraktığını varsaymak zorunda kalacağım. Üzgünüm, Maggie. Gerçekten üzgünüm. Sadece işimi yapmak zorundayım."

Telefonu kapattıktan sonra, kendimi toparlarken Christina'dan uzak durdum. İçimde hissettiğim panik nefesimi keserken acı veriyordu. Düğünü mükemmel hale getirmekten başka bir şey yapamazken, acele edip annemle ilgilenme dürtüsü beni boğuyordu. Ne kadar acele edersem edeyim, işler benim için daha hızlı olmayacaktı.

"Maggie?"

Zorla gülümsedim ve Christina'ya döndüm. "Bunun için üzgünüm. Bu sadece düğün için bir son dakika şeyiydi."

Kaşlarını çattı. "Benim hakkımda bilmen gereken bir şey var Maggie, bir yarasa kadar iyi işitiyorum. İnsanlar bundan nefret eder. Katılmam gereken bu büyük influencer etkinliklerinde, odanın öbür ucundan hepsinin benim hakkımda konuştuklarını duyabiliyorum. Bu hem bir lütuf hem de bir lanet."

"Tamam, düğünle ilgili değildi. Yine de her şey yolunda. Bana senin hakkında kötü konuşacak kadar korkunç olan bu influencer'lardan biraz daha bahset. Kimi asla yanlışlıkla desteklemem gerektiğini bilmem gerekiyor."

Daha fazla bilgi almak için beni sıkıştırarakmış gibi görünüyordu ama vazgeçti. "Tamam. Sana kimin pislik olduğunu ve kimin o kadar da kötü olmadığını gösteren Excel tablosunu gönderebilirim."

Konuşmaya daldım, aramayı unutmaya hevesliydim. "Hesap tablosu mu yaptın?!"

Güldü ve başını salladı. "Hayır ama yapmalıyım. Hepsini bir tabloda toplayabilirim. Amanda Manning mi? Perde arkasında tam bir canavar. Bir keresinde annesine dolu bir kutu soda fırlattığını görmüştüm."

"Şaka yapıyorsun!"

"Hayır! Onu gördüm! Peki ya Corey Todd? O tam bir sürüngen. Bir keresinde onu külotumu çalmaya çalışırken yakalamıştım." Daha da yaklaştı. "Ya Cassandra Morgan?"

Kolunu tuttum ve ona doğru eğildim. "Hayır! Onun dekor videolarını izlemeye bayılıyorum!" "Çok tatlısın." Christina güldü ve sonra saçımı düzeltmek için ayağa kalktı.

"Bir keresinde benimkini bulamadığım için bana göğüs ucu kılıfı vermişti. Bütün gece ikimiz de kollarımızla bir göğsümüzü kapatarak dolaştık. Odanın öbür ucunda gözleriyle her karşılaştığımda güldüm."

"Bu inanılmaz. Bana her şeyi anlat."

O konuştukça, dünyam kulübenin dışında dönmüyormuş gibi davranmak daha kolay oldu. Gregor bize lezzetli bir öğle yemeği getirdikten sonra, o düğüne gelen insanlar hakkında hikayeler paylaşırken birlikte yedik. Oturma planına son şeklini vermeme büyük ölçüde yardımcı oldu.

Brad bize katıldığında kendimi gerçekten iyi hissetmeye başlamıştım. Yüzünde ekşi bir ifadeyle telefonunu masaya bıraktı ve bana doğru uzattı.

"Brad? Ne yapıyorsun?" Christina ekrandaki sosyal medya paylaşımlarını okuyabilmek için telefonu kenara çekti. "Oh, vay canına. Bu

garip."

"Sana düğün için minibüsü almanı söylemiştim Maggie. Sana istediğimi yapman için para ödediğimden, onları getireceğini düşünmüştüm! Düğünümüzde çalacaklarını paylaştığımda yaşadığım şaşkınlığı düşünsene, sırf solist görsün ve tüm sosyal medyaya yalancı olduğumu söylesin diye! Ne oluyor Maggie? Sen ne yapıyorsun ki? İşinde kötü olacağını bilseydim sana vermezdim!"

Christina ayağa kalktı ve ellerini onun omuzlarına koydu. "Brad. Bu kadar yeter. Onunla bu şekilde konuşamazsın."

"Sana müsait olmadıklarını söylemiştim Brad. Sana defalarca söyledim." Başkalarının önünde hakarete uğradığım için ağlama isteğimi bastırdım. "Bu konuda en az altı kez konuştuk."

"Sen bir yalancısın. Böyle bir şeyi hatırlardım. Tanrım, Maggie! Sadece işini yapmalısın. O kadar da zor değil!" Brad ellerini havaya kaldırarak telefonunu aldı ve bakışlarını müstakbel karısına çevirdi. "Belli ki senden etkilenmiş ya da öyle bir şey. İşine odaklanmasına izin vermelisin bebeğim."

Ayağa kalktım ve Christina'ya gülümsedim. "Benim gitmem gerek. Sonra görüşürüz."

"Bekle, Maggie. Ben-"

Söylemek istediği şeyi duymadım. Her şeyi arkamda bırakarak yemekhaneden hızla çıktım ve en yakın tuvalete koştum. Kendimi tuvaletlerden birine kilitledim ve gözyaşlarıma teslim oldum. Bunlar utanç ve öfke gözyaşlarıydı, Brad'in tüm tacizlerini yutmak için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışmaktan kaynaklanan gözyaşlarıydı. Onu sarsmak istedim.

Bana duyduğu öfkenin hiçbir anlamı yoktu. Aramızdaki şeyler korkunç bir şekilde bitmemişti. Onun için hemen hemen hiç vakit kaybetmeden bir düğün planladım. Söylediklerine rağmen iyi bir iş çıkarıyordum. Bana karşı neden bu kadar acımasız olmaya niyetli olduğunu anlamıyordum.

Banyo kapısının açılma sesi beni ürküttü. Christina'yı severdim, gerçekten severdim ama nişanlısının beni ağlatması hakkında onunla konuşmak istemiyordum. Gerçi benimle konuşan Christina değildi.

*****Maggie*****

"O Kapıyı aç, Mags." Ryan'ın sesi endişeyle yumuşaktı ama burnumu çektiğimi duyar duymaz daha da acilleşti. "Maggie. Hadi bebeğim, aç kapıyı."

Kapıyı iterek açtım, hâlâ ağlıyordum. "Ya kaka yapıyor olsaydım?" Yüzümün halini gördü ve gözleri kısıldı. "Umurumda olmazdı."

Brad sana ne dedi?"

Suratımı astım ama beni klozet kapağında oturduğum yerden kaldırmasına izin verdim.

Gözyaşlarımı durdurmaya çalışırken tekrar burnumu çektim. "Yok bir şey. Bir şey yok."

"Maggie." Ryan'ın ciddi tonu onun için alışılmadıktı ama işe yaradı.

"Ona müsait olmadığını söylediğim bir grup müsait olmadığı için çıldırdı. Bana işimde kötü olduğumu söyledi ama değilim. İşimde kötü değilim ve her konuda bu kadar götlük yapması hiç adil değil. Ona söyledim Ryan. Ona grubu alamayacağımızı söyledim." Burnumu daha sert çektim ve Ryan'ın kucağına doğru eğildim. "Neden ağladığımı bile bilmiyorum. Sanırım sadece bunaldım. Normalde beni bu kadar rahatsız etmesine izin vermezdim."

"Siktir et onu. Bırak, Maggie. O seni hak etmiyor. Hiç hak etmedi." Yüzümü kavradı ve beni ona bakmaya zorladı. "Bunu yapmana gerek yok. Bırak da bu işi kendi halletsin."

Başımı sallamaya çalışırken dudağım titredi. "Yapamam. Paraya ihtiyacım var Ryan. Çaresiz olmasaydım bu işi asla kabul etmezdim."

"Hiçbir şey seni tekrar tekrar incitmesine izin vermeye değmez."

"Annemi daha iyi bir bakımevine yerleştirmek için paraya ihtiyaım var. Bu düğünden alacağım işe ve tavsiyelere ihtiyaım var. İşi bırakamam." Ondan uzaklaştım ve yüzümü yıkamak için lavaboya doğru yürüdüm. "Ben olsam bırakmazdım zaten. Ben pes eden biri değilim. Yoksa kardeşinle  yıl nasıl dayandım sanıyorsun?"

Kollarını arkamdan doladı ve aynada gözlerimle buluştu. "Sana parayı vereceğim. Hepimiz verimiz Maggie. Vereceğimizi biliyorsun."

Tekrar gğsgne gömüldüm ve i çektim. "Yapamam. Senin ya da kardeşlerinin bunu yapmasına izin veremem. Her ne yapıyorsak, senin parayı alarak bu işi bulandırmak istemiyorum."

"Olmazdı." Ellerini karnımın üzerinde gezdirdi ve dudaklarını kulağımın kabuğuna bastırdı. "Artık yalnız değilsin."

"Bundan bu kadar hoşlanmamalıyım." Yavaşça döndüm ve kollarımı boynuna doladım. "Sadece yanımda olarak bile yeterince şey yapıyorsun. şimdiden daha iyi hissediyorum."

"Eğer şimdi daha iyi hissettiğini düşünüyorsan, randevumuza çıkana kadar bekle." Dudaklarını burnuma bastırdı ve popomu sıktı. "şu anda gizlice kaçamayacak kadar meşgul mısın?"

Başımı sallayarak ona gülümsedim. "Yapmam gereken şeyler var ama seninle gizlice kaçmayı tercih ederim. Zaten işimde kötü olduğum söylendiğine göre..."

"Hadi o zaman. Gle dalmaya ne dersin?" Gözleri muzip bir parıltıya büründü. "Buraya geldiğimden beri yüzmek istiyordum ama biraz dalgındım."

şaka yaptığını düşünerek güldüm. Benimle birlikte glmeyince başımı sallamaya başladım. "Olmaz yle şey! Buz gibi olacak! Sen kafayı yemişsin."

"Benimle atla, Maggie." Parmaklarını yanlarımda gezdirdi ve beni gıdıkladı. "Biraz yaşa."

Sırttım. "Bu sabah kardeşinin beni bir binanın kenarına yatırmasına izin verdim. Biraz yaşamak için bu nasıl?"

İnledi ve kałalarını benimkilere bastırdı. "Bu beni neden tahrik ediyor? Bir geceden sonra beynim çoktan sikildi mi? Her iki durumda da, şimdi kesinlikle benimle yüzmeye gidiyorsun. nce bu güzel elbiseyi çıkarmak ister misin?"

Beni kucağına alıp omzunun üzerinden fırlattığında nefes nefese kaldım. "Ryan!"

Kıçımı tokatladı ve nefes nefese kalmasına neden olacak bir koşuyla uzaklaştı ama gölün kenarına ulaştığında gayet iyi nefes alıyordu. Ben ondan uzaklaşmaya çalışırken kıkırdayacak kadar iyiydi. "Elbiseni giyecek misin, giymeyecek misin Maggie?"

"Ryan, hayır! İndir beni, seni aptal!"

"Sanırım elbiseyi giymek istiyorsun!" Küçük ahşap rıhtımdan aşağı koşarken yürüyüşü değişti ve sonra ağırlıksız kaldık. Ta ki suyun yüzeyine çıkana ve soğuk su bizi içine çekene kadar. Ryan hava almak için yukarı çıkarken yüksek sesle bağırdı. "Kahretsin, bu çok soğuk!"

Ona tükürdüm ve saçlarımı yüzümden çektim. "Vücudumu hissedebildiğim anda kıçını tekmeleyeceğim Ryan."

Sırıttı ve daha yakın yüzdü. "O kadar da kötü değil. Al bakalım. Seni ısıtayım."

Yaklaşmasına izin verdim ama sadece onun sıcaklığını istediğim için. Beni kendine çekip bacaklarımı beline doladığında gözlerimi devirmekten kendimi alamadım. "İyi biri olduğum için şanslısın."

"Öyleyim." Bizi yavaşça iskeleye yaklaştırdı. "Bağışlayıcı ve ateşli olduğum için de şanslıyım."

"Ah, öyle mi?" Elimi sıırıslıklam saçlarında gezdirdim ve buklelerinin bana geri dönmesini izledim. "Boğulmuş fare görüntüsü hoşuna gitti mi?"

Başını salladı. "Çok."

"Gölün bu kadar soğuk olması çok kötü. Bilirsin, büzüşme yüzünden." Yüzündeki kızgınlık ifadesine sıırıttım. "Bunu hiç düşünmedin, değil mi?"

Ryan beni iskele merdivenine sabitledi ve soğuk suyun onu ne kadar az etkilediğini hissetmeme izin verdi. Gözlerim kocaman açıldığında sıırıttım sıırası ondaydı. "Su *o kadar* da soğuk değil, bebeğim. Ben bir askerim."

s1

— • —

Rvau

"Y Sen delisin." Maggie'nin vücudu daha da ıslaktı. Bana sarıldı, dolgun göğüslerini göğsüme bastırdı, öyle ki yaptığımız her hafif harekette meme uçlarının bana sürtündüğünü hissedebiliyordum. Gözleri Bir elimi kalçasında gezdirirken hafifçe genişledi. "Ryan!"

Sırıttım. "Ne?"

"Benimle tazeleniyorsun! Az önce beni göle attıktan sonra. Seni itip merdiveni kendimle birlikte yukarı çekmeliyim." Gizemli gülümsemesi sözleriyle uyuşmuyordu. O da benim için en az benim onun için olduğum kadar ateşliydi.

"Seninle tazeleniyor muyum? Neredeyse bizim için çok genç olduğumu düşünüyordum, ama görünüşe göre yaşlısın." Elbisesi kalçalarının üzerinde yükseldiği için parmak uçlarımı kalçasının üzerinde gezdirmek çok kolaydı. Bir parmağımı külotunun ipinin altına soktum ve dişlerimi dudağıma gömdüm. "Hâlâ üşüyor musun?"

Minik kıkırdaması nefes kesiciydi. "Isınıyor."

"Seni eninde sonunda seksle sonuçlanmayacak bir randevuya götüreceğime söz vermek isterdim ama yalan söylemeyi sevmiyorum. Senin hakkında vücudundan daha fazlasını sevdiğime söz veriyorum. Şu anda sana dokunmadan duramıyorum ve sana dokunmak boşalmanı görmek istememe neden oluyor. Bu gerçek bir muamma." Diğer elimi külotunun içine sokarken bizi sabit tutmak için başının arkasındaki merdiveni kavradım. "Kalçalarını aç ve ayaklarını kalçalarımaya yasla bebeğim."

Dediğimi yaparken yüzü alev alev yanıyordu. Açgözlü parmaklarım için seksini açtı ve ben de bundan faydalandım. Parmaklarımı ıslaklığında gezdirdim ve kirpiklerinin titremesini izledim. "Ryan..."

Açık ağzımı çenesine bastırdım. "Çok mu fazla?"

Maggie'nin kırık kahkahası gölün karşısındaki sessizliği bozdu. "Hayır. Evet. Siz yağılı Heath erkeklerinin nesi beni riske atmak istememe neden oluyor? Bizi herkes görebilir Ryan."

İki parmağımı onun dar deliğine sokarken bile etrafıma bakındım. "Bir çiftin soğuk bir gölde aptallar gibi öpüştüğünü görürler. Sen sessiz kaldığın sürece."

Bir inilti çoktan dökülmeye başlamışken dudaklarını kapattı. Yaptığımız şeyle ilgili ne tür çekinceleri olursa olsun, elleri pantolonumun yolunu buldu ve açmaya çalıştı. Gözleri şehvetle dolu yüzümde gezindi. "Böyle bir şansı bir daha asla yakalayamayacağım. Sonuçlara lanet olsun."

Parmakları sikimin etrafını sarıp beni dışarı çekerken homurdandım. "Bunun gibi bir sürü şansın olacak. Bu sadece başlangıç Maggie."

Dudaklarını kulağıma bastırmak için daha yakına eğildi, Çaftımı okÇadı ve parmaklarımı hareket ettirir ettirmez baÇını göbeğine bastırdı. "Beni öp ve sessiz kalmamı sağla Ryan."

Ağzını hararetle bir öpücükle ısıtırken, tüm uzunluğumu içine batırdım. Onu merdivene sabitleyerek, sikim kadife duvarlarını gererken inlemelerini yuttum. Elleri saçlarımda kilitlenmişti ve kalçaları kalçalarımaya sarılmıştı. Dünyam bedenlerimizin birleştiği yerlere daralmıştı ve bir gece önce hissettiğim duygunun gerçek olduğunu biliyordum. Maggie'nin içinde olmak şimdiye kadar çıktığım tüm yolculuklardan daha iyiydi. Onun çekirdeğinin etrafımda titreştiğini hissetmek hayatımın en güzel anıydı.

Kaldıraç olarak merdiveni iki elimle kavradım ve onu becermek için kalçalarımı çalıştırdım. Suyun dışında olduğu kadar pürüzsüz değildi ama bir o kadar da iyiydi. Tesisin geri kalanının duyması için çığlık atmasını göze aldım ve ağzımı çenesinde ve boğazında gezdirdim. Nefes nefese inlemeleri havayı doldurdu ama kimsenin duyup duymaması umurumda değildi. O benim olmuştu.

"Ryan." Maggie sırtını dikleştirdi ve bir eliyle başının arkasındaki iskeleyi kavrarken diğer eliyle saçlarımı tuttu. Aklımı başımdan alan bir gösteriyle vücudunu benimkine doğru yuvarladı.

Benimle evlenmesi için ona yalvardım. Küçük bir gülümseme dudaklarını yukarı kaldırdı ve ona ne kadar kapıldığımı görebildiğini bana bildirdi.

"Siktir, Mags. Bunu yapmaya devam et." Amcığı uzunluğumu o kadar mükemmel bir şekilde yukarı ve aşağı dalgalandırdı ki, beni çalıştırmasına izin vermek için hareket etmeyi bıraktım.

İkimiz de aynı anda birinin konuşma sesini duyduk. Omzunun üzerinden baktım ve göl kenarında yürüyen birkaç tatil köyü çalışanı olduğunu gördüm. Bize doğru bakmadılar ve bizi fark etmediklerini biliyordum. Yakalanabileceğimizi bilmek ateşimi daha da yükseltti. Maggie'ye baktım ve kalçalarımı esnettim.

"Bizi göremezler. Beni becermeye devam et Maggie."

Dudakları bir iniltiyle aralandı, ben de çabucak öpüp susturdum ve sonra tekrar hareketlendi, cinsel organını uzunluğumda aşağı yukarı hareket ettirdi. Göğüsleri suyun içinde sallanıyor, vücudunun her yuvarlanışında neredeyse elbisesinden kaçıyor. O daha sert ve daha hızlı hareket ettikçe su etrafımızda daha da dalgalanıyordu.

İşçiler yürümeyi bırakmışlardı ve sesleri bize kadar geliyordu ama ikimiz de çoktan gitmiştik. Maggie ağzıma doğru ağlarken beni boşalmaya daha da yaklaştırdı. Seslerini bastırmak için elimden geleni yaptım ama taşaklarım gerildi ve ikimizin de inlemelerini kontrol altına alma yeteneğimi hızla kaybediyordum.

Boşalırken sarsılmadan ve saçlarımı sertçe çekmeden önce sadece birkaç vuruş daha sürdü. Etrafımda sıkılaştıran ve titreşen duvarları nefesimi çaldı ve ben de onunla birlikte boşaldım, onu doldurdum. Beynim zevkten bembeyaz olurken etrafımızdaki seslerin izini kaybettim. Maggie bana sarıldı, vücudu benimkine olabildiğince sıkı sarılmıştı. Ağzımı yavaşça onunkinden ayırdım ve yüzümü boynunun kıvrımlarına gömdüm. Dış dünya tekrar içeri sürüklenirken ikimiz de nefesimizi tutmaya çalışıyorduk.

Maggie seslerin daha da yaklaştığını duyunca bana karşı sertleşti. Arkasına yaslandı ve kocaman gözlerle bana baktı. "Ryan!"

Başımı geriye doğru eğdiğimde işçilerin yaklaştığını ve bize doğru baktıklarını gördüm. Maggie saklanmıştı, bu yüzden sııttım ve adamlara başımı salladım. "Beyler."

Maggie sessizce panikledi. "Aman Tanrım, Ryan! Benim bir profesyonel olmam gerekiyordu! Gördüler mi? Oh, Tanrım. Aman Tanrım. Seni öldüreceğim. *Kendimi* öldüreceğim. Ne yapıyorlar? Gitmelerini sağla, lanet olsun!"

Çocuklar kafamı gördüklerinde ve duyduklarını düşündükleri şeyi duyduklarına dair şüphelerinin doğrulanmasıyla şok olmuş gibiydiler. İkisi de gülümsemelerini gizlemek için hemen başka tarafa baktılar. "Özür dileriz efendim! Rahatsız etmek istememiştik. İzninizle."

Maggie yan tarafımı çimdikledi ve bana ters ters baktı. "Gördüler mi?"

Adamların aceleyle uzaklaşmasını izlerken sırttım ve sonra tekrar ona baktım. "Hayır. Ama seni kesinlikle duydular."

Yanakları karardı ve beni gerçekten öldürmek istiyormuş gibi göründü. "Sen ve kardeşlerin korkunçsunuz. Çalışırken sizden uzak durmam gerekiyor.

Sizin neyiniz var da ulu orta sekse meylediyorsunuz? Hayatım boyunca kimseye kıcımlı göstermeden yaşadım ve şimdi zavallı masum bir insanı ömür boyu yaralayacak olmam kaçınılmaz görünüyor." "Birisi senin kıcını görecektir olsa çok şanslı olurdu. Neyse ki senin için, aslında kimsenin seni görmesini istemiyorum." Şaşkın bakışlarını gördüm ve alnından öptüm. "Jack ve Luke bir yana. Başka kimse ne olduğunu göremez.

bizim."

Bir homurtu çıkardı ve beni itti. "Seninki ne?" Ona bir sırtış attım. "Bunun doğru olduğunu biliyorsun Maggie."

Saklamaya çalıştı ama yüzünü aydınlatan gülümsemeyi gördüm. Benden uzaklaşırken fısıltıyla söylediği sözleri duyduğumdan emin oldu. "Yakalanmanın nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişimdir... Beş yıldız, Ryan Heath. Beni saklı tutarken keşfetmeme izin verdiğin için fazladan iki başparmak daha."

Tabii ki, o yıldızlar hakkında daha fazla şey öğrenmek için peşinden yüzdüm.

*****Maggie*****

"W Az önce ne dedin sen?" Bana en yakın sandalyeye ağır ağır çöktüm ve parmak eklemlerimi dudaklarıma bastırdım. Cara Conway'den bir gün içinde gelen ikinci telefon bana en kötüsünü düşündürmüştü ama ağzından çıkanlar beni hayal edebileceğim her şeyden daha fazla şok etti.

"Transfer işlemlerine çoktan başladığımı söyledim. Normalde daha fazla zaman alır ama anneni buraya getirmek için çok istekliyiz. Yeni evinde rahat eder etmez terapi ve tedavilere başlayacağız Maggie."

Odamın dışındaki koridorda otururken, oluşturmadığım soruların cevapları orada, benim için dışarı çıkmayı bekliyormuş gibi etrafıma bakındım. "Ben... Ben anlamıyorum."

"Bunu nasıl başardın bilmiyorum Maggie ama annen için hareket kabiliyetinde iyileşme sağlayacak güvenli ve sağlıklı bir yuva sağladın. Burada Doktor Vorres'in bakımı altında gelişecek." Duraksayan Cara düşünceleriyle boğuşuyor gibiydi. "Bunu yapamayacağından çok endişelendim. Çocukların tesisimizi karşılayamadıklarını ve sevdiklerinin harika olmayan evlerde sıkışıp kaldıklarını itiraf etmek istediğimden daha sık görüyorum. İkiniz için de çok mutluyum Maggie."

Bir şekilde bir hata olduğunu anladığımda gözlerim yaşlarla doldu. "Ben... Ben ödeme yapmadım, Bayan Conway. Bu bir karışıklık. Gerçekten acı verici, korkunç bir karışıklık."

Sessizlik beni karşıladı ve telefonu yüzüme kapattığından endişelenmeme neden olacak kadar uzun sürdü. Sonra sessiz bir kahkaha attı ve sesinde duyduğum duygu beni daha da kararsız hale getirdi. "Hiçbir karışıklık yok. İki kez ve üç kez kontrol ettim. Koruyucu bir meleğin olmalı Maggie. Birisi her şeyi halletmiş."

Nefesim kesildi ve uyanık olduğumdan emin olmak için tırnaklarımı dizime geçirdim. "Hayır." "Evet. Annen emin ellerde Maggie. İsteddiği sürece burada bizimle birlikte bir evi var. " Bir süre daha konuştuktan sonra devam etti.

"Bunu her kim yaptıysa seni çok ama çok önemsiyor olmalı Maggie. Seni bilgilendirmeye devam edeceğim.

annenin transferi hakkında."

Cara telefonu kapattıktan sonra uzun bir süre telefon kulağımda öylece oturdum. Söylediklerine inanmak için yavaş yavaş kendime izin veriyordum. Bunun ne anlama geldiğini kavramam daha uzun sürecekti ama bilincimin kenarları farkındalıkla dolmaya başlamıştı. Son zamanlarımın çoğunu annemin bakımı konusunda panik halinde geçirmiştım. Tüm bunların bir anda yok olması nasıl mümkün olabilirdi?

Ayağa kalktım ve şok içinde amaçsızca odamdan uzaklaştım. Brad'in düğününü yapmamın tek nedeni annemin bakımı için paraya ihtiyacım olmasıydı. Eğer bu halledildiyse, hâlâ onunla uğraşmam mı gerekiyordu? Yürümeyi bıraktım. Düğünden ayrılmak, çocuklardan uzaklaşmak demekti. Ve Christina'dan. Bunu yapmak istemedim. Ben kalıyordum.

Annemi kurtarmak için kalmak zorunda olmamanın verdiği bir güç vardı. Çaresiz değildim. Annemin faturalarını ödeyen kişi bana çok fazla özgürlük vermişti.

Biraz çılgınca bir kahkaha attım ve sonra odama geri dönmek için döndüm. Annemi aramam ve yalnız kalmam gerekiyordu çünkü ağlayacağımı biliyordum.

Cevap vermesini beklerken odamda volta atmaktan kendimi alamıyordum. Cevap verdiği anda kendimi kaybettim. "Anne?"

"Maggie? Neyin var tatlım?"

"Waverly'ye gidiyorsun anne." Nefesinin kesildiğini duydum ve çirkin gözyaşlarımın arasından güldüm. "Biri hepsini ödedi anne. Bayan Conway az önce beni aradı ve seni mümkün olan en kısa sürede taşıyacaklarını söyledi."

"Nasıl?" Sesi benim hissettiğim kadar şaşkıındı. "Kim yaptı bunu? Sana o mu söyledi?"

"Hayır. Emin değilim ama içimde bir his var." Bunu yüksek sesle söylemeye korkuyordum, ne anlama geldiğinden korkuyordum.

"Heath kardeşlerle yattığın için mi? Yatak odasında o kadar yetenekli misin Maggie?" Sesi yarı şaka yapar gibiydi.

"Anne!" Yine de hayır diyemedim. Daha o gün Ryan annemin faturalarını ödemeyi teklif etmişti. Bunu yapmış mıydı? Bunu Luke'a da söyleyemezdim. Ya da belki de üçü birden yapmıştı. Söz konusu ben olunca bazı şeyleri halletmek için bir araya gelmeyi seviyor gibiydiler.

"İnkâr etmiyorsun." Sesinde yargılayıcı bir ton yoktu. "Dün gece beni geri aramadığını fark ettim. Meşgul müydün?"

"Bunun ne anlama geldiğine odaklanmalıyız anne. Daha iyi bakım alacaksın. Fizik tedavi gördüğünden emin olmak için kimsenin gelmeyeceğinden endişelenmek zorunda kalmayacağım. Her gün yanına verdikleri oda arkadaşınla uğraşmak zorunda kalmayacaksın. Bu, seni eve geri götüreceğimiz anlamına geliyor anne."

"Bunu umutsuzca istiyorum, tatlı kızım. Seni özlüyorum. Şimdi bir ev için depozito biriktirmeye başlayabilirsin. Kendi süitimin olmasını sağla tabii ki. Ana süitten uzakta olsun, çünkü misafirin olacak gibi görünüyor." Mutlu bir şekilde güldü, sesi bir yıldan uzun süredir duymadığım kadar eski haline benziyordu. "O çocuklara düzgün bir teşekkür etsen iyi olur. Tek söyleyeceğim bu."

"Seninle bu konu hakkında konuşmayacağım. Asla." Dudağımı ısırdım ve sonra bir iç çektim. "Eğer bunu onlar yaptıysa, önümüzdeki bir buçuk haftayı onlara olabildiğince teşekkür ederek geçireceğim. Ama... Bu işleri garipleştiriyor, değil mi? Benim için o kadar para harcadılarsa? Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım ve bu konuda nasıl hissedeceğimden emin değilim. Onlara borçluymuşum gibi hissetmek istemiyorum."

"Eğer paralarının bir kısmını senin için harcamayı seçtilerse, bu konuda herhangi bir şekilde hissetmene gerek yok. Bu onların seçimiydi, Maggie. Sana iyi davrandıkları sürece istediklerini yapmalarına izin vermelisin. Ve bana karşı da. Bu da önemli."

Yatağımın kenarına oturdum ve onun maskaralıklarına gülümsedim. "Seni seviyorum anne.

Artık her şey daha iyi olacak, değil mi?"

"Zaten öyleler. Şimdi, eğer beni yatağa atabilirsek." Mutlu bir kıkırdama çıkardı. "Belki bir sonraki fizyoterapistim seksi olur."

*****Maggie*****

İ oturma planının olduğu tablodan başımı kaldırdım ve Jackson ile Luke'un bana doğru geldiğini görünce gülümsedim. Hızlı bir akşam yemeği yemiştim ve gece yatmadan önce birkaç küçük ayrıntıyı daha tamamlamaya çalışıyordum. Ayrıca onlardan birinin beni bulacağını umuyordum, bu yüzden odama dönmek yerine yemek salonunda kaldım. Onlarla önce annemin tıbbi faturalarını ödemek hakkında konuşmak mı yoksa sadece sarılmak mı istediğimden emin değildim.

Her iki durumda da onları gördüğüme çok sevindim.

Luke yine ısmarlama bir takım elbise giymişti ama Jackson her zamankinden daha az rahattı. Siyah kot pantolonu ve siyah düğmeli gömleği onu daha önce hiç görmediğim kadar şık gösteriyordu. Yine de siyah moto botları hâlâ yerindeydi, bu yüzden makyajın çok ileri gitmediğini biliyordum.

"Tahmin et ne oldu, Bubbles." Jackson kollarını belime doladı ve beni göğsüne çekti. "Eğer çok yorgun değilsen, seni dışarı çıkarma vakti geldi. Ryan'ın daha önce sırayı atladığını duydum ama bu gece seni alacağım, bu yüzden yaşayacağım."

Yalnız olduğumuzdan emin olmak için etrafıma bakındım. "Çok yorgun değilim. Aslında şu anda biraz gerginim."

Luke, Jackson'a homurdandı ve beni kendi kollarına çekti. "Buraya gel güzelim. Seni son gördüğümünden beri uzun bir gün geçti."

"Gerçekten de öyle. Siz ikiniz iyi bir gün geçirdiniz mi?" Biri içeri girerse diye geri çekildim ve kollarımı belime dolayarak

Onları. "Size ait olmayan işlerle ilgili birkaç telefon görüşmesi yapmış olabilir misiniz?"

Jackson çalıştığım masaya yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bütün gün hiçbir şey yapmadım. Büyük kardeşimin aksine, nasıl tatil yapılacağını biliyorum. Neden? Birinin başı dertte mi?"

Luke ellerini kendine saklayamadı. Ellerini saçlarımda gezdirdi ve yanağımı avuçladı. "Jackson'ın bu gece seni kaçırmayı planladığını öğrenmek için aceleyle işimi bitirdim. Yani günüm mahvoldu. Gerçi sadece kendi işimle ilgili aramalar yaptım."

Onlara karşı açık olmaya ve hangisinin ödeme yaptığını sormaya karar vermiştim. "Annemi yerleştirmeye çalıştığım huzurevi Waverly Place'ten bir telefon aldım. Birisi annemin yerinin parasını ödemiş. Yakında nakledilecek. Sizden biri miydi?"

Jackson şaşkın görünüyordu ama Luke'un hafifçe kalkık kaşları onu ele verdi. Yine de şüphelerimi doğrulamak yerine onlara yenilerini ekledi. "Yalan söylemeyeceğim. Bugün aradım. Gerçi biri benden önce davrandı. Çok mutlu bir kadın bana masraflarınızın önümüzdeki birkaç yıl için tamamen ödendiğini söyledi."

"Neden benim bundan haberim olmadı da ben hallededildim?" Jackson kaşlarını çatarak bana baktı, gözleri bilmediği için gerçekten incindiğini ele veriyordu.

"Büyük bir bağışçının parası mı var?" Luke soruyu kaba bir şekilde sormuş gibi görünmüyordu ama Jackson'ın bu şekilde anladığı açıktı.

"Evet, öyle. Sen ve ailedeki diğer herkes benim hakkımda çok az şey düşünüyorsunuz. Şu anda yedi eyalette dükkanım var. Gayet iyiyim." Jackson başını sallayarak bana odaklandı. "Seni ve anneni geçindirecek kadar çok para kazanıyorum, Bubbles. Bana izin vereceğini sanmıyorum."

"Hey, dostum, öyle demek istemedim." Luke elini saçlarında gezdirdi ve içini çekti. "Özür dilerim. Dükkanların hakkında bunu zaten bilmem gerekirdi. Tebrikler Jack."

Onları izlerken gülümsedim ve her ikisinin de elini tuttum. "Bu çok tatlı."

İkisi de bana inledi. Jackson bana ters ters baktı ama hiç sıcak değildi.

"Devam ediyoruz."

"Eğer ikimiz de huzureviyle ilgilenmediyse, kimin ilgilendiğini bilmiyorum. Bu öğleden sonra bunu yapmaya çalıştığımda Ryan yanımdaydı. O da en az benim kadar şaşırdı." Başparmağıyla bileğimi okşayan Luke gözlerini kısarak

gözler. "Brad'in o kadar parası olmadığını biliyorum, yoksa şu anda çok sinirli olurum."

"O olmasaydı o küçük pislik hiçbir şey yapamazdı." Jackson dik durarak gözlerini vücudumda gezdirdi. "Dansa gidiyoruz. Ayakkabıların ayağını acıtacak mı?"

Luke'un mutsuz yüzüne güldüm ve sonra dairelerime baktım. "Üstümü değiştirebilir miyim? Uzun zamandır dans etmemiştim!"

"Devam edin. Bisikleti alıyoruz. Yine de bir elbise istiyorum." Jackson'ın sırtışı iğrençti. "Lütfen."

Luke ellerini havaya kaldırdı. "Bunun işe yarayıp yaramayacağını bilmiyorum."

Jackson omzunu sıvazladı ve beni nazikçe çıkışa doğru yönlendirdi. "Eğer bu konuda çıldırıyorsan bu gece eve, kulübene geliriz."

Benim için her bir ihtiyaçlarını nasıl karşılayacaklarını kolayca kararlaştırmalarını izlerken içimi bir duygu seli kapladı. Kulağa ne kadar saçma gelse de, paylaşma konusunda oldukça iyilerdi. "Hemen döneceğim!"

Yeni, cilveli bir elbise ve topuklu ayakkabılarımı giyip döndüğümde Luke gitmişti ve Jackson aç bir gülümsemeyle beni bekliyordu. Ona ulaştığımda elimi tuttu ve beni döndürdü. Elbisemin dökümlü alt kısmının kalçalarımı ortaya çıkaracak şekilde havalandığını hissettim ve Jackson'ın keskin nefes alışını duydum.

"Belki de burada kalmalıyız..." Yüz ifademini düştüğünü gördü ve sırıttı. "Şaka yapıyorum, Bubbles. Seni dışarı çıkaracağım. Sadece ellerimi kendime saklamakta çok zorlanacağım. Çok güzel görünüyorsun. Oradan başlayacağım. Ayrıca topuklu ayakkabılar üzerinde seks gibi görünüyorsun, sanki seni tam burada domaltabilirim ve-"

"Jackson!" Güldüm ve göğsüne hafifçe vurdum. "Beni dansa götür. Lütfen."

"Ne istersen, Bubbles. Gerçekten ne istersen." Kapıyı benim için iterek açtı ve gecenin soğuk havası anında bacaklarımda ve kollarımda tüylerimi diken diken etti. Jackson fark etmişti elbette çünkü gözleri bir saniye bile benden ayrılmamıştı. "İlerisini düşündüm."

Motosikletine doğru koşmasını ve bir elinde deri ceket, diğerinde deri pantolona benzeyen bir şeyle bana geri dönmesini izledim. Pantolona kaşlarımı kaldırarak baktım ve başımı salladım. "Bu da ne böyle?"

"Pantolonsuz arkamdan gelmen fikri her ne kadar hoşuma gitse de, önce güvende olman gerek. Bu gece otoyola çıkıyoruz ve o seksi bacaklarını riske atamam. Bunlar çok büyük olacak ama sürüş sırasında seni örtecek. O yüzden şikayet etme." Sert bir ifadeyle beni inceledi ve

itiraz etmediğimde başını salladı. "Güzel. Luke daha bunları giydiğimi öğrenmeden bana söylenmeye başlamıştı bile. Kardeşim sadece senin güvenliğinin için endişelenmiyor, aynı zamanda sen benimle ata binerken başka bir erkeğin senin çıplak kalçalarını görmesi fikrini de çok kıskanıyor. İlk kez bu kadar sahiplenici olduğunu görüyorum."

Deri pantolonu giymeme yardım etmek için diz çöktüğünde bacağımı kaldırdım. "Hiçbirinizin sahiplenici ya da kıskanç olacağını düşünmemiştim. Duyduğum birkaç ilişkide hep çok açık ve kaygısız görünüyordunuz."

Homurdanarak cevap verirken başını kaldırıp bana bakmadı bile. "Onlar sen değildin."

Pantolonu yukarı çekip elbisemin üzerinden iliklerken sessiz kaldım. Çok büyüktüler, çok gurur kırıcı bir duyguydu ama anında daha sıcak hissettim. Ona baktım, beni bu kadar özel gösteren böyle bir şeyi nasıl bu kadar rahat söyleyebildiğine hayret ettim.

"Pekala. Ceketin içine, Bubbles." Beni deri kıyafetleriyle sarmayı bitirdi ve geri çekilip sırttı. "Dürüst olmak gerekirse, onları iyi gösteriyorsun. Belki sürüşlerimiz için sana da bir takım alırım."

Kelebekler patladı. "Bizim için bir sürü yolculuk mu planlıyorsun?"

"Aynen öyle. Ayrıca yalan söyledim. Bugün bir işim vardı." Bisikletten, benim fark etmediğim daha küçük bir kask çıkardı. Parlak pembeydi ve üzerinde sarı papatyalar vardı. "Üzerinde baloncuklar olan bir tane bulmaya çalıştım ama çok yaygın olmadığı ortaya çıktı. Yine de bu bana seni hatırlattı. Parlak, sevimli ve beni gülümsetiyor."

Beni yeni favori başlığıma bağlarken aşırı duygusal bir tepkiyle savaştım. "Teşekkür ederim."

Üstünü sıvazladı ve bacağını bisikletin üzerine attı, sonra da arkasından binmeme yardım etmek için döndü. "Hadi, Bubbles. Gidip şehri boyayalım."

*****Jackson*****

I bir hata yapmıştım. Maggie'nin pantolonunu ve ceketini çıkarmak zorunda kalacağını düşünmemiştim. Kalabalık bir barın dışında dururken Orada dilimi ısırarak onun seçtiği küçük elbiseye kadar soyunmasını izledim. Kıvrımları yavaşça tekrar ortaya çıkarken, bir inilti çıkardım ve başka kimsenin izlemediğinden emin olmak için etrafıma bakındım. Görünüşe göre benim de biraz sahiplenici bir yanımdı.

"İyi misin?" Maggie ceketini silkti ve parmaklarını saçlarında gezdirirken bana gülümsedi. "Şu anda çok fazla ses çıkarıyorsun."

Derileri bisikletin arkasındaki seleye ittim ve elini tuttum. "Seni her ne şekilde olursa olsun soyunurken görmek beni her zaman sertleştirecek."

Gözleri sikime kayd ve kısıldı. "Sert görünmüyorsun." Küstahlığına bayılıyordum. Çok ateşliydi. Onu kollarımın arasında döndürdüm ve

kalçalarımı ona doğru salladım, böylece kot pantolonumun altında Acı verecek kadar sert. "Sert mi hissediyorum?"

Dudağını ısırdı ve başını salladı. "Çok."

Barın ağır kapısı arkasından açıldı ve yüksek sesli country müziği dışarı taşı. Yukarı baktım ve sert bir nefes verdim. "Seni barın arkasına sürüklemeyi içerden girelim."

Onun için kapıyı açtım ve arkasından yakından takip ettim. Onu nazikçe bara doğru götürürken kendimi sırtına sabitledim. Oda kalabalıktı ve dans pisti, tepede çalan şarkıcının yavaş sesiyle birlikte hareket eden çiftlerle doluydu. Ondan uzak durmaları gerektiğini bildiklerinden emin olmak için yüzümde karanlık bir çatık kaşla etrafımızdaki insanları taradım.

Bara vardığımızda Maggie döndü ve boyalı kırmızı dudakları gülümseyerek gerilmiş halde bana baktı. Saçları sırtından o kadar aşağıya kıvrılmıştı ki, acı veren dar pantolonuma değiyordu. "Uzun zamandır bir bara gitmemiştim. Beni dışarı çıkardığın için teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmeyin. Bu tamamen bencilce bir hareketti. Hepinizi kendime istedim." Etrafımıza baktım ve başımı salladım. "Bunu hiç düşünmemiştim."

Barmen yanımıza geldi ve Maggie karışık bir içki sipariş ederken ben de bir bira söyledim. Adam gittikten sonra bana doğru eğildi ve kollarını belime doladı. "Yine de güzel. Korumacı olduğumu hissedebiliyorum. Rahatlayabilirsin koca adam. Ben bar erkeği tipi değilim. Kimse beni kapmayacak."

Ona cevap verebilmek için barmenin içkilerimizi getirip gitmesini beklemek zorunda kaldım. Biramı sıkıca kavradım ve onun berrak yeşil gözleriyle göz göze gelebilmek için eğildim. "Bir daha kendin hakkında böyle olumsuz konuşursan sana gerçekte ne kadar güzel olduğunu ilk ve son kez kanıtlayacağım."

Nefes nefese kaldı. "Ben-"

"Öyleydin." Onu belinden tuttum ve kendime doğru çektim. "Çok güzel olduğunu söyle, Bubbles."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne? Burada mı? Hayır."

"Yap şunu." Ağzımı kulağına yaklaştırdım ve kelimelerimi hırıldayarak söyledim. "Buradaki en güzel kadın sensin, Bubbles."

Ondan uzaklaştığımda içkisini geri fırlattı ve sonra ellerini salladı ve bir güreş maçına katılmak üzereymiş gibi omuzlarını yuvarladı. "Anlamıyorsun."

"Çok şey alıyorum."

Sinirli bir hırıltı çıkardı ve ağzını kulağıma kadar uzatabilmek için omuzlarımı kavradı. "Ben çok güzelim. İşte. Mutlu musun?"

Elimi kışının üst kıvrımına dayayarak başımı salladım. "Çok iyi. Benimle dans eder misin?"

"İyi. Patronluk taslasan bile." Bardan uzaklaştı ve ben de aramızdaki mesafeyi kapatmak için acele etmek zorunda kaldım. Ne kadar çarpıcı olduğu ve o anda kaç erkeğin onu incelediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Elbisesinin daha fazla kalça gösteren her ipucuyla nefesler kesiliyordu. Brad olmasaydı bunu bilebilirdi.

Dans pistinde onu kendime çektim ve çok sınırlı olan hareketlerimi sergiledim. Çalan aşk şarkısına sessizce eşlik ederken başı göğsümde ileri geri sallandık. Daha hızlı bir şarkı çaldığında, o önümde dans ederken hareketsiz durarak becerilerimin ne kadar sınırlı olduğunu kanıtladım.

Gecenin ilk içkisinin sarhoşluğuyla yavaşça gevşedi. Arkasını döndü ve kalçalarını benimkilere doğru yuvarlayarak kıçını sikime sürttü. Etrafımda döndü ve onu kendime doğru döndürdüğümde çılgınca güldü. Dans edemememin bir önemi olmadığını hemen anlamıştım. Maggie'nin umurunda bile değildi. Sadece ne şekilde olursa olsun benimle dans etmek istiyordu. Onun neşesi kendimi on metre uzunluğunda hissetmemi sağladı.

Ayak parmaklarıma bastığında onunla birlikte güldüm ve şarkıları bildiğimde ona şarkı söyledim. Sesim berbattı ama o aldırmadı. O barın ortasında parlayan bir ışık gibiydi. Gülümsemeleri sıcak ve cömertti, gözleri hayatla parlıyordu. Etrafımda dönmesini izlerken bana umut gibi geliyordu.

Bir erkeğin girebileceği kadar derine girmiş olduğumu fark ettim. Böyle hissetmek elimde değildi ya da delice gelmeliydi ama sanki en sevdiğim gömleği giymiş gibiydim. Tam oturmuştu. Yıllardır savaştığım duygular sonunda boğulmuyordu ve DNA'mda nefes aldığım kadar kolay bir şekilde yollarını örüyorlardı.

Bir süre dans ettikten sonra Maggie'yi bara geri çektim ve kendim için bir su sipariş ettim. O da aynısını yapınca kaşlarımı kaldırdım. "Arabayı ben kullanıyorum. Senin bahanen ne?"

"Sadece seni tanıyorum ve eğer sarhoş olursam, bu gece bana istediğim her şeyi asla vermeyeceğini biliyorum." Elini karnıma bastırdı ve parmaklarının aşağıya inmesine izin verdi. "Ayrıca, bir motosikletin arkasında sarhoş olmak gibi bir arzum yok. Beni güvende tutacağını bilsem bile."

"Bu gece ne istiyorsun, Bubbles?"

Dudakları yavaş, şehvetli bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Sen."

Kalçalarını sertçe kavradım ve onu vücuduma doğru çektim. "Eve gitmeye hazır mısın?"

Cevap vermek için ağzını açtı ama onun yerine şaşkın bir ses çıkardı ve başını çevirip arkasına baktı. Bakışlarını takip ettim ve hemen arkasında duran bir adam gördüm, gözleri önündeki barda, kıpırdamadan duruyordu.

"Sorun nedir?"

Maggie kaşlarını çatı ve başını salladı. "Yok bir şey. Sanırım saçım bir şeye takıldı."

Aralarında olmak için bizi çevirdim. Başını çevirip onu izlediğimi görünce gözlerinin açıldığını gördüm. "Saçımı çekmeyi dene, pislik."

Adam kalabalık barın içinde gözden kaybolduğunda Maggie kıkırdama krizine girdi. Yine de saçlarını omzunun üzerinden çekerek diğer sürüngenlerden uzak tutmuştu. "Sanırım saçını beğenmedi."

"Bu daha önce hiç oldu mu? Yetişkin biri olarak hiç saçını çekiştiren oldu mu?" Gözlerini devirip başını salladığını gördüm ve adamı kovalayıp kendisine dokunmaya cüret ettiği için eşek sudan gelinceye kadar dövmek istedim.

"Bu oldukça yaygın." Yüzümü avuçladı ve sırttı. "Sen ve kardeşlerin de saçımı çekmeyi seviyorsunuz. Sadece üçünüz yapınca o kadar garip olmuyor."

Devam ederken açıkça bela arıyordum. "Brad yaptı mı?"

Yüzü buruştu ve dilini dışarı çıkardı. "Hayır. Eğer o benim saçımı çekseydi, ben de onunkini çekerdim ve bunu eğlence olsun diye yapmazdım. Işıklar kapalıyken çok sade, sıkıcı, kötü vanilyalı seks yaptık. Ben hiç boşalmadım, o da hiç umursamadı. Sen, Ryan ve Luke benim için yepyeni bir dünyanın kapılarını açıyorsunuz."

Yutkundum. En küçük kardeşimize duyduğum kıskançlık ve öfke tsunamisi beni sert bir şekilde vurdu. "Bu çok açık ve dürüst bir davranıştı."

Kahkahası içinden fişkırdı ve hatta o kadar çok güldü ki burnundan soludu. "Sen sordun! Hadi, seni koca bebek. Beni eve götür ve sana dünyanın geri kalanını unutturmama izin ver."

Elimi kışına götürdüm ve sıktım. "O adamı, Brad'i ve sana bakan diğer tüm erkekleri öldürmek istiyorum. Tatil köyüne geri dönebilir miyim bilmiyorum."

Çenesini barın arka tarafına doğru eğdi. "Banyo mu?"

Parmaklarım büküldü. "Bu gece seni yerden yere vurmaya çalıştığımı tüm barın bilmesini istemiyorsan olmaz."

"Yolun yukarısında bir motel vardı. Tabelada saat başı kiraladıkları yazıyordu." Dudaklarını yaladı ve gözleri heyecanla parladı. "Ben hiçbir zaman saatlik kiracı olmadım Jackson. Ama senin için..."

Elini tuttum ve onu bardan dışarı sürükledim. Aletim o kadar sertleşmişti ki bisikletimi tek başına sürebilirdi. Maggie ve ben ikimiz de deriyi vücudunun üzerinden çektik, ben de giderken birkaç dokunuş çaldım. Otoparktan çıkarken kaskımı bile takmaya zahmet etmedim. Çaresizlik yeterince güçlü bir kelime değildi. Yakınından bile geçemezdi.

*****Maggie*****

I Tatil köyüne park ettiğimizde Jackson'ın motosikletinin arkasından yavaşça indim. Her seferinde beni yenen bir kıkırdama nöbetiyle savaşıyordum. bakışlarıyla karşılaştım. Ona gerçekten gülmemeliydim ama duramadım. Gecemiz o kadar tuhaf bir hal almıştı ki zavallı Jackson'ın kendini toparlayabileceğinden emin değildim.

"Kafanın içinde güldüğünü hissedebiliyorum." Jackson kaskımı çıkarırken bana homurdandı.

Dudağımı sertçe ısırđım ve kahkahamı tutmaya çalışmaktan gözlerime dolan yaşlara rağmen başımı salladım. Yine de ona bakma hatasını yaptım ve muhtemelen tesisteki herkesi uyandıran bir kahkaha attım. "Özür dilerim! Özür dilerim!"

Jackson bana hırladı ama alnına parlak kırmızı mürekkeple damgalanmış günün tarihi ve giderek kararan siyah gözüyle her zamanki kadar korkutucu değildi. Normal bir şekilde hareket edebilmek için yaklaşık yarım saat boyunca buz torbasını tuttuğı kasıklarındaki ıslak noktadan bahsetmiyorum bile.

Önerdiğim ucuz motel biraz çılgınca bir yolculuğa dönüşmüştü. Bizi bir odaya yerleştirmek için biraz fazla hevesli davranmışım ve tezgâhtarın da kafası biraz iyiydi. Kombinasyon iyi gitmemişti. Tezgahtarın hoşuna gitmeyecek kadar acele ettim ve onun kafasını bozduğumu söyledi. Ona horoz blokajı yaptığını söyledim. Beni suçladı.

Çünkü bir şekilde onun da bize katılmasını istediğimi anlamıştı.

Jackson'la başa çıkabileceğimi ona cesurca söylerken el hareketlerimi biraz abartmış olabilirim. Bu hareketlerden biri muhtemelen Jackson'ın tam da tezgâhtarın engellediği horozuna isabet etmiş olabilir. Jackson acı içinde öne doğru düştü ve tezgâhtar kendisine saldırıldığını düşünerek Jackson'ın yüzüne eski moda bir damga fırlattı ve darbeyi alınının ortasına indirdi. Jackson'ı savunma çabalarım sırasında yanlışlıkla gözüne yumruk attım. Sertçe yere düştü ve sonra tezgâhtar ve ben şok içinde birbirimize bakakaldık. Sonunda Jackson'a buz getirmişti ve daha sonra bu yanlış anlamaya gülebilmek için numaralarımızı değiş tokuş etmiştik.

Ona harika bir seks gecesi yaşatmak yerine Jackson'ı neredeyse öldürüyor muydum? Belki de. Onun için ve kendim için çok mu üzülmüştüm? Kesinlikle. Jackson'ın beni öldürme riskine girdiğim için hâlâ kıkırdıyor muydum? Evet.

"Bir kadın denemeden nasıl bu kadar zarar verebilir?" Sesi hâlâ gergindi. "Derini çıkarma ve en yakın kulübeye gitmeme yardım et."

Başımı salladım, hâlâ gülüyordum. "Tabii ki. Çok üzgünüm Jackson. Ne oldu bilmiyorum. Sanırım çok heyecanlandım, anlıyor musun?"

Homurdandı ve destek için kolunu bana doladı. "Sen bir canavarsın."

"Biliyorum. Gerçekten öyleyim. Kyle da öyle düşünüyordu." Yüzündeki soruyu gördüm. "Katip, Kyle. Bana güvenlik işinde çalışmak isteyip istemediğimi sordu."

"Siktir et Kyle'ı." Kulübelere giden yolda topallayarak ilerleyen Jackson içini çekti. "Öyle demek istemedim. Kyle'ın suçu değildi. Hepsisi değil."

"Yani... Sik beni?"

Bir sırtışıla savaştı ve onu zar zor zapt etmeyi başardı. "Bu gece olmaz."

Daha sert güldüm, günün olaylarından dolayı biraz sayıklıyordum. "Söz veriyorum bunu telafi edeceğim. Buz, öpücükler, pahalı viskiler. Ne istersen Jackson."

"Öpücük mü?" Yürümeyi bıraktı ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Nereden?" Pantolonuna baktım ve kaşlarımı salladım.

"Konuşmaya devam et. Belki seni affederim."

"Maggie? Jackson?" Brad'in sesi sessiz geceyi patlayan bir bomba gibi böldü.

Başımı kaldırdım ve kulübeden bize doğru yürüdüğünü gördüm, elleri iki yanında yumruk halindeydi ve yüzü bize yaklaştığında sadece yumuşayan bir öfke maskesiydi. Jackson'ın ağrıyan penisini daha iyi öpmeyi teklif ettiğimi duymadığını biliyordum, bu yüzden ondan ne bekleyeceğimden emin değildim.

"Acil bir düğün var. Nerelerdeydin? Bütün gece sana ulaşmaya çalıştım." Kardeşine kaşlarını çatı. "Şehvet düşkünü planlarını mahvettiğim için üzgünüm Jackson ama Maggie benimle gelmek zorunda."

"Siktir git." Jackson ensemini kavradı ve Brad'e ters ters bakarken geceye gülüp geçme isteğinin ekşidiğini hissedebiliyordum.

Ona baktım ve Brad'e dönmeden önce başımı hafifçe salladım. "Sorun nedir?"

"Görünüşe göre davetli listesinde davetiye almayan koca bir bölüm var!"

Kalbim sıkıştı. "Bu mümkün değil. Onları kendim gönderdim. Bir çağrı aldım-"

"Olan oldu, Maggie. Bunu düzeltmek zorundasın. Christina'nın ailesinin yarısı davet edilmedi." Brad Jackson'ı görmezden geldi ve onu takip etmemi işaret etti. "Bunu düzeltmek *zorundasın*."

Kusacakmışım gibi hissettim. Jackson'a dönerek anlaması için sessizce yalvardım. "Gitmek zorundayım. Bunun nasıl olduğunu bilmiyorum ama Christina'nın büyük gününün mahvolmasına izin veremem. Kulübeye gidebilecek kadar iyi misin?"

Bakışlarını Brad'den ayırdı ve bana başını salladı. "Ben Luke'lara gidiyorum. İşin bitince bana mesaj at ve haber ver."

Uzandım ve yanağından öptüm. Sadece onun duyabileceği şekilde fısıldayarak özür diledim. "Özür dilerim. Bunu telafi edeceğim."

"Hadi, Maggie!"

Jackson uzandı ve Brad'in gömleğinin arkasını yakaladı. "Geliyor. Ona biraz saygılı davranın."

Jackson'a özür dileyen bir bakış daha attım ve kendimi durumdan uzaklaştırmanın gerginliklerini hafifleteceğini umarak kulübeye doğru yürüdüm.

Brad birkaç saniye sonra bana yetişti, sessiz öfkesi neredeyse hissediliyordu. Hiçbir şey söylemedi ama arada bir eliyle işaret ederek beni kulübenin ana girişinin önünden geçirip arazinin arka tarafına doğru yönlendirdi. Ayaklarım beni öldürüyordu ve tüm o kahkahalar beni yakalamıştı. I

yorgundu ve zihnim davetiyelerle ilgili bir aksiliğin nasıl olabileceği konusunda rahat olmaktan çok daha hızlı çalışıyordu.

Kafamı kaldırıp tanıdığım bir yerde olmadığımızı fark edene kadar nereye gittiğimize dikkat etmiyordum. Durdum ve etrafıma bakındım. "Neredeyiz biz?"

"Ne düşünüyorsun Maggie?!" Brad ellerini havaya kaldırdı ve bana yaklaştı. "Onunla birlikte miydin? *Jackson*'la birlikte miydin?"

Başımı salladım. "Neden onun hakkında konuşuyorsun? Davetiyelerden ne haber? Beni neden buraya getirdin?"

"Davetiyeler gayet iyi. Sadece seni Jackson'dan uzaklaştırmak zorundaydım. O iyi bir adam değil Maggie. Sen yumuşak bir kızsın. Seni incitebilirdi. Ben sadece seni büyük bir hata yapmaktan kurtardım." Önümde volta atan Brad, birkaç adımda bir başını kaldırıp bana kaşlarını çatarak bakıyordu. "Onun benim kardeşim olduğundan bahsetmiyorum bile. Neden bu kıyafetleri giyiyorsun? Neredeydin? Kendine zarar vereceksin. O bir oyuncu."

Başım döndü. "Bir dakika. Davetiyelerin iyi olduğunu mu söyledin?"

"Bana borçlusun! Jackson gibi bir adamla birlikte olursun ve sonunda bir karavan parkında hamile kalırsın. Ben seni o hayattan kurtardım ama o seni tekrar aşağı çeker."

Ne yaptığımı fark edene kadar elim havadaydı. Elimi vücuduma doğru geri çektim ve dehşet içinde Brad'e baktım. Neredeyse ona tokat atıyordum. Daha önce hiç kimseye tokat atmamıştım ama o beni oraya itmişti. Dünyadaki tüm utanç duygusu bile ona duyduğum öfkeyi bastıramazdı. "Beni karavan parkından sen mi çıkardın Brad? Benimle bir kokteylin on beş dolar olduğu bir barda tanıştın. Delirdin mi sen? Seninle uğraşamam. Uyumak için odama gidiyorum ve yarın öğleden önce seni tekrar görürsem ne yapacağımı bilmiyorum. Kulübeye dönüş yolu ne tarafta?"

Ağzı açık kalmıştı, neredeyse ona tokat atacaktım, hâlâ şoktaydı. Elini kaldırdı ve bana kulübeyi işaret etti. "Maggie... Ben-"

"Jackson sana siktir git dediğinde haklıydı."

*****Maggie*****

I O kadar öfkeliydim ki odamın dışındaki koridora g e l e n e kadar ayaklarımı hissetmiyordum. Kendimi içeri attım ve kapıyı kapattım. Odamın etrafına bakarken kendimi dışımda hissettim. Öfkelenmedim. Şiddete başvurmadım. Asla. Yine de Brad'in kendi kardeşi hakkında konuşması beni çok ileri götürmüştü. Ve çıkmaya başladığımızda beni bir şekilde yoksulluktan kurtardığını ima etmesi

Şakaydı. Ondan önce de gayet iyiydim.

Annem bana harika bir hayat vermişti. Kırklı yaşlarında bir çocuk istediğine karar vermiş ve bunu bir eş olmadan gerçekleştirmişti. Babasız kalmamdan endişe ettiği için hayatımın diğer her yönden iyi olmasını sağladı. Bana baktı ve ihtiyacım olan her şeyi sağladı. Brad gelmeden önce zavallı bir aptal olduğum fikri beni hasta ediyordu. Bu anneme ve bana hakaretti.

Sonra, Brad'in birlikte olduğumuz süre boyunca neredeyse hiçbir şey için para ödemediği gerçeği vardı. Çıktığımız süre boyunca bana sadece onun aile toplantılarına gittiğimizde ikramda bulunuldu. Bu benim için sorun değildi, çünkü maddi olarak önemsenmeye ihtiyacım yoktu ve onu parası için değil, kendisi için sevdiğimi bilmesini istiyordum. Ne kadar aptalmışım.

Kapının yüksek sesle çalınmasıyla irkildim ve içimi yeni bir öfke dalgası kapladı. Kapıyı çekip açtım, bağırmaya başlamıştım bile. "Eğer geldiyse-

Brad değildi.

Luke yanımdan geçip odama girdi. Jackson yavaşça içeri girdi ve ardından Ryan kapıyı arkamızdan kapatabilmek için beni nazikçe odamın derinliklerine itti. Hepsi ruh halimi sezmiş gibiydi ve bana ne olduğunu sormayı ne kadar çok istediklerini görebilmeme rağmen nazik davranıyorlardı.

"Davetiyeler iyiydi. Sadece beni senin şeytani pençelerinden kurtarmak istedi, Jackson. Ve eğer dikkatli olmazsam bir karavan parkında hamile kalacağımdan endişe ettiğini söylemek istedi." Öfkeyle deri pantolonumu ve ceketimi çıkardım, sonra da topuklu ayakkabılarımı tekmeledim. Ayaklarımda topuklar yüzünden derin çizgiler vardı ve küçük parmağım bütün gece boyunca ezilmişti. "Benimle çıkmaya başladığında beni bir şekilde aynı varsayımsal karavan parkından çıkardığını ima etti. Karavan parkında yanlış bir şey olduğundan değil! Bu sadece onun ne kadar züppe olduğunu gösteriyor. Ahmak. Düğünü mahvettiğimi sandım. Tam bir panik içindeydim!"

"Buraya gel, bebeğim." Jackson'ın alçak ses tonu omuzlarımdaki gerginliği alacak şekilde yatıştırıcıydı.

Yatağıma otururken kalçalarının arasında durdum ve yüzünü karnıma bastırdı. Derin ve eşit nefes alışını hissedebiliyordum ve bu benim nefes alışımı yavaşlatıyordu.

"Bradley tam bir salak Maggie." Luke arkamdan bana doğru bastırdı ve enseme doğru nefes aldı. "Seni üzdüğü için üzgünüm. Bir daha olmayacak."

Ryan yanımda durdu ve yanağımı okşadı. "Senin bir karavan parkında hamile kalman fikrinden hoşlanmam yanlış mı? Kulağa çok seksi geliyor."

Ve bir anda tekrar gülmeye başladım. İnledim ve orada öylece durup dokunuşlarının tadını çıkarırken öfkemden arta kalanların akıp gitmesine izin verdim. Jackson'ın başını tuttum ve iç çektim. "Neredeyse ona tokat atıyordum. Farkına bile varmadan elimi kaldırmıştım. Başka birine hiç böyle dokunmamıştım."

"Yaşadığım geceden sonra aynı fikirde olmadığımı söylemek zorundayım." Jackson başını arkaya yatırdı ve bana gülümsedi. "Bir şeyin yok, Bubbles. Biz buradayız. Üçümüz de Brad'e pek çok kez neredeyse vuruyorduk, yani iyi bir arkadaşın var. Ona tokat atmamış olman senin ne kadar tatlı ve iyi biri olduğunu gösteriyor."

Ahududu üfledim. "Onlara söyledin mi?"

Luke boynuma doğru sessiz bir kakhaha attı ama titreyen göğsünden gülmek için kendini zor tuttuğu anlaşılıyordu. Ryan bunu saklamaya zahmet etmedi. Başını geriye attı ve çılgınca güldü.

"Onlara söylemek zorunda değildin." Kahkahalarımı tutmaya çalıştım ama işe yaramadı. "Sanırım morarmış gözün için bir şeyler açıklamak zorundaydın. Sadece büyük bir kazaydı. Ne olduğunu bile bilmiyorum. Gerçekten."

Luke kıcıımı okşadı. "Yatmak için hazırlan, sonra ayaklarını ovacağım. Topallıyordun."

Söylediklerini yapmak için acele ettim ve birkaç dakika sonra temiz bir yüz ve büyük bir tişörtle yatağa girdim. Jackson ve Ryan yatağın baş tarafına yerleşmişlerdi, ben de Luke'un ayak ucuna yaklaşmasıyla onların arasına yerleştim. Luke ayaklarıma dokunur dokunmaz inledim ve yastıklarına daha da gömüldüm.

"Artık böyle ayakkabılar yok." Luke daha da derin ovuşturdu ve yüzümü izledi. "Ve bir daha Brad ile yalnız gitmek yok. Müvekkilin olarak ayrıcalıklarını kötüye kullanıyor. Onunla bir konuşma yapacağım, ama kiminle uğraştığını unutmaması ihtimaline karşı, ona siktirip gitmesini söylemeye hazırlıklı olmanı istiyorum."

İçimi çektim ve başımı Jackson'ın omzuna yasladım. "Ben hazırım. Bu gece beni çok zorladı."

"Özür dilerim." Jackson kendini düzeltti ve acı dolu bir ses çıkardı. "Onunla gitmene izin vermemeliydim. Bugünlerde her zamankinden daha da pislik gibi davranıyor."

"Sen kırılmışsın. Fazla bir şey yapamazsın." Luke kemerlerime ulaştığında daha yüksek bir inilti çıkardım. "Bunu yapmaya devam edeceğine söz verersen seninle evlenirim."

"Tamam." Luke sessiz bir meydan okumayla kaşlarını kaldırdı. "Ne zaman?" Gözlerimi devirdim ve el sallayarak onu başından savdım. "Siz kalıyor musunuz?"

"Tabii ki. Bizimle kalacaksın, bebeğim." Ryan elimi tuttu ve parmak eklemlerimi öptü. "Uyku düzenini ayarlamak eğlenceli olacak. Seni daha büyük bir odaya taşımamız gerek. Bu çok saçma. Ya da bizden birinin yanına taşınabilirsin."

"Ben gönüllüyüm. Bu gece yaşadığım acıdan sonra bunu hak ediyorum." Jackson iç çekti. "Ayrıca kardeşlerime bu gece sana dokunamayacaklarını açıkça belirttim. Ben iyileşene kadar olmaz."

Başımı salladım. "Haklısın. Muhtemelen yarın iyileşmiş olacaksın, değil mi?"

Ryan homurdandı. "Birileri günde birden fazla kez orgazm olmaya alışıyor."

Kızarak omuz silktilim. "Yorum yok."

*****Maggie*****

Kapımın çalınması beni uyandırdı ve yataktan kalkmak için birden fazla erkek bedeninin üzerinden tökezlememe neden oldu. Jackson'ın bornozunu giydim ve telefonumu aldım, önemli bir toplantıyı kaçırdığım için dehşete kapılmışım. Saat sabah sekizi biraz geçiyordu ve o gün saat ona kadar hiçbir şeyim yoktu. O kadar sersemlemiştim ki bir saniye bile düşünmeden kapıyı açtım.

Ayağımın takıldığı o erkek bedenlerini düşündüm.

Christina diğer tarafta duruyordu, yüzünde parlak bir gülümseme ve elinde hazır bir fincan kahve vardı. "Seni uyandırdım! Ben çok-"

Gözlerinin arkamdaki odaya kaydığını ve genişlediğini izledim. Omzumun üzerinden baktığımda Heath kardeşlerin üçünün de gözümün önünde olduğunu ve hâlâ mışıl mışıl uyuduklarını gördüm. Gerçek korku filmi tarzında yavaşça ona döndüm ve boğazımı temizledim. "Um..."

Kolumdan tuttu ve beni odadan dışarı çıkardı. Küçük bir mutluluk dansı yaptı ve sonra kahveyi bana doğru itti. "Vay anasını. Yani... Vay anasını, Maggie! Üç ağabeyi de mi paketledin? Nedimelerim yıkılacak."

Boştaki elimle yüzümü kapattım. "Kapıyı öylece açtığıma inanamıyorum. Lütfen kimseye söyleme. Çok utanıyorum."

Başını iki yana salladı. "Hayır, kızım. Utanmana gerek yok. Bu kulübenin her yerinde gösteriş yapmalısın. Sen bir baş belasıydın! Duymam gerek

Her şeyi. Kesinlikle her şeyi ve eğer tek bir ayrıntıyı bile atlarsanız, haberim olur."

"Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Ben... Oh, Tanrım. Daha yeni uyandım ve zihnim patlıyor." Kahveden uzun bir yudum aldım, tatlılığı dilimin üzerinde patladı ve beni inletti. "Kahve siparişimi nereden biliyordun?"

"Her şeyi biliyorum. Seni benimle birlikte spaya davet etmeye geliyordum. Devon'la görüştüm ve benden vazgeçmek için bir bahanen olmasın diye bugün senin yerine bakmasını istedim." Elimini iki eliyle birden kavradı. "Lütfen benimle geleceğini söyle. Bana aşk hayatın hakkında tek bir şey bile anlatmak istemesen bile. Seninle biraz zaman geçirmeyi çok isterim."

Garip bir nedenden dolayı gözlerim doldu. Onları görmezden gelmeye çalıştım ve Christina minnetle bana izin verdi. "Tamam. Tabii. Hazırlanayım ve on beş dakika sonra lobide buluşalım. Olur mu?"

Kadın sırtıttı. "Yatağındaki onca erkek kasiyle on beş dakika yeterli olacak mı?"

İnledim ve kapıma doğru geri geri gittim. Kolu kavradığımda, kapının açıldığı anda dışarıda kaldığımı fark ettim. Geriye, Luke'un göğsüne doğru sendeledim ve o da beni kolayca belimden yakaladı. Yüzüm alevlendi. "Pekâlâ."

Luke beni tutmaya devam etti ve burnunu boynumun kıvrımlarına doğru sürttü. "Kendini dışarıda bıraktığını düşündüm. Günaydın, Christina."

"Vay. Vay, vay, vay. Birlikte çok ateşlisiniz." Kendini yelpazeledi. "Günaydın, yani. Bir günlüğüne hanımını ödünç alacağım. Ona bir spa gezisi ısmarlayacağım."

Luke homurdandı. "Sadece ikiniz mi?"

Ona hafifçe dirsek attım. "Christina'nın planladığı spa gününe başka kimi davet ettiği önemli değil."

"Sadece ikimiz." Christina sırtıttı. "Bu çok ilginç. Bugün Maggie'yi ilişkiniz hakkında sorguya çekmemin sakıncası var mı?"

Luke'tan hayır cevabını duymaya ya da bir ilişkimiz olmadığını ona söylemeye tamamen hazır olduğum için irkildim. En azından henüz değil. Yine de beni şok etti.

"Maggie sana ilişkimiz hakkında ne isterse söyleyebilir. Eğer yapabilirsen onu benimle anlaşmaya ikna et." Luke beni de yanına alarak odaya geri döndü. "Spa gününe kadar ne kadar vaktimiz var?"

"On beş dakika." Christina, Luke'un çıkardığı huysuz homurtuya yüksek sesle güldü. "Kusura bakma dostum."

"Tamam. Şimdi seni kapatıyoruz." Luke kapıyı sertçe kapattı ve sonra beni döndürüp kapıya yapıştırdı. "Ben uyudum. Gregor üzerimdeki etkiye bayılacak."

Elimi sakallarında çıkan ekstra uzamanın üzerinde gezdirdim. "Bir düzine saat daha uyuyabilirdim. Yatak gülünç bir şekilde çok küçük. Ya da hepimiz çok büyüğüz."

Ağzını benimkine yaklaştırdı ve beni usulca öptü. "Hepimiz doğru boyuttayız. Sorun olan yatak ve bu oda. Bugün halledeceğim."

Kollarımı boynuna doladım. "Sorun değil. Oda benim için sorun değil. Geceyi geçirmemi istersen senin kamaranda kalabilirim."

"O zaman eşyalarını benim kulübeme taşıyız." Çenemde öpücükler gezdirdi ve kulağımı ısırdı. "Çünkü istiyorum."

Hazırlanabilmek için onu itmek için tüm gücümü harcadım. Kapı aralığında durdu ve dişlerimi ve saçlarımı fırçalarken beni izledi. Sonra, çok net bir ereksiyonla sütyen ve külot giymemi izledi. Sürekli ona bakıyor ve kızarıyordum. Onunla birlikte yatağa geri dönmek ve belki de Ryan ve Jackson'ı hareketlerimizle uyandırmak istedim. Bunun yerine bir gömlek ve tozluk giydim.

"Çok seksisin Maggie." Beni göğsüne çeken Luke, ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olacak kadar tutkuyla öptü. Beni bıraktığında hırladı. "Bu gece benim kulübemde kalacaksın ve Jackson iyileşse de iyileşmese de akşam yemeğinde seni ağırlayacağım."

Dudağımı ısırdım ve başımı salladım. "Kulağa hoş geliyor."

"Git bebeğim. Christina ile planlarını mahvetmeden önce."

Onu bir kez daha öptükten sonra Christina'yla buluşmak üzere odadan çıkmadan önce Ryan ve Jackson'ın yanaklarına nazik öpücükler kondurmak için acele ettim. Yüzümdeki aptal sırıtiş utanç vericiydi ama bundan kurtuluş yoktu.

Christina beni görür görmez ayağa kalktı ve güldü. Gülümsemesi parlak ve mutluydu. "Tanrım, çok mutlu görünüyorsun. Her şeyi duymak için sabırsızlanıyorum."

*****Maggie*****

I İla adında son derece patavatsız bir kadın çoğunlukla çıplak olan vücudumun her yerine çamur bulaştırırken yüzümde boş bir ifadeyle Christina'ya bakıyordum. İla zaten bir kez elime tokat atıp beni azarlamıştı ve onu tekrar kızdırmamak için elimden geleni yapıyordum. Dilimi ısırarak ve gözlerimi kapatmak zorunda kaldım.

Altlarına çamur sürmek için göğüslerimi kaldırdı.

İşini bitirip dışarı çıktığında, Christina ve ben onun rezerve ettiği özel spa odasında yalnızdık. Christina gülmek için kendini zor tutuyor gibiydi ama ben iç çekince kendini kaybetti.

"Korkutucuydu. Sence buraya gelen büyük, zengin misafirleri tokatlar mıydı? Ne kadar fakir olduğumun kokusunu alabilir mi?" Yer değiştirmeye çalıştım ama doğruca yere kaymak istemediğim sürece hareket edemeyecek kadar kaygandım. "Bu eğlenceli mi?"

"Daha önce de zengin insanları tokatladığı kesin. Yıllar boyunca yaklaşık bir düzine kez onun bulunduğu başka bir tatil köyüne gittim ve ilk ziyaretimde bana tokat attı. Saatlerce elimde kırmızı bir iz kaldı. Ama onun hoşlanmadığı hiçbir şeyi yapmamayı öğrendim ve şimdi aramız iyi." Yüzündeki maskenin arkasından gülümsedi. "Ve hayır. Bu kısım o kadar da eğlenceli değil. Yine de cildin için harika şeyler yapıyor. Parlamak için yardıma ihtiyacın olduğundan değil. O kadar seks yaptıktan sonra olmaz."

Ona şimdiye kadar olanları kısa ve tatlı bir şekilde anlatmıştım. Ona istediği tüm detayları vermedim ama o

inanılmaz orgazmlar yaşadığını biliyordu. "Sence yere düşersem ve beni kaldırmak zorunda kalırsa kafamın arkasına bir şaplak atar mı?"

"Kesinlikle." Christina şampanya kadehini özenle dudaklarına götürdü ve yudumladı. "Düğünden sonra onları göreceğinizi düşünüyor musunuz?"

Sinirden midem alt üst oldu. "Bunun kulağa ne kadar sevimsiz geleceğinden korkuyorum ama evet. En azından öyle umuyorum. Daha önce hiç onlar gibi biriyle birlikte olmamıştım. Çok bunaltıcı ve normal karakterimin çok dışında ama mutluyum. Sadece birkaç gün oldu ama onlara her zaman çok saygı duydum ve değer verdim. Heath ailesinin evini ziyaret etmek Brad'le birlikte olmanın her zaman en sevdiğim yanıydı."

"Ebeveynler orada olsa bile mi?"

Kıkırdadım, şampanya kesinlikle dilimi gevşetmişti. "Çok iyi değillerdi. İnsanlar hakkında kötü konuşmamaya çalışıyorum ama aman Tanrım, benden nefret ediyorlar. Umarım bunu benimle konuşmak tuhaf değildir. Dürüst olmak gerekirse şu anda Brad ile birlikteymişim gibi bile hissetmiyorum. Aradan üç yıl geçti ve bu olayla aramda makul bir duygusal mesafe var ama senin için tuhafsa çenemi kapatırım." "Şaka mı yapıyorsun? Buna bayıldım. Çok canlandırıcısın Maggie. Sana ve dürüstlüğüne bayılıyorum. Ayrıca perde arkasında bir ucubeyken ne kadar tatlı ve masum görüldüğüne de takmış durumdayım." Yüzümdeki şaşkın ifadeye güldü. "Sakın ucube olmadığını söylemeye kalkma. Luke'un bu sabah sana nasıl baktığını gördüm. O, seninle pis işler yapmak isteyen bir adam.

hoşlandığı kadınlara bir şeyler yapar."

Kendimi körükledim. "O çok ateşli. Hepsi öyle. Benimle ne halt ettiklerini bilmiyorum ama sürdüğü sürece tadını çıkaracağım."

"Şaka mı yapıyorsun? Kocaman bir kalbi ve sağlam bir iş ahlakı olan, etrafındaki insanları önemseyen ateşli bir kadın görüyorlar. Bu düğünü sadece annenin bakımına yardımcı olmak için kabul ettiğini biliyorum. Gösterdiğin özveri sandığından çok daha büyük Maggie ve insanlar bunu görüyor."

Ayağa kalktım. "Sana annemden bahsetmiş miydin?" Başka tarafa baktı.

"Anlatmış olmalısın."

Annemin bakım masraflarını karşılayan kişinin o olduğunu fark ettiğimde boğazıma bir yumru oturdu. Cara Conway'den gelen telefon aklıma geldi ve nefesim kesildi. "Christina..."

Kaşlarını kaldırdı. "Şampanyanızı bitmeden için."

"Annemin bakım masraflarını sen ödedin." Bakışlarına kendi kasvetli bakışlarıyla karşılık verirken gözlerim yaşlarla doldu. "Christina..."

"Bunu hak ettin." Burnunu çekti ve daha dik oturdu. "Konuştuğunu ve ne kadar korktuğunu duydum Maggie. Para bende. Bizim için böylesine harika bir düşün hazırladığın için sana borçluyum."

Ayağa kalktım ve beceriksizce ona doğru yürüdüm. Ona sıkıca sarıldım, çamur aramızda ezildi. "Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin. Annem birkaç yıl önce felç geçirdi ve benim karşılayabileceğimden daha yüksek kalitede bir bakıma ihtiyacı var. Sen onu kurtardın. Sana asla yeterince teşekkür edemeyeceğim."

"Dur. Beni ağlatıyorsun." Beni nazikçe itti. "İla işini berbat ettiğini görürse seni yine tokatlar."

Gözlerimi sildim ve koltuğuma geri döndüm ama kalbim hâlâ boğazımdaydı. "Christina... Burada işimiz bittiğinde seni öpeceğim. İyileştiğinde de anneme seni öptürürüm."

"Sana bir ucube olduğunu söylemiştim." Sırıttı ve bardağını boşalttı. "Tanrım. Duygular beni çok tuhaf hissettiriyor. Bu kesinlikle terapistimle konuşmam gereken bir konu."

İla kapıyı açtı ve içeri girdi, yüzünde derin bir çatıklık vardı. Bize baktı ve içini çekti. "Burada seksi olmak yok."

Christina o kadar çok güldü ki burnundan solumaya başladı ve bu onda gördüğüm bir kusurun ilk işaretiydi. Homurtu boğuk bir havlamaya dönüştü ve bu beni daha da çok güldürdü. İla işaret ederek bardaklarımızı aldı ve gitti.

"Aman Tanrım. Yıllardır böyle gülmemiştım." Yavaşça aşağı indi ve sonra gözlerini kıstı. "Eğer birine ölmek üzere olan bir at gibi güldüğümü söylersen seni öldürürüm."

"Sırların benimle güvende. Her zaman."

Eğildi ve elimi tuttu. "Yıllardır bana bunu söyleyen ve gerçekten inandığım ilk kişisin."

"Seninle tanıştığım andan itibaren istediğin kadar arkadaşın oldu." Duygularımı boğazımdan temizlemek zorunda kaldım. "Şimdi kalbini gördüğüme göre mi? Ömür boyu sürececek bir arkadaşın var Christina. Ve ben dostluklarımı çok ciddiye alırım."

Luke

"Y Artık gözlerini açabilirsin Maggie." Göz bağını tam iki dakika önce çıkarmıştım ve hâlâ gözleri kapalı bir şekilde oturuyordu.

"Hayır, teşekkür ederim." Koltuğunu ölümüne kavramıştı ve onu hiç görmediğim kadar gergin görünüyordu. "Şu anda bulunduğumuz ortamın havasını sevdiğimi sanmıyorum."

Jackson bana sıırttı. "Bundan hoşlanmayacağını söylemiştim."

"O iyi olacak." Önündeki küçük alana çömelip dizlerini kavradım. "Bana bak, bebeğim."

Birkaç saniye sürdü ama sonunda gözlerini açtı. İçinde bulunduğumuz helikopterin içine şöyle bir göz gezdirdi ve bana baktığında gözleri kocaman olmuştu. "Bir helikopterin içindeyiz."

Başımı salladım. "Öyleyiz."

"Neden helikoptere bindik?"

"Çünkü bir yolculuğa çıkıyoruz."

Ryan ve Jackson'a baktı. "Siz ikiniz nereye gittiğimizi biliyor musunuz?"

Ryan başını salladı. "Evet."

"Nereye gidiyoruz?"

Onu öptüm ve sonra koltuğuma oturup kemerimi bağladım. "Bu bir sürpriz."

Uçuş sırasında onu izledim ve dehşetten heyecana geçtiğini gördüm, yerinde zor duruyordu. İndiğimizde ve nerede olduğumuzu gördüğünde hemen ağlamaya başladı. Waverly Place'in arka tarafındaki bir otoparka inmiştik. Annesi bir gece önce geç saatlerde taşınmıştı ve Maggie'ye annesinin yerleşmesine yardımcı olması için bir şans vermek istedim.

Kollarını bana dolayan Maggie bana sıkıca sarıldı. "Beni annemi görmeye mi getirdin?"

Saçlarını okşadım ve başının üstünden Jackson'a sııttım. "Bu ortak bir fikirdi."

Kendini Ryan ve Jackson'a da fırlattı ve sonra neredeyse koşarak otoparkı geçti. Ona yetişmek için koşmak zorunda kaldık. Koşarken omzunun üzerinden bize baktı, elbisesi rüzgârda savruluyordu, gülümsemesi genişti. "Haydi!"

Resepsiyona vardığımızda nefes nefese kalmıştı ve annesinin hangi odada olduğunu sormayı biz devralmak zorunda kaldık. Bir hemşire bize yolu göstermeye çalıştı ama Maggie bekleyemedi. Heyecandan titriyordu.

Annesinin odasına girdiği ve iki kadının göz göze geldiği anı izlemek gözlerimin arkasını duyguyla yakmaya yetti. Annesi heyecanlı bir çığlık attı ve Maggie annesinin kollarına yığıldı. Kırık dökük konuşmaları gözyaşları yüzünden boğuklaşmıştı ama birbirlerini kolayca anlıyorlardı. Birbirleriyle tamamen kendilerine ait bir dilde ileri geri konuşuyorlardı, her ikisi de birbirlerine o kadar dalmışlardı ki annesi bizi fark etmemişti bile.

Bunu yaptığında gözleri kocaman açılmıştı ve Maggie'ye ne kadar benzediğini görünce şaşırmıştım. Yaklaşmamız için kolunu uzattı ve sonra her birimizin boynuna sarıldı. Tutuşu fark edilir derecede zayıftı ama enerjisi elektrik gibiydi.

"Şu üçünüze bakın! Aman Tanrım." Maggie'nin elini okşadı. "İyi iş çıkardın, tatlım."

"Anne..." Maggie bize baktı ve bana doğru parlayan duyguları gördüğümde nasıl nefes alacağımı unuttum. Yüzü o kadar açıktı ve o kadar dürüsttü ki kalbini görmek çok kolaydı. Bizi sevme yolunda ilerliyordu, eğer daha önce sevmediyse.

Parmak uçlarımı yanağında gezdirdim ve kendi kalbimin hızlandığını hissettim. Bunun doğru olmasını, bizi sevmesini umutsuzca istiyordum.

"Şuna bakın! Aman Tanrım. Bu şimdiye kadarki en güzel sürpriz." Annesi odanın diğer tarafındaki küçük kanepeyi işaret etti. "Otur, otur! Yap

Kendini evinde hisset."

"Teşekkürler, Bayan Lately." Jackson kanepeye doğru ilerledi ve otururken küçük bir inilti çıkardı.

"Öncelikle, siz üçünüz bana Beth diyebilirsiniz. Ya da anne. Baskı yok." Maggie'nin sessiz şikâyetlerini duymazdan geldi. "İkincisi, sana ne oldu yakışıklı? Sana vurmaya kim cüret etti?"

Jackson sırttı ve Maggie'ye başıyla onay verdi. "Kızının çok iyi bir sağ kroşesi var."

"Jackson! Ben sana vurmadım! Gerçekten vurmadım. Bir kazaydı." Maggie ona kaşlarını çatı. "Benim hatam değildi."

"Benim Maggie'm olduğu için hiçbir şey duymadım. O bir melektir ve hayatı boyunca kimseye kötü bir şey söylememiştir." Beth daha yükseğe oturmak için yatağındaki bir düğmeye dokundu ve Maggie'nin hemşire moduna geçmesini izledim.

Ayağa kalktı ve annesinin yastıklarını kabarttıktan sonra battaniyesini daha sıkı sardı. Sormasına gerek kalmadan bir bardak buzlu suyu annesinin dudaklarına götürdü ve içmesine izin verdi. "Üşüdün mü? Isıtıcıyı açabilirim. Yemek yedin mi?"

"Git erkek arkadaşlarınla otur ve benim için endişelenmeyi bırak. Burası bana on iki saat içinde diğer yerin iki yılda olduğundan daha iyi geldi. Bu sabah bana kahvaltı getirdiler ve harikaydı. Kiş! Taze meyveli."

Maggie'nin annesinin bize erkek arkadaşım demesine verdiği tepkiyi izledim ve kızardığında gülümsedim. "Evet, Maggie. Gel erkek arkadaşlarınla otur."

"Kapa çeneni." Oturmak yerine odanın içinde süzülerek her şeyin yolunda olduğundan emin oldu.

Beth'i tanımaktan keyif aldım ama en sevdiğim şey Maggie'yi izlemektir. Annesine gösterdiği özen çok belirgindi. Odaya gelen her hemşireyle tanışmaya ve sohbet etmeye özen gösteriyordu. Sıcak gülümsemeleri ve onlara gösterdiği gerçek ilgiyle herkesi anında etkiledi.

Ziyaretimizin sonuna doğru Beth bana başıyla selam verdi ve yatağının yanına gitmemi işaret etti. Yatağını okşadı ve konuşmadan önce yanına oturmamı bekledi. "Bebeğim konusunda ciddi misin?"

Gülümsedim. "Evet, hanımefendi."

"Bilmem gereken tek şey bu. Ona iyi bak." Elimi avuçlarının arasına aldı ve derin bir iç geçirdi. "Bunu uzun zamandır bekliyordum. Herkes için yaptığını onun için de yapacak birine ihtiyacı var."

"Bu biz olacağız."

"Bebeğimin onunla eşleşmek için üç erkeğe ihtiyaç duyması beni şaşırtmamalı.

İnanılmaz biri."

Maggie özel anımızı fark etti ve yatağın etrafında dolaşarak bana yaslandı. "Sırlarınızı mı paylaşıyorsunuz?"

"Tabii ki öyleyiz. Luke ve ben çoktan en iyi arkadaşlar olma yolunda ilerliyoruz. Öyle değil mi Luke?"

Elini nazıkçe sıktım. "Haklısın. Seni ve Maggie'yi kaçırdığınız tüm tatillere götürebilmek için buradan çıkmanı sabırsızlıkla bekliyorum."

"Biliyorsun... On sekiz yaşındayken Paris'e tek başıma gitmiştim. Birkaç iyi insanla birlikte geri dönmek güzel olabilir."

"Paris o zaman." Kolumu Maggie'ye doladım. "İkiniz de nereye gitmek istediğinizi planlamaya başlayın. Ben bunu gerçekleştireceğim."

*****Maggie*****

I Kulübeye dönerken helikopterde Jackson'ın omzuna yaslanmışım. Günü dışarıda geçirdiğim için bitkin düşmüştüm ama daha mutlu olduğum bir zamanı hatırlayamıyordum. Annemi çocuklarla birlikte görmek içimi ısıtmıştı. Brad pansiyona geldiğimden beri beni ne kadar tüketmiş olsa da, en sevdiğim insanlarla geçirdiğim gün rezervlerimi yeniden doldurmuştu. Birkaç saat uyuduktan sonra düğünün geri kalanıyla başa çıkabilecektim.

Sorun.

Şehir ışıklarının kulübeyi çevreleyen uçsuz bucaksız karanlığın içinde kayboluşunu izlemek için uyanık kalmaya çalıştım ama birkaç kez uyuyakaldım ve çoğunu kaçırdım. Gözlerimi her açtığımda Luke ya da Ryan'ın yüzlerinde gülümsemeyle beni izlediklerini gördüm. Ben de aynı şekilde mutlu hissediyordum. Mutludan daha fazlasını hissettim. Kendimi hep istediğim peri masalında uyanmış ve sadece birkaç gün içinde hayallerimin prensine aşık olmuş gibi hissediyordum.

Helikopter rahat görüldüğünden daha hızlı alçalırken Jackson küfretti. "Lanet olsun, Luke. Helikopter pilotun beni öldürürse benimle gelsen iyi edersin yoksa geri dönüp senin canına okurum."

Tamam. Belki onlara prens demek biraz abartı olurdu ama her zaman istediğim her şey onlardaydı. Ve daha fazlası, dürüst olmak gerekirse. Üçüne birden sahip olmayı asla hayal edemezdim. Bir tanesine bile sahip olmayı hayal etmeye cesaret edemezdim. Yine de onlara aşık olmak için tökezliyordum. Daha doğrusu, düşmeyi çoktan tamamladığımdan emindim. Sekiz yılımı almıştı.

Brad'e onu sevdiğimi söylemem aylar sürdü. Ağabeyleri için de aynı şeyleri hissetmem sekiz gün bile sürmedi.

Yine de bunu ve ne anlama geldiğini düşünmeye gerçekten hazır değildim. Düğün sona erdiğinde yollarımızı ayıracaktık ve sonra... muhtemelen hiçbir şey olmayacaktı. Onlar dolu dolu hayatları olan önemli insanlardı. Bense... bendim.

Kulübeye geri indiğimizde, pilot dev kuşu Luke'un onu park ettirdiği yere geri götürdüğü için dışarı çıkıp helikopter kanatları olan rüzgar tünelinden geçmemiz gerekiyordu. Jackson elini başımın arkasına koydu ve koşarken başımı eğik tuttu, her ne kadar dönen kanatlar yüzünden kafasının kopma ihtimali çok daha yüksek olsa da. Üçü de en az on beş santim daha uzunken benim için endişelenmesi fikri bana çok komik geldi ve helikopter uçup giderken ve gece bir nebze normale dönerken hepsi şaşkınlıkla bana baktı.

"Bu kadar komik olan ne?" Jackson saçlarımı yüzümden çekmeye çalıştı ama düğünler çok yoğundu.

"Sen! Kafamı korumaya çalışıyorsun! Başı kesilen son kişi ben olurdum."

"Hey!" Brad'in öfkeli bağıırışı beni iyi ruh halimden uzaklaştırdı. Elleri kalçalarında ve yüzünde kara bir çatık kaşla bize doğru geliyordu. "Bu da ne böyle?"

Şaşırtıcı bir şekilde, küçük grubumuzun önüne çıkan Ryan'dı, omuzları çatışmacı bir şekilde dikilmişti. "Sen kime küfrediyorsun?"

"Neden dördünüz bir helikopterden indiniz? Burada neler oluyor?"

Üç büyük Heath kardeşin ruh halindeki değişimi kendi ruh halim gibi hissedebiliyordum. Birlikte olduğumuzu Brad'e söyleyeceklerinden hiç kuşum yoktu. Bilmesini istemediğimden ya da yaptıklarımızdan utandığımdan değil. Sadece düğünden önce öğrenmesine izin veremezdim. İşimi kurtarmaya çalışıyordum. Beni kovsaydı ya da herkese profesyonel olmadığımı söyleseydi, onun düğününü sebepsiz yere yapmış olurdum.

Jackson bir adım öne çıktı. "Neler oluyor, biz-"

"Doğru düğün hediyesini seçmelerine yardım etmek için onlarla birlikte gittim Brad. Soru sormayı kes yoksa sürprizi mahvedeceksin." Derin bir nefes aldım ve en yakınımıdaki üç adamla göz teması kurmaktan kaçınırken yüzüme rahat bir gülümseme yerleştirmeye çalıştım.

Brad birkaç saniye daha bakmaya devam etti ama sonra içini çekip yüzünü ovuşturdu. "Her neyse. Yardımına ihtiyacım var Maggie. Christina ikimizin de kendi yeminlerimizi yazmamızı istiyor ve ben kendimi kaybettim."

"Maggie'nin yeminini yazmana yardım etmesini istiyorsun." Luke'un sesi sinirli ve kavgaya hazır geliyordu.

Bir şey olması riskini almak istemediğim için Brad'e yaklaştım ve gülümsemeye devam ettim. "Yapı ve bunun gibi konularda yardımcı olabilirim ama duygular ve kelimeler sana ait olmalı. Christina harika olduğu için bu bir sorun olmamalı. Şanslısın ki ben tam hizmet veren bir düğün planlayıcısıyım. Yemek salonunda çalışalım."

Kardeşlerine kendini beğenmiş bir bakış fırlatması da işe yaramadı.

"Mükemmel.

Sen en iyisisin, Mags."

Kolunu omuzlarıma koyduğunda irkildim ama yapabileceğim bir şey yoktu. Çocuklara dönüp bakmaya çalıştım ama Brad tam karşımdaydı. Onu geçmek mümkün değildi.

Yemekhaneye doğru yürürken sessizdim, aramızdaki şeyi sakladığım için çocukların bana kızgın olduğu düşünceleri içinde kaybolmuştum. Her neyse, ne diyeceğimden emin değildim. Brad'i onlara tercih ettiğimi düşünmelerinden korkuyordum. Ama öyle değildi. Sadece işimi yapmaya ve düğünü birkaç iş daha alabilecek kadar itibarlı bir şekilde bitirmeye çalışıyordum.

Brad hayatımı hiç kolaylaştırmadı. Yaklaşık bir düzine kez toplantıyı daha özel bir yere taşımak istedi. Birinin yeminini duyacağından endişeleniyordu. Düğün davetiyeleriyle ilgili yaptığı son şaklabanlıktan sonra, yine de kılımı kıpırdatmadım. Bizi doğruca yemek salonunun arka tarafındaki bir masaya götürdüm ve Brad'e taviz vermediğimi gösterecek bir kesinlikte oturdum.

Karşıma oturdu ve derin bir nefes verdi. "Gerçekten nereye gittin?"

"Sana zaten söyledim. Hadi Brad. Ya yeminler üzerinde çalışırız ya da ben odama giderim. Yoruldum."

Tartışacakmış gibi görünüyordu ama sonra durdu ve başını salladı. "Pekala. İyi o zaman. Yeminler üzerinde çalışalım."

"Şimdiye kadar elinde ne var?" "Ne demek istiyorsun?"

"Yeminleriniz. Şimdiye kadar yeminleriniz için ne yazdınız?" Gregor'un mutfaktan kafasını uzatıp beni fark ettiğini gördüm. Şaşırılmış görünmüyordu,

Yine de Luke'un onu arayıp bizi kontrol etmesini istediğini hissettim. Gururumun mu okşandığından yoksa sinirlendiğimden mi emin değildim.

Brad boş bir ifadeyle bana baktı. "Bu yüzden senden yardım istedim. Elimde hiçbir şey yok."

Ona kaşlarımı çatma isteğime zorlukla karşı koydum. "Yemininde ne söylediğin çok önemli Brad. Christina ona karşı hissettiklerini yemininde duymayı bekleyecek. Ona nasıl hissettiğini ve onda neleri sevdiğini anlattığından emin olmalısın. Tüm arkadaşlarının ve ailenin önünde kendini ona adıyorsun. Herkes onun ne kadar harika biri olduğunu bilsin."

Bana kaşlarını çatmaya cüret etti. "Bu kadarı da fazla. Christina herkesin önünde duygusal davranmamı beklemeyecektir."

"Senden kendi yeminini yazmanı istedi. Bu senin duygusal olmanı istediğinin bir işareti. Hadi ama Brad. Evleneceğin kadın bu. Hayatını onunla geçireceksin. Onu sevmenin tüm nedenlerini biliyorsun. Sadece isimlerini saymaya başla. Sonra güzel bir şekilde bir araya getirebiliriz."

Yüzünü buruşturdu ve uzun bir iç çekti. "Peki. Sanırım bunu yapalım."

*****Maggie*****

I Christina'yı daha iyi tanısaydım ve Brad eski sevgilim olmasaydı, ona kaçmasını söyledim. Brad'in karşısında saatlerce oturup, en saçma şeyleri bile

ondan gelen duygu kırıntıları acı vericiydi. Aynı zamanda, onunla birlikteyken kendimi ne kadar az önemseydiğimin acı verici bir hatırlatıcısıydı. Mükemmel bir melek olan Christina'dan sanki bir golf sopasıymış gibi bahsediyordu. Onu sevmeye nedenleri, aslında aşk kelimesini kullanmazdı, hepsi... yüzeysel nedenlerdi. En acınası romantizm ifadelerini bile elde etmek için gece yarısından sonrasına kadar onunla kavgaya çıktım. Christina'ya duyduğu özel, kelebekvari aşk duygularını hissetmekte bu kadar zorlandıysa, beni sevdiğini hayal bile edemezdim.

Odama dönerken çok yorulmuştum. Çocuklarla birlikte olmak için kulübelere birine gitmeyi düşündüm ama ne kadar istesem de kulübeden ayrılmayı onlara yürütmek için kendimi zorlayamadım. Brad'le saatlerce zihinsel olarak boğuşmak beni bitkin düşürmüştü. Sadece yatağıma uzanmak ve birkaç saat sonra uyanmak zorunda değilmişim gibi davranmak istiyordum.

Kendimi odama bıraktım ve yalnız olmadığımı fark edene kadar banyonun yarısına kadar geldim. Kendimi durduramadan çılgınlığa atıldım. Heath kardeşlerin üçü de yatağımda oturmuş beni bekliyorlardı.

Göğsümü tuttum ve öne doğru eğildim. "Aman Tanrım. Beni çok korkuttunuz! Ne yapıyorsunuz?"

"Seni bekliyorum." Jackson bana sarılmak için ayağa kalkmadı.

Hiçbiri yapmadı. Hepsi huysuz görünüyordu. Gözlerimi ovuşturdum ve esnedim. İşemem gerekiyordu ama enerjileri o kadar düşüktü ki, tuvalete giden yolun geri kalanında bacaklarımın beni taşımasını sağlayamadım. "Neyin var?"

Luke gözlerini benimkilere kaldırdı ve gözlerinde lanetli bir şey gördüm. "Brad ile aranızda bir şeyler mi var?"

Kıpırdamadan durdum ve onlara baktım, can alıcı noktayı bekliyordum. Kulübeye dönmeden önce bütün günü onlarla, *annemle* geçirmiştım. Beni ciddi ciddi sorguluyor olamazlardı. Saniyeler geçmesine rağmen şaka gibi gülüp geçmediler. Yorgunluğum yavaş yavaş öfkeye dönüştü ve sonra daha karanlık bir şeye, öfkeye yakın bir şeye dönüştü. Duygularım genelde bu kadar hızlı değişmezdi ama Brad'le takıldığımı düşünmeleri bende bir şeyleri kırıp dökme isteği uyandırdı.

Sessizliğimi değerlendirdiklerini ve bunun ne anlama geldiğini, bunun bir tür suç itirafı olup olmadığını düşündüklerini görebiliyordum. Bu beni daha da sinirlendirdi. Brad'le Christina'yı hayal kırıklığına uğratmaması için saatlerce uğraşmışım çünkü o tam anlamıyla bir boşluktu ve onlar benim sadakatimi sorguluyorlardı. Sadakatimin ötesinde, bir insan olarak değerimi sorguluyorlardı.

"Hepiniz gitmelisiniz." Sesim kendi sesim gibi çıkmıyordu. Öfkeyle titriyordu. "Hemen şimdi."

Ryan ellerini kaldırdı ve ayağa kalktı. "Bunu konuşarak halledelim."

"Hayır!" Bağırıldığında irkildiklerinde bir güç dalgası hissettim. "Yaşadığımız günden sonra, bana ciddi ciddi ne olduğumu mu soruyorsunuz? Siktiğimin Brad'i mi? Bunu sadece üçünüze değil, Christina'ya da yapacak kadar korkunç bir insan olduğumu mu düşünüyorsunuz? Gerçekten mi? Hiçbirinizin yüzüne bakmak istemiyorum. Çıkın dışarı."

Jackson iç çekti. "Hadi ama, Bubbles. Bu çok garip. Onunla saatlerce ortadan kayboldun."

"Onunla saatlerce ortadan mı kayboldun? Yemek salonundaydım! Ve bunu bildiğini biliyorum çünkü Gregor tüm bu süre boyunca beni kontrol ediyordu. Sırf ona yakışmayan bir şey yapmak için ondan ayakta kalmasını istemeye nasıl cüret edersin? Bu gücü kötüye kullanmaktır." Burnumun kenarını sıktım ve keskin bir nefes verdim. "Christina'yla düğününü ben planlıyorum. Konu bir evliliği bitirmek olduğunda ahlakım gevşek olsa bile, ki buna yürekten inanıyorum, bu siz üçünüzü umursamadığım anlamına gelir. Eğer gerçekten böyle düşünüyorsanız, aptalsınız. Özür dilerim. Sadece... Gitmenizi istiyorum."

"Eğer gerçekten gitmemizi istiyorsan, bu gece gideriz. Seni üzmemiştım Maggie. Bu kolay değil... Biliyor musun? Yarın konuşabiliriz." Luke yanıma geldi ve başımın yan tarafına bir öpücük kondurdu. "Biraz uyu."

O öpücükle içimdeki öfke boşaldı. Hepsinin kapıya doğru ilerleyişini izledim ve ani bir korku hissettim. Onları bu şekilde göndermek istemedim. Hayatın ne kadar kısa olabileceğini kişisel deneyimlerimden biliyordum. Derin bir nefes aldım ve Luke kapıyı açtığında neredeyse boğuluyordum.

"Bekle."

Luke kapıyı çarparak kapattı ve bana doğru yürüdü. Beni kucağına aldı ve üzgün bir iniltiyle ona sarıldım. "Sorun yok bebeğim. Hiçbir yere gitmiyoruz."

"İstemiyorum. Özür dilerim. Seni burada istiyorum. Ben sadece... Ben bunu asla yapmam! Sizi asla aldatmam. Ya da... size ihanet etmem. Her neyse. Bunu bilmelisiniz. Ben böyle biri değilim." Titreyen bir nefes çektim. "Gerçekten bunu yapacağımı mı düşünüyorsun?"

"Eşyalarını getir." Luke bana sıkıca sarıldı. "Özür dilerim. Brad tarafından tekrar tekrar çalındığını görmek çok zor. Bize bu gece neler olduğunu sorduğunda ona gerçeği söyleyecektik. Ben gurur duyduğum bir şeyi saklama ihtiyacı duyan bir adam değilim. Yine de haklısın. Daha iyi bilmeliydik. Brad'e üç yıl boyunca hiç hak etmediği sadakati vermeni izledik. Sen aldatacak bir kadın değilsin."

Burnumu çektim. "Ayrıca, nasıl bir kadının üç erkeği olur da hâlâ aldatmaya ihtiyaç duyar? Ben sizi önemsiyorum çocuklar. Bunu anlamıyor musunuz? Bu senin için sadece seks mi?"

Ryan homurdandı. "Hayır. Bu sadece seks değil. Biz aptalız Maggie, ama *o kadar* da aptal değiliz. İyi bir şeyi gördüğümüzde anlarız."

"Pekâlâ. Hazırız." Jackson bavulumu kaldırdı ve bakışlarımı tuttu. "Geri kalan eşyalarını yarın taşıyız ya da sana yenilerini alıyız. Ben sadece seni bir yatağa götürmek istiyorum."

Luke iç çekti. "Jackson. Gerçekten mi?"

Başımı omzuna yasladım. "Hayır, Jackson haklı. Yatak kulağa hoş geliyor."

"Ayaklarının üzerinde duramıyorsun, bebeğim. Uyumak için yatağa gidiyorsun." Taşımak

Luke bana sıkıca sarıldı. "Burası artık senin odan değil. Anladın mı?"

Beni taşımasına karşı koymak istedim ama içimden gelmedi. Sadece onlara yakın olmak istiyordum. "Tamam."

"Bu bok biter bitmez, biraz izin alacaksın, Bubbles. Senin bir molaya ihtiyacın var ve benim de sana." Jackson bavulumu taşıyordu ve yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Bu düğün seni yıpratıyor."

İçimi çektim. "Sorun düğün değil. Sorun Brad."

"O zaman küçük kardeşimizin kıcına bir tekme yemeye ihtiyacı var gibi görünüyor." Ryan'ın rastgele öfke patlamaları biraz şaşırtıcı ve şaşırtıcı derecede çekiciydi. Benim yanımda her zaman çok rahat davranırdı.

Dudaklarımı Luke'un boynuna bastırarak yumuşak bir nefes verdim. "Çok yorgun değilim."

Luke daha hızlı yürüdü. "Göreceğiz."

*****Maggie*****

T Sonraki birkaç gün düğün işleriyle doluydu. Devon yanımda olsa bile, gün boyunca bir düzine farklı yöne çekildim. Konuklar gelmeye başlamıştı ve bu benim işim olmamasına rağmen bir şekilde herkesin mutlu olmasını sağlamayı üstlenmiştim. Christina'yı çok az görüyordum ve çocukları da sadece geceleri yatağa girdiğimde, ayakkabılarımı çıkarmaktan başka bir şey yapamayacak kadar yorgun olduğumda görüyordum. Brad zamanımın olabildiğince çoğunu dolduruyordu, En sıradan işleri bile denetlemekte ısrar ediyor.

Çocukları gece gördüğümde, kardeşlerine ve diğer her şeye karşı huysuzlardı. Benim dışımda. Bana sıkıca sarıldılar ve her gece benim için birer oyuncak ayıya dönüştüler. Bu dileyebileceğim en rahatlatıcı şeydi.

Onlarla daha fazla zaman geçirmek istiyordum ama düğünü atlatmam gerekiyordu. Düğünden dört gün önce, Luke beni bulduğunda düğünün en küçük ayrıntılarında kaybolmuşum. Tören alanının etrafına perde asması için tuttuğum şirket beyazın yanlış tonunu getirmişti ve p a n s i y o n sahipleri birdenbire o r a d a bulunacak mumların miktarı konusunda tedirgin oldular.

Perdelik şirketle telefonda konuşuyor ve tören alanındaki sandalyeleri yeniden düzenlemeye odaklanmışım ki kollarını bana sardılar.

Yaptığım şeye o kadar dalmışım ki çığlık attım. Arkamı döndüğümde Luke'un kaşlarını çatarak bana baktığını gördüm. Telefonu kulağıma dayadım ama çarpan kalbimden bana söylenenleri duyamıyordum.

Luke telefonu elimden aldı ve kulağına götürdü. "Hatıanı düzelteceksin ve yarına kadar halledeceksin. Ekspres masraflar ne olursa olsun ödeyeceğim, ama bunu yapmazsan benden hoşlanmayacaksın. Cevabını aldığıında beni tekrar arayabilirsin. Luke Heath."

Aramayı sonlandırıp telefonu bana uzattığında şok içinde ona baktım. Ne yaptığını anlamam birkaç dakika aldı ve sonra hayal kırıklığı başladı. "Luke. İşleri kendim halledebilirim. Bu benim işim."

"Yapabileceğini biliyorum." Yüzünde öylesine sakın bir ifadeyle bana baktı ki birden onu itmek istedim.

"Elin çok ağır. Etrafta dolaşıp herkesin yerine bir şeyler mi yapıyorsun? Bunu Ryan ve Jackson'a da yapıyor musun?"

Dudakları bir gülümsemeyle savaşıyormuş gibi seğirdi. "Hayır."

Hırladım. "O zaman neden bunu bana yapabileceğini düşünüyorsun?"

İleriye doğru yürüdü, sırtım arkamdaki duvara çarpana kadar beni geriye doğru yürümeye zorladı. Ellerini başımın iki yanına koyarak beni sıkıştırdı ve göz göze gelene kadar eğildi. "Çünkü sen benimsin. Çünkü yorgunsun. Çünkü yapabilirim."

Hissettiğim rahatsızlığa rağmen, içimde hissettiğim titreşimi inkâr edemezdım. "Peki ya yapamayacağını söylersem?"

Dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı ama bu tatlı bir gülümseme değildi. Bir şeylerin peşindeydi. "Dene ve gör."

Yutkundum ve etrafta başka biri olup olmadığını görmek için etrafa bakmaya çalıştım.

"Gözlerini benden ayırma Maggie." Sözlerindeki keskin kırbaç şaklaması gözlerimi tekrar onunkilere çevirdi. "Aynen öyle. O güzel gözlerini burada tut."

"Yapamazsın." Bu bir meydan okuma, bir meydan okuma, aklımdan geçen her neyse ona *bir evetti*. "Burada iki seçeneğin var bebeğim. Bir, burada kalabilirsin, yeniden düzenleyebilirsin

Bradley iki dakika içinde seni aramak için buraya geldiğinde seni bulsun. Onu yemek salonunda seni ararken gördüm, yani iki dakika bile sürmeyebilir. İki, benimle kapısında kilit olan en yakın odaya gelebilirsin."

Gömleğini kavradım ve kendimi parmak uçlarımda yukarı çektim.

"İkinci seçenek." Geri çekildi ve tuvaletlere doğru başını salladı.

"Git."

Kıçımı tokatladığında nefesim kesildi ama bana iki kez söylemesine gerek yoktu. O peşimdeyken tuvalete doğru koştum. Kadınlar tuvaletinin kapısından içeri girmeye çalıştığımında ensemden kavradı ve beni erkekler tuvaletine doğru itti.

"Burada kimse seni aramaz. Şimdi külotunu indir ve lavabonun üzerine eğil, Maggie. Şimdi." Sesinin hiç bu kadar gergin ve sert çıktığını duymamıştım. Kendini kontrol etmekte zorlanıyordu.

Külotumu kalçalarımın altına itip lavabonun kenarlarına tutunurken banyo kapısını kilitlediğini duydum. "Luke,-"

"Sessiz ol, bebeğim." Sırtıma bastırarak aynadan bakışlarımı karşıladı ve ellerini yavaşça vücudumda gezdirdi. Göğüslerimi sıktı ve sonra boğazımı avuçladı. "Seni hissetmeyeli günler oldu."

Cevap vermek için ağzımı açtım ama parmaklarını dikkatimi çekecek kadar sıktı. Sustum ve sadece ona baktım, gözlerinin beni içine çekmesini izledim.

"O güzel amcığın giremeden her gece o nefis kıcını sikime bastırarak seni tutmak beni ne kadar öldürüyor biliyor musun? Bu düğün seni yıpratıyor ve benden uzak tutuyor. Bundan hoşlanmıyorum." Diğer elini karnımda gezdirdi ve büyük eliyle göbeğimi kavradı, beni zaten her yönden onunmuşum gibi tuttu. "Adil oynamayı bırakmaya karar verdim. Günün sonunda beni kaldıramayacak kadar yorgun olursan, o duvara çarpmadan önce seni bulurum. Bacaklarını aç, Maggie."

Ben daha kıpırdamadan bacağı bacağımın arasına girdi ve bacağımı birbirinden ayırdı. Parmaklarını alt dudaklarımın üzerinden geçirdiğinde nefesim kesildi.

"Zaten benim için çok ıslaksın. Lavaboyu kavra ve sırtını eğ. Ve gözlerini benden ayırma." Bir an için beni bıraktı ve pantolonunun fermuarının açılma sesi odayı doldurdu ve beni ürpertti. Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "İhtiyacın olanı benden iste, bebeğim."

"Sana ihtiyacım var, Luke. Lütfen."

Aletin kör ucunu ıslaklığında gezdirdi ve homurdandı. "Daha fazla."

"İçimde sikine ihtiyacım var. Sikmene ihtiyacım var-" Tek bir güçlü vuruşla tüm uzunluğunu içime sokarken kırık bir çığlık attım. Başım öne düştü ama boğazımı tekrar kavradı ve yüzümü kaldırdı. Hızla bağımlısı olmaya başladığım bir zevk ve acı kombinasyonu ile seksimi gererken nefes nefese kaldım.

"Aynen öyle Maggie. Beni derinlere götür. Gözlerini benden ayırma." Geri çekilen Luke, tekrar derine sokmakta tereddüt etmedi. "Tanrım. Amin cennet gibi. Lavaboya tutun bebeğim."

Onun için haykırırken özel bir yerde olmadığımızı unutmuştum. Beni becerirken hızlı ve sert bir tempo tutturdu, kalçalarımı lavaboya doğru itti.

her güçlü vuruşta. Parmakları boğazımı sıkarken, vücudumun üst yarısını onunkine karşı sıkıca gerdi. Gözleri aynadan benimkilere bakıyordu.

"Bu iş bittiğinde bize taşınacaksın. Tatile çıkacaksın ve günde dayanabildiğin kadar sikileceksin. Kıyafetlerini de yakabilirsin çünkü onlara ihtiyacın olmayacak. Seni çıplak istiyorum, böylece seni domaltabilir ve sikimi istediğim sıklıkta evine sokabilirim." Luke ağzını kulağıma bastırarak hırladı. "Toplantılar sırasında masamın altında olmanı istiyorum, ağzın sikimle dolu olsun. Seni yiyerek uyandırmak istiyorum. Anlıyor musun Maggie? Seni o kadar çok istiyorum ki düşünemiyorum bile."

Edepsiz sözleri zevkimi daha da artırdı. Nefes nefese kalmıştım ama bir türlü gelmiyordu ve kalçalarımı ona doğru savuruyordum. Orgazmımın hızla yaklaştığını hissettim. "Luke!"

Beni öne, lavabonun üzerine doğru itti ve elini kıkıma indirerek sert bir şaplak attı. Acı doğrudan klitorisime bağlıymış gibi görünüyordu. Nefesim kesildi ve bakışlarını tutmak için elimden geleni yaptım. Etrafıma uzandı ve klitorisimi fiskeleyerek beni zevkin sınırına itti. Orgazmım başladığında, beni daha sert becerdi ve sonra içimde olabildiğince derinde dondu, horoz başı serviksime doğru. Sert bir şekilde boşaldı, çevresinden sızana kadar beni tohumuyla doldurdu.

Başımı lavabonun musluğuna yasladığımda, orgazmım beni mahvederken nefes nefese kaldım. Zevk içimden dışarı doğru akıyor, beni dolduruyor ve taşıyordu. Titreyip dizlerimin bağı çözülerek lavaboya yapışana ve beynimde tüm düşün planlamasının olduğu yerde huzurlu bir boşluk oluşana kadar devam etti.

Luke elini sırtımın ortasına bastırdı ve çekerken beni lavabonun üzerinde tuttu. Cebinden bir mendil çıkardı ve beni nazikçe temizledikten sonra külotumu kalçalarımın yukarı çekti ve lavabonun üzerinde ona dönük oturmam için beni çevirdi. Parmaklarını alnımda gezdirdi ve yüzünü buruşturdu. "Kahretsin."

Omzumun üzerinden baktım ve musluğun alnımda bir iz bıraktığını gördüm. İçimi çektim, umursamayacak kadar rahatlamıştım. "Sorun değil."

Yüzümü kavradı ve beni öpmek için eğildi. "Sert davrandım. Özür dilerim. Ben sadece... Orada oturmuş çalışmaya çalışıyordum ve tek düşünebildiğim seni ne kadar özlediğimdi. Senin yüzünden beynim allak bullak oldu Maggie. Bakıyorum

senin için durmadan. Sana olan çekimimle savaşmak için o kadar uzun yıllar harcadım ki artık bunu durdurmanın bir yolu yok."

Sakallı çenesini öptüm ve boynuna doğru gülümsedim. "Sen mükemmeldin. Ben de seni özledim. Neredeyse bitiş çizgisine geldik. Ve sonra... Eğer gerçekten sizinle birlikte olmak için biraz ara vermemi isterseniz, veririm."

Parmaklarıyla çenemi sıktı ve yüzümü kendisine doğru kaldırdı. "Sana karşı olan hislerimizden hâlâ emin değil misin?"

Küçük bir kahkaha attım. "Nasıl o l a b i l i r i m ki? Bu bir peri masalı gibi. Masalların gerçek olmaması gerekir."

"Bazen öyleler, bebeğim." Sırıttı. "Ayrıca, bu bir peri masalı değil. Kinayeyi bozmak istemem ama biz prens sayılmayız. Az önce seni bir banyo lavabosunun üzerinde kabaca becerdim ve kıcının her yerinde el izleri bıraktım."

Ürperdim. "Ve buna bayıldım."

"Ve ben seviyorum-" Banyo kapısının sertçe vurulması benim irkilmeme, Luke'un da kaşlarını çatmasına neden oldu. Kapıya ters ters baktı. "Başka bir yere git."

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim Bay Heath." Devon'ın sesi acı verecek kadar garipti ve başka bir yerde olmayı tercih eder gibiydi. "Maggie'ye ihtiyacım var. Grupla ilgili bir sorun var."

Öfkeyle kızardım. "Burada seninle olduğumu biliyor."

Luke'un sırtışı yırtıcıydı. "Geliş şekline bakılırsa bebeğim, burada benimle olduğunu birçok kişinin bildiğine bahse girerim."

*****Maggie*****

T Düğüne üç gece kalmıştı. Sinirlerim yıpranmıştı ve düğünün bitmesine o kadar hazırdım ki gizliden gizliye geri sayıyordum.

Kulübeden temelli kaçmama dakikalar kalmıştı. Yine de akın akın gelen zenginler için iyi bir yüz ifadesi takınmam gerekiyordu ama düğün biter bitmez mutlu bir şekilde gecenin karanlığına karışmak için her şeyi düğünden önce yapmayı planlıyordum.

Her şey yolunda gidiyordu. Birkaç pürüz çıkmıştı ama halledilmişti. Fırtına öncesi sessizlikti. Ertesi gece misafirlerin geri kalanı gelecek ve bir sonraki gece iki farklı bekarlığa veda partisiyle pansiyon canlanacaktı. Ve nihayet düğün zamanı gelmişti. Özgürlüğe o kadar yakındım ki kokusunu alabiliyordum.

O gece Luke'un kulübesine gitmeyi ve bana onların son oyunu olduğumu kanıtlamayı görev edinmiş üç adamla yatağa girmeyi dört gözle bekliyordum. Bir gün önce Luke'la öğleden sonra yaşadığım zevkten sonra Ryan ve Jackson o gece ağabeylerinden daha iyi performans göstermeyi kendilerine görev edinmişlerdi. Hafif bir topallamayla yürüyordum ama bana yaptıkları her şeye değmişti.

Devon'ı gece için odasına göndermiştim ve dizüstü bilgisayarımı topluyordum ki arkamdan bir hareket duydum ve arkamı döndüğümde Brad'in çalıştığı salonun kapısında durduğunu gördüm. Zorla gülümsedim, kendime onun için çalışmayı neredeyse bitirdiğimi hatırlattım ve

Saatime baktım. Gece yarısına yakındı. Bugün çoktan gitmiş olmalıydı.

"Brad. Gece için toparlanıyordum. Her şey yolunda gidiyor."

Ellerini ceplerine soktu ve odaya doğru ilerledi. İki pelüş kadife kanepesi ve çalışmayı kolaylaştıran daha sert tepe ışıkları lehine kapattığım ortam aydınlatması olan küçük bir odaydı. Devon'u kanepelerden uzaklaştırmayı başaramamıştım. Çalışmayı çok daha rahat hale getirmişlerdi. Bunu ona vermeliydim.

"Bunu duyduğuma sevindim. Geç saatlere kadar çalışıyorsun." Oturduğum kanepenin arkasında durdu ve gülümsedi. "Seni tüm arkadaşlarımıza tavsiye ettiğimde bunu hatırlayacağım Maggie."

Harika bir tavsiye sözü yüzüme gerçek bir gülümseme getirdi. "Teşekkür ederim. Bunu gerçekten takdir ediyorum Brad."

"Elbette. Sorun değil." Işıklara baktı ve yüzünü buruşturdu. "Bakın, yine bir iyiliğe ihtiyacım var. Bu ışıklar altında çalışabileceğimi sanmıyorum."

Işıkları çevirip ortam aydınlatmasını geri getirdiğinde huzursuz bir his omurgamdan yukarı çıktı. Gölgeler odayı doldurdu ve mahremiyet için karanlık köşeler yarattı. Ama ben mahremiyet istemiyordum. "Hadi yemek salonuna gidelim. Orada iyi çalıştık."

"Ben sadece... Yeminlerimin bir kısmını daha yazdım. Henüz doğru şekilde yazamadığım için endişeliyim." Brad cebinden bir kâğıt çıkarırken kaşlarını çatı. "Christina'yı hayal kırıklığına uğratamam. Geçen gece zor davrandığımı biliyorum ama yanlışlıkla yeminlerinden bazılarını kulak misafiri oldum ve her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Ciddiye almıyordum. Ama yeminleri çok güzel Maggie."

Başımı sallayıp kanepeye doğru ilerlediğimi hissettiğimde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Kalbimde umutsuz bir romantiklik vardı ve Brad'in gözlerindeki korkuyu görebiliyordum. Çaba gösterirken onu geri çeviremezdim. Ağabeyleriyle yatağa girmeyi ne kadar çok istesem de. "Elindekini okuyabilir miyim?"

Benim gibi kanepenin diğer tarafına oturdu ve elindeki kâğıdı buruşturdu. "Bilmiyorum. Utanıyorum."

"Birkaç gün içinde bunu yüksek sesle okumak zorunda kalacaksın Brad, tüm ailenin ve arkadaşlarının önünde." Ne kadar korkmuş görüldüğünün farkında olarak onunla nazikçe konuşmaya çalıştım. "Utanmanı gerektirecek bir şey yok. Bu, Christina ile aranızdaki büyülmüş bir an. Elbette, bir süre sonra

ama bunların hiçbirisi onun için önemli olmayacak. Kalbinizden geçenleri duymak isteyecektir."

"Bu işte nasıl bu kadar iyi oldun?"

"Bu benim işim. Ayrıca, tek haneli yaşlarımdan beri kendi düğünümü planlıyorum. Bu işler benim için önemli."

Başını çevirip bana baktı ve kaşlarını çatı. "Birlikteyken senin hakkında bunların hiçbirini bilmediğim için üzgünüm."

Koltuğa gömülüp omuz silktim. "Köprünün altından çok sular aktı Brad. Şimdi şu yeminleri duyalım."

Başını salladı ve bana yaklaştı. Elini dizime koyarak, ondan gördüğüm en samimi ifadeyle yüzümü inceledi. "Hayır, özür dilemeliyim. Sana çok kötü bir erkek arkadaş oldum. Sanırım hayatıma devam etmeden önce bunu söylemem gerekiyor. Senden faydalandım ve seni hafife aldım. Benden çok daha iyisini hak ediyordun. Davranışım hakkında söyleyebileceğim tek şey aptal olduğum ve yuva kurmak için çok genç olduğumu düşündüğümüdür. Beni korkuttun çünkü sonsuza dek sürecekmış gibi hissettim."

Elini okşadım ve bacağımı onun dokunuşundan nazikçe kurtardım. "Özür dilediğin için teşekkür ederim. Çok hoş bir ilişki değildi ama bunu aştım. Harika bir kadınla evlenmek üzeresin Brad. Üç yıl önce bitmiş bir ilişki söz konusu olduğunda endişelenmene gerek yok."

"Christina ile evlenmek üzereyim. Ve sen de yeni bir şeye başlıyorsun, değil mi?" Gülümsedi ve kanepede arkasına yaslandı. "Çıldıldım ama sadece tuhaf davranıyordum. Birlikteyken kardeşlerimin hepsinin sana karşı sağlıklı bir ilgisi olduğunu biliyordum. Dördünüzü bir arada görmek o eski duyguları geçici olarak geri getirdi. Bunun için özür dilerim."

İçimdeki sinir yumağını yuttum ve yüz ifadesini inceledim. Görünüşe göre samimi davranıyordu. "O zamanlar bana baktıklarını hiç fark etmemiştim."

"Ama artık biliyorsun."

Başımı salladım. "Evet. Onlarla ilgileniyorum. Tuhaf olduğunu biliyorum ama ağabeylerin harika adamlar."

"Onlarla ilgileniyor musun? Sadece biriyle değil mi?"

Kızardım. "Sana garip olduğunu söylemiştim. Üçüne karşı da bir şeyler hissediyorum. Alışılmadık bir durum ama hepsine değer veriyorum. Eğer bu senin için tuhafsa, bu konuda konuşmamıza gerek yok. Benim için bile biraz tuhaf."

Yüzünü bana döndü. "Her zaman istedikleri şeyi elde ettiklerini görmek biraz zor. Sen mutluyusan, ben de mutluyum."

Uzandım ve omzuna hafifçe dokundum. "Teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyük. Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum Brad. Sen mutluysan, ben de mutluyum. İşler olması gerektiği gibi gitti. Şimdi, şu yeminleri duyalım. Christina'yı büyülediğinden emin olmalıyız."

Brad eğildi ve bana sarıldı. "Teşekkür ederim."

Beceriksizce sırtını sıvazladım ve gitmeme izin vermesini bekledim. "Tabii ki."

Hafifçe geri çekildi ve gülümsedi, dudaklarının kıvrımı aniden acımasızlaştı. "Sen her zaman lanet bir aptaldın."

Ben geri çekilemeden üzerine atladım, ağzı acı içinde inlememe neden olacak kadar güçlü bir şekilde ağzıma çarptı.

*****Maggie*****

B Rad kollarını bana doladı ve beni öne doğru çekerek bedenimi onunkinin üzerine sürükledi. Tutuşuna karşı koymaya çalıştım ama o benden daha güçlüydü.

Beni. Beni orada tuttu, göğsüne bastırdı, ağzı benimkini eziyordu. Çırpınırken panik beni ele geçirdi. Kapana kısılmıştım, bilim projesindeki bir böcek gibi göğsüne yapışmıştım. Onun iradesinin merhametine kaldığımın farkına varmak beni o kadar derinden korkuttu ki donup kaldım.

Brad'in kollarının kaydığını ve ellerinin altımdan omuzlarıma doğru kaydığını hissettim. Yapabiliyorken hareket etmem için kendime bağırduğım anda Brad'in beni üzerinden iterek yere düşürmesiyle homurdandım. Ayağa fırladı ve gözleri alev alev yanarak üzerimde durdu.

"Ne yapıyorsun lan sen?! Evleniyorum, Maggie! Tanrım!" Sözleri hiçbir anlam ifade etmiyordu. Bana öfkeyle bakması da öyle. "Aklını mı kaçırdın sen?"

Salonun kapısından küçük bir çığlık geldi ve Brad sese doğru kafasını çevirdi, yüzünde dehşet ifadesi vardı. Bakışlarını takip ettim ve Christina'nın gözlerinde yaşlarla bana baktığını gördüm.

"Bebeğim, çok üzgünüm! Ne oldu bilmiyorum. Yeminim üzerinde çalışıyorduk ve birden bana saldırdı." Ona doğru koştu ve kollarını ona doladı. "Kendimi hasta hissediyorum. Lütfen bana inandığını söyle, Christina. Bunu ben istemedim. Bunu asla istemem. Ben sadece seni seviyorum."

Dizlerimin üzerine çöktüm ve kendimi kanepenin yanına çektim. Ne yaptığını fark ettiğimde karnım acıyla yuvarlandı. "Ben-"

"Neden beni rahat bırakmadın? Seni istemiyorum, Maggie!" Brad Oscar'ı hedefliyordu. Gösterisinin Christina üzerinde işe yaradığını görebiliyordum.

"Christina, bu görüldüğü gibi değil. Yemin ederim, asla-"

"Kovuldun." Gözlerini ovuşturdu ve başını salladı. "Ne gördüğümü biliyorum Maggie. Sana güvenmiştim. Seni önemsiyordum! Onun üstündeydin! Seni itmek zorunda kaldığını gördüm! Bunu taklit edemezsin! Bana bunu yaptığina inanmıyorum. Arkadaş olduğumuzu sanıyordum!"

Sesindeki acıyı duymak beni yıktı. Bana inanması için çaresizce başımı şiddetle salladım. "Onu ben öpmedim, Christina! Bana inanmak zorundasın. Seni asla böyle incitmem. Bunu o yaptı. Gitmeme izin vermedi ve ben-"

"Dur!" Brad'in çığlığı beni şok ederek susturdu. "Yalanlarını kes artık. Christina'yı odamıza götürüyorum ve gitmeni istiyorum. Kovuldun ve bir daha asla bu alanda çalışamayacaksın Maggie. Sen bir pisliksin."

"Seni bir daha görmek istemiyorum Maggie. Lütfen mümkün olduğunca çabuk git." Brad onu geri çevirip odadan çıkarırken Christina bana bakmayı reddetti.

Kanepeye çöktüm ve yüzümü ellerimin arasına alarak kıvrıldım. Brad'in ağzından çıkan tiksintiyi hâlâ hissediyordum ama bu bile üzerime çöken ezici kıyamet duygusuyla boy ölçüşemezdi. Kovulmuştum. İşimi mahvedeceklerdi. Christina'nın benim bir canavar olduğumu düşünmesine neden olmuştu. Benimle bir daha asla konuşmayacaktı. Beni her şeyden çok korkutan şey ise annemin bakım masraflarını onun karşıladığı gerçeği idi. Çabaya değmediğime karar verip parayı geri alırsa, annemin gidecek hiçbir yeri olmayacaktı.

Akşam yemeğimin boğazımdan yukarı tırmandığını hissettim ve zar zor zamanında tuvalete yetiştim. Kusarken bile tuvalete doğru hıçkıra hıçkıra ağladım. Dünyam başıma yıkılıyormuş gibi hissediyordum. Çaresizlik içinde telefonumu çıkardım ve Cara Conway'in telefon numarasını çevirdim.

"Alo?" Onu uyandırdığım belliydi. "Saatin kaç olduğunu biliyor musun?"

"Bayan Conway? Birisi parayı geri almaya çalışırsa, alabilir mi?" I

O kadar çok ağlıyordum ki kendimi ifade edebilmem için iki kez daha ağlamam gerekti.

"Bu bekleyemez miydi?" Benim için üzölmüş olmalı ki boğazını temizledi ve devam etti. "Hayır. Sanmıyorum. Para çoktan vaat edildi ve teslim edildi. Eğer deneselerdi, onları durdurmak için dava açardık."

Bir nefes verdim ve tuvaletin yanındaki duvara gömüldüm. "Tanrıya şükür." "Bu neyle ilgili?"

"Ben... Gitmeliyim. Özür dilerim."

Telefonu kapattım ve başımı duvara yasladım. Çocukları istiyordum. Onların rahatlığına ihtiyacım vardı ama hareket edebileceğimden emin değildim. Yıkılmışım. Kariyerim, hayatım, her şey Brad tarafından kolayca mahvedilebilirdi. Yaptığı şeyi yapmak için hiçbir nedeni yoktu ama bunun bir önemi yoktu. Yapmıştı ve en kötüsü çoktan yapılmıştı.

Christina benden nefret ediyordu. Annem ve benim için yaptıklarından sonra ona ihanet ettiğime inanıyordu. Onu asla incitmeyeceğime ikna etmek istedim ama gözlerindeki bakış beni rahatsız etti. Bana asla inanmayacaktı.

Belki bu kadar yorgun ve bitkin olmasaydım, karşı koymanın bir yolunu bulabilirdim. İşimi ve itibarımı kurtarmak için elimden gelen her şeyi yapardım. Yine de boştum. İşleri daha iyi hale getirmek şöyle dursun, başımı bile kaldıramıyordum.

Brad kazanmıştı.

Luke

I Saatiime baktım ve derin bir iç geçirdim. Gece yarısı gelip geçmişti ve Maggie hâlâ evde değildi. Oturma odasına baktım.

Jackson'a baktım ve parmaklarını kalçasına vurduğunu gördüm. Maggie'nin uzun saatler boyunca çalışması hepimizi endişelendiriyor ve biraz da hayal kırıklığına uğratiyordu. Düğünün mükemmel olması için kendini yıpratıyordu. Brad böyle bir çabayı hak etmiyordu.

Ryan arkamda volta atarak sinirlerimi gerdi. Yüzüncü kez ona ters ters baktım. "Otur."

"Sanırım onu bulmaya gideceğim. Bu saatte çalışmaya devam edemez. Dün gece onu geç saatlere kadar ayakta tuttuk ve sabah erkenden kalkıp bu saçmalığı tekrar yapacak. Tükenecek." Ryan ellerini başının arkasında birleştirdi ve derin bir iç çekti. "Gecenin bu saatinde ne yapıyor olabilir ki?"

Jackson'ın gözleri kapıya doğru kaydı ve ben onun daha da sabırsızlanmasını izledim. "Bu çok aptalca. Gidip onu bulacağım ve buraya geri getireceğim."

"Hayır." Bunun için kendimden nefret ediyordum ama daha fazla müdahale edemeyeceğimizi de biliyordum. "Ona güvenmediğimizi düşünürse, incinir."

"Ona güvenmediğimden değil. Sorun başka kimseye güvenmemem." Jackson yüzünü ovuşturdu ve kulübenin kapısı açıldığında ayağa fırladı. "Maggie?"

Maggie yerine Brad vardı. Kollarını Christina'ya dolamıştı ve ikisi de çok zorlanmış gibi görünüyordu. Ayağa fırladım ve üçümüz onlara doğru ilerledik, korku midemizi sıkıştırıyordu.

"Neler oluyor? Ne oldu?" Brad'e ters ters baktım. "Maggie nerede?"

Christina başını kaldırdı ve gözyaşlarıyla dolu gözleri bana odaklandı. "O senin düşündüğün kişi değil. Hiçbirimizin düşündüğü gibi biri değil."

Jackson uyarıcı bir hırıltı çıkardı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Brad yüzünü buruşturdu. "Bence bu kötü bir fikirdi, Christina. Yapmam gerekenin bu olduğunu düşünmüştüm ama bu yanlış. Gitmeliyiz."

"Onu öptü!" Christina Brad'i itti ve kollarını kendine doladı. "O benim arkadaşımды ama onu öptü. Onu gördüm. Onun üstündeydi, onu öpüyordu."

Brad kaderini gördü ve hemen ellerini kaldırdı. "Yemin ederim onu geri öpmedim. Bunu ben istemedim. Hiçbir şey yapmadım. Elimden geldiğince çabuk onu üzerimden ittim."

"Onu gördüm. Onu gördüm." Christina kırık bir hıçkırık çıkardı. "Ona güvenmiştim. Sen de ona güvendin. O hepimize yalan söyledi."

Tüm vücudum buz kesmişti ve tek bir dokunuş beni paramparça edecekmiş gibi hissediyordum. Yakın kardeşlerime bakmaya cesaret edemedim. Yüzlerini görmek ve bunun en büyük korkumu doğrulamasını istemiyordum. "Hayır."

"Gitmek zorundayım. İster inanın ister inanmayın. Yine de onu kovdum. O gidiyor. Bana ihanet etti. Düğünümde iki gün kaldı ve tek yapmak istediğim ağlamak. Bunu neden yapsın ki?"

Brad kolunu Christina'ya doladı ve başını salladı. "Onun düğünümüzü mahvetmesine izin vermeyeceğiz, bebeğim."

"Yalnız kalmaya ihtiyacım var. Özür dilerim. Bu kadarı çok fazla."

Christina arkasını dönüp kulübeden kaçtı ve biz Heath kardeşleri sessizce ayakta bıraktı. Jackson, Christina'nın arkasından kapı kapandığı anda Brad'i avucunun içine almıştı.

O n u gömleğinden tutarak sarstı. "Gerçekten ne oldu?"

Brad Jackson'dan uzaklaştı ve ellerini yüzünde gezdirdi. "Her şeyi berbat ettim."

Acı boğazıma düğümlendi. "Ne demek istiyorsun?"

"Christina ile evlenmek istiyorum. Mükemmel bir eş olacak." Bana baktı ve o anda en küçük çocuğumun kim olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadığını fark ettim.

kardeşiydi ve söylediği tek bir kelimeye bile inanabilirdim. "Ben sadece... Her şeyi berbat ettim. Birkaç ay önce Maggie'yle karşılaştım ve... bir anda oldu. Christina'dan haberi yoktu ve ben de ona ylemedim. Bunu neden yaptığımı bilmiyorum ama Maggie her zaman özeldi. Duramadım."

Vücudumun her yerinde karıncaların gezindiği hissi içimi kapladı. "Duramadın."

"Maggie ile aylardır yatıyorum. Christina ile nişanlı olduğumu öğrendiğinde her şey yolundaymış gibi davrandı. Aptalın tekiydim ama düğünü yapmak istediğini leyince kabul ettim. Bunca zamandır işleri zorlaştırıyordu. Beni köşeye sıkıştırıyordu. Bir pislik gibi göründüğümü biliyorum ama tüm düğünümü mahvetmeden onunla işimin bittiğini anlamasını sağlamaya çalışıyordum." Saçlarını çekiştirdi ve gözlerinde yaşlarla bana baktı. "Christina'yı incitmek istemiyorum. Aklımı kaçırmış durumdayım. Yardıma ihtiyaım var."

Jackson yumruğunu geri çekti ve hiçbirimiz tepki veremedi Brad'in yüzüne indirdi. Brad sertçe yere düştü ve Jackson hemen üzerine atılarak onu gömleğinden yakaladı. "Yalan lyorsun."

"Ben değilim! Keşke olsaydım. Hayatımı mahvettim. Christina öğrenirse onu kaybedeceğim." Brad burnunu tuttu ve bir ağız dolusu kan tükürdü. "Bu gece Maggie'ye hayır demeye çalışıyordum. Ona dokunmak istemedim. Doğru olanı yapmaya çalışıyordum. Christina içeri girdiğinde, Maggie'yi uzaklaştırmaya çalışıyormuşum gibi göründü. Ben de ona uydum ve Maggie'nin daha da kötü görünmesine neden oldum. Başka ne yapacağımı bilemedim."

Jackson Brad'i itti ve kulübenin diğer tarafına doğru ilerledi. "Tanrım."

"Gitmelisin." Ryan'ın sessiz sesi birkaç saniye havada asılı kaldıktan sonra Brad içini çekti ve başını salladı.

"Neden şimdi bana yardım etmek isteyeceğinizi düşündüm bilmiyorum. Siz nz hep birbirinize bağlıydınız. Beni hiç umursamadınız." Brad bize son bir kez baktıktan sonra gitti.

O gider gitmez kanepeye ktm ve yumruğumu ağzıma bastırdım. Göğsümün çıktığını hissettim.

"Ben gidiyorum." Ryan boğazını temizledi ve başını salladı. "Sizi bilmem ama ben bunların hiçbirini yapmak istemiyorum."

"Ona inanıyor musun?" Jackson'ın sesi, her birimizin hissettiği aynı acıyla doluydu.

"Hayır." Ryan acı bir kahkaha attı. "O küçük pislik bana gökyüzünün mavi olduğunu söyleyebilirdi ve ben de bunu sorgulardım. Ben Christina'ya inanıyorum. Onu ezen bir şey gördü. O acıyı taklit etmiş olamaz."

Kendimi zorla ayağa kaldırdım. "Ben de burada kalamam. Burada kokusunu alabildiğim tek şey oyken bu saçmalığı kaldıramam."

"Helikopteriniz hâlâ beklemede mi?" Jackson bize doğru yaklaştı. "Benim de gitmem gerekiyor. Brad'in peşine düşüp onu boğmama saniyeler kaldı. Çıkar bizi buradan."

Aramayı yaptım ve eşyalarımı bavuluma attım. Maggie'yle yüzleşmek zorunda kalmadan önce gitmek istiyordum. Onu görmenin beni canlı canlı yiyeceğini biliyordum ve kalan az miktarda haysiyetimle kaçmak istiyordum.

*****Maggie*****

I İki saat boyunca ağladıktan sonra kendimi zorla ayağa kaldırdım. Kendimi peynir rendesinden geçirilmiş gibi hissediyordum ama çocukları bulup onlara ne olduğunu açıklamam gerekiyordu. Gitmek zorundaydım ve nedenini açıklamam gerekiyordu. Kulübelere doğru yürümek acı vericiydi ve Luke'un kulübesini boş bulduğumda neredeyse pes ediyordum. Sırada Ryan'ın kabini vardı ve o da boştu. Hepsinin Jackson'ın kulübesinde olduğunu bildiğim için kapıyı iterek açtım ve midemin bulandığını hissettim. onları bulamayınca düştüm.

Eşyaları gitmişti. Koşarak Ryan'ın evine gittiğimde onun eşyalarının da olmadığını gördüm. Luke'un evine vardığımda nefes nefese kalmıştım ve histerik bir şekilde ağlıyordum ve geride kalan tek eşyanın benimkiler olduğunu fark ettim. Gitmişlerdi. Buna bir anlam veremiyordum, bu yüzden kendimi orada olduklarına ve beni beklediklerine inandırmak için elimden geleni yaparak pansiyondaki eski odama geri döndüm. Ama değillerdi.

Titreyen ellerimle telefonumu çıkardım ve her birini aramaya çalıştım, ancak sesli mesaja yönlendirildim. Bir şey mi olmuştu? Hepsi nasıl bu kadar çabuk ortadan kaybolmuştu? Bana hiç mantıklı gelmiyordu. İçinde bulunduğum durumda, onlara ihtiyacım olduğunda neden orada olmadıklarını anlayamıyordum.

Eşyalarımı toplamak için amaçsızca Luke'un kulübesine doğru yürüdüm ve kendimi kulübenin hemen dışında Brad ile yüz yüze buldum. Sigara içiyordu, beni görünce gülümsedi ve yüzüme duman üfledi.

"Harika görünüyorsun." Güldü. "Eğer erkek arkadaşlarını bulmaya çalışıyorsan, onlar gittiler."

"Nereye gittiler?"

"Senin nasıl bir sürtük olduğunu duydular ve gittiler. Buradan çıkmalarının tam on beş dakika sürdüğünü sanmıyorum."

Damarlarımdan buz gibi su aktı. "Onlara seni öpmeye çalıştığımı söylemişsin."

Sırıttı. "Hayır. Christina yaptı. Bilmeyi hak ettiklerini düşündü. Sonra ben de onlar için boşlukları doldurdum tabii ki. Aylardır birlikte yattığımızı ve bunca zamandır düğünümü mahvetmeye çalıştığını biliyor muydun?"

Gözlerimi sıkıca kapattım. Yalanları bana çok saçma geliyordu ve kimsenin ona inanacağına inanamıyordum ama inandıkları açıktı. Hakkımdaki en kötü şeylere inanmışlar ve beni arkalarında bırakmışlardı.

"Heath ailesine öyle ya da böyle pençelerini geçireceğini sanıyordun, değil mi? Şaka yapıyorsun Maggie. Seni benden bile hızlı terk ettiler." Brad bana yaklaştı. "Ve böylece, tekrar hayatımdan çıkmış oldun, Maggie."

Başka bir şey söylemeden yanından ayrıldım. Hiçbir şeyin önemi yoktu. İstedigi kadar kazanabilirdi. Ben sadece eşyalarımı alıp bir an önce gitmek istiyordum. Eğer işim Brad'in yalanlarından kurtulursa çok şaşırıacaktım. Annem güvendeydi. En azından bu vardı. Geldiğimden daha yalnızdım ve yeni gerçekliğimde geçen her saniye kalbim parçalanıyordu ama annem güvendeydi. Zaten bu işi kabul etmemin tek nedeni de oydu. Belki tekrar normal bir şekilde nefes alabildiğimde, elimden kaçırdığım şeyin değerini biraz daha anlayabilirdim.

Luke'un kulübesinden eşyalarımı toplayıp küçük odama dönerken kendimi bataklıkta ilerliyormuş gibi hissediyordum. Sabahın başlangıcını duyabiliyordum ve bundan nefret ediyordum. Yatağa girdim ve battaniyeleri başımın üzerine çektim, kuşların cıvıltısını ya da başka bir şeyi duymak istemiyordum. Sıcaktan kavrulan üç dev adamla aynı yatağı paylaştıktan sonra yatağım buz gibiydi. Isınamıyordum ve titremekten uyuyamıyordum.

Ağlamaktan tükendiğimi düşünene kadar ağladım ve sonra daha da çok ağladım. Luke, Ryan ve Jackson'ın beni terk edişlerini düşünmeden edemiyordum. Benim hakkımda en kötüsüne inanıp gitmişlerdi. Benimle konuşmaya çalışmadan nasıl gidebildiklerini anlamıyordum. Luke'un sadık olduğumu bildiğine dair tüm konuşması saçmalıktı. Bana güvenmediler. Bana saygı duymuyorlardı.

benimle konuşacak kadar. Beni hiç umursamıyorlardı, eğer onlar gibi gitmek istiyorlarsa.

Uykuya dalmam o kadar uzun sürdü ki güneş tamamen doğmuş ve odamı ışıkla doldurmuştu. Battaniyemin altında saklanarak huzursuzca uyudum, dönüp durdum ve kâbuslara daldım. O kadar çok nefes nefese uyandım ki sonunda tekrar uyumaya çalışmayı bıraktım. Orada, battaniyenin altında öylece kaldım, kirpiklerimin ağır kumaşa sürtünmesini hissetmek için gözlerimi kırıştırdım.

Oda tekrar kararmaya başladığında, işlemek için kendimi banyoya zorladım. Aynadaki yansıma baktım ve yüzümü buruşturdum. Gözlerim şişmiş ve kızarmıştı, altlarında koyu renkli torbalar vardı ve bir zombi filminde figüran olarak rol almış gibi görünüyordum. Ağzımdaki tat o kadar kötüydü ki dişlerimi fırçalamak için enerji buldum. Yine de kendim için yapabileceğim tek şey buydu. Doğruca yatağıma döndüm ve tekrar saklandım.

Güneş tekrar battığında zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Bir ara midem guruldamaya başladı ama görmezden geldim. Her şeyi görmezden geldim. Kıpırdamadan yatıp nefesimi tuttuğumda sanki hiçbir şey gerçek değilmiş gibi hissettiğimi fark ettim. Bir arkadaşımı kaybetmemiştim. Sevdiğim adamları kaybetmemiştim.

Çok sevdim. Bu kelime kulağıma üflenene bir hava borusu gibiydi. Kırmızı renkteydi ve yaklaşan tehlikeyi haber vermek için yanıp sönüyordu. Keskin, kırılğan ve iğrençti; duygularımı sonradan anlamak beni derinden yaraladı. Sevdiğim adamlar gitmişti. Kolay gelir, kolay gider diye bir şey yoktur. Kalbime çok çabuk girmişlerdi ama varlığımın en derinine kadar biliyordum ki hemen geri çıkmayacaklardı.

Boku yemiştim.

*****Maggie*****

I Bir kâbustan kapımın çalınma sesiyle uyandım. Yatağımdan tökezleyerek kalkarken kalbim hızla çarpıyordu. Bedenim hâlâ sorumlulukları ve zorunlulukları olduğunu düşünüyordu. Zihnim kapıyı açmayı umursamasa da, bedenim bunu yardım almadan yaptı. Kapıyı açıp Christina'yı ayakta bulduğumda zihnim yeniden yaşam dünyasına katılmak zorunda kaldı. Ama diğer tarafta.

Kızarmış, şişmiş yüzünün bana baktığını görünce yavaş, derin bir nefes aldım ve içeri girmesi için kenara çekildim. Oda karanlıktı, bu yüzden bir lamba yaktım ve yatağın etrafında telefonumu aradım. Şarjı bitmişti. O otururken ben de pencereye gidip dışarı baktım. Ay hâlâ gökyüzündeydi.

"Saat sabahın ikisi..." Kelimeleri çıkarabilmek için boğazını temizlemek zorunda kaldı. "Muhtemelen sabahın ilerleyen saatlerine kadar beklemeliydim."

Başımı salladım ve yatağın diğer ucuna oturdum. "Sorun değil. Zaten iyi uyuyamıyordum."

Dakikalarca sessizlik içinde oturduk, ikimiz de konuşmak için acele etmiyorduk. Ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Onun için ne kadar üzülsem de, çocukların gitmesinin nedenlerinden birinin de o olduğunu biliyordum. İncinmiş bir yanım öfkeliydi.

"Bana ne olduğunu anlatabilir misin?" Yumuşak sözler sessizliği bozdu ve havada bir ürperti bıraktı.

Düşüncelerimi toparlamak için bir dakika durdum ve bir yastığı göğsüme bastırdım. "Yeminiyle ilgili yardım istediğini söyledi. Bana karşı nazık davranıyordu. Sonra

beni öptü ve gitmeme izin vermedi. Beni üstüne sürükledi ve sen içeri girdiğinde beni itti. Onu öpmedim. Asla öpmem. Ben... Ben onun kardeşlerini seviyorum ve şimdi onlar yoklar."

Gözlerini silip bana bakmadan önce birkaç dakika sessizce ağladı. "Sana inanıyorum."

Yastığıma daha sıkı sarıldım. "Güzel."

"Kızgınsın." Omuzlarını geriye itti ve başını salladı. "Buna hakkın var."

"Ben-" Derin bir nefes aldım. "Kızgın değilim. Kahroldum. Çocuklar... Gittiler. Sana ve Brad'e inandılar ve beni terk ettiler. Onlara aylardır birlikte yattığımızı söylemiş."

"Oh, Maggie... Çok üzgünüm."

"Hayır." Doğrudum ve elini tuttum. "Bu senin hatan değil. Brad'in suçu. Sana kızgın değilim. Sadece üzgünüm. Beni öylece bırakıp gittiler. Benimle konuşmaya bile çalışmadılar."

"Onlara gitmemeliydim."

"Peki ya sen? Sen ne yapacaksın?" Kendimi toparlamak istiyorsam, erkekler hakkında konuşmaya devam edemezdim.

"Aylardır içimde kötü bir his vardı. Yine de bu masal gibi düşünüy ben istedim. Daha da ötesi, menajerim istedi. Brad'le evlenmenin benim için doğru şey olduğuna kendimi ikna ettim. O odaya girdiğimde gördüklerim hakkında ne kadar çok düşünürsem, her şeyin etrafımda yıkıldığını hissetmeye başladım. Kötü görünüyordu, ama yüzündeki ifade yakalanmış birine ait değildi. Dehşete kapılmıştınız. Az önce saldırıya uğramış bir kadının yüz ifadesiydi." Hıçkırarak ağladı ve elimi sıktı. "Çok üzgünüm Maggie. Seni incitti ve ben de bunu yapmasına yardım ettim. Kardeşlerine söylemek istedi ve benim de kafam karıştı ve incindim. O anda yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu düşündüm ama yanılmışım."

Başka tarafa baktım. "Onlar hakkında konuşmak istemiyorum, Christina. Ne zaman nefes alsam kusacakmışım gibi hissediyorum ve sadece başka bir şey hakkında konuşmaya ihtiyacım var."

"Daha fazlasını buldum." Cebinden bir telefon çıkardı ve acı bir kahkaha attı. "Onun için planladığın bekârlığa veda partisine gittikten sonra bayıldı. Telefonunu aldım ve hackledim. Düzinelerce kadınla konuşuyormuş. Düzinelerce kadınla buluşuyor. İğrenç biri."

"Hayır." Elini sıkıca kavradım. "Tanrım, Christina, hiçbir fikrim yoktu. Çok özür dilerim."

Güldü. "En azından bir düğün için yüz binlerce dolar harcamadan önce öğrendim, değil mi?"

Ürperdim. "Ne yapacaksın?"

"Onunla yüzleşmeye gidiyorum. Senin de benimle gelmeni umuyordum." Yüzümü gördü ve aceleyle devam etti. "O sadece beni incitmedi. Seni de incitti. İkimizle de yüzleşmeyi hak ediyor."

Bu daha önce yapacağım bir şey değildi. İlişkimiz boyunca işlediği cinayetlerin yanına kâr kalmasına izin vermişim ve hiçbir zaman yüzleşmeye yanaşmamışım. "Sana yaptığı şey çok daha kötü, Christina. O anı benimle paylaşmana gerek yok."

"İstiyorum. Bizi birlikte görmesini istiyorum. Bizi görmesini ve başarısız olduğunu bilmesini istiyorum." Burnunu çekti. "Sanırım sen benim tek gerçek arkadaşısın Maggie. Seni sadece iki haftadır tanıdığımı düşünürsek, bu şimdiye kadar söylediğim en acınası şey ama doğru. Etrafım benden bir şeyler isteyen insanlarla dolu ve bu çok yorucu. Hissetmelerini istediğimi düşündükleri şeyleri hissediyorlar. Ama sen farklısın. Yanımda sadece ben söylediğim için değil, kendi sebeplerinden dolayı kızgın olan birinin olmasını istiyorum."

"Tamam." Başımı salladım. "Orada olacağım."

Yaklaştı ve bana sarıldı. "Adamlarını arayıp açıklamama izin ver. Her şeyi berbat ettim ve bunu düzeltmek istiyorum."

Bir hıçkırık bedenimi sarstı ve başka bir uyarı olmadan Christina ve ben ikimiz de çirkin gözyaşlarına boğulduk. Ancak ağlayarak kendimizi dışarı attıktan ve yatağında yan yana uzandıktan sonra ona cevap verdim. "Onları aramanı istemiyorum." Yüzümü ona doğru çevirdim ve elimi tuttuğunu hissettiğimde küçük bir gülümseme verdim. "Bitti artık. Bence en iyisi sadece rahat bırak."

*****Maggie*****

Christina o sabah yatağında saatlerce birlikte ağladıktan sonra bizi odasına aldı. İkimiz de en kötü durumdaydık ama bir şekilde daha güçlüydük. bunun için. Brad'le yüzleşmeye hazırdı ve ben de her şey boyunca onun yanında olmaya hazırdım. Gördüğüm kadarıyla, kendini kabus gibi bir adamdan kurtarmak üzereydi.

Christina ve ben yatağın ayak ucunda, ellerimiz kalçalarımızda dururken Brad sırt üstü yatmış, çıplak vücudu açıkta horluyordu. Başına gelecek beladan haberi yoktu.

Yatağı tekmeledi ve onun adını tısladı. "Brad!"

Sarsılarak uyandı ve hemen başını tuttu. "Tanrım. Saat kaç oldu? Daha fazla uykuya ihtiyacım var, Chris. Bok gibi hissediyorum."

"Çok daha kötü hissetmek üzeresin." Sesimi duyunca ayağa fırlamasını izlemekten zevk alıyordum. Üzerindeki çarşafı çekip bizi görünce kıpkırmızı kesilirken güldüm.

"Bu da ne böyle?"

Christina çenesini biraz daha yukarı kaldırdı. "Bu senin gerçeklik kontrolün. Sen ve ben bittik, Brad. Seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum. Sen yalancı, aldatan bir domuzsun ve sonunda seninle birlikte olan kadın için üzülüyorum."

"Bekle. Bekle bir saniye. Sen neden bahsediyorsun? Christina, bebeğim, sorun ne? Konuş benimle." Bana gergin bir bakış fırlattı. "Yalan mı söylüyordu?"

Sen mi? Ona inanamazsın. Bunu o istiyor. Bizi ayırmak istiyor."

Alay ettim. "Sırf düğünü bozmak için kıcıımı yırttığımı mı sanıyorsun? Aptal mısın lan sen?"

"Telefonunu karıştırdım." Christina'nın sesi titriyordu ve elini kendi elimle kavradım. "Sen bir pisliksin."

Sanki gerçek olmadığı ortaya çıkacakmış gibi telaşla yatakta telefonunu arayan Brad sonunda pes etti ve bize ters ters baktı. "Her ne gördüyseniz, gerçek değil."

"Kapa çeneni artık." İç çekti. "Bu iş bitti. Seninle evlenmeyeceğim. Evimden gitmeni ve seni bir daha asla görmek istemiyorum. Sen bir pisliksin. Daha da kötüsü, sadece olabildiğin için kabasın."

"Güzel siyah gözler bu arada." Daha da geniş gülümsedim. "Bunu Jackson mı yaptı?"

Kızaran yüzü onu ele verdi. Haklıydım. "Bunu yapamazsın. Düğünü iptal edemezsin. Ailelerimiz burada."

"İsterlerse parti için kalabilirler. Ben büyük bir kurşundan kaçmayı kutluyor olacağım." Christina kaşlarını çatarak ona baktı. "Odamdan çık. Bir saat sonra geldiğimde hâlâ buradaysan, güvenlik seni dışarı atar."

"Bu çok saçma! Buna pişman olacaksın. Bu yapacağın en büyük hata! Benden uzaklaşırsan sana bir daha asla şans vermem. Başına gelen en iyi şeyi kaybediyorsun."

Kapının aceleyle çalınması irkilmeme neden oldu ama bir süre sonra Christina kapıyı çekip açtığı anda ve Sharon içeri girdiğinde irkilmem tüm vücudumu saran bir ürpertiye dönüştü. Beyaz shift elbisesi içinde her zamanki gibi zarif, burnu havada odaya girdi. Bir şeylerin yolunda gitmediğini ancak kimse onu kabul etmediğinde fark etmiş gibiydi.

"Neler oluyor?"

"Oğlun bir dolandırıcı ve düğün iptal oldu. Özeti bu."

Sharon'ın keskin bakışları üzerime dikildi. "Bunun seninle bir ilgisi var, değil mi? Kocam bana Luke'la neler çevirdiğinizi anlattı ve burada bir skandala neden olduğunuzu görebiliyorum."

"Ben mi? Hayır." Sharon'dan her zaman biraz korkmuşumdur. Brad'in gelirinin altında biriyle çıktığını bana söylemekten hiç çekinmemişti.

"Onun bununla hiçbir ilgisi yok. Brad beni birkaç kadınla aldatıyordu." Christina bana yaklaştı. "Hiçbiri Maggie değildi."

"Anne, o-" Brad konuşmaya çalıştı ama Sharon onun üzerine konuştu.

"Tüm aileyi buraya davet ettin, Christina. Burada olmak için Milano'dan ayrılmak zorunda kaldım. Evleniyorsun."

"Hayır, değilim." Christina elimi tutarak beni kapıya doğru çekti. "Milano'ya iyi uçuşlar. Bu kadar çok zamanınızı boşa harcadığı için oğlunuzu sorumlu tuttuğunuzda onu çok fazla hayal kırıklığına uğratmamaya çalışın."

"Bu çok saçma. Büyü artık-"

"Brad'in bu süitten çıkmasını istiyor. Hemen." Sharon bana ters ters bakarken bile omuzlarımı geride tuttum. "Bir konuda yanılıyor. Yetiştirdiğin adam seni hayal kırıklığına uğratmalı."

Ağır süit kapısının arkamızdan kapanmasına izin verdik ve Sharon'ın konuşmasını kısa kestik. Christina bana baktı ve gözlerinin yaşlarla dolmasını izledim. Elim daha sıkı tuttu ve ben de onu nazikçe odadan uzaklaştırdım. Brad onun ağladığını görmeyi hak etmiyordu.

"Hadi gel. Kulübeden uzaklaşalım, böylece hazır olana kadar kimseyle konuşmak zorunda kalmazsın."

"Şu anda başka bir yere gidemem. Bana bak." Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve inledi. "Tanrım. Sadece bana bak. Acınacak haldeyim."

"Luke'un kulübesi hâlâ açık. Orada saklanırsınız." Başka tarafa baktım. "O gittiğine göre, geride kalan her şeyi içebilir ve istediğin kadar saklanabiliriz."

Elimi daha da sıkı kavradı. "Özür dilerim."

"Haydi. Kulübeye ne kadar çabuk varırsak, içmeye o kadar çabuk başlayabiliriz."

Neyse ki Luke'un kulübesinde tamamen dolu bir içki dolabı vardı. Christina ve ben bir şişe viskiyle birlikte çocuklarla ilk yattığım deri koltuğa yerleştik. Bir süre sessizce şişeden içerken ikimiz de gözyaşlarımızı tutmaya çalışıyorduk. Christina sonunda bana bakmak için başını yana çevirdi ve çoktan sarhoş olduğunu anlayabildim.

"İyi misin?"

Güldüm. "Hiç de değil. Sen?"

"Azıcık bile değil." İç çekti. "Çok utanıyorum Maggie. Senden on yaş büyüğüm ve senin üç yıl önce yaşadığın bir şeyi ben de yaşıyorum. Sen benden çok ileridesin. Ben zaten kendimi geride hissediyordum. Eskiden arkadaş olduğum tüm kadınların çoktan çocukları oldu ve ben burada iyi bir erkek bulmakta bile başarısızım."

"Senden önde değilim. Şu anda ikimiz de aynı şey için ağlıyoruz. Neredeyse. Biraz farklı durumlar ama yine de." Kolumu sardım

omuzlarına doladı. "Utanmana gerek yok. Utanması gereken tek kişi Brad."

"Şu anda acı çekmenin bir nedeni de benim, Maggie. Utanmak için her türlü sebebim var. Seni incittim."

"Hayır. Bana zarar verdiler. Benim için en kötüsüne inanmayı seçtiler ve beni burada bıraktılar. Birkaç gün önce Luke'un bana beni sevdiğini söyleyeceğini sanıyordum. Ve sonra herhangi bir şey tekneyi sarsar sarsmaz kaçtılar. Bunu sen yapmadın. Onlar yaptı. Onlar sandığım gibi adamlar değiller." Öfkeyle daha fazla gözyaşı sildim. "Görünüşe bakılırsa Heath'in tüm erkekleri meraya çıkarılmalı ve yalnız bırakılmalı."

"Buna inanmıyorsun."

Bakışlarımı sertleştirdim ve viski şişesinden bir yudum daha aldım. "Evet. Ya da en azından ben yapacağım."

"Herkes mesaj atmam gerekiyor." Christina koltuğa daha da gömülerek inledi. "Sosyal medya bununla bayram edecek."

"Ben yaparım. Kovulmuş olabilirim ama konukların tüm iletişim bilgileri hâlâ bende var." Yüzünün buruştuğunu gördüm ve elini okşadım. "Kovulduğum için hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Brad gibi bir adam için asla düğün yapmak istemem. Güzel bir düğünü hak etmiyorlar."

"Tamam. Sadece... Doğru olduğunu düşündüğün şeyi söyle." Saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve yutkundu. "Ve belki aileme ve arkadaşlarıma yarınki büyük parti için kalmaları gerektiğini mesaj atarım."

"Kurşundan kaçma partisi. Bunu sevdim." Telefonumu çıkardım ve hâlâ çalışmadığını görünce homurdandım. "Houston, bir sorunumuz var."

"Haydi. Hızlı koşarsak bir şarj aleti bulabilir ve kimse bizi görmeden buraya geri dönebiliriz." Mantığı hatalıydı ama her halükarda şarj aletini almam gerekiyordu.

"Hadi gidelim."

*****Jackson*****

I sahneye doğru baktım ve kaşlarımı çattım. Brad'in düğününden önceki gece yarısı, Vegas'ta bir kulüpte Luke ve Ryan'la oturuyordum. Sarhoş ve aptal Heath erkekleri çoğu zaman rahatlamak için kadınlara yönelirdi ama hiçbir içki beni etrafımızdaki kadınlara baktıramazdı. Düşündükçe midem bulanıyordu. Erkek kardeşlerimin

Aynı şeyleri hissediyorduk. Perişan haldeydik.

"Tatlım, Bayan Kitty'ye sorunun ne olduğunu söylemek ister misin?"

Kafamı kaldırmaya bile zahmet etmedim. Yüz dolarlık bir banknot uzattım ve kadına gitmesini işaret ettim. Bir kadeh daha içtim ve homurdandım. "Lanet olsun."

Ryan içkisini pek iyi tutamıyordu. Oturduğu yerde sallandı ve birden titreyen parmağıyla beni işaret etti. "Ona sorunun ne olduğunu söylemeliydin. Belki bir tavsiyesi vardır."

Luke kaşlarını benden daha da fazla çattı. "Bu konuda konuşmayacağız."

"Nasıl gidiyor? Daha iyi hisseden var mı?" Ryan elini ve birkaç boş içki bardağını devirdi. Masayı toplamak için hemen bir garson belirdi. "Özür dilerim."

"Kendimi hiç iyi hissetmiyorum." Ona karşı yaklaşımımı yumuşatamayacak kadar sinirli bir şekilde kelimeleri bağırarak söyledim. "Üzerimden bir boğa sürüsü geçmiş gibi hissediyorum. Bu konuda konuşmanın nasıl bir faydası olacağını anlamıyorum. Neyi değiştirecek ki?"

Ne? Son iki haftayı değiştirir mi? Bu konu hakkında konuşmak Maggie'yle ilgili her şeyi unutmamı sağlayıp tekrar normal bir şekilde nefes almamı sağlayacak mı?"

"Yeter." Luke ellerini masaya vurdu ve bazıları dolu olan daha fazla içki yere düştüğünde yüzünü buruşturdu. "Tanrım. Ben eve gidiyorum."

"Aynı. Jackson sarhoşken çok kaba oluyor." Ryan ayağa kalktı ve hemen koltuğuna geri düştü. "Orospu çocuğu. Yeri kim oynattı?"

Gregor ortaya çıktı ve kolunu Ryan'ın omuzlarına doladı. "Gregor Bay Ryan'a yardım et."

Luke cömert bir miktardan daha fazla para attı ve ben de üç adamın kulüpte boğuşmasını izledim. Kalmayı düşündüm ama etrafa bir bakış attıktan sonra ayağa kalktım ve onlara yetişmek için acele ettim. Maggie için kalbimin kırılmasından daha kötü olduğunu hayal edebileceğim tek şey, Maggie için tek başına kalbimin kırılmasıydı. En azından Luke ve Ryan neler yaşadığımı tam olarak biliyorlardı.

Kulübün dışındaki sokak tıklım tıklımdı ama Gregor bize yol açarken kimsenin onunla tartışmasına fırsat vermedi. Bizi Luke'un cıpine yerleştirdi ve kaldırımından çekip gitti. Biz daha trafiğe çıkmadan Luke telefonunu takmış, kısık gözlerle telefona bakıyordu. Ceplerini yoklayıp gözlüklerini çıkarmasını izledim.

"Kahretsin."

Ryan ve ben beklentiyle ona baktık. Hemen bir Ğey söylemeyince öne doğru oturdum ve ayakkabısına bir tokat attım. "Ne?"

Telefonunu karıştırdı ve sonra kulağına götürdü. "Düğün iptal oldu. Christina onlarca kez aramaya çalıştı."

Brad Maggie'ye gitmeye karar verdiği için düğün iptal mi olmuştu? Onun yerine Maggie Brad'le mi evlenecekti? Kalbim gittikçe daha da dibe batarken beynim zonkluyordu.

Luke telefonunu hoparlöre aldı ve telefon çalmaya devam ederken hepimiz nefesimizi tuttuk. Telefon Christina'nın sesli mesajına gitti ve üçümüz arasında bir anlık bir yenilgi hissi yaşandı. Söylemek istediği her neyse, kaçırmıştık. Sonra Luke'un telefonu yandı ve aceleyle cevap verip tekrar hoparlöre aldı.

"Christina?"

"Luke!" Sesi Ryan kadar sarhoş geliyordu. "Saatlerdir seni aramaya çalışıyorum! Neredesin?"

"Vegas. Neler oluyor?"

"Vegas mı?! Vegas mı? Hayır! Hemen buraya geri dönmelisin!" Sesini fısıltıya indirdi. "Maggie seni aradığımı bilmiyor. Aramamamı söyledi ama ben ondan on yaş büyüğüm ve istediğimi yaparım. Ayrıca, sana yanıldığımı söylemem gerekiyordu."

"Yanıldım da ne demek?" Soruyu bağırarak sordum ve Luke'un bana attığı sert bakışı görmezden geldim.

"Jackson? Selam! Brad'in yüzünde iyi iş çıkarmışsın! Hayatımın geri kalanında o siyah gözlerin kanıtına sahip olmak için neredeyse düğün fotoğraflarını çekmek istiyorum. Ryan'ın seninle gitmesi çok kötü oldu. O da orada mı? Selam Ryan, eğer oradaysan!"

"Christina. Ne hakkında yanıldın? Neler oluyor?" Luke öne doğru oturdu ve telefonu o kadar sıkı kavradı ki, kıracağından endişelendim.

"Brad beni kandırdı. Maggie onu öpmüyordu. Gitmesine izin vermedi. O aldatan bir pislik. Maggie bunu bana asla yapmaz. Ya da sana. Yine de onu terk ettin. Onu ağlattın. Muhtemelen yarınki kurşundan kaçış partime gelmeni söylememeliydim ama gitmen benim hatamdı, bu yüzden kendimi sorumlu hissediyorum." Kıkırdadı. "Maggie! Kıyafetlerin nerede?"

Önce kanım dondu, sonra da fokur fokur kaydadı. "Maggie Brad'le yatmadı." "Gitmem gerek. Seni aradığımı öğrenirse canıma okur. Ayrıca çıplak ve sanırım kar yağmaya başladı. Yılın bu erken zamanında kar yağması mı gerekiyor? Beyaz bir düğün yapabilirdim. Vay canına. Ben gidiyorum. tekrar ağla. Güle güle."

Hat kesildi ve arabadaki sessizlik acı vericiydi. Her şeyi berbat etmiştik.

"Gregor sana söylemişti." Gregor sürücü koltuğundan homurdandı. "Gregor söyledi"

Bay Luke. Bay Luke dinledi mi? Hayır."

"Anladım Gregor." Luke homurdandı. "Geri dönmek zorundayız."

Ryan eğildi ve yanındaki koltuğa kustu. "Belki bir diş fırçası almak için durabiliriz."

"Tanrım." Öğürdüm ve camı indirdim. "Bu şekilde uçabilir mi?" "Uçmak zorunda kalacak."

*****Maggie*****

"I Saatin kadınına kadeh kaldırmak istiyorum. Yeni en iyi arkadaşım, Christina! Bu vermeyi düşündüğümüz parti değil, ama bir bakıma daha da iyi bir parti. O özgür. Kaçmak için kadehlerinizi kaldırın.

Kurşunlar ve aldatan pisliklere nereye sokacaklarını söylemek!" Kadehimi Christina'ninkine vurdum ve pahalı şampanyayı boşalttım. "Herkes içsin! Bir damlasını bile ziyan etmeyelim!"

Sahneden indiğimde Christina beni belimden yakaladı. "Senin böyle bir partici olduğunu kim bilebilirdi?!"

Sadece sarhoşken yaptığım bir şey gibi homurdandım. "Ben ucuzum. İçsen de içmesen de alkol için senden para alacaklar. İç bari!"

Christina'nın ağabeyi aramıza girdi ve kolunu ikimize de doladı. "Bayanlar. Brad'in kışını tekmeleme fırsatını kaçırdığım için üzgün olsam da, fırtınadan önce geldiğim ve siz ikinizin hayvanlar gibi eğlenmesini izleyebildiğim için çok mutluyum."

"Billy, ben gidip biraz daha şampanya getirirken Maggie ile dans et!" Günün erken saatlerinde süitinde onun için değiştirdiğimiz gelinliğin içinde aceleyle uzaklaştı. Bulabildiğimiz tek şey olan kahve ile boyanmış ve bacaklarını harika gösteren mini bir elbise şeklinde kesilmişti. Harika görünüyordu.

Ona o kadar odaklanmıştım ki Billy'ye benimle dans etmesini söylediğini fark etmem bir saniye sürdü. Beni kollarının arasına çekip salladığında güldüm.

Başını. "Kalbim kırılmış olabilir ama sempati danslarına ihtiyacım yok."

"Hadi ama evlat. Karım dokuz aylık hamile ve bu gece onu dansa kaldırmayı aklımdan bile geçirirsem beni öldürmekle tehdit etti. Bana iyilik yapmış olursun." Bedenlerimiz arasında hatırı sayılır bir mesafe bıraktı ve beni etrafında döndürdü. "Eğer kusacaksan bana haber ver! Hailey'nin ilk üç aylık döneminde kusmuktan kaçma konusunda çok iyiydim."

Odanın diğer ucuna baktım ve hamile sarışını gördüm. Bana sırtıttı ve el salladı, ben de el salladım ve biraz dans etmekten zarar gelmeyeceğini düşündüm. "Çok güzel bir kız. Ne doğuracaksın?"

"Bilmiyoruz. Sürpriz olacak. Erkek istediğimi düşünüyor ama içten içe annesinin gözlerine sahip küçük bir kız olmasını umuyorum." Karısına göz kırptı ve göğsümdeki ağrıyı daha da kötüleştiren bir sırıtış attı. "Christina ve Brad'i Hailey ve benim kadar mutlu görmedim. Kendime bunun sadece onları çok fazla görmediğim için olduğunu söyledim ama sanırım hepimiz onun Hailey için yeterince iyi olmadığını biliyorduk. Dürüst olmak gerekirse, bu onun için çok daha iyi. Artık gerçekten seveceği birini bulma şansı var. Ve onu gerçekten seven birini. Arkadaşım Mac'e hiç benzemeyen biri."

"Oh?"

"Mac'i tanıdığımdan beri, çocukluğumuzdan beri ona karşı bir şeyler hissediyorum. O bilmediğimi sanıyor ama ben biliyorum. Bir hafta kadar bekledikten sonra çöpçatanlık yapmaya başlayacağım." Beni döndürdü ve sonra Christina'nın kıvrırcık kızıl saçlı yakışıklı bir adamın yanında durduğu barı işaret etti. "Bundan sonra yapacak çok işim olmayabilir."

Mac eğilip Christina'ya onu güldüren bir şeyler fısıldarken ikimiz de durup onları izledik. Birlikte iyi görünüyorlardı. Daha da önemlisi, Mac'in onun için deli olduğu odanın öbür ucundan bile belli oluyordu.

"Onunla mutlu görünüyor. Umarım olur. O çok nazik ve dünyayı hak ediyor. Brad ona bunu asla vermeyecekti." Tekrar Billy'ye baktım. "Brad'le üç yıl çıktığımı biliyor muydun?"

"Kahretsin. Bu yüzden mi kalbin kırıldı?"

Bir kahkaha attım ve elimi ağzıma kapattım. Çok fazla içtiğime emindim. "Tanrım, hayır. İğrenç. Ne yazık ki Brad'in kalbimi çalan, benim bir sürtük olduğuma inanan ve sonra da kümesten kaçan üç ağabeyi var."

Kaşları alnından yukarı doğru kalktı. "Ne?"

"Unut gitsin. Zaten onlar hakkında konuşmak istemiyorum." Omuz silkti. "Pekâlâ."

Billy'den sonra Christina'nın babası ve birkaç kuzeniyle dans ettim, ancak sarhoş olduğum için sallanırken midem bulanıyordu. Parti başarılı olmuştu ve benim işim bitmişti. Bir çifti düğünlerine götürmemiştim ama bence çok daha iyi bir şey yapmıştım. Christina bütün geceyi Mac'le konuşarak geçirmişti ve içimde orada bir şeyler olduğuna dair bir his vardı.

Geç olmuştu ve gelen sürpriz kar fırtınası nihayet üşümeden ve ıslanmadan kulübeye ulaşmamı sağlayacak kadar dinmişti. Christina ile ertesi gün brunch için planlarımız vardı, bu yüzden el sallayarak vedalaştım ve ıslak zeminden uzak tutabilmek için elbisemi kalçalarımın kadar sıyırdım. Ayrıca elimde bir şişe daha şampanya vardı. Heath kardeşleri düşünmek zorunda kalmamak için vızıltıyı devam ettirmek istiyordum.

"Maggie!"

Arkamı döndüm ve Christina'nın kuzeni James'in koşarak yanıma geldiğini görünce gülümsedim. "Hey! Bu son şampanya şişesi değil! Yemin ederim içinde daha çok var."

Güldü ve takım elbisesinin ceketini omuzlarına atabilmek için silkti. "Gittiğini gördüm ve seninle eve kadar yürüyeyim dedim. Şampanya senindir, söz veriyorum."

"Çok nazıksın! Özellikle de şampanyamı istemediğin kısım." Elbisemden vazgeçtim ve onun yerine ceketinin yanlarını kavradım. Ceket göğsümü tam olarak sarmadı ve erkeklerin kıyafetlerinin üzerime battığını acı bir şekilde hatırladım.

"Chris için yaptığın şey inanılmazdı. Bu onun hayatının en kötü günü olabilirdi ama bence sen bunu tersine çevirmeyi başardın. Çok eğleniyor." Yan yana yürürken yolu benim göstermeme izin verdi. "Peki ya sen? Evde bir Bay Muhteşem Etkinlik Planlayıcısı var mı?"

İnledim. "Hayır. Evde beni bekleyen bir bitki bile yok." "Buralara sık sık gelirim... Seni bir ara dışarı çıkarmak isterim."

"Çok nazıksın James, ama son ilişkim i ç i n iki gün boyunca ağladım ve uzun bir süre başka bir şeye hazır olacağımı sanmıyorum." Şişeyi elime aldım. "Bu kötü çocuk hariç." Başını eğdi ve gülümsedi. "Benim kaybım. Eğer fikrini değiştirirsen,

Christina'da numaram var. Ben sabırlı bir adamım."

*****Maggie*****

I James'e veda ettim ve kulübenin dışında durdum. İçeride ışıklar yanıyordu ve onları açık bıraktığımı hatırlamıyordum. Olmam gereken yerde olduğumdan emin olmak için kabin numarasını kontrol ettim. Her şey kontrol edildi. Kat görevlilerinin gelmiş olması gerektiğine karar vererek içeri girdim, şampanya şişesini her ihtimale karşı elimde bir silah gibi tutuyordum. Brad'in kulübede saklanmayı ya da maskeli bir katil gibi aynı derecede korkunç bir şeyi seçmiş olması benim şansım olabilirdi. Brad'in atladığı düşüncesi şişeyi bir yarasa gibi havada tutmamı sağladı. "Kimin ceketi bu?"

Düşünmeden savurdum ve Jackson'ın suratına çarpmayı kıl payı kaçırdım. Şişeyi ona çarpmadan hemen önce yakaladı ve şişeyle birlikte beni de kendine doğru çekti.

"Beni bu kadar çabuk mu unuttun?"

Birkaç saniye için gerçekte olduğumdan daha sarhoş olabileceğimi düşündüm. Bir şeyler görüyor olmalıymışım gibi hissettim. Sonra Luke arkamdaki koltuktan konuştu.

"Seni eve bırakan adam kimdi?" Sesindeki öfkeli ton sonunda beni uyandıran şey oldu.

Sarsılarak Jackson'dan kurtuldum ve ondan uzaklaştım. Luke ve Ryan koltukların yanında duruyorlardı ve hepsi bana bakıyordu. Orada

Adada en az bir düzine çiçek buketi, birkaç hediye paketinden fazlası ve hatta büyük bir oyuncak ayı vardı. "Burada ne yapıyorsunuz?"

"Burası benim kulübem Maggie." Luke bana doğru bir adım attı ve ben de kapıya doğru geri çekildim. "Gelip oturur musun, böylece konuşabiliriz?"

Arkamdaki kapı kolunu kavradım. "Konuşacak ne var ki?"

"Biz. Gitmemeliydik. Gelin oturun. Özür dilemeliyiz." Ryan ellerini kaldırdı ve en yoğun köpek yavrusu gözleriyle bana baktı.

"Hayır." Kapıyı çekip açtım ve gecenin içine doğru koştum. Kar yeniden yağmaya başlamıştı ve James'in ceketini beni kuru tutmak için hiçbir şey yapmıyordu.

Jackson üst kolumdan tuttu ve beni durdurdu. "Burası buz gibi. İçeri gir."

Tutuşuna karşı koydum. "Hayır. Siz üçünüzle o kulübeye geri dönmektense donmayı tercih ederim. Neden buradasınız ki?"

"Sıçtık batırdık, Bubbles." Vücut ısısının içime sızması için beni yeterince yakınına çekerek kaşlarını çatı. "Kızgınsın. Bunu anlıyorum. Kızgın olmayı hak ediyorsun. Yine de kulübenin sıcaklığında kızgın ol."

Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırdı. "Kızgın olduğumu mu düşünüyorsun? Kızgın değilim. Ezildim. İnanılmayacak kadar incindim. Üçünüz beni terk ettiniz. Benim tarafımı bile sormadınız. Öylece gittiniz! Benim hakkımda gerçekten ne düşündüğünüzü ve beni ne kadar önemseydiğinizi gösterdiniz. Şimdi geri dönebileceğinizi mi sanıyorsunuz? Hayır. Böyle bir şey olmayacak. Hayatımı bir Heath erkeği tarafından bok gibi muamele görerek yeterince geçirdim. Artık bunu yapmak istemiyorum."

Luke kirpiklerine takılan kar taneleriyle bana baktı. "Maggie, içeri gelmen için sana yalvarıyorum. Bize açıklama şansı ver."

Başımı salladım. "Ben... Bunu sadece sarhoş olduğum için söyleyeceğim. Bunun aşk olduğunu sanmıştım. Ne kadar aptalmışım?"

"O-"

"Sizden başka bir şey duymak istemiyorum! Son birkaç günü ağlayarak ve içerek geçirdim ve... Bana yapabileceğiniz başka şeyler için kendimi açmak istediğimi sanmıyorum. Yani senin hakkında ne hissettiğimin bir önemi yok. Hiçbir şeyin önemi yok. Düğünümüzü yaptık. Bizim için iyi oldu. Beni rahat bırak. İlk seferinde senin için yeterince kolaydı."

"Kahretsin, Maggie!" Ryan Jackson'ı kenara itti ve kollarını bana doladı. Kokusu, sıcaklığı, tutuşu, hepsi kalbimdeki mağarayı derinleştirdi. "Korktuk. Her şeyi berbat ettik. Yine de geri döndük. Christina bizi aradı ve biz de geldik-"

Elinden kurtulup geriye doğru sendeledim. "Christina seni aradı."

Luke bir aslana yaklaşır gibi bana doğru ilerledi. "Bize neler olduğunu anlattı. Elimizden geldiğince çabuk geri döndük. Fırtına bizi yavaşlattı, yoksa saatler önce burada olurduk."

"Başka biri size masum olduğumu söylemeseydi benim için asla geri gelmezsiniz. Verdiğim söz, eğer bana bir şans verilseydi, asla yeterli olmazdı. Sizi aramaya çalıştım. Size ihtiyacım vardı." Başka bir şey söylemelerini engellemek için ellerimi kaldırdım. "Bunu yapmak istemiyorum. Yapamam. Bana güvenmiyorsunuz ve beni dinleyecek kadar önemsemiyorsunuz. Bu iş bitti."

"Nereye gidiyorsun Maggie? Sadece içeri gel. Bizimle konuşmak zorunda değilsin. Sadece içeri gir ve daha sıcak bir şeyler giy. Lütfen." Luke hâlâ bana yaklaşıyordu.

"Şansımı fırtınada denemeyi tercih ederim." Döndüm ve cesaret edebildiğim kadar hızlı bir şekilde uzaklaştım.

Beni durdurmaya çalışmalarını istediğim kadar gitmeme izin vermelerini de istedim. Gitmeme izin verdiler.

Kulübeye geri döndüğümde kendimi tutamadım. Sessiz hıçkırıklarla sarsıldım. Her şey acıtıyordu. Gittiğim için kendimden nefret ediyordum ama kaldığım için de kendimden nefret edebildim. Bu bir kaybet/kaybet durumuydu. Onlar beni bu kadar isteyerek bir kenara atmışken ben onlarla kalamazdım. Yine de istedim. Tanrım, çok istedim.

"Maggie?"

Yüzümü James'ten saklamaya çalıştım ama o önüme geçti ve beni nazikçe omuzlarımdan tuttu. Gözlerimi onunkilere diktim ve gülümsemeye çalıştım. "Ben iyiyim."

Başını salladı ve sarılmak için beni kendine çekti. "Sana daha önce çıkma teklif ettiğimi unut. Beni arkadaşın olarak düşün ve bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Sadece eve gitmek istiyorum."

"O zaman şanslı gününüzdesiniz. Fırtınada bir ara var ve uçuşlar başlıyor. Eğer şimdi yola çıkarsak, sabaha kadar evde olabilirsin."

Derin, titreyen bir nefes aldım. "Teşekkür ederim."

"Bana henüz teşekkür etme. İyi bir günde en iyi sürücü ben değilim." Gülümsedi ve beni rahatlattı. "On dakika içinde toparlanıp gitmeye hazır olabilir misin?"

"Evet." Kulübede bıraktığım eşyaları düşündüm ve onları kayıp olarak saydım. "Beş dakika içinde hazır olabilirim."

"Daha da iyisi. İşiniz biter bitmez benimle burada buluşun. Küçük kardeşim de geliyor. Eve, köpeğinin yanına dönmek istiyor." James gülümsediğini görünce yumruğunu sıktı. "Buradan çıkarken sana o ve köpeği hakkında her şeyi anlatacağım."

Luke

"W Bunun hakkında ne düşünüyorsun?" Ryan tabletini masanın üzerinden bana doğru kaydırды ve kaşlarını çatты. "Herhangi birini seçmek pes etmek gibi geliyor."

Ekrandaki mülke zar zor göz attım. "Sorun değil. Tıpkı geri kalan her şey."

Jackson bardan aldığı üç birayla bize katıldı. Tablet ekranına baktı ve başını salladı. "Kaldır şunu. Hiç havamda değilim."

"İki haftadır kanepede sörf yapıyorum. Yaşayacak bir yere ihtiyacım var." Yine de tableti kaldırdı ve gözlerini ovuşturdu. Yorgun görünüyordu. Hepimiz öyleydik.

"Yaptığın şeye kanepa sörfü demek zor. Nadiren uğradığın zamanlar için ikimizin evinde de kendi odan var." Son biramın kalanını boşalttım ve yenisini aldım. "Sadece bizimle kal."

"Çok uzun bir hafta oldu. Geçen haftayla aynı. Sadece sarhoş olmak ve birkaç saatliğine hayatımdan nefret ettiğimi unutmak istiyorum. Bunu yapabilir miyiz?" Jackson birasını açtı ve yarısını tek seferde içti. Tekrar yerine koyarken geçirdi. "Affedersiniz."

"Haber var mı?" Bunun tehlikeli bir soru olduğunu biliyordum. Jackson'ın bir şeyleri unutmasına pek yardımcı olmayacaktı. Sadece sormak zorundaydım.

"Hayır." Ryan telefonunu çıkardı ve kilit ekranını görünce gözlerimi kapattım. Maggie'nin gün batımında çekilmiş, gözleri parlayan ve mutlu bir fotoğrafıydı. Bu görüntü asla beynime kazınan son görüntünün yerini alamayacaktı.

Ne kadar istesem de onu karda durup ağlarken göremedim. Maggie'nin sıcak versiyonunu hak etmiyordum. "Hiçbir şey payla  madı, hiçbir şeyi g  ncellemedi, hiçbir şey. İ   sitesine göre hâlâ ara vermiş."

Sarhoş bir unutuş gecesi geçirme şansından vazgeçen Jackson   ne doğru eğildi ve parmağını Maggie'nin resminin üzerinde gezdirdi. "Sadece nasıl olduğunu bilmek istiyorum."

"Christina'ya bile ulaştım. Bana çekip gitmemi söyledi." Ryan içinde bulunduğumuz bara bakarak bira şişesinin etiketini karıştırdı. "Ne yapacağız   imdi? Hepimiz bu arafta sıkışıp kaldık. İlerlemek istemiyorum        her şeyi bu kadar berbat ettiğimizi kabullenemiyorum. Zar zor çalışıyorsunuz. Onu takip ediyoruz. K     ama yine de. Ona gitmek dışında her şeyi yaptık."

"İ  e gitmeyi denedim. Birinin   n camına yumruk attım. Şu anda dayanabildi  im tek insanlar siz ikinizsiniz ve bunun tek nedeni de ikinizin de benimle aynı acıyı çekiyor olmanız." Jackson elini sakalının üzerinde gezdirerek Ryan'ın telefonunu aldı ve Maggie'nin fotoğrafına tekrar baktı. "Ne yaptığını ya da iyi olup olmadığını bilmemekten nefret ediyorum."

"Birine onu kontrol ettirebilirim. Sadece iyi olduğunu bilelim diye."

Ryan bana ters ters baktı. "Eğer bunu öğrenirse aramızda geçecek konuşmayı düşünsene."

Avu  larımı masaya vurdum. "Bir konuşma olmayacak        bizi bir daha asla görmek istemiyor. Onu asla g  rmeyece  ız. Her şey bitti. Bizden nefret ediyor ve olan oldu."

"Onu bir daha asla görmemeyi kabul edebileceğim bir gerçeklik yok." Ryan başını salladı. "Ben bunu kabul etmiyorum. Hiçbirimiz kabul etmiyoruz. Hayatlarımıza devam etmeyi ne kadar zor reddettiğimiz ortada. O bizim kızımız. O bizim yanımızda olmadan hayatın iyi olmasını nasıl bekleyebilir ki? Her şeyi berbat ettiğimizi biliyorum. Batırdık. Ama bu birlikte olmaktan ve bunu çözmekten nasıl daha iyi olabilir?"

"Lanet olası koroya vaaz veriyorsun." Jackson elindeki şişeyle beni işaret etti. "Vaz mı geçtin?"

K  frederek başımı salladım. "Nasıl yapabilirim ki? Gözlerimi her kapattığımda, o tam orada. Bunu kabul etmek istemiyorum. Aklımı kaybediyormu  um gibi hissediyorum. Başka ne yapacağımı bilmiyorum. Bu kadar açıkken onun isteklerini görmezden mi geleyim?"

"Hiçbirimiz yenilgiyi kabul etmeye hazır değilsek, ne yapıyoruz?" Birasını bitiren Jackson homurdandı. "Bunu ilk kez söylüyorum ama istediğini sandığı şeyi sikeyim. Bizimle daha mutlu. O bizi seviyor. Bizi seviyor."

Bu dünyada ona bizden daha iyi bakabilecek başka kimse yok. O bize ait."

"Neyi bekliyoruz?" Gergin ve keyifsiz hissediyordum, hemen geri adım attım. "Sadece sarhoşuz. Bu iyi bir plan olamaz. Ona isteklerini siktir etmesini söyleyip onu kapacak mıyız?"

"Hayır, bu plan berbat." Ryan başını salladı. "Bu plan kulağa ağır bir suç gibi geliyor."

"Bunu yapacak mıyız? Eğer bu yaptığımız konuşmanın aynısıysa, ben gidiyorum. Ya ona gideceğiz ya da gitmeyeceğiz. Hangisi?" Jackson nefesinin altından homurdandı. "İçinizden biri gitmeyeceğimizi söylerse, kışına tekme basarım."

"Onu seviyorum." Boğazımı temizledim ve daha yüksek sesle söyledim. "Onu seviyorum." Ryan gözlerini devirdi. "Yok artık. Hepimiz onu seviyoruz."

Jackson başını salladı. "Evet, bu eski bir haber."

İç çekerek cüzdanımı çıkardım ve masanın üzerine birkaç banknot bıraktım. "Gregor bana hâlâ kızgın ama belki bizi havaalanına götürmek ister."

"Bu oluyor mu? Gerçekten ortaya çıkıp ona beklemeyi bıraktığımızı mı söyleyeceğiz?" Ryan tekrar telefonuna bakarak küfretti ve ayağa kalktı. "Siktir et. Zaten dibe vurmuş durumdayız."

"Bizimle evlenecek." Ayağa kalkarken sallandım. "Kahretsin, sarhoşum."

"Tamam, belki önce ayılırız." Jackson yine geçirdi ve kaşlarını çattı.

"Bu şekilde ortaya çıkamayız. Neden bizi istesin ki? Aptal olamayız ve korkak."

"Kendi adına konuş. Ben korkak değilim." Burnumu çektim ve sandalyeme geri çöktüm. "Ama, evet, önce ayılalım."

Ryan tekrar yerine oturdu ve inledi. "Bize takılıp kaldığı için özür dileyeceğim. Özür dilemem gereken onca şeyin arasında. Bu sadece fazladan bir özür olacak."

"Biz en kötüsü değiliz." Hıçkırdım. "Brad olabiliriz."

Jackson homurdandı. "Lanet olsun."

*****Maggie*****

"M Aggie? Orada iyi misin, tatlım?" Annemin endişeli sesi tuvaletin sifon sesiyle bastırıldı. "Sarah sana biraz kraker ve zencefilli gazoz getirdi."

Kendimi toparladım ve aynanın önünde durup yansımama kaşlarımı çatarak baktım. Sabahtan beri iyiydim ama midem aniden bozulmuştu ve annemin banyosunda onu ve hemşiresi Sarah'yı endişelendirecek kadar uzun süre kalmıştım. "Ben iyiyim anne."

İkisinin fısıldaşmalarını duyabiliyordum ve bir iniltiyi zar zor bastırdım. Annem Sarah'yı kendi tarafına çekmişti ve olmayan düğünden döndüğünden beri ikisi de üzerimde geziniyordu. Sarah ikinci bir anaç tavuk haline gelmişti, en az annem kadar sorularla beni dürtüyor ve dürtüyordu. Banyo kapısını açıp onların endişeleriyle yüzleşmekten korkuyordum.

"Ateşini ölçeyim." Kapı açılır açılmaz Sarah yanımdaydı. Beni annemin yatağının yanındaki sandalyeye çekti ve içine itti. "Otur."

Onların yaygaraları karşısında inledim. "Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Sanırım az önce garip bir şey yedim."

"Neredeyse hiçbir şey yememişsin." Annem kaşlarını çatarak belime baktı. "Kilo kaybediyorsun."

"Bu ne zamandan beri kötü bir şey oldu?"

"Maggie Lately. Seni tokatlamak ya da ağzını sabunla yıkamak için asla çok yaşlı değilsin. Vücudun hakkında tek bir kötü şey duymak istemiyorum. Çok güzelsin."

Sarah'nın ağzıma bir termometre sokmasıyla cevap vermekten kurtuldum. Çıkardığında ve normal olduğunu gördüğünde, sadece homurdandı.

"Kalp kırıklığı döneminde olduğunu biliyorum, bebeğim, ama kendine daha iyi bakmalısın. Annen haklı. Zar zor yemek yiyorsun ve kilo kaybediyorsun. Güçlü bir rüzgâr seni devirebilirmiş gibi görünüyorsun." Sarah önümde diz çöktü, dizleri gıcırdıyordu. "Annen ve ben sadece senin için endişeleniyoruz."

"Ben iyiyim." Alay ettiklerini görünce iç çektim. "Tamam, iyi değilim. Üzgünüm. Her şeyin tadı berbat, bu yüzden canım yemek istemiyor. Çok yorgunum ama uyuyamıyorum. Dün bir araba reklamı beni ağlattı. Bir seferde üç kez kalp kırıklığı yaşadktan sonra bir kadından ne kadar iyi olması beklenebilirse o kadar iyiyim. Tüm bunların dışında mı? Ben iyiyim."

"Hâlâ onları araman gerektiğini düşünüyorum." Sarah annemden beş yaş büyüktü, yani emeklilik yaşının üzerindeydi ve aynı anda üç erkekle olan ilişkimden dolayı skandal yaşamış olması gereken bir kuşaktandı. Yine de gözünü bile kırpmamıştı. "Onları araştırdım, biliyor musun? Ne kadar seksi."

Gözlerimi kapattım ve bir başka mide bulantısı nöbeti boyunca nefes aldım. "Yardımcı olmuyor."

"Ah, tatlım." Annem yatağının kenarını kavradı ve yavaşça oturur pozisyona geldi. Sadece bu görüntü bile ağlamak istememe neden oldu. Şimdiden hareket kabiliyetinin büyük bir kısmını geri kazanmıştı. "Boktan adamları bilirim. Güven bana. Onları her şekilde, boyutta ve renkte gördüm. Uzun adamlar, kısa adamlar, tıknaz adamlar, sıska adamlar. Küçük pipili adamlar ve dev pipili adamlar. Ben gördüm-"

"Anne. Sanırım dikkatin dağıldı."

Güldü. "Oops. Yaptım. Orada hafıza şeridine gittim ve geçmişteki tüm fetihlerimi yeniden ziyaret ettim... Ne diyordum ben?"

"Bu adamların boktan olduğunu düşünmediğini söylüyordun." Sarah homurdandı ve parmağını anneme doğru salladı. "Rehabilitasyonunu yavaşlatmamız gerekebilir yoksa biz farkına varmadan bu koridorlarda bir aşağı bir yukarı sevişiyor olacaksın."

"Burada bir sonraki erkek oyuncağımı aramıyorum. Daha genç ve dayanıklı birini istiyorum."

Ayağa kalktım ve ellerimi kaldırdım. "Bu arada... Christina'yı aramam gerekiyor.

Balayından bugün dönmesi gerekiyordu."

"Yalnız gidip gitmediğini hiç öğrendin mi?" Christina'nın işine en az benimkine olduğu kadar karışmış olan Sarah ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bir kadın balayına yalnız gitmek zorunda kalmamalı. Umarım bize bahsettiğin diğer adamı da götürmüştür. Kulağa tam bir dumanaltı gibi geliyordu."

"Son haberlerle geri döneceğim. Ben yokken başını belaya sokmamaya çalış." Bir başka mide bulantısı dalgası bana çarptığında yatağın ayak ucunda durdum. Derin bir nefes alıp yavaşça üfledikten sonra gülümsemeye zorladım. "Sadece Mac'i almazsa hayal kırıklığına uğramış gibi görünmemek için kendimi hazırlıyorum."

İkisi de benimle tartışmadan oradan ayrıldım. Koridorlar hasta odalarına girip çıkan doktor ve hemşirelerle doluydu ve birbirimizin yanından geçerken hepsi bana gülümsüyordu. Burası tam teşekküllü, tam kadrolu bir bakım evinin sonucuydu ve annemi başka bir yerde düşündüğümde hâlâ ağlayacak gibi oluyordum. Yine de bu konuda endişelenmeme gerek kalmadı. Christina'nın hediyesi anneme ihtiyacı olduğu sürece bir yer garanti etti ve daha önce korktuğumuz kadar uzun süre ihtiyacı olacak gibi görünmüyordu.

Lobideki resepsiyon görevlisine el sallayarak dışarı çıktım ve güneşin altında oturacak bir yer buldum. Dışarısı daha soğuktu ama güneşin altında yeterince sıcaktı. Boş bildirim çubuğumu görmezden gelerek Christina'yı aradım ve onu iyi bir zamanda yakalayacağımı umdum.

"Maggie!" Ondan hiç duymadığım bir sevinçle cevap verdi. "Ben de tam seni aramak üzereydim!"

Mutluluğuna sırtarak karşılık vermekten kendimi alamadım. "Bana her şeyi anlat."

"Şey, şu anda tüm detaylara giremem..." Arka planda derin bir sesin bir şeyler söylediğini duydum ve o da kıkırdadı. "Mac'le düğünde nasıl tanıştığını biliyor musun?"

Şüphelerim ve umutlarım doğru çıkınca telefona sessizce bağırdım. "Tanrıya şükür! Onu yanına aldın, değil mi? Biliyordum. Biliyordum ve senin adına çok mutluyum!"

İnledi. "Dur! Kes şunu."

"Asla." Beni kovalayan karanlığın önüne geçtim. Üzüntümün onun mutluluğunu gölgelemesine izin vermeyi reddettim. "Bana ne yapabileceğini söyle. Beni duyabiliyor mu? Merhaba Mac, eğer duyabiliyorsan."

"Merhaba, Maggie."

"Merhaba Maggie." İkinci bir erkek sesi beni şok etti.

Nefesim kesildi ve Christina bana bilgi vermek için acele etti. "Mac burada. Ve en iyi arkadaşı Conner. Fırsat bulduğumuzda daha fazla konuşmalıyız."

"Beni öldürüyorsun, Christina. Annem çıldıracak. O ve Sarah bunu duyduktan sonra sakinleştirilmeleri gerekecek." Tabii ki annem ve Sarah'nın ona olan ilgisini aramızdaki kısa mesajlaşmalardan biliyordu. Mesajlarda bana bir değil, iki erkekle geziye çıktığını hiç söylememişti!

"Bunun, dikkatlerinin artık sadece senin üzerinde olacağı anlamına geldiğini biliyorsun." Boğazını temizledi ve iki adamın üzerinden iniyormuş gibi bir hareket duydum. Homurtular bana bunun pek de sorunsuz bir işlem olmadığını söyledi. "Kusura bakmayın. Onları bir dakikalığına kendi hallerine bıraktım. Konuş benimle Maggie. Nasılsın?"

Onun için hissettiğim tüm mutluluğu sesime yansıtmaya çalıştım. "Ben iyiyim.

Senin adına gerçekten çok mutluyum."

"Onlarla hala konuşmadın mı?"

Tüm hissettiklerimi düşünürken bir an ne diyeceğimi bilemedim. Öfke. Onlara, ona, dünyaya. Kıskançlık. O kadar çok acı çekiyordum ki bazı sabahlar yataktan kalkabileceğimden emin değildim. Yine de bunların hiçbirini verimli değildi, bu yüzden sonunda sahte bir öksürük çıkardım ve boğazımı temizledim. "Hayır."

"Ne kadar aptallar." İçini çekti ve ruh halinin benimkiyle buluşmak için çıktığını hissettim. "Ryan bana mesaj attı."

"Oh, kahretsin. Gitmem gerekiyor. Annemin doktoru az önce geldi. Ona bir şey sormak istiyordum." Parmaklarımı çaprazladım ve ona yalan söylediğim için kendimi kötü hissettim ama onu üzmeye ya da Ryan hakkında bir şeyler duymaya dayanamazdım. "Tüm ayrıntılar için beni sonra ara, tamam mı? Senin adına çok mutluyum Christina. Dünyaları hak ediyorsun."

Telefonu yüzüne kapattım ve sonra kalçalarımın sarılacak şekilde katlandım. Alnımı dizime bastırarak onun sözlerini duymamaya çalıştım. Ryan ona mesaj attıysa ne olmuş yani? Bana mesaj atmamıştı.

Bir süre orada oturup kendime acıdım ve sonunda kendimi içeri girmeye zorladım. Güneş bir bulutun arkasına geçmişti ve hava sıcaklığı her geçen dakika düşüyordu. Yine de sıcak lobide durduktan sonra kendimi hemen annemin odasına geri dönmeye zorlayamadım.

Mutlu ve iyi olmamı o kadar çaresizce istiyordu ki bu beni boğuyordu. Onu hayal kırıklığına uğratiyordum. Terapi için iyi bir zihniyette olması gerekiyordu.

ve eğer benim karanlık ruh halim yüzünden bir aksilik yaşarsa, kendimi asla affetmezdim.

O günlerde kendimi sık sık yaparken bulduğum şeyi yaptım. Lobideki sandalyelerden birine oturdum ve etrafımdaki dünyayı izleyerek vakit geçirdim. Eve, yalnız daireme gitmekten daha kolaydı. Üzüntümle yüzleşmekten ve onun beni yiyip bitirmesine izin vermekten daha kolaydı. Eninde sonunda yaşayanlar diyarına dönmek zorunda kalacağımı biliyordum. Christina'nın arkadaşlarından birkaç konsültasyon almıştım bile. Sadece hazır değildim. Henüz hazır değildim.

Rvau

"S o burada yaşamıyor." Luke yumruklarını kalçalarına dayamış, Maggie'nin oturduğu yıkık dökük apartmana bakıyordu. "Hayatta olmaz."

Onun düşüncelerine katılıyordum. Bina eskiydi ve ciddi bir onarıma ihtiyacı vardı ama asıl endişe verici olan içinde bulunduğu mahallenin şehrin en kötü mahallesi olmasıydı. Seyahatlerimde gördüğüm bazı yerlere kıyasla Beverly Hills sayılırdı ama Maggie'nin tek başına yaşaması için kabul edilebilir bir yer değildi.

Bir Mustang'in kaputuna yaslanmış üç adam biz orada dururken bizi izliyordu ve hiçbiri sevdiğim kadın bir yana, yalnız bir kadının yanına yaklaşmaktan rahatsız olacağım adamlara benzemiyordu.

Jackson onlarla yüzleşmek için döndü ve kaşları çatıldı. "Siz üçünüz burada mı yaşıyorsunuz?"

"Kim soruyor?" Bir adım öne çıkan adamın kendisini liderleri olarak gördüğünü tahmin ediyordum. Bir sigara çıkarmadan önce Jackson'la aralarındaki yere tükürdü.

Jackson'ı dürtmek için yanlış ayı seçmişti. "Kimin sorduğunu sanıyorsun? Ben, göt herif. Ağzından kelimeler çıkan adam. Şimdi, burada yaşıyor musun, yaşamıyor musun?"

Luke iç çekti. "İşte başlıyoruz."

"Benimle nasıl konuştuğuna dikkat et, pislik. Kim olduğumu bilmiyorsun, yoksa-" Konuşurken gömleğini yukarı çekti ve pantolonunun içine soktuğu bir silahı gösterdi.

Jackson tereddüt etmeden bir eliyle adamı boğazından yakaladı ve diğer eliyle de silahı elinden aldı. "Kim olduğun, günün ortasında burada takılarak ne yaptığını sandığın ya da neden silah taşıdığın umurumda değil. Burada yaşayan biri hakkında bir şeyler bilmem gerekiyor. Bana söyleyecek misin yoksa seni ön camından aşağı mı atayım?"

Jackson'ın elindeki adamın arkasındaki iki adam daha fazla silah olduğuna emin olduğum şeylere uzandılar ama arkalarından gelen silah sesi onları oldukları yerde dondurdu.

"Gregor hareketsiz durmanızı öneriyor." Gregor istediği zaman bir hayalet olabiliyordu ve her iki elinde de birer silahla birdenbire ortaya çıkması onun için o kadar da şaşırtıcı değildi.

"Bu iş iyi gidiyor." İlerledim ve sakince, tir tir titreyen iki salağın pantolonlarındaki silahları aldım. Gittiğim daha tekinsiz yerlere hazırlanmak için aldığım savunma eğitiminin bir parçası olarak silahlarını otuz saniyeden kısa bir sürede parçalara ayırabiliyordum. Parçaları, klipsleri hariç Mustang'in kaputunun üzerine bıraktım. "Pekâlâ, şimdi bunu aradan çıkaralım. Bizim için bazı sorulara cevap verebilmen için gerilimi azaltabilirsek, bu harika olur."

Luke, Jackson'ın omzunu sıvazladı. "Pekâlâ Jack. Bırak gitsin."

Jackson yaptı ve adam nefesini tutmaya ve kıyafetlerini düzeltmeye çalışırken ben tekrar öne çıktım. "Burada yaşayan bir kadını arıyoruz. Maggie Lately."

Lider kaşlarını çattı. "Maggie adında bir hatun tanımıyorum."

Diğerlerinden biri konuştu. "Hayır dostum, Maggie. Kalçalı hatun. Kızıl saçlı mı? Gerçekten güzel."

"Oh, kahretsin. Adı bu mu?" Lider Jackson'ın artan öfkesini hissetmiş gibiydi. "Evet. Onu tanıyoruz. Gerçekten hoş biri. Üçüncü katta yaşıyor."

"Evde mi? Çağrı butonuna cevap vermiyor." Üçünün Maggie'yi süzme fikri karşısında ellerimi yumruk yaptım.

"Hayır, dostum. Son zamanlarda eve pek uğramıyor. Neden onu arıyorsun?" Gregor'a dönüp bakan lider ürperdi. "Başı belada falan mı? Doğru fiyata onu yakalamanıza yardım edebiliriz."

Gregor silahını Mustang'in motoruna ateşledi, bizden daha hızlı tepki verirken yüzü bir öfke maskesine dönüşmüştü. "Maggie'yi tehdit mi ediyorsun?"

"Ne oluyor lan?! O benim arabam!"

Luke elini Gregor'a doğru kaldırdı ve bir adım öne çıktı. "Eğer ona elini sürersen, geri geliriz ve seni de arabayı da parça parça ederiz. Beni anladın mı?"

Hepsi başını salladı, gözleri kocaman açılmıştı.

Luke liderin yüzünü tuttu ve sertçe kavradı. "Söyle. Beni anladığımı söyle."

"Pekala! Seni anlıyoruz! Seni anlıyoruz." Luke onu bırakıp ceketini tekrar yerine çekince lider tökezledi. "Siktiğimin delileri!"

Omuz silktim. "Durum gerektirdiğinde."

Çok kızgın bir Gregor'un bizi götürdüğü SUV'ye geri döndüğümüzde Luke en iyi denizciyi bile gıdıklayacak bir dizi küfür savurdu. "Oraya geri dönmeyecek."

"Hayatta olmaz." Jackson da aynı fikirdeydi.

"Onlarla Gregor mu ilgileniyor?" Bu sessiz soru Gregor'un Luke'un özel aşçısı olmak için ne kadar kalifiye olduğunu gösteriyordu. Muhtemelen tüm NYPD'den daha fazla kötü adamı haklamış bir oyuncak ayıydı. Tam olarak yasal yollardan da değil.

"Hayır." Luke homurdandı.

"Sadece...hayır." "Gregor onları dışarı çıkarır, sorun değil."

"Hayır, Gregor. Maggie asla oraya geri dönmeyecek. Ona bir daha asla bakma şansları olmayacak." Luke ellerini yüzünden aşağıya doğru ovuşturdu. "Az önce yaptığımız boktan gösteriden sonra bize bir şans daha vermesi için dua etsek iyi olur. Eğer bize hayır derse, ona neden taşınması gerektiğini açıklamak zorunda kalacağız."

"İyi. Gregor onları yeni bir eyalete mi taşısın? "

Luke'a karanlık bir bakış attım. "Bu konuda bir şey yapacak mısınız?"

Luke burun kemiğini sıktı. "Onu yakında bulamazsak sanırım felç geçireceğim."

"Eğer evde değilse, annesiyle birlikte olacaktır." Jackson gözlerini kapadı ve başını koltuğa yasladı. "Bu olaydan sonra hepimizin terapiye ihtiyacı olacak. Sürücü koltuğundaki Bay Onları Dışarı Çıkar da dahil."

Gregor homurdandı. "Gregor iyi. . ."

*****Maggie*****

"S Tanrı şahidim olsun, o adamın kışından dondurma yalardım." Annem ısıklık çaldı. "Şansıma inanamıyorum. Bir yıldan uzun süredir ilk kez dışarı çıkıyorum ve Ryan Rynolds'la karşılaştık."

"Anne, o Ryan Rynolds değildi." Dondurma yorumuna bir öğürme ve genel olarak maskaralıklarına bir kıkırdamayı bastırmak zorunda kaldım. "O bir dondurma kamyonunda çalışıyordu. Ryan Rynolds'un dondurma kamyonunda çalıştığını mı düşünüyorsun?"

"Asla bilemezsin." Hüzünle iç çekti. "Bugün en güzel gün."

Onunla tartışamazdım. Gerçekten öyleydi. Doktoru birkaç saatliğine dışarı çıkmamızı önermişti. Tıbbi bütüncül yaklaşımları annemin ruh sağlığıyla da ilgilendikleri anlamına geliyordu ve dışarıda geçirilecek birkaç saatin zaten oldukça iyi olan moralini yükselteceğini biliyorlardı.

Sarah arabasını Waverly Place'in otoparkına çekti ve hepimiz sessizce oturup üstü açık arabasının içinde sıcak güneşin tadını çıkardık. Hiçbirimiz öğleden sonranın bitmesini istemiyorduk. Annemle dışarı çıkmak o kadar harika hissettirmişti ki, bunu bir hafta daha yapamayacağımı düşünerek ağlamak istedim.

"Pekala, sizi üzgünler. Surat asmayı bırakın ve beni içeri götürün. Eğer yemeği kaçırırsam, ikinizin de kışına tekme basarım."

Güldüm ve hem Sarah'nın hem de benim somurttuğumuzu fark ettim. Arabadan indim ve annemin tekerlekli sandalyesine binmesine yardım ettik. "Acaba polis hiç yerel dondurmacıda yaşanan bir cinsel taciz vakasını araştırmak için buraya gelmek zorunda kaldı mı?"

"Burada meydana gelen cinsel taciz vakalarını öğrendiğinizde şaşırarak ve belki de dehşete düşeceksiniz. Sakinlerimiz biraz eli açık olabiliyor." Sarah başıyla annemi işaret etti. "Kanıt A."

Sırıttım ve Sarah'nın arabasını kapatmasını bekledim. "Buradan çıktıktan sonra seni çok yakından izlemem gerekecekmiş gibi bir his var içimde."

"Buradan çıktıktan sonra beni bir ay boyunca göremeyebilirsiniz. Aramam gereken botlar var."

Sarah anneme yumruk attı ve girişe yaklaştığımızda kaşlarını çattı. "İçeride neler oluyor böyle?"

Annemin az önce bana patiklerinin olduğunu söylediği fikriyle dehşete düşmekle meşguldüm ve neden bahsettiğini fark edemiyordum. "Anne, bunu bana söyleyemezsin. Ayrıca, delirmeden önce doktorundan izin alman gerekiyor. Ve yattığın erkeklerin de temizlenmesini sağlamalısın. İsteyeceğim son şey, annemin seks sırasında bir adamı öldürdüğünü haber veren bir telefon."

"Çok daha genç erkeklerle yatmayı planlıyorum, bilgin olsun." Annem parmağını bana doğru salladı. "Ayrıca, seks hayatın varken seni bu konuda sorguladığımı hatırlamıyorum."

Alay ettim ve kendi kendime keşke sorsaydı diye düşündüm. Belki de bana bir sürü zor soru sorsaydı daha iyi seçimler yapabilirdim. İçimden bir ürperti geçti. Jackson, Luke ve Ryan'la yataırken ne kadar aptal olduğuma hâlâ inanamıyordum. Prezervatif aklımın ucundan bile geçmemişti.

"Lanet olsun." Annemin sesi donuk bir kükreme ile hızla kayboldu.

Bakışlarını takip ettim ve Waverly Place'in ana girişinin hemen dışında durdum. Bekleme salonunun etrafında yaşlı kadınlardan oluşan bir kalabalık vardı. Küçük bir sürü de sayılmazdı. "Ne haltlar dönüyor burada? Clint Eastwood kasabaya falan mı geldi?"

Annem bana bir bakış attı. "Clint Eastwood mu? Gerçekten mi?"

Annemi tereddütle içeri ittim ve tüm hanımların akın etmesine neden olan şeyin ne olduğunu görmeye çalıştım. "Bu çılgınlık. Bu kadınlardan bazılarının tekerlekli sandalyelerini bırakabildiklerini bile bilmiyordum."

"Lanetleneyeğim." Annem bana sırtı ve kalabalığa doğru başını salladı. "Az önce kalabalığın arasından bir anlık bir görüntü yakaladım. Bunu görmek isteyeceksin."

Onu sorgulamaya fırsat bulamadan annem yola çıktı. Onu hiç bu kadar hızlı giderken görmemişim ve iyileştiği için neredeyse çok mutluydum.

kalabalığın içine daldığını fark ettim. Küfrettim ve aceleyle peşinden gittim. "Anne! Ne yapıyorsun?"

"Çekilin! Çekilin yolumdan, bayan!" Annem geçerken kesinlikle birkaç ayak parmağını ezdi. "Çekil yoksa kızım kışına tekmeyi basar!"

Nefesim kesildi. "Aman Tanrım! Anne!"

Sarah bir anda ortaya çıktı ve annemin tekerlekli sandalyesine kalabalığı dağıtması için gereken son itici gücü verdi. Bana sırtıttı. "Harika gidiyor, değil mi?"

Pembe mücevherli bir bastona takıldım ve iki büyük kol beni yakalamasaydı yüzüstü düşecektim. Havada yakalanırken birkaç şey fark ettim. Kadın kalabalığı oturma alanının etrafında mükemmel bir daire oluşturmuştu ama oturma alanının kendisi temizdi, annem ve Sarah hariç. Oturma alanı bir sahne de olabilirdi. Bu sahnede, düşün öncesi ve sonrasında itiraf etmek istemediğim kadar çok fantezimde rol almış üç adam oturuyordu.

Evet. Jackson oturmuyordu. Beni yakaladıktan sonra tutuyordu. Kokusu bana çarptı ve içime çöken ihtiyaç saldırısına karşı gözlerimi kapatmak zorunda kaldım. Bedenim, kalbime ya da aklıma sadakati olmayan bir haindi.

"Pekala, sizi yaşlı sapıklar! Bu adamlar için konuşuldu! Odalarınıza dönün ve kendi işinize bakın!" Annem bir saniye bekledi ve kimse kıpırdamayınca farklı bir taktik denedi. "Şimdi giderseniz, adamlara daha sonra gömleklerini çıkarttırırım."

Jackson'ın elinden kurtuldum ve anneme yaklaştım. Kollarımı kendime sararak kalabalığın sanki hiç orada olmamış gibi yok oluşunu izledim. Kasların vaadi işe yaramıştı. Neredeyse kalabalığı geri istiyordum. Çocuklarla tek başıma yüzleşmek çok daha ürkütücü görünüyordu.

"Maggie." Ryan adımı sessizce, neredeyse saygıyla söyledi. Bu ses vücudumda tüylerimi diken diken etti.

"Sonunda üçünüz de geldiniz." Annem homurdandı. "Yeterince uzun sürdü."

Ona bakakaldım. "Anne."

"Ne? En başından beri burada olmalıydılar." Kollarını kavuşturdu. "Ben hiçbir yere gitmiyorum. Eğer kızımı geri kazanacağınızı ve beni dinlemeyeceğinizi düşünüyorsanız, fena halde yanılıyorsunuz."

"Aynı şey benim için de geçerli." Sarah bana özür dileyen bir gülümseme fırlattı. "Özür dilerim."

"Sorun değil. Her şeyi duymalısn. Böylece daha sonra kafa karışıklığı olmaz." Luke'un sert tonu gözlerimi onunkilere çevirdi. Gözleri sesiyle uyuşmuyordu. Gözleri endişeli görünüyordu.

nn arasına baktım ve arkamı dönmek zorunda kaldım. Onlar oradaydı. Gerçekten oradaydılar ve syleyeceklerinden çok korkuyordum.

"Ryan ve Jackson adına konuşabilirim ki seni on yıldan uzun bir süredir istiyoruz Maggie. Bu yılların nde Brad'le birlikte olduğunu düşünürsek, uygun olandan çok daha uzun bir süre benim olduğun bir gerçekliğin hayalini kurdum. Bize pansiyonda istediğimiz her şeyi verdin ve bu hayal ettiğimden bile daha iyiydi. Senin bizim olman beynimde bir şeyleri değiştirdi Maggie. Başka hiçbir şey umurumda değil. Sadece seni istiyorum. Tek düşündüğüm sensin. Hayal ettiğim tek şey sensin." Derin bir nefes aldı. "Her şeyi berbat ettik. Seni asla geride bırakmamalıydık. Fark eder mi bilmiyorum ama senin başka bir adama bakman fikri bile beni mahvetti. O kadar yıkıcı bir fikirdi ki bir saniye bile durmadım. Sadece kaçtım. Tahmin edemeyeceğin kadar zgnm. Hayatımda çok az şeyden pişmanlık duyuyorum ve seni geride bırakmak her zaman en büyük pişmanlığım olacak."

Sarah beni drtti. "Nefes al."

Nefes nefese kaldım ve annemin tekerlekli sandalyesinin arkasına tutundum. Hastalanacak mıydım yoksa bayılacak mıydım emin değildim ama vücudum çok kötüydü.

"Sensiz yaşamak istemiyorum." Ryan çıkardığım keskin nefese gülümsedi. "Merak etme, her şeyi bitirmeye hazır değilim. Sadece seni geri almak için gerçekten motive oldum. Sürekli seyahat etmekten bıktım. Hayatımı her gece nerede uyuyacağımı bilmeden yaşamaktan bıktım. Her sabah uyandığımda eve dönüp seninle yatacağımı bilmek istiyorum Maggie. Katığımız için çok zgnm. Christina'nın bize bilmemiz gerekenleri söylemesine ihtiyacımız olduğu için zgnm. Suu kalbimizde değil kafamızda ara çünkü kalbimiz senin Maggie. Onlar sana ait."

Jackson bir adım daha yaklaştı. "Sensiz gerçekten büyük bir pislik oldum, Bubbles. Seni çok özledim. Tüm zamanımı o gece bir saniye bile durup düşünmediğim için kendime kızarak, benden daha zeki olmadıkları için bu ikisine kızarak, her şey yolundaymış gibi devam ettikleri için dünyaya kızarak geçiriyorum. Seni tanıyoruz. Kalbini biliyoruz. Bir an dursaydık Brad'e gülerdik. Sen bizi sevdin. Bizi sevdin.

Kendini bize tamamen adadın ve böyle seven hiçbir kadın asla aldatmaz.
Umarım bizi affedecek kadar seviyorsundur."

*****Jackson*****

M Kalbim göğsümde acıyla çarpıyordu. Onu bulmuştuk ama bu sadece mücadelemizin başlangıcıydı. Ne söyleyeceğimize dair pratik yapmamıştık ama iyi yaptığımızı hissediyordum. En azından tamamen mahvetmiyorduk. Bakışlarımı Maggie'den ayırabildiğimde annesinin gülümsediğini görebiliyordum. Bunun iyi bir işaret olmasına ihtiyacım vardı. Maggie'ye ihtiyacım vardı.

bizi affetmesi için.

Maggie'nin yüzü kıpkırmızı oldu ve ağzını açıp bize çıkışmak için derin bir nefes aldı. "Bana seni sevdiğimi söylüyorsun. Buraya gelmen neredeyse üç hafta sürdü ve sen bana *seni sevdiğimi mi söylüyorsun?* Delirdin mi sen? Büyük kurtuluş konuşman bu mu? Beni seviyor musun? Sanırım bunu asla bilemeyeceğim ama en azından seni sevdiğim konusunda hepimiz hemfikiriz!"

Beth kıs kıs güldü ve başını salladı. "Sadece birkaç yılda bir öfkelenir ama işte başlıyoruz. İyi işti çocuklar."

"Bu işe balıklama daldım. Elimde ne varsa sana verdim, elimden geldiğince özgürce. Seni gerçekten sevdim. Sanırım seni her zaman sevdim çünkü bana karşı her zaman nazik ve kibardın. Beni güldürürdün ve korkunç babanla üvey annenin yanında olacağım zaman hep gelirdin. Ama tüm bunları elimden almak için beni becerene kadar bekledin?" Annesine bir bakış fırlattı. "Üzgünüm ama bu doğru. Beni şımarttığınız ve inanılmaz orgazmlar yaşattığınız bu peri masalı romantizmiyle tanıştırıyorsunuz ve sonra beni hayalete mi çeviriyorsunuz?"

Annesinin önünde yaptığı seks konuşmalarından dolayı yüzümün kızardığını hissettim. "Belki de-"

"Brad'le yattığımı düşündüğünüze inanamıyorum. Sizi lanet olası aptallar. Her şeyden önce, orada bulundum ve gömleği aldım. Hayır, teşekkürler. İkincisi, ne zaman Brad'le yattığımı düşündünüz? Günün her boş saatinde sizinle birlikteyken mi? Gregor bizi izlerken Brad'le yemekhanedeyken mi? Aranızda uyurken mi? Bana bu kadar az güvenmen ve bunun seni aptal yerine koyması beni çok kızdırıyor!"

"Kızmak ezilmekten iyidir, bebeğim. İstedğin kadar bağır. Bu senin hakkında ne hissettiğimizi değiştirmez." Luke ona yaklaşarak hayatını ve uzuvlarını tehlikeye attı. "Seni seviyoruz. Ben de seni seviyorum. Seninle evlenmek ve kocaman bir aileye sahip olmak istiyorum. O yüzden içindekileri dök. Bize bağır. Daha iyi hissetmek için ne yapman gerekiyorsa yap çünkü hiçbir yere gitmiyoruz."

"I..." Maggie'nin bir sonraki sözleri dilinin ucunda kayboldu. Durdu ve annesine baktı. Bize döndüğünde gözleri yaşlarla doldu ve taşıtı. "Beni tekrar terk etmeyeceğini nereden bileceğim? Sana nasıl güvenebilirim? Bu sefer canım çok acıdı. Bunu tekrar yaşayabileceğimi sanmıyorum."

Tedbiri elden bıraktım ve kollarından tutarak onu göğsüme çektim. Kollarımı ona doladım ve sıkıca sarıldım. "Asla bir yere gitmiyoruz. Çok üzgünüm, Bubbles. Seni seviyorum. Kahretsin, seni o kadar çok seviyorum ki fiziksel bir ağrı. Sensiz olamam."

Ryan Ruth'un önünde diz çöktü ve nazikçe ellerini kavradı. "Kızınızı seviyoruz. Sana söz veriyorum onu asla terk etmeyeceğiz. Onu hayatımızın sonuna kadar el üstünde tutacağız."

Maggie bana karşı gevşedi. Gözyaşları göğsümü ıslattı ama sonunda ellerinin gömleğimi kavradığını hissettim. Ben onu kucağıma alana kadar inledi ve bana sarılmayı başardı.

"Şu bana Paris'e bir gezi sözü verdi. Siz aptalların ortaya çıkıp onu kazanmanızı bekliyordum." Luke'u işaret eden annesi iç çekti. "Eğer onu bir daha ağlatırsan, hiç doğmamış olmayı diletirim sana. Anladın mı?"

Luke ellerini kaldırdı ve başını salladı. "Teşekkür ederim."

"Onu hemen evine götür. Barışmak hakkında bir iki şey biliyorum ve burada bunların hiçbirini yapamazsın." Beth bana göz kırparak başıyla çıkışı işaret etti. "Git hadi."

Tereddüt ettim. "Dairen hakkında..."

Maggie başını kaldırdı ve burnunu çekti. "Peki ya benim dairem?"

Yüzümü buruşturdum. "Sana daha güvenli bir yer bulacağız, hepimiz için yeterince büyük bir yer."

Gregor ortaya çıkmak için o anı seçti. "Bayan Maggie! Gregor sizi özledi." Beth yaklaştı. "Aman Tanrım. Merhaba yakışıklı."

Maggie onu yere bırakmamı sağladı ve Gregor'a sarıldı. "Ben de seni özledim Gregor. Bu benim annem, Beth Lately. Ona dikkat et. Bugün bir cinsel saldırı suçlamasını yendi bile."

Beth Maggie'nin bacağına hafifçe vurdu. "Şaka yapıyor."

Gregor yaşlı kadına anında vurulmuş gibiydi, ben de Maggie'yi kendimden uzaklaştırdım ve yüzünü avuçladım. "Bizimle gelir misin?"

Yüzümü inceledi ve sonra öne eğilerek alnını göğsüme yasladı. "Hayır."

Luke ve Ryan bizi takip etmişti ve Luke da onun cevabını duyduğunda benim hissettiğim gibi tepki verdi. "Hayır mı?"

Bizden bir adım uzaklaştı ve gözlerini sildi. "Hayır. Bu o kadar kolay olmayacak. Siz üçünüz ciddi olduğunuzu kanıtlayana kadar her şeyi yapamam."

Rahatlama neredeyse dizlerimin bükülmesine neden oluyordu. "Hepsi bu kadar mı? Bu bir sorun olmayacak bebeğim. Neye ihtiyacın varsa, onu yapacağız."

"Burada işimize yarayacak bir mülkle ilgilenen birini buldum bile. O zamana kadar bizimle otelimizde kalabilirsiniz. Sen nereye gidersen, biz de oraya gideriz. Seninle evlenmeye hazırız. Eğer şimdi gitmek istiyorsan, belediye binasına gidip bunu yaparız. Biz varız. Sonsuza dek istiyoruz, Maggie."

Gözyaşlarını kırıştırdı ve yutkundu. "Annemin benimle koridorda yürümesini istiyorum."

Ryan tekrar Beth'e baktı. "Çok uzun sürmeyecek gibi görünüyor."

Utangaç bir gülümseme dudaklarını kaldırdı. "Hâlâ biraz kızgınım."

Luke kızın ensesini kavradı ve onu kendine çekti. "Güzel. Bunu hak ettik. Kızgın ol. Kızgın ol. Sadece bizim ol, gerisini kabul edebilirim."

"Tamam."

O tek kelime kaderlerimizi mühürledi. O bizim kızımızdı. Luke kollarını ona doladı ve onun kokusunu içine çekip titremesini izledim. "Kahretsin, seni özledim."

"Gömleklerinizi çıkarmadan gideceğinizi sanmayın çocuklar." Beth yuvarlandı ve Maggie'nin elini kavradı. "İyi iş çıkardın tatlım. Affetmek ve unutmak bazılarının beklediğinden daha hızlı olabilir. Adamlarınla birlikte eve git ve biraz yaşa. Ve bir şeyler ye."

Maggie'nin vücudunu taradım ve kaşlarımı çattım. Onu son gördüğümüzden bu yana o kadar kilo vermişti ki, bu durum kıyafetlerine de yansımıştı. "Bubbles?"

Maggie geriye doğru bir adım attı ve sallandı. "Ben iyiyim. Neden herkesin bana öyle baktığını anlamıyorum..."

Luke onu bayılmadan hemen önce yakaladı ve ona bakmadan önce bana endişeli bir bakış attı. "Neyin var?"

Beth'in yanındaki yaşlı kadın hemen harekete geçti. Maggie'nin nabzını kontrol etti ve kaşlarını çattı. "Birkaç kez hastalandı. Kilo kaybediyor ve kendine bakmıyor. Muhtemelen sadece yorgunluktan ama bir doktora görünmesi gerekiyor."

Maggie inledi. "Ben iyiyim. Sadece yorgunum."

Onu almaya gelecek cesareti bulmayı beklerken neler yaşadığını fark ettiğimde yeni bir suçluluk dalgası üzerime çöktü. Yemin ettim ve onu Luke'un kollarından aldım. "Doktora gidiyoruz. Hemen."

Luke çoktan telefonunu çıkarmış, tıklamaya başlamıştı. Ryan Beth'le ilgilenmek, numara alışverişi yapmak ve onu rahatlatmak için harekete geçti. Gregor eğilip ona bir şeyler söyledi ve sonra bana başını salladı.

"Doktorun söyleyeceklerini duyar duymaz arayacağız. Şu andan itibaren ona daha iyi bakacağız, Beth." Derin bir iç çektim. "Bu bir daha olmayacak."

*****Maggie*****

I Küçük bir hastane yatağında, üzerimde hoş olmayan bir önlük ve bana eşit derecede bakan gelmiş geçmiş en otoriter üç adamla oturuyordum. endişe ve hayal kırıklığı. Paranın yapabildikleri inanılmazdı. Luke'un hastanede bana bir oda ayarlaması sadece iki dakikasını almıştı. Sanırım milyarder olunca acil serviste beklemek gerekmiyordu. Bu düşünce beni tökezletti. Tanrım. Bir milyarder tarafından evlenme teklif edilmiştim. Tuhaf.

Nazık bir hemşire nöbetçi doktoru bulmak için ayrılmadan önce bana hemen bir serum ve sıvı verdi. Tabii ki bu çocuklar için yeterli değildi. Hayır, şahsen tanıdıkları bir doktoru aramışlardı ve Luke onu çoktan getirtmişti.

Kendimi daha iyi hissediyordum. Daha önce ne olduğundan bile emin değildim. Sadece çok fazla heyecan olduğunu düşündüm. İyi olduğum halde hastanede kalmaya ne kadar itiraz etsem de çocuklar oralı olmadılar. Şaşırtıcı bir şekilde, bu konuda en huysuz olan Ryan'dı. Rahat, tatlı Ryan istediği zaman tam bir baş belası olabiliyordu.

"İstediğin kadar somurtabilirsin. Bu hiçbir şeyi değiştirmez." Duvardan uzaklaştı ve yanımdaki sandalyeye oturdu. Gözlerinin altındaki koyu halkalar onu da Luke ve Jackson kadar bitkin gösteriyordu. Uzandı ve kalçamı okşadı. "Neler olduğunu öğrenir öğrenmez eve gidebiliriz."

"Ama evim değil mi?" Dairem hakkındaki yorumlarını unutmamıştım.

Doktorlarının içeri girmesiyle cevap vermekten kurtuldular. Beni benim hoşuma gitmeyecek kadar ayrıntılı bir şekilde muayene etti ve ben görüntüden kaçarken kan aldı. Yüzümü buruşturduğumda Jackson zavallı adama hırladı ve doktorun tepelere doğru kaçacağını düşündüm.

"Neredeyse bitti mi, Dr. Hall?" Luke'un sesi gergindi ve hepsinin çok ince bir sabırla çalıştıkları izlenimine kapıldım.

Bana hızlıca gülümseyen Dr. Hall başıyla onayladı. "Bir saat içinde size bazı cevaplar vereceğim."

O gider gitmez üçü de etrafımda dolandı. Jackson uzattığım kolumu tuttu ve bileğimi nazıkçe okşadı. Luke saçımı okşarken Ryan diğer elimi tuttu.

"Dairem hakkında mı?"

Luke cevap vermeye başladı ama Jackson onun sözünü kesti. "Bu benim hatam. Seni aramaya çıktık ve dışarıda bekleyen adamların tavırları hoşuma gitmedi. Biraz tartıştık."

Yüzlerini ve ellerini hızla taradım, kavga belirtisi aradım. "Ne oldu? Bu adamlar korkunç. Park etmemeleri gereken bir Mustang'in yanında mı duruyorlar?"

"Seni daha önce rahatsız ettiler mi?" Luke'un eli başımın üstünde dondu kaldı. "Söyle bana."

Onları affetme kararımı yeniden düşünmeye başlamıştım. Her gün, bütün gün onların yoğunluğuna dayanabileceğimden emin değildim. Ne de olsa ben sadece bir kadındım. "Onlar sadece pislik. Normal kedi çağırma saçmalığı. Bana hiç dokunmadılar, gerçekten."

"Gregor'u ara ve ona geri dönüp kışlarına tekmeyi basabileceğini söyle." Jackson'ın sesi soğuktu. "Bunu kendim halletmeliydim."

"Ne? Gregor'u hiçbir şey için arama. Neler oluyor?" Onlardan uzaklaştım ve yüzlerindeki kaybı mümkün olduğunca açık bir şekilde gördüğümde anında pişman oldum.

"Silahlıydılar, bebeğim. Bizi korkutmak için silahlarını bize doğrulttular ve doğru fiyat karşılığında seni bizim için almayı teklif ettiler. Gregor sadece motorlarını vurduğu için şanslılar." Luke ellerini yüzüne sürdü ve ellerinin sakalında çıkardığı ses boynumu gıdıkladı.

Onları özledim. Bir hastanede oturup kendilerine silah çekildiğini duymak istemedim. Ürperdim. "Size zarar vermek mi istediler?" Ryan iç çekti.

"Sadece öfkelenildiler Maggie. Biz iyiyiz. Yine de o daireye geri dönmeyeceksin. Sen bizimsin ve eğer seni tutmazsak

Nasıl bir adam oluruz? Luke'un daha önce söylediği gibi, burada büyük bir yer satın alacağız. Büyümek için bolca alanı olan güvenli ve özel bir yer."

Sesim ciyak ciyak çıkıyordu. "Büyümek mi?"

Jackson boğazını temizledi. "Annen buraya taşınacak elbette. Hatta ev hazır olur olmaz onu buraya taşıyabilir ve onun için özel bir bakıcı tutabiliriz."

"Ve çocuklar için alana ihtiyacımız olacak. Burası sonsuza dek evimiz olmak zorunda değil ama taşınmaktan nefret ediyorum." Luke parmağını burnumdan aşağı, dudaklarımın üzerinden ve çenemin altından geçirerek ağzımı nazikçe kapattı. "Çok güçlü geliyoruz ama hepimiz varız. Bir daha sensiz gitmeyeceğiz. Ne olursa olsun."

Kalbim küt küt atıyordu. Çocuklar mı? Şimdiden geleceğimizi planlıyorlardı ve seslerinde zerre kadar kahkaha yoktu. Ciddiydiler. Gerçekten sonsuza dek istiyorlardı. "Tamam."

"Bir gün bundan daha fazlasını söylemek zorunda kalacaksın." Ryan hafifçe kalçamı sıktı. "Belki bizim hakkımızda ne hissettiğini bile söylersin."

Anında yumuşadım, şimdiden çocuklardan bahsederken hissettiğim hafif paniği unuttum. Onları istemediğimden değil, sadece korktuğumdan. Beni tekrar terk etmeyeceklerinden hâlâ emin değildim.

Doktor Hall el dezenfektanını sürerek içeri girdi ve yatağımın yanına gelerek söylemek üzere olduğum şeyi yarıda kesti. "Birkaç şey buldum. Susuz kalmışsın, yetersiz beslenmişsin, demir ve D vitaminin düşük."

Odadaki enerji değişti. Luke enseme kavradı. "Ne oldu?"

"Vücudun ne olursa olsun tedavi şekline göre acı çekecekti ama sen iki kat daha fazla darbe alıyorsun Maggie. İçinde dünyanın en pahalı parazitlerinden biri büyüyor." Gözlerimden yaşlar süzüldüğünde hatasını hemen anladı. "Oh, hayır! Hayır, hayır. Çok özür dilerim. Sen hamilesin Maggie. Sadece hamile olduğunu kastetmiştim."

Luke, Doktor Hall'un omzundan tutup onu odadan dışarı çıkardı ve beni bunca zaman korkuttuğu için onu azarladı. Ben hâlâ ağzım bir karış açık doktorun olduğu yere bakıyordum. Hamileydim. Hamile miydin?

"Oh, kahretsin." Yatağa uzandım, keşke bir komutla bayılabilseydim.

*****Maggie*****

"W Bir noktada bu konu hakkında konuşmalıyız." Luke'un ölçülü sesi bitişikteki oturma odasında oturduğu yerden odama süzüldü. Yatak odasının kapısını aralık bırakmışlardı, böylece eğer onlara ihtiyacım vardı.

"Hazır görünmüyor. Şimdiden o kadar çok zorladık ki çıldıracakmış gibi hissediyorum." Ryan'ın sesi daha kısıktı ama yine de seçebiliyordum.

Hastaneden ayrılıp oteldeki süitlerine yerleşmiştik ve tüm bu süre boyunca etrafımda pervane olmuşlardı. İlk başta hamile olduğuma o kadar şaşırmıştım ki hiçbir şey söyleyemedim. Yine de onlar da bundan bahsetmeyince, bundan mutlu olmadıkları konusunda endişelendim. Elbette çocuk istiyorlardı ama sekiz ay içinde değil. Her şey hakkında ne hissettiğimi düşünmeye bile başlamamıştım çünkü kaçmalarından korkuyordum.

Yatak odasında mışıl mışıl uyuduğumu sanıyorlardı, ben de kulak misafiri olmak için fırsat kolluyordum. Nasıl hissettiklerini, gerçekten nasıl hissettiklerini bilmek istiyordum.

"Buna inanamıyorum." Jackson volta atıyordu, bunu anlayabiliyordum.

"Açıkçası, bunun olması mantıklı ama hiçbir şeyin bu kadar hızlı olmasını beklemiyordum." "Bu her şeyi değiştirir." Ryan'ın yatak odasına doğru yürüdüğünü duydum.

ve gözlerimi kapadım, hala uyuyormuşum gibi davrandım.

Kendini toparlamaya bile vakti olmayan kalbim biraz daha **d i b e** battı. Hamilelik her şeyi değiştirdi. Onlar

benimle birlikte olmak istemeyeceklerdi.

Belki de pansiyonda geçirdiğim iki haftadan önce yatakta kalır ve ne istediklerini kendi başlarına çözmelerine izin verirdim. Artık bunu kabullenemiyordum. Benim ne istediğim önemliydi.

Yataktan o kadar hızlı fırladım ki kendimi sabitlemek için bir an kapının çerçevesine tutunmak zorunda kaldım. Çocuklar elbette beni duydular ve kapıya doğru hücum ettiler ama ben kapıyı iterek açtım ve ellerim kalçalarım da dışarı çıktım.

"Hamile olduğum için söylediğiniz her şeyi geri alacağınızı düşünüyorsanız, tekrar düşünün. Bunu tek başıma yapmıyorum. Bu benim planlarımda da yoktu. Annem gibi yaşlı bir hamilelik geçirmeyi planlamıştım. Bunu beklemiyordum. İçimde büyüyen başka bir insan var ve bu beni biraz korkutuyor ama siz üçünüzün korkmanıza izin yok. Size ihtiyacım var." Bir damla gözyaşımı sildim ve çenemi kaldırdım. "Bu hiçbir şeyi değiştirmez. Eğer şimdi beni terk etmeye kalkarsan, Gregor'a seni uçurumdan aşağı attırırım. Beni anlıyor musun?"

Luke başını arkaya atıp gülerek beni şok etti. Jackson ve Ryan da hemen onu takip etti ve ben de bana güldükleri için sinirlenerek ayağımı yere vurdum.

"Bu kadar komik olan ne? Bugün bana çok söz verdin ve ben bunu istiyorum. Beni hemen adliyeye götür ve evlen benimle çünkü beni bir daha terk etmeyeceksin." Ağzımdan çıkan kelimeleri duyduğumda bile utandım ve onları geri almak istedim. Ama artık çok geçti, bu yüzden daha dik durdum ve kaşlarımı çatarak onlara baktım. "Bu bebeğin tuhaf ama sağlam bir yuvası olacak, lanet olsun. Onlarla top oynayacaksın ya da giyineceksin ve oyunlarında ya da resitallerinde yanında olacaksın. Zamanın ve bağlılığınla bizi sevecek ve destekleyeceksin. Ben ciddiyim. Neden hâlâ gülüyorsun anlamıyorum."

Jackson önce ayıldı ve ellerini omuzlarıma koydu. "Bebeğim. Hiçbir yere gitmiyoruz."

Boğazımdaki yumruyu yuttum. "Panikliyor gibiydin..."

"Maggie, bunun her şeyi değiştireceğini söylerken ciddiydim. Zaman çizelgemizi, yakın gelecekle ilgili planlarımızı değiştiriyor ama daha çok seninle nasıl başa çıkacağımızı değiştiriyor demek istedim. Hamilesin ve kendine dikkat etmiyorsun. Bu, sana nasıl bakacağımızı ve özellikle de seni nasıl becereceğimizi değiştiriyor."

Beni sikkelerinden bahsedilince işim zonkladı ve utanarak kasıklarına baktım. Zamanı değildi.

"Seni zledik Maggie. Sanırım hepimizin aklında, seni yalnız bırakır bırakmaz domaltmak ve seninle birlikte olmak vardı. Belli ki bu durum bunu değiştiriyor." Luke parmak eklemlerini yanağımda gezdirdi. "Hiçbir yere gitmiyoruz. Buradan koşarak çıkarsın diye endişelenmeye başlamıştım. Bu senin için çok fazla. Biz senden daha byğz. Bir aile kurmaya hazırız. Bütün bunlar senin için çok hızlı oldu, bizim içinse altı yıldır. Sadece senin için endişeleniyoruz, bebeğim."

"Yani, gitmek istemiyor musun?"

Ryan homurdandı. "Kaba bir uyanışla karşı karşıyasın Maggie. Artık emekli oldum. Dünya kadar zamanım var ve hepsini senin için harcayacağım. Gitmiş olmamı dileyeceksin."

"Açıkçası bir an önce evlenmemiz gerektiğini düşünüyordum, böylece ne kadar koruyucu olacağımızı gördüğünde korkmana fırsat kalmayacaktı." Jackson omuz silkti. "Bizim için o sensin, Bubbles. Bunu eninde sonunda anlayacaksın ve o zamana kadar sana hatırlatmakta bir sakınca görmüyorum."

Derin bir oh çektim ve Jackson'ın göğsüne yığıldım. "Ben hamileyim."

"Evet, doğuracaksın. Bebeğimizi doğuracaksın." Luke hiç görmediğim kadar büyük bir gülümsemeyle gülümsedi. "Bize takılıp kaldın."

Esnedim. "Annem aklını kaçıracak. Bence doktoru odaya gelene kadar ona sylememeliyiz, ne olur ne olmaz. Ben on yedi yaşımdan beri büyükanne olmaya hazır."

"şu anda kimseye bir şey söylemek gibi bir kaygımız yok. Yatağına döneceksin ve dinleneceksin. Gregor annenin tarif ettiği tavuklu şehriye çorbasını yapıyor ve bitirir bitirmez getirecek. Dinleneceksin, su içeceksin, durulayacaksın ve tekrarlayacaksın."

şok içinde Luke'a baktım. "Gregor'a tarifini mi verdi?"

"Evet, sanırım Gregor aşık oldu." Jackson sırtttı. "Belki yeni bir üvey baban olur."

Beni yatağa taşırken bunu düşündüm. "Sanırım bu hoşuma giderdi. Gregor gelmiş geçmiş en iyi, en kibar adam."

"Affedersiniz?" Jackson benimle birlikte yatağa girdi ve beni kucağına aldı. "Bu odada seninle birlikte bir hayalperest ve iki iyi adam var. Ayrıca Gregor daha önce birini dışarı çıkarmak istedi."

"Adil olmak gerekirse, onun için." Luke diğer tarafıma yerleşti. "Ayrıca, hayalperestin ben olduğumu varsayıyorum."

"Pek sayılmaz. Bana baksana." Ryan ayaklarımın yanına oturdu ve yavaşça onları ovmaya başladı. "Belli ki rüya gibi biriyim."

Kendimi onların ilgisine bıraktım ve onları evimizin etrafında yürümeye başlayan bir çocuğu kovalarken hayal etmeye çalıştım. Çok da zorlanmadım. Her birinin en iyi baba olduğunu görebiliyordum. Kocaları olarak ne kadar düşkün olacaklarını da kolayca hayal edebiliyordum.

Birdenbire içimde bir kıskançlık parıltısı belirdi ve oturduğum yerden kalkarak sözlerini kestim. "Sizi kocası olarak deneyimleyecek tek kadın benim. Ve bebeklerimiz de size baba diyen tek bebekler olacak. Bunu başka biriyle paylaşmak istemiyorum, asla. Siz benimsiniz."

Beni nazıkçe kucağına çekerken Luke'un gözleri parladı. "Kıskanç, kızgın Maggie yeni favorim olabilir. Bizi asla paylaşmak zorunda kalmayacaksın. Biz seniniz, bebeğim. Tıpkı senin bizim olduğun gibi. Sana yaklaşan herkesin canı yanacak."

Öfkelendim. "Güzel."

Jackson gerindi ve sııttı. "Bu eğlenceli olacak."

Rvau

M Aggie yatak o d a m ı z ı n kapısında durdu, saçları akşam güneşinde parlıyordu ve kavga etme zamanının geldiğine karar verdi. Gömleklerimizden biriyle ve başka hiçbir şey giymeden orada duran bir intikam meleğine benziyordu. Parmak uçlarına kalkarken çıplak ayakları kavislendi, sık sık yaptığı bir şeydi bu bizimle tartışırken.

"Hamile olmamın beni nasıl becerdiğini değiştirdiğine dair tüm o saçmalıkları kusarken, etraftaki tüm güvenlik koolaidini içeceğini ve bana lanet bir çiçek gibi davranacağını bilmiyordum!" Hamile Maggie tam bir cehennem gibiydi. Bir tavrı vardı ve bunu kullanmak için rastgele enerji patlamaları yaşıyordu. "Hamile olduğum süre boyunca uysal küçük oyuncak ayılar olmayı mı planlıyorsunuz? Eğer öyleyse, bu benim tek hamileliğim olacak! Geri kalan çocukları evlat ediniz. Bir kızın burada sikilmek için ne yapması gerekir?"

Açlık hissi vücudumda şimşek gibi çaktı. Dilimi ısırdım ve cevap vermeden önce birkaç saniye düşündüm. "Küçük oyuncak ayıları evcilleştirmek mi?"

Luke pantolonunun düğmelerini iliklerken durdu ve ellerini iki yanına indirdi. "Buraya gel Maggie."

Kollarını kavuşturdu ve yaklaştı. "Neden? Nazik davranıp bana porselen bebekmişim gibi davranasınız diye mi? Siz üçünüz benim için geri geleli bir ay oldu. Koca bir ay ve içime tek bir penis bile girmedi."

İnledim ve yatağa geri düştüm. Beni öldürüyordu. Bir ay boyunca onu becermeden aynı yatakta olmak benim için de pek iyi bir zaman değildi ama dinlenmeye ve iyileşmeye ihtiyacı vardı. Bir sürü orgazm yaşamış, açık büfe gibi yemişti, yani acı çekmiyordu. Onun için ekstra önlemler alıyorduk elbette ama o bizim Maggie'mizdi ve çocuğumuzu taşıyordu.

Luke onun çenesini kavradı ve yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. "İhtiyacın olan şey bu mu? İçinde bir penis mi? Bunun seni tekrar tatlı Maggie'mize dönüştüreceğini mi sanıyorsun?"

Başımı çevirip Maggie'nin sorusunu sessizce düşünmesini izledim. Tüm dikkatini bu işe vermişti.

"Sanırım öyle, evet." Luke'a gülümsedi, cehennem zebanisinin tüm izleri kaybolmuştu.

"Sana yeterince iyi davranmıyor muyuz? Dilimde hâlâ yarım saat önceki tadın var ama ihtiyacın olan bu değil, değil mi?" Luke ellerini kızın sırtında gezdirdi ve kıcını sıkıca kavradı. "Doktor Hall kan tahlillerinin mükemmel çıktığını söyledi. Bir aydır bizim bakımımız altındasın ve tamamen sağıklısın Maggie. Daha fazlasına ihtiyacın var mı bebeğim?"

Ağız bir iniltiyle ayrıldı. "Sizi özledim çocuklar."

"Biz buradayız." Luke onunla oynadı, benim hissettiğim, Jackson'ın hissettiğı ihtiyacı hissetmiyormuş gibi davrandı. Bizi özlediğini söylerken tam olarak ne demek istediğini anladık.

"Ama burada değil." Elini adamın etrafında dolaştırdı ve karnına doğru indirdi. "Artık sağıklıyım. Vahşi hissediyorum Luke. Az önce kitap okuyordum ve ana karakter sikiliyordu ve buna ihtiyacım var. Size daha önce olduğumuz gibi ihtiyacım var."

Jackson köşedeki sandalyeden sessizce izlediğı yerden ayağı kalktı. "Bubbles. Uyumaya çalışırken bir ay boyunca kıcını sikime bastırdım. Biliyorum Feral. Seni yerden yere vurmayı ne kadar istediğimi tahmin bile edemezsin bebeğim."

"O zaman yap." Luke'un kollarında döndü ve kıcını ona bastırdı. "Daha iyi hissediyorum."

"Belli ki öfke nöbeti geçirecek kadar iyi hissediyor." Ayağı kalktım ve yavaşça yaklaştım. "Belki de ona karşı biraz fazla dikkatli davrandık."

Luke onun seksini avuçladı ve inledi. "Sırılsıklam olmuşsun bebeğim. Bu külotlar seni rahatsız ediyor olmalı. Neden devam edip onları çıkarmıyorsun?"

O kadar hızlı eğildi ki başını Jackson'ın karnına çarptı. Jackson onun başını yakaladı ve sırtarak onu tekrar yukarı kaldırdı. "Vay canına, bebeğim. İyi misin? Aletimi içine gömmeden önce kendini yaralarsan ağlarım."

Kıkırdadı, tamamen güneş ışığı ve ihtiyaç. "Oops. Ben iyiyim. Sadece hazırım."

Jackson onun önünde diz çöktü ve külotunu kalçalarından aşağı çekti. "Artık kendini daha iyi hissettiğine göre, belki de iç çamaşırı giymeyi bırakmalısın."

"Bunu çok isterim. Artık külot ve elbise yok, böylece istediğim zaman arkandan gelip içine girebilirim." Maggie'nin bana bakışıyla nabzımın fırladığını hissettim. "Bizim için hazır olduğuna emin misin, bebeğim?"

Jackson onun bacaklarının arasında diz çöktüğü yerden homurdandı. Parmaklarını amının üzerinde gezdirdi ve ne kadar ıslak olduklarını gösterdi. "Bizim için çoktan hazır olduğuna eminim."

"Öyleyim. Bir dakika daha gidemem. İstemiyorum."

Luke onun gömleğini çıkardı ve göğüslerini avuçladı. "Yorulursan bize söylersin. Eğer bir şey fazla gelirse, bize söyleyin. Bir molaya ihtiyacın olursa, _"

"Sana söylüyorum. Anlıyorum. Gerçekten, gerçekten anlıyorum. Lütfen." Maggie homurdandı, elleri Jackson'ın saçlarına dolanmıştı.

Onu Luke ve Jackson'ın arasından çekip aldım ve onu kaldırırken onların pis bakışlarını görmezden geldim. Kalçalarını kalçalarımın doladı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Öpüşü aç gibiydi, elleri her yerdeydi. İhtiyacı aşıkardı ve muhtemelen hayatımda hiç olmadığım kadar mutlu bir şekilde onun ağzına doğru inledim.

"Siktir, bebeğim, seni seviyorum." Boğazına doğru öpmeye çalıştım ama o bizim ona yol göstermemizi beklemiyordu. Ağzını boğazımdan aşağıya doğru hareket ettirdi, dilini üzerinde gezdirmeden önce Adem elmandan bir ısırık aldı.

"Tadınız çok güzel. Ne olduğunu bilmiyorum ama hamile olmak sizin bana daha da güzel kokmanızı sağladı. Kokularınızla yıkanmak istiyorum. Günlerdir sağlıklı düşünemiyorum." Bacaklarını indirdi ve gömleğimi çekerek açtı, düğmeleri etrafa uçtu. Son düğme yere düşmeden önce ağzı göğsümdeydi ve karnımdan aşağıya doğru öpüyordu. "Tanrım, eğer böyle olarsa hamilelikten sağ çıkamayacağım."

Başını ellerimle kavradım ve onu tekrar yukarı çekmeye çalıştım ama pantolonumun düğmelerini açarken bana hırladı. "İhtiyacın yok-"

"İstiyorum." Pantolonumu çekiştirerek indirdi ve sikimi kavrayıp boxerımdan kurtarıırken bile bana baktı. "İhtiyacım var."

Ağzını açıp beni derinlere çekerken nefesim kesildi. Ağzı uzunluğumun etrafında sıcak ve ıslaktı ve gözlerimi döndüren bir şekilde diliyle alt tarafı okşadı. "Tanrım, Maggie."

Jackson inledi ve ben de onun gözlerini takip ederek Maggie'nin elini kalçalarının arasına sokup klitorisini ovuşturduğu yere gittim. Genelde bu kadar cesur değildi ve

İhtiyaçlarının çok uzun süre giderilmemesine izin verdiğimiz daha da açıktı.

"Yatağın üzerinde. Dizlerinin üstüne." Luke soyundu ve Maggie'yi kaldırmak için eğildi. "Bir dakika bebeğim, sonra seninle ilgileneceğiz."

Kıyafetlerimi tekmeleyerek çıkardım ve yatağın ayak ucunda durdum. Luke, Maggie'yi yatağa daha yeni yatırmıştı ki o çoktan önümde elleri ve dizleri üzerinde beni tekrar ağzına almaya başlamıştı. Beni emme şekliyle asla dayanamayacaktım.

Luke onun arkasına diz çöktü ve sikini yarığında aşağı yukarı gezdirirken inlemeleri ateş perdesine ulaştı. "Şükürler olsun."

O derinlere kayarken hepimiz inledik. Maggie'nin sırtında bir kızarıklık oluştu ve haykırmak için sikimi bırakmak zorunda kaldı. "Oh, Tanrım! Evet!"

"İşte böyle, bebeğim. Beni derinlere al. Etrafımda çok iyi hissediyorsun." Luke onun kalçalarını kavradı ve yavaşça dışarı çekti. "Ryan için ağzını aç, Maggie."

"Üçünüzü de istiyorum. Lütfen!"

*****Jackson*****

I Maggie'nin yüzünü kavradı ve göz göze gelmemiz için başını çevirdi. "Bunu hecelemeden gerekecek, Bubbles."

Hiç tereddüt etmedi. "Hepsini istiyorum. Kıçımı."

Luke küfretti. "Maggie, bebeğim, buna hazır değilsin."

Ona ters ters bakmak için başını çevirdi. "Güveniyorum. Sana güveniyorum. Ryan'a güveniyorum. Jackson'a da beni oraya götüreceği için güveniyorum. Bana zarar vermeyeceksin."

Ona zaten aşık olmasaydım, hemen o anda aşık olurdum. Onun bize güvendiğini duymak, şimdiye kadar hissettiğim tüm yükseklerden daha iyiydi. Elimi kıkında gezdirdim ve bakışlarını tekrar kendime çektim. "Bu bir yarış değil bebeğim. Bu gece her şeyi yapmak zorunda değiliz."

"Yap şunu." Ryan'ın alçak sesle verdiği komut Maggie'yi titretti. "Onu ger, çok fazla gelirse bize söyler. Tamam mı?"

"Evet!"

Luke başıyla beni onayladı. "Kadınımız ne istiyorsa onu istiyor."

Bu bir dansı ve hızımızı bulmamız birkaç dakikamızı aldı. Luke onu sikerken ben de göt deliğiyle oynadım, her hamlede onu Ryan'ın sikine doğru salladım. Yatağı sıkıca kavradı ve Ryan'ın etrafında inledi, daha fazlasını alabileceğini bilmeme izin verdi. Parmağımı kıkına sokmak için acele etmedim. Bakire deliğinin içine iki tane soktuğumda, vücudunu ileri geri sallıyor, kendi hızını belirliyordu.

"Zavallı küçük şey." Luke onun kıcını kavradı ve yanaklarını ayırdı, gözleri parmaklarımdaydı. "Bir tane daha."

Üçüncü parmak Maggie'yi klitorisine tek bir dokunuş bile yapmadan büyük bir orgazma gönderdi. Sert ve gürültülü bir şekilde boşaldı, Ryan'ın aletinin etrafında gürledi. Bu onu harekete geçirdi ve bir kükreme ile boğazından aşağı boşaldı. Kollarını bıraktı ama Luke kıcını benim için havada tuttu. Parmaklarımı ona daha hızlı ve daha sert soktum.

İnlemeleri ve çığlıkları battaniye tarafından bastırılıyordu ama Luke çekilip kıcını okşadığında inledi ve başını kaldırdı. "Hepinizi istiyorum."

Arkasına geçtim ve sırtını okşadım. "Hepimizi alacaksınız. Ama önce kıcını sikeceğim, Bubbles. Hepimizi almaya hazır olduğundan emin olacağım."

Ucumu küçük deliğine dayadığımda yatağın kenarını kavradı. İçeri bastırdığımda vücudu kasıldı ve Luke hemen oradaydı, klitorisini okşamak için altına uzandı.

"Sakin ol, bebeğim. Bırak girsin."

İçeri doğru ilerlerken nefes almayı bıraktım. Kalbim çılgınca çarpıyordu ve sağ çıkacağımdan emin değildim ama çıkarsam mutlu çıkacaktım. Gidebildiğim kadar derine indiğimde ellerim kıcında sıkılaştı. Vücudu etrafımda zonkluyordu ve Maggie taşaklarımı zevkle sıkkan uzun bir inilti çıkardı.

"Hazır mısın, bebeğim?" Elimi omurgasında gezdirdim ve ensesini kavradım. "Bu kıcı becermemi ister misin?"

Bir kolunu geriye uzatıp bacağıma kavradı. "Evet!"

Luke ve Ryan onun yanında diz çökmüş, yavaşça kıcını sikmemi izlerken odadaki tek ses onun inlemeleriydi. Acele etmem akıl sağlığıma mal oldu ama anal seksle ilk tanışmasının iyi olmasını istedim. Ben daha hızlı hareket ettikçe eli bacağımda sıkılaştı ve inlemeleri daha da yükseldi. "Biraz daha?"

"Evet! Daha hızlı!"

Dediğini yaptım ve ölümümü vaat eden bir tempoya yerleştim. İçeri ve dışarı, kalçalarım kıcına çarpana kadar onu daha hızlı ve daha derin becerdim. Luke'a başımı salladım. Eğer onu bir kerede alacaksak, zamanı gelmişti. Ancak bu kadar dayanabilirdim.

Kollarımı Maggie'ye doladım ve onu üstüme çekerek yuvarlandım. "Bacaklarını kalçalarımın üzerinden geçir ve kendini aç bebeğim."

Ryan onun önünde diz çöktü ve iki parmağını damlayan amına sokmak için hiç zaman kaybetmedi. Çılgılık attı ve anında sertleşti. Geldikten sonra horozunu girişine bastırmak için rahatlamış durumundan yararlandı. İçeri iterken izlemek için eğildim. Bu his nefesimi kesmişti. Maggie zaten sıkıydı ama onu doldururken, kıcı etrafımda o kadar sıkı sıkıştı ki neredeyse acıtiyordu.

Luke yanımda diz çöktü ve Maggie'nin başını tuttu. "Emin misin?"

Maggie ağzını açarak cevap verdi. Onu derinlere almak için kısmen oturmak zorunda kaldı ve onu bu pozisyonda uzun süre tutamayacağımızı biliyordum. Etrafına uzandım ve parmaklarımı klitorisinin üzerine koydum, bizimle birlikte tekrar boşalacağına kararlıyım.

Ryan onun içine girip çıkarken kıcının derinliklerine gömülü kaldım. Belini kavradı ve kendini daha derine, daha hızlı sürdü. Maggie onu emerken Luke göğüslerini kavradı ve meme uçlarıyla oynadı. Hepimiz Maggie'nin iyi sikildiğinde normalden daha da aç bir şekilde sakso çektiğini biliyorduk. Luke çoktan dişlerini gıcırdatmaya ve nefes nefese kalmaya başlamıştı.

Ryan'ın hamleleri Maggie'nin vücudunu sikime doğru itecek kadar sertleştiğinde ayaklarımı destekledim ve yavaşça alttan kıcını siktim. Hem Ryan hem de ben onu sikerken, parmağım klitorisinde hızlı bir ritim tutarken ve Luke'un siki boğazındayken, daha önce hiç görmediğim ve hissetmediğim kadar sert boşaldı. Vücudu aramızda sıkıştı ve titremeye başladı. Boğuk çılgınlıkları odayı doldurdu ve bu Luke için çok fazla olduğunu kanıtladı. Boğazından aşağı boşalırken elleri saçlarında dolaşıyordu.

Aletimi kıcının derinliklerine gömdüm ve vücudu benden boşalırken onun adını homurdandım. Sert bir şekilde boşaldım ve Ryan'ın da aynı anda boşaldığını hissettim. Maggie aramızda gevşemeden önce daha sert sallandı. Her iki saniyede bir istemsiz bir sarsıntı geçirdi ama orgazmından sonra odadaki tek ses bizim zor nefes alışımızdı.

Luke onun ağzından çekildi ve yatağa geri düşmeden önce yanağını okşadı. Ryan kendini ondan kurtardı ve titrek bacaklarıyla yataktan çıktı. Yavaşça kıcından çekmeye çalıştım ama yine de sessiz iniltisini duydum.

Kalbim boğazıma düğümlendi ve hızla doğrulup onu kucağıma aldım. Yüzünü okşayarak, onu incittiğime dair herhangi bir işaret var mı diye ifadesini inceledim. "Bubbles? İyi misin? Bu çok mu fazla oldu?"

Tek gözünü açtı ve bana bakarken ağzı bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Sanırım öldüm. Hayatımda hiç bu kadar huzurlu hissetmemiştim."

Ryan banyodan elinde nemli bir bezle döndü ve bana uzattı. "Artık kesinlikle daha sessizsin."

Gülümsemesi daha da genişledi. "Cennet."

Onu temizlemek için zaman harcadım ve sonra Ryan ve Luke iki yanımda olacak şekilde göğsüme yatırdım. "Sanırım öfke nöbetin işe yaradı."

Mutlu bir şekilde iç geçiren Maggie yüzünü göğsüme yasladı. "Büyük zaman."

"Bir kutu solucan açtığını biliyorsun, değil mi? Artık huzurlu olman için sikilmen gerektiğini bildiğimize göre, kendini günde birkaç kez bu evdeki herhangi bir şeyin üzerine eğilmiş olarak bulacaksın." Luke'un sırtışı sesinden okunuyordu. "Biz sadece senin huzur bulmanı istiyoruz."

"Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etme." Kıkırdadı. "Oyuncak ayılarım."

"Hey." Ryan doğrulup oturdu. "Ne okuyordun da buraya geldin?"

Bu mu?"

Maggie durdu ve birkaç saniye sessiz kaldı. "Bir şey yok."

Luke homurdandı. "Seni altı yıldır tanıyoruz bebeğim. Hepimizin senin geniş çaplı iğrenç aşk romanları koleksiyonunu bilmediğimizi mi sanıyorsun?"

"O zaman onlar hakkında soru sormana gerek yok, değil mi?" Ayağa kalktı ve boğazını temizledi. "Bu bana hatırlattı. Bitirmedim."

"Lanet olsun, bitiremedin. Neredeyse sikimi sıkıp çıkarıyordun."

Güldü ve Ryan "a gözlerini devirdi. "Kitap! Kitabı bitirmedim. Hepiniz kitaplarımdan haberdar olduğunuza göre, onu burada bitireceğim. Böylece size ihtiyacım olduğunda üçünüz de bir işe yararsınız. Bu hamilelik hormonları beni deli ediyor."

Maggie yataktan kalkmak için üzerimize sürünürken önce Ryan'a sonra da Luke'a baktım. "Belki onu birkaç yıl hamile tutabiliriz?"

"Bana oldukça iyi geldi." Luke sırttı.

Maggie geri gelip aramıza sokulduğunda ne kadar ciddi olduğunu anladık. Eli Ryan'ın sikini okşamadan önce ancak birkaç sayfa okuyabilmişti. Gündoğumuna yakın bir zamanda kitabı sakladım. Hiçbirimizin bir daha hareket edebileceğinden emin değildim ve Maggie bizi öldürmeden ve kendini yıpratmadan önce yatağa yatırılmalıydı.

Kardeşlerime bakıp alnımdaki teri sildiğimde hâlâ zor nefes alıyordum. "Ya da bir çocukla yetinebiliriz. Sadece çocuklar harika, değil mi?"

"Spor salonuna daha çok gitmeliyim." Luke nabzını kontrol etti. "Tanrım."

Ryan kolunu gözlerinin üzerine sarkıtır. "Bir keresinde Afrika gezisi sırasında bir aslan tarafından kovalanmıştım. Sanırım o zaman şu anda olduğundan daha rahat nefes alabilirdim."

Maggie uykusunda inledi ve bize daha sıkı sarıldı. "Şşşt. Uyumaya çalışıyorum."

Otoriterliğine gülümsedim. "Pekala, bebeğim."

Sonsöz

Maggie

*O*ne Yıl Sonra

Tatildeyken Paris'te evlenmek planımda yoktu. Memleketteki aile kilisesinde küçük bir toplantı planlıyordum ama Aşk Adası'nı gördüğümde eridim. Christina ve Mac, Christina altı aylık hamile olmasına rağmen bizimle birlikte olmak için uçakla geldiler. Annem ve Gregor zaten bizimle birlikteydi, bu yüzden iş sadece bir elbise bulmaya kalmıştı. Ancak paranın her şeyi gerçekleştirebileceği ortaya çıktı ve tören sırasında giydiğim elbise de bunu kanıtladı.

Havadaki gül kokularıyla, ilkbaharda Paris düğünümüzün arka planı oldu. Annem beni koridorda yürüttü. Gregor, oğlumuz Anderson'ın yüzüklerini taşıdı. Hızlı bir törendi ve sonrasında uzun bir akşam yemeği yedik. Christina ve Mac kendi oğullarına hazırlanmak için Anderson'a bakıcılık yaparken biz yıldızların altında dans ettik ve pahalı şampanyalarla sarhoş olduk. Ayrıca otel yatağını kırdık ve korkunç akşamdan kalmalıklarla uyandık.

Tatilin geri kalanı büyüdü geçti ve hatta Gregor'un anneme evlenme teklif etmesiyle sona erdi. Ben de o kadar heyecanlandığımda şanslı bir kadın olduğumu biliyordum.

Paris'e gittiğim gibi eve dönmek için de sabırsızlanıyordum. Paris'ten fazladan bir şey getirdiğimizi fark ettiğimde evleneli üç hafta olmuştu.

Luke'un ofisine girdiğimde elimde pozitif bir hamilelik testi vardı. O, Ryan ve Jackson masasının etrafında oturmuş, bizim için inşa ettirmek istedikleri evin planlarını inceliyorlardı. Ryan Anderson'ı göğsüne yaslamıştı, dinozor şal Ryan'ın iri gövdesine garip bir şekilde oturmuştu. Beni gördüklerinde hepsi başlarını kaldırıp gülümsediler.

"Beth'le düğün planları hakkında konuşmak için buluşacağını sanıyordum." Luke masasına geldi ve beni öptü. Her zaman yaptığı gibi beni kucağına aldı ve masasının etrafından dolaştırarak masanın üzerine yatırdı. Planlar kırımın altında kırıştı ama hiçbiri umursamıyor gibiydi.

"Annem her şeyi planlamamı söyledi. O sadece önümüzdeki altı ay içinde evlenmek istiyor." Testi sakladığım elimi kalçalarımın arasında tuttum. "Bugünlük işiniz bitti mi?"

"Biz de tam toparlanıyorduk. Sen iyi misin?" Ryan yanağımı okşamak için yanıma yaklaştı. "Biraz solgun görünüyorsun."

Anderson'a baktım ve esneyip bana doğru uzandığında gülümsedim. Ryan onu bana uzattı ve ben de onun ağırlığının bana verdiği huzurdan faydalandım. Dudaklarımı başına bastırarak kokusunu içime çektim ve bana gevezelik ederken onu dinledim.

"Bubbles?"

Derin bir nefes aldım. "Sizin için geç kalmış bir düğün hediyem var çocuklar."

Jackson beni incelemek için eğildi ve sonra gözleri büyüdü. Çenesini ovuşturdu ve yavaş bir gülümsemenin ağzını germesine izin verdi. "Ah, öyle mi?"

Kızardım ve gözlerimi kaçırdım. "Bunun şu anda istediğin bir şey olmadığından endişeleniyorum."

Luke ellerini kalçalarımın etrafında gezdirdi ve aralarına girebilmek için onları araladı. Aşağıya bakıp hamilelik testini görünce yine de sustu. "Maggie?"

Derin bir nefes daha çektim. Ve sonra bir tane daha. "Daha çok erken. Anderson henüz bir yaşında bile değil. Onunla hamileliğim zaman zaman zor geçti. İki bebeğin birbirine bu kadar yakın olması çok zor olacak. Bunun böyle olabileceğini düşünmemiştim."

Luke Anderson'ı kollarımdan çekip aldı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Bu düşünceni unutma."

Ofisinden aceleyle çıkarken ona bakakaldım. Jackson ve Ryan'a bakarak omuz silktim. "Az önce size söylememişim gibi davranmamızı mı bekliyor?"

"Hamile miyim?"

Jackson beni kollarına çekti ve güldü. "Hiçbir şey için endişelenmiyorsun, Bubbles. Bu iyi bir haber. Ayrıca, şüphelenmiştik de."

"Evet. Andy'ye hamileyken yaptığın gibi geçen gece de bizim için yalvardın." Ryan inledi. "Umarım Luke Andy'yi annenle Gregor'a götürüyordur."

"Ben yaptım." Luke zor nefes alarak tekrar içeri girdi. Tekrar kalçalarımın arasındaki yerini aldı ve saçlarımı çözdü. Parmaklarını saçlarımda gezdirdi, bakışlarımı tuttu ve masanın üzerine uzanana kadar beni nazıkçe geriye doğru itti. "Seni ve olduğun her şeyi seviyorum bebeğim. İkinci çocuğumuzu muhteşem bedeninde büyütecek olmanı seviyorum. Bunun tüm özelliğini seviyorum. Ama..."

Kaşlarımı çattım. "Ne?"

Sırtışı karanlıktı. "Bencilce, hamileyken muhtaç küçük bir şeye dönüşmeni seviyorum. Hamileyken bizi kabul edişini seviyorum, vücudunun bizim için büyümesini seviyorum. Al bakalım."

Göğüslerimi avuçladığında nefesim kesildi.

"Ve burada." Gömleğimi yukarı kaldırdı ve ağzını karnıma doğru indirdi. "Hamileyken boşalma şeklini seviyorum, sanki bir süreliğine dünyada her şey yolundaymış gibi."

"Benim dünyamda her şey yolunda." Saçlarını kavradım ve ağzını kendime doğru çektim. "Bu gerçekten iyi mi?"

Jackson Luke'u itti ve tozluklarımı kavradı. Onları aşağı çekerken, iki parmağını içime sokmadan önce zar zor çıkardı. "Sen bizim karımızsın. Bize daha çok bebek verecek olan ıslak karımız. Nasıl iyi olmaz?"

İnledim, vahşi ihtiyaç zaten çekirdeğimden çiçek açıyordu. "Çok erken değil mi?"

Ryan meme uçlarımı sıkarak beni yüksek sesli bir inlemeye zorladı. "Asla. Şimdi bacaklarını aç ve başını arkaya yatır, bebeğim. Sana ihtiyacın olanı verelim."

*

Altı Ay Sonra

"Buraya gel, kadın." Ryan elleri kalçalarında, havuzun sığ ucunda duruyordu. "Daha hızlı!"

Mutlu bir şekilde güldüm ve üzerimdeki örtüyü çıkardım. Bebek karnım Anderson'la olduğundan daha da hızlı büyümüştü. İki parçalı mayomu

Parlak pembeydi ve vücudumun hiçbir yerini gizlemiyordu, Brad'le birlikteyken aile havuzunda giydiğim takım elbiselerden çok farklıydı. "Gelebildiğim kadar hızlı geliyorum!"

Jackson arkamdan bastırdı ve hırladı. "Daha hızlı geldiğini gördüm."

Kızardım ve şakacı bir şekilde ellerini tokatlayarak uzaklaştırdım. "Kes şunu. Baban tam orada."

Ağzını boynumda gezdirdi. "Suya gir, Bubbles. Burası çok sıcak."

İçine dalacaktım gibi yaptım ve dört yetişkin adam bana bunu düşünmemem için bağırmaya başlayınca güldüm. Gözlerimi devirerek rahatlamaları için ellerimi salladım. Babalarına gülümseyerek parmağımı salladım. "Benden hoşlandığını düşünmeye başlıyorum."

Adam kızardı ve gözlerini kaçırdı. "Sadece torunumu sarsmanı istemiyorum."

Luke beni kucağına aldı ve havuzun merdivenlerine doğru götürdü. Beni içeri taşıdı ve Ryan'a verene kadar bırakmadı. "Bana kalp krizi geçirteceksin."

"Sen mi?" Babaları nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve başını salladı. "Kızla tanışacak kadar uzun yaşamak istiyorum, biliyor musun?"

Yeni bakıcılarım olan dördü ne kadar güneşlendiğim konusunda endişelenmeye başlayana kadar havuzun tadını çıkardım. Anderson'a hamileliğim sırasında kocalarımın ne kadar aşırı korumacı olduklarını çabuk ve hızlı bir şekilde öğrenmiştim. Babalarının da aynı şekilde tepki verdiğini görmek şaşırtıcıydı. Anderson doğduktan ve davranışları için özür diledikten sonra benim fikrime ısınmıştı. Sonra tekrar hamile olduğumu öğrendikten sonra gerçekten ısınmaya başladı.

Sonunda daha nazik davranması hoşuma gitmişti. Bana daha önce nasıl davrandığını unutmam biraz zaman almıştı ama kin tutma konusunda pek iyi değildim. Ayrıca, benimkiler bunu benim için yapmışlardı. Aylarca rica ettikten sonra ailelerinin evini ziyaret etmeyi kabul etmişlerdi.

O gecenin ilerleyen saatlerinde, Anderson'ı uyuttuktan sonra, bir zamanlar Brad ile oturduğum kanepelerde kocalarım ile oturuyordum. Luke'un göğsüne yaslandım ve eli karnımdan göğsüme doğru ilerlediğinde kıkırdadım.

"Beni özlüyor musun?"

Boynumu öptü ve boğazımı avuçladı. "Evet. Eğer sessiz olabilirsen, odamıza gidip bu işi halledebiliriz."

Ryan homurdandı. "Maggie? Sessiz mi?"

Ona hafifçe tekme attım. "Sessiz olabilirim." "Yapabilirsin-"

Alarm çaldı ve birinin ön kapıyı açtığını haber verdi. Keskin bir nefes aldım çünkü babalarının ve üvey annelerinin gece için odalarında olduklarını ve Brad'in uğrayabileceğinden bahsettiklerini biliyordum. Saat o kadar geç olmuştu ki kendimi onu görmek zorunda kalmayacağıma ikna etmişim.

Luke ağzını kulağıma bastırdı. "Rahatla, bebeğim."

Söylemesi yapmasından daha kolay. Brad'i Christina'nın otel odasında onu terk ettiği günden beri görmemiştim. O zamandan beri onunla karşılaşmaktan endişe ediyordum, ne kadar garip olacağından ya da bana kötü davranacağından korkuyordum. Ayrıca ilişkiye tekrar zarar vermeye çalışacağından da korkuyordum. Sadece ona güvenmiyordum.

Jackson eğildi ve ayağa kalkmadan önce beni öptü. "İçecek bir şeyler almaya gidiyorum."

Elini tuttum. "Jack."

İç çekti. "Bir şey yapmayacağım bebeğim. İyi olacağım."

Luke ve Ryan homurdandılar. Ryan başını sallarken masaj yapmak için ayağımı tuttu. "Saçmalık."

Hiçbirimiz başka bir hamle yapamadan Brad kapıda dikiliyordu. Yüzünde derin bir çatık kaşla bize bakıyordu. Onu son gördüğümünden beri biraz kilo almıştı ve bu kiloların hepsi orta bölgesinde toplanmıştı. Saçları da daha ince görünüyordu.

Ve bir anda onu kafamda gerçekte olduğundan daha büyük biri olarak kurguladığımı fark ettim. Onu ailemi mahvedebilecek bir canavara dönüştürmeme izin vermişim ama öyle değildi. O sadece üzgün küçük bir adamdı.

Ayağa kalkmaya çalıştım ve onu sakinleştirmek için elimi Jackson'ın göğsüne koydum. "Brad. Uzun zaman oldu."

Karnıma baktı ve ağzında zalim bir sırıtiş belirdi. "I-"

"Yerinde olsam yapmazdım." Gülümsedim. "Bana nasıl davrandığını unuttum ama kardeşlerin unutmadı. Eğer benim hakkımda düşündüğün kötü şeyi dile getirirsen, sana sözlerini yedirmek için ellerinden geleni yapmayacaklarına dair söz veremem. Artık bir ailemiz var. Üst katta bir yeğenin ve bir yeğenin var."

yolda. Baban ve buradaki diğer herkes için işleri kolaylaştırmak adına geçmişte geçmişte bırakmaya hazırım. Ya sen?"

Luke kollarını arkamdan doladı ve hırladı. "Evet demeni öneririm Bradley."

Brad bunu düşünüyor gibiydi. Düşündükçe yüzü karardı ve sonra gözlerini Luke'a dikti. "Bana işimi geri ver. Zamla birlikte."

"Hayır." Luke cevabını genişletmedi.

"O zaman hepiniz gidip kendinizi becerebilirsiniz." Brad arkasını döndü ve birkaç saniye sonra kapının çarpıldığını duyduk.

Omuz silktim. "Bu çok dramatikti."

"İyi misin, bebeğim?" Jackson titreyen elleriyle yüzümü kavradı. Kardeşinin peşinden gitmek istediğini söyleyebilirdim.

Gülümsedim ve başımı salladım. "Dürüstçe mi? Sanırım buna ihtiyacım vardı. Acınacak halde görünüyor. Onun için kötü bir şey dilemiyorum ama karma ondan bir parça koparmış gibi görünüyor."

"Aslında sadece kibarlık olsun diye harçlık istedi. Tanrı biliyor ya, aslında hiç iş yapmadı, o yüzden şimdi yapmasını bekleyemezdim." Luke tekrar kanepeye uzandı ve beni kucağına çekti. "Harikaydın, bebeğim."

"Ben de öyle düşünüyorum." Onların kuşkulu bakışlarına güldüm. "Ne? Bu uzun zamandır korktuğum bir şeydi ve şimdi bitti. Kendimi harika hissediyorum. Bu gece sizin için gerçekten sessiz kalabilirmişim gibi hissediyorum."

Ryan güldü ve derin bir nefes verdi. "Tanrım, sen mükemmelsin Maggie. Nasıl bu kadar şanslı olduğumuzu bilmiyorum."

"Sabırlıydınız ve çok çalıştınız. İyi şeyler herkesin başına böyle gelir." Dudağımı ısırdım. "Tıpkı bugün libidomu uzak tutmak için sabırlı olduğum ve çok çalıştığım gibi. Bu yüzden iyi şeyler benim de başıma gelmeli."

Jackson beni kucağına aldı ve kardeşlerine havladı. "Biriniz bebek telsizini alsın. Havuz evi, çığlıklarının bir kısmını susturmak için yeterince uzakta olmalı."

Omzunun üzerinden Luke ve Ryan'a sııttım. "Ve sonrası için atıştırmalık bir şeyler alın!"

Jackson homurdandı. "Düşünsene, eskiden çok tatlı ve sessizdin."

Off-Limits Oda Arkadaşlarının ÜCRETSİZ ÖNİZLEMESİ

"H "Yüzü başka birinin vajinasındaydı anne! Bana bakmak için kendini dışarı çekmek zorunda kaldı!" Ucuz motel odamın penceresinin önünde volta atıyordum. Dışarıda birkaç adamın aylak aylak dolaştığını görebiliyordum.

Otoparka girdim ve kesinlikle bir uyuşturucu anlaşmasına benzeyen bir şeyin gerçekleşmesini izledim. Aceleyle odanın diğer tarafına dönerek başımı salladım ve biri kapıyı çok sert itse bile kapımdaki dayanıksız kilidin dayanacağından nasıl emin olmadığımı düşünmemeye çalıştım.

"Erkeklerin kayıp başka kadınların vajinalarına düşmelerinden nefret ediyorum. Biliyor musun, bu benim başıma hiç gelmedi. Bir kere bile. Tek bir erkek bile ayağı takılıp vajinama düşmedi. Bacaklarımı sıkıca kapalı tuttuğumdan da değil. Bu kuru ve zor zamanlarda değil."

Volta atmayı bıraktım ve yüzümü buruşturdum. "Anne."

Genellikle etrafındaki herkesi güldüren o derin kahkahasını attı. Ben gülme modunda değildim. "Özür dilerim!"

Telefonuma bir mesaj geldi ve ben mesajı okuyup cevap verirken onu beklettim. "Potansiyel bir oda için çağrı aldım. Arabaya giderken benimle konuşur musun? Telefonla konuşursam öldürülme ihtimalim azalır diye düşünüyorum. Ya da onun gibi bir şey."

"Ella! Bana böyle şeyler söyleyemezsin! Bana kalp krizi geçirtmeye mi çalışıyorsun?" İnledi. "Tatlım, sadece eve dön. Bu kadarı çok fazla. Bir sömestr izin alıp baharda Penn'e geri dönebilirsin."

Dişlerimi birbirine geçirdim. "Billy'nin bana bütün bir okul dönemine mal olmasına izin vermeyeceğim."

"O zaman belki de oraya gelmeliyim. Bir yer kiralayabilirim ve tekrar birlikte yaşayabiliriz. Gittiğinde seni ne kadar özlediğimi biliyorsun. Hatta kaydolabilir ve birkaç ders alabilirim. Tıpkı birlikte izlediğimiz, annenin kızıyla birlikte üniversiteye döndüğü filmdeki gibi olabilir. Birlikte çok eğleniyorlardı, Ella! Dans etmeye gidebiliriz!"

"Anne! Bugün zaten erkek arkadaşımın başka bir kadınla yemek yediğini görmek zorunda kaldım. Başka bir travmayı kaldıramam." Çantamı ve anahtarlarımı aldım ve kapıyı açıp arabama koşmadan önce nefesimi tuttum. Kimse yaptığı işten başını kaldırıp bakmadı. Görünmez de olabilirdim.

"Bir kapı sesi duydum. Arabanda mısın? İyi misin? Ella?"

"Ben iyiyim anne. Görünüşe göre kimse benimle ilgilenmiyor, otoparkta uyuşturucu satan adamlar bile." Arabamı çalıştırdım ve kilitledim, belki biri bakmaya değer olduğuma karar verir diye. Annemin sesini hoparlöre verdim ve GPS'e bana verilen adresi yükledim.

"Oh, Ella, insanlar seni istiyor. Ben seni istiyorum." Güldü. "Sadece yapışkan anne tarzında ama."

"Bana kabuslar yaşatacaksın."

"Özür dilerim. Her neyse, bana Billy'nin diğer kadınla nasıl birlikte olduğunu tekrar anlat."

Anlaşmaları hakkında tartışan adamları rahatsız etmemeye dikkat ederek otoparktan çıktım. "Şaka yapıyorsunuz."

"Hayır. Her şeyi tekrar dinlemek istiyorum ki o şerefsiz için uygun bir ceza bulabileyim."

"Güzel. Dersler başlamadan önce ona sürpriz yapmak için buraya bir gün erken geldim. Evine gittim ve kardeşlik grubundan biri beni içeri aldı. Adam kıkırdayıp beni içeri soktuğunda bir şeyler olduğunu anlamalıydım. Billy odasında kapıyı sonuna kadar açmış, sarışın güzel bir kadını yiyordu. Beni fark etmesi biraz zaman aldı anne. Şok içinde öylece duruyordum. Sonra benimle konuşmak için peşimden gelmeye çalıştı ama nefesi kesilmişti ve bazı kardeşleri etrafta durmuş beni izliyordu. Ben de boğazına bir yumruk attım ve oradan çıktım."

"Ne?! Onu gırtlğından yumrukladığını söylememiştin! Aferin, Ella! I-" Homurdandı. "Sadece benimle dalga geçiyorsun, değil mi?"

"Tabii ki. İstesem bile kimsenin gırtlğına yumruk atmam." Billy'nin gırtlğına yumruk atmayı gerçekten ama gerçekten çok istemişim. "Çok utanıyorum anne. I

buraya kadar onunla olmak için geldim. Hayalimdeki okulu bunun için bıraktım. Ona bir şans verdim ve kim bilir ne kadar zamandır beni aldatıyor. Ondan nefret ediyorum. Ondan çok nefret ediyorum."

"Utanacak bir şey yok." Homurdandı. "Kaç kere aldatıldığımı biliyor musun? Sana erkekler hakkında olumsuz fikirler vermek istemem ama erkekler aldatır ve erkekler berbattır, bebeğim."

Otoyolun yanındaki servis yoluna saptım ve yol tarifini izlemeye devam ettim. "Anne, kaba olmak istemem ama beni sorumluluğu ortaya çıkar çıkmaz ortadan kaybolan bir adamla birlikte yaptın ve o zamandan beri bir sürü ezikle çıktın. Bana zaten vermediğin hangi olumsuz görüşü vermekten endişe ediyorsun?"

"Hey! Bu hiç hoş değil. Hepsi ezik değildi." Sessizliğinden hoşlanmayacağım bir şey söylemek üzere olduğunu anlayabiliyordum. "Ezik olmayanlardan bahsetmişken... Vaughn'un orada okula gittiğini biliyorsun. Yardım için her zaman onu arayabilirsin. Vaughn'a gitmen konusunda, senin küçük motel yerinden çok daha iyi hissederdim."

Güldüm. "Vaughn? Vaughn'a gitmemi mi istiyorsun? Delirdin mi sen?"

"Seçici olmak için çok fazla alanın yok, Ella. Üvey kardeşin tek seçeneğin olabilir."

"O benim üvey kardeşim değil anne. Sen ve Paul boşanmalı çok uzun zaman oldu." Ürperdim. Vaughn'u aramamın hiçbir yolu yoktu. Hayatta olmazdı. "Sürünerek Billy'ye dönmeyi tercih ederim."

"Kapa çeneni. Kapatmasan iyi edersin!" Annemin sesini yükseltmesi sinirime dokunduğunun açık bir göstergesiydi. "Biz bu ailede böyle şeyler yapmayız. Hiçbir Daughton kadını kendisini aldatan bir zavallıyı geri almamıştır. Eğer bu seninle başlarsa, seni evlatlıktan reddederim."

Kampüsten uzaklaştım ve yavaşça ilerlerken evlere baktım. Kampüsten uzaklaştıkça evler daha da kötü görünüyordu. "Bu sana Vaughn'u aramayı ne kadar istediğimi göstermeli. Ayrıca beni evlatlıktan reddetmekle tehdit etme. Ebeveynsiz bir çocuk olmak için çok yaşıyım. Bununla iyi başa çıkamam."

Anneme veda edebilmek için arabayı kaldırıma çektim, sonra da taşınmayı umduğum evin garaj yoluna girdim. Vizörümü açtım ve etrafıma bakındım, her zaman etrafımın bilincindeydim. Bunun ilişkilere yansımaması çok kötüydü.

"Anne?"

Sözünü kesmemden şikâyet etmedi, muhtemelen sesimden pek iyi durumda olmadığını anlamıştı. "Ne oldu, Ella Rae?"

Büyük bir iç çektim. "Neden işaretleri görmedim? Penn'deki ilk yılımı 4.0 not ortalamasıyla bitirdim. Ben zeki bir kadını. Yine de... Billy'nin beni gerçekten sevdiğini sanıyordum. Buraya onun için taşındım. Nasıl bu kadar aptal olabildim?"

O da benim iç çekişime eşlik etti. "Aptal değildin Ella. Güvenebilmen gereken kişiye güvendin. O senin ilk erkek arkadaşındı. İlk her şeyin. Kalbinin sesini dinledin ve bunu kaybetmeni istemiyorum bebeğim. Güvenebilmek çok güzel bir şey. Ama bazen de çok tehlikeli bir şeydir."

"İlkim hakkında hiçbir şey konuşma. Bununla başa çıkamam." İnledim ve sinirli bir çığlık attım. "Böyle hissetmekten nefret ediyorum. Bu üretken bir duygu değil."

"Bunu yaşayacak yeni bir yer bulmaya yönlendir çünkü o motel odasından çıkmazsan uyuyamayacağım. Sanki tek çocuğumu hayatın kötü tarafına kaptırmışım gibi hissediyorum. Yüksek riskli bir çocuğa annelik yapmak için biçilmiş kaftan değilim Ella. Hepimizin sınırları var ve buna saygı duymalıyız."

Başımı direksiyona doğru eğerek ona hak vermekten kendimi alamadım. "Haklısın. Bir yolunu bulacağım. Kampüsün dolu olması, tıpkı şimdi göreceğim gibi yüzlerce harika seçeneğin olmadığı anlamına gelmez. Eminim harika olacaktır."

"Umarım öyledir. Seninle yaşamak için oraya uçmama dakikalar kaldı."

O da bunu yapacak kadar deliydi. Ürpererek doğruldum ve arabamın yanındaki kaldırımda koşan bir adamla göz göze geldim. Arabama yaklaştığında ve çıplak göğüs kaslarının esneme şeklini fark ettiğimde bir an ne düşündüğümü unuttum. "Vay canına."

"Vay canına mı? Vay be, ne?"

Bana doğru koşan adam uzun boylu, kaslı ve bronz tenliydi. Kaptan Amerika'yı kışkandıracak bir kemik yapısı ve bir kadının ona aval aval baktığını fark ettiği an için hazır bekleyen bilmiş bir sırıtışı vardı. Beni geçer geçmez, tuttuğumu bile fark etmediğim bir nefes verdim.

"Ella Rae Daughton? Ne oldu?" Telefonun diğer ucundaki annemin sesi çıldırmış gibi geliyordu. "Cevap ver çocuğum, yoksa hemen bir uçak bileti ayırtıyorum!"

Başımı kendime doğru salladım. "Özür dilerim anne. Sadece... Dikkatim dağıldı."

"Neye göre?"

"Hiçbir şey tarafından. Gitmem gerek anne. Sanırım bu mahalle her şeye rağmen iyi olabilir." Az önce koşarak geçen adam orada yaşıyorsa, düşündüğümünden daha iyi bir mahalleydi. Kürek takımının kaptanına benziyordu. "Seni seviyorum. Sakın buraya gelme! Tamam mı?"

"Kaba." Ahududu üfledi. "Ben de seni seviyorum. Beni daha sonra ara ve bilgi ver."

Telefonu kapattım ve Bay Rowing'i görmek için dikiz aynasına baktım ama çoktan gitmişti. Bunun bir önemi yoktu. Arabamın kaputuna atlayıp etkileyici göğüs kaslarını yüzüme doğru esnetebilirdi ve ben yine de ilgilenmezdim. Billy ve onun halka açık oral seksinden sonra olmazdı.

Derin bir nefes aldım ve kendimi hazırladım. Yaşayacak bir yere ihtiyacım vardı. Çabucak. Billy'yle yaşamak dışında istediğim son şey, annemin kampüse gelip beni bulmak için adımı haykırmasıydı. Beni Billy'nin aldatmasından daha fazla utandırabilecek tek şey buydu.

Arabamdan indim ve kaldırıma adımımı attığımda hayat beni yine tokatladı. Sanki bir tren çarpmış gibi hissetmeden bir saniye önce derin bir çığlık duydum. Yere çakılmayı bekledim ama kendimi havada terli kaslarıma tutunurken buldum.

"Vay canına." Bay Kürek bana doğru sırttı, beyaz dişleri güneş ışığında parıldayan koyu yeşil gözlerinin önündeydi. "İyi misin?"

"Nereden geldin sen?" Etrafıma bakındım ve hâlâ ona yapışmış olduğumu geç de olsa fark ettim. Kendimi onu bırakmaya zorlayarak bir adım geri attım ve etrafıma bakındım. Gerçekten de birdenbire ortaya çıkmıştı.

"Şu anda mı yoksa genel olarak mı?" Ellerini kalçalarına koydu ve karın kasları esnedi.

Geriye doğru bir adım atarak boğazımı temizledim ve gülümsemeye zorladım. Kaslarından ve güzel gözlerinden uzaklaşmam gerekiyordu. Beynim esprili bir cevap bulmak için çabaladı ama sırtışı derinleştiği anda aklımdaki tüm zekice düşünceler buharlaştı. Anlamsız konuşmada resmen akıcı hale gelmişim. "Ben, uh... gerçekten geç kaldım. Güle güle!" Görünüşe göre kendimi utandırmak için annemin yardımına ihtiyacım yoktu, o işi halletmişim. Metamfetamin almış bir rakun gibi kaçarken, zihnimde yapılacaklar listeme 'Normal bir insan gibi koşmayı öğrenmeyi' ekledim.

Çünkü belli ki hayat

yakın zamanda beni rahat bırakmayacaktı.

[Continue Reading Off-Limits Oda Arkadaşları 2.99 \\$ veya Kindle Unlimited ile ÜCRETSİZ BURAYA TIKLAYARAK](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.